

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ - ΤΟ ΠΡΩΤΟΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Βιογραφικό ευαγγέλιο δοσμένο από τον Κύριο, το οποίο ξεκινά χρονικά από τη στιγμή που ο Ιωσήφ πήρε κοντά του τη Μαρία.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το Ευαγγέλιο του Ιακώβου καταλαμβάνει την πρώτη θέση ανάμεσα στα απόκρυφα Ευαγγέλια με θέμα την παιδική ηλικία του Ιησού. «Ανάμεσα στα απόκρυφα Ευαγγέλια δεν είναι μόνο το παλαιότερο, αλλά και το πιο γνωστό» (de Strycker). Κατά την Παλαιοχριστιανική εποχή εθεωρείτο στο ελληνικό του κείμενο (έχει εν μέρει διασωθεί σε αμέτρητα χειρόγραφα από τον 9ο ως τον 16ο αιώνα) καθώς και στις αναρίθμητες μεταφράσεις του (στη λατινική, συριακή, κοπτική, αρμενική, γεωργιανή, αραβική και αιθιοπική γλώσσα) ως έργο του αδελφού του Ιησού και ήταν ιδιαίτερα αγαπητό.

Δεν είναι γνωστό εάν το έργο διαβάστηκε από τον Ιουστίνο (απεβ. το 165 μ.Χ.). Ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς (απεβ. το 215 μ.Χ.) άντλησε από αυτό λεπτομέρειες σχετικά με τη νεανική ηλικία του Ιησού. Ο Ωριγένης (απεβ. το 253 ή 254 μ.Χ.) το αναφέρει στο σχολιασμό του για το Ευαγγέλιο του Ματθαίου ως «το βιβλίο του Ιακώβου».

Με βάση τον Κλήμη, πιστεύεται σήμερα πως το Ευαγγέλιο της παιδικής ηλικίας του Ιησού συντάχτηκε κατά το δεύτερο αιώνα, οι δε νεώτεροι συγγραφείς θεωρούν πιθανότερο το δεύτερο μισό του δευτέρου αιώνα, ενώ ως τόπος συγγραφής υπερισχύει η Αίγυπτος.

Όπως όμως γνωρίζουμε με σιγουριά από το πλήρες κείμενο του αρχικού Ευαγγελίου της παιδικής ηλικίας του Ιησού, το οποίο αποκαλύφθηκε εκ νέου στον Ιάκωβο Λόρμπερ κατά τον περασμένο αιώνα, αυτό το Ευαγγέλιο της παιδικής ηλικίας του Ιησού γράφτηκε από τον Ιακώβ, τον αδελφό του Κυρίου και νεώτερο γιο του Ιωσήφ και ως εκ τούτου δικαίως έχει ονομαστεί κατά το όνομα του συντάκτη του ως το Ευαγγέλιο του Ιακώβου. Κατά το Γάλλο ουμανιστή Ποστέλ (απεβ. το 1581), ο οποίος το έφερε μαζί του από την Ανατολή, αποκαλείται σήμερα ως το Πρωτευαγγέλιο (δηλαδή πρώτο παλαιότερο Ευαγγέλιο) του Ιακώβου.

Το Πρωτευαγγέλιο του Ιακώβου υπάρχει μόνο αποσπασματικά και στη σημερινή του μορφή αποτελείται από τρία μέρη: Διηγείται τη ζωή της Μαρίας μέχρι τη γέννηση του Ιησού (Κεφ. 1-16), αναφέρεται στην ιστορία της γέννησης του Ιησού με τα θαυμαστά γεγονότα της (Κεφ. 17-21) και ιστορεί τη δολοφονία των παιδιών στη Βηθλεέμ όπως και το μαρτύριο του Ζαχαρία και κλείνει με έναν επίλογο του Ιακώβου. (Απόκρυφα Ευαγγέλια της παιδικής ηλικίας του Ιησού, εκδόσεις Χέρντερ 1995).

Στην Ανατολή ο Ιάκωβος δεν εθεωρείτο μόνο ως ο συντάκτης του Ευαγγελίου της παιδικής ηλικίας του Ιησού, αλλά και ως ο νεότερος γιος του Ιωσήφ από τον πρώτο του γάμο. Το ότι ο Ιωσήφ ήταν χήρος και το ότι είχε πέντε γιους ήταν γενικώς γνωστό κατά τους πρώτους αιώνες. Ακόμη και μεγάλοι θεολόγοι όπως ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς, ο Ωριγένης, ο Επιφάνης, ο Εφραίμ κ.λπ. ασπάζονταν αυτήν την άποψη. Αυτοί οι γιοι του Ιωσήφ εθεωρούντο «αδελφοί του Ιησού». Πρώτος ο Ιερώνυμος υποστήριξε πως αυτοί οι αδελφοί του Ιησού ήταν στην πραγματικότητα «ξαδέλφια Του». Αυτήν τη νέα άποψη την υποστήριξε από το 383 μ.Χ., με σκοπό να αντικρούσει τη λανθασμένη άποψη, πως οι επονομαζόμενοι αδελφοί του Ιησού ήταν πραγματικοί αδελφοί του Ιησού από τη Μαρία. (Ρ. Έρνστ).

Το Ευαγγέλιο του Ιακώβου δεν αναγνωρίστηκε επισήμως από την εκκλησία, όμως διαβαζόταν στο λαό, κυρίως κατά τις εορταστικές μέρες, προς τιμήν της Μαρίας, από την ανατολική εκκλησία. Και στις σλαβικές περιοχές θα πρέπει να ήταν ιδιαίτερος αγαπητό. Τον τέταρτο αιώνα, όταν μέσα από τις θεολογικές σχολές και τους πατριάρχες της Αλεξάνδρειας και της Ρώμης καθορίστηκαν οι κανόνες, δηλαδή οι γραφές που αναγνωρίζει η εκκλησία, το εκείνη την εποχή ήδη αρκετά παραποιημένο και περιβλημένο από θρύλους Ευαγγέλιο του Ιακώβου δεν συμπεριλήφθηκε στις Άγιες Γραφές, κάτι το οποίο για πολλές εκατονταετηρίδες ίσχυε και για τη Μυστική Αποκάλυψη του Ιωάννη, την Επιστολή του Ιακώβου καθώς και διάφορα άλλα τμήματα της Καινής Διαθήκης.

Το ότι τελικά ήταν θέλημα Θεού, πως δεν έπρεπε να συμπεριληφθεί τότε το ήδη έντονα παραποιημένο Ευαγγέλιο του Ιακώβου στο βιβλικό Κανόνα, το βλέπουμε στην εισαγωγή του βιβλίου, το οποίο περιέχει το αρχικό κείμενο του Ευαγγελίου του Ιακώβου που αποκαλύφθηκε εκ νέου στον Ιάκωβο Λόρμπερ κατά τα έτη 1843 -1844:

«Ο Ιακώβ, γιος του Ιωσήφ, είχε καταγράψει όλα όσα αφορούν αυτό το θέμα. Με τον καιρό όμως διαστρεβλώθηκαν τόσο, που δεν ήταν δυνατόν να επιτραπεί η συμπερίληψή τους στα αυθεντικά κείμενα της Αγίας Γραφής. Σε σένα όμως θέλω να δώσω το γνήσιο Ευαγγέλιο του Ιακώβου, αρχίζοντας ωστόσο από την εποχή η οποία αναφέρεται πιο πάνω (από την εποχή που ο Ιωσήφ πήρε κοντά του τη Μαρία).»

Στο δοκίμιό του με τίτλο «Τα απόκρυφα της Καινής Διαθήκης και το έργο του Λόρμπερ: Το “Ευαγγέλιο του Ιακώβου” και η “Νεανική ηλικία του Ιησού”», ο θεολόγος Ρόμπερτ Έρνστ αναφέρει: «Το κείμενο του απόκρυφου Ευαγγελίου του Ιακώβου και τα συμπληρωματικά κείμενά του, δηλαδή διορθωτικά κείμενά του, τα οποία υπαγόρευσε ο Κύριος στον Ιάκωβο Λόρμπερ, δένουν κατά τέτοιο τρόπο μεταξύ τους ώστε να δημιουργούν μια αλληλένδετη ολότητα. Ολόκληρο, ως συνολική αναφορά στη νεανική ηλικία του Ιησού, εξιστορεί τα πάντα τόσο εμπειριστατωμένα, ώστε να παρουσιάζεται ολοκάθαρα η απάντηση σε πολλά προβλήματα, τα οποία ακόμη και οι καλύτεροι ερμηνευτές δεν ήταν σε θέση να απαντήσουν.»

Αυτό το Ευαγγέλιο, το οποίο μας αφηγείται μεταξύ άλλων την αγνή σύλληψη από τη Μαρία, την παρθενική γέννηση, το προσκύνημα των βοσκών και των τριών σοφών (μάγων), τη φυγή λόγω του Ηρώδη στην Αίγυπτο και την επιστροφή μετά το θάνατο του Ηρώδη στη Ναζαρέτ, δηλαδή όλη την παιδική ηλικία του Ιησού από την πρώτη μέρα της ζωής Του μέχρι το δωδέκατο έτος της, μπορεί να χαρακτηριστεί ως το πλέον εγκάρδιο και γοητευτικό από όλα τα Ευαγγέλια.

Αυτό το Παιδί εκπέμπει μια ακαταμάχητη χάρη, μια αξιαγάπητη μα και γεμάτη ακτινοβολία και σοφία δύναμη, η οποία επέτρεπε στον καθένα που βρισκόταν στο περιβάλλον του Παιδιού, είτε αυτός ήταν Ιουδαίος είτε Εθνικός, να αποκτά σταδιακά την πεποίθηση πως το ίδιο το Ύψιστο θεϊκό Ον ενσαρκώθηκε σε άνθρωπο, ακριβώς όπως πρόλεγε η υπόσχεση, που είχε δοθεί στους ανθρώπους από τα πανάρχαια χρόνια. Ήδη στη φάτνη το μικρό Παιδάκι μιλά και σηκώνει τα χεράκια Του για να ευλογήσει. Στο σημερινό άνθρωπο ίσως να φαίνεται γενικά δύσκολο σε αυτήν τη μονόπλευρα λογικά διαμορφωμένη εποχή μας να δεχτεί αυτή την εικόνα από τον Ιακώβ ως αληθινή. Γι' αυτό προτάσσεται εδώ μια εξήγηση, την οποία έδωσε ένας άγγελος στο Ρωμαίο διοικητή Κυρήνιο, ο οποίος ζήτησε να μάθει την αιτία της «πρώιμης ικανότητας ομιλίας του μικρού Ιησού» (Κεφ. 129).

«Κοίταξε, αυτό είναι καθαρά επουράνιο θέμα. Ακόμη και εάν σου το εξηγήσουμε, δεν θα μπορέσεις να συλλάβεις αυτά που θα σου πούμε! Διότι οι απλοί άνθρωποι που ζουν μόνο ως προς τη φύση τους, δεν είναι σε θέση να συλλάβουν τα καθαρά επουράνια θέματα, γιατί το πνεύμα τους δεν είναι ακόμη ελεύθερο, αλλά φυλακισμένο από όλη την ύλη του κόσμου... Κοίταξε, το Βρέφος, όπως είναι στην ανθρώπινη μορφή Του, δεν είναι ασφαλώς σε θέση να μιλήσει σε εσάς σαν κοινός φυσικός άνθρωπος! Αυτό θα το μπορέσει, έστω και όχι τέλεια, σε έναν περίπου χρόνο. Όμως στην ψυχή του Βρέφους κατοικεί η πληρότητα της αιώνιας παντοδύναμης Θεότητας! Όταν λοιπόν το Βρέφος σου μιλάει κατανοητά και πολύ σοφά, τότε δεν σου μιλάει το ορατό σε εσένα εκείνη τη στιγμή Παιδί, αλλά η Θεότητα μέσα από το Παιδί στη γι' αυτόν το σκοπό αφυπνισμένη σου ψυχή. Και εσύ τότε αντιλαμβάνεσαι

τα λόγια με τέτοιο τρόπο, σαν να σου μιλούσε το Βρέφος, το οποίο εσύ βλέπεις μπροστά σου εκείνη τη στιγμή. Όμως στην πραγματικότητα δεν συμβαίνει αυτό, αλλά σου μιλά μόνο η σε σένα αθέατη Θεότητα! Και αυτά που εσύ νομίζεις πως ακούς εξωτερικά με τα αυτιά σου, στην πραγματικότητα τα ακούς μόνο μέσα σου και αυτό είναι κάτι το οποίο συμβαίνει με τον καθένα που ακούει το Βρέφος να του μιλάει!»

Το Ευαγγέλιο της παιδικής ηλικίας του Ιησού, το οποίο λάβαμε στην καθαρή του μορφή χάρη στη θεία χάρη, δεν θέλει απλά να μας διηγηθεί το τι συνέβη κάποτε. Από εκείνη την εποχή μέχρι και τώρα μας λέει: Γίνετε σαν αυτό το Παιδί, δεχτείτε Το μέσα στην καρδιά σας! Όπως λέει η Μαρία στον Κυρήνιο, όταν ο Ρωμαίος την μακαρίζει, διότι «ο ουρανός και η γη ξεκουράζονται στην αγκαλιά της»:

«Ευτυχισμένη, ναι τρισευτυχισμένη είμαι, που έχω στην αγκαλιά μου αυτό το Παιδί. Όμως σπουδαιότεροι και ακόμη πιο ευτυχισμένοι θα είναι στο μέλλον εκείνοι οι οποίοι θα Το έχουν μόνο μέσα στην καρδιά τους! Έχε Το και εσύ ανεξίτηλα μέσα στην καρδιά σου!»

Bietigheim, Καλοκαίρι 1996

Εκδοτικός οίκος Λόρμπερ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Δόθηκε από τον ίδιο τον Κύριο μεταξύ 22.07. 1843 και 09. 05. 1851 σαν εισαγωγή στην ιστορία της νεανικής του ηλικίας που καταγράφηκε μέσω του ανθρώπου που ο ίδιος επέλεξε για την αποκάλυψη αυτού του έργου.

1.

Έζησα τη γνωστή εποχή μέχρι τα τριάντα Μου χρόνια, αρχικά ακριβώς όπως καθένας που έχει καλή ανατροφή σαν παιδί, μετά σαν νεαρός και μετά σαν άντρας. Και μέσα στην πορεία της ζωής Μου, σύμφωνα με το Μωσαϊκό Νόμο, έπρεπε να αφυπνίσω μέσα Μου το Θείο όπως ο κάθε άνθρωπος έχει χρέος να αφυπνίσει Εμένα μέσα του. Όπως κάθε κοινός άνθρωπος, έτσι και Εγώ έπρεπε να αρχίσω να πιστεύω στον Θεό και έπρεπε να τον αγκαλιάσω με όλο και περισσότερη αγάπη με κάθε δυνατή αυταπάρνηση, ώστε με τον τρόπο αυτό να αφυπνίσω πλήρως το Θείο που είχα μέσα Μου.

Με αυτό τον τρόπο έγινα Εγώ ο ίδιος ο Κύριος, ένα ζωντανό παράδειγμα για τον κάθε άνθρωπο. Σαν συνέπεια λοιπόν μπορεί τώρα ο καθένας να Με ελκύσει κοντά του, έτσι όπως είχα και Εγώ ελκύσει τη Θεότητα μέσα Μου, και μπορεί να ενωθεί

πλήρως μαζί Μου μέσω της Αγάπης και της Πίστης, όπως Εγώ σαν θεάνθρωπος είμαι ολοκληρωτικά ΕΝΑ με το Θείο σε ατέλειωτη πληρότητα.

2.

Συχνά προβάλλει η ερώτηση: Πώς μπορεί κανείς να συσχετίσει τα θαύματα και την θεϊκή πνευματική δράση της παιδικής ηλικίας του Ιησού, με την απομονωμένη, κατά κάποιον τρόπο, αποκλειστικά ανθρώπινη ύπαρξή Του στα νεανικά και πιο ώριμα χρόνια Του, κατά τη διάρκεια των οποίων θαυματουργούσε και πάλι;

Η απάντηση σ' αυτή την ερώτηση που πηγάζει από την αποκλειστικά ανθρώπινη υπόσταση του Ιησού στα χρόνια εκείνα, είναι η μελέτη της πορείας ενός δένδρου από την άνοιξη μέχρι και το φθινόπωρο. Την άνοιξη το δένδρο ανθίζει με τρόπο θαυμαστό και επιδεικνύει μεγάλη δραστηριότητα. Όταν πέσουν οι ανθοί του, το δένδρο φαίνεται να αδρανεύει. Κατά το φθινόπωρο ξαναεμφανίζεται το ίδιο δένδρο στη μέγιστη δράση του: με τους θαυμάσιους καρπούς, που παίρνουν γεύση και χρώμα πιο όμορφα από τους πρώτους ανθούς και τελικά ωριμάζουν. Και η ευλογία που περιέχεται στον καρπό ελευθερώνεται από τα δεσμά της και έτσι ελεύθερη πέφτει στην αγκαλιά των πεινασμένων παιδιών.

Αυτή την εικόνα μπορεί να την καταλάβει κάποιος μόνο εάν την κοιτάξει με τα μάτια της καρδιάς του και όχι εάν προσπαθήσει να την αντιληφθεί με τα μάτια της εγκόσμιας αντίληψής του.

Τα αμφιλεγόμενα σημεία μπορεί κανείς να τα καταλάβει όταν τα αντικρίσει μέσα από την πίστη της καρδιάς του, χωρίς να χρειαστεί να αναλύσει πολύ τη θεία υπόσταση του Ιησού, αν τα αγκαλιάσει με αυτή την πίστη, η οποία είναι ένα φως που πηγάζει από την αγάπη προς τον Θεό, με την προϋπόθεση ότι έχει γίνει καθαρός στην καρδιά του.

Όταν λοιπόν η καρδιά είναι καθαρή, καταλαβαίνει ότι η πλήρης ένωση ολόκληρης της θείας υπόστασης με τον άνθρωπο Ιησού, έγινε σταδιακά και όχι από τη μια στιγμή στην άλλη. Έγινε, όπως όλα, κάτω από την καθοδήγηση του Θείου, σταδιακά και συνεχόμενα, όμοια με το βαθμιαίο ξύπνημα του θείου Πνεύματος μέσα στην ανθρώπινη καρδιά. Η πλήρης ένωση δε ολοκληρώθηκε με το σταυρικό θάνατο, παρόλο που ολόκληρη η Θεότητα κατοικούσε μέσα στον Ιησού από την παιδική του ηλικία. Εμφανιζόταν όμως θαυματουργώντας μόνο σε περιπτώσεις ανάγκης.

3.

Ο σωματικός θάνατος του Ιησού αποτελεί την πιο βαθιά ταπείνωση της Θεότητας με το ότι κατήλθε μέσα στην καταδίκη της ύλης και με τον τρόπο αυτό δημιούργησε νέες δυνατότητες σχέσεων μεταξύ Δημιουργού και δημιουργήματος. Με το θάνατο του Ιησού γίνεται για πρώτη φορά ο ίδιος ο Θεός πλήρης άνθρωπος και το πλάσμα

άνθρωπος ένα νεοδημιούργητο παιδί Θεού χάρη σε αυτό το θείο ύψιστο Έλεος. Ο άνθρωπος ανυψώθηκε λοιπόν σε Θεό και μπορεί με τον τρόπο αυτό να στέκεται απέναντι στον Πλάστη σαν τέλειο ομοίωμά Του. Μέσα από αυτό το ομοίωμα μπορεί τώρα να βλέπει, να μιλά, να αναγνωρίζει και να αγαπά πάνω από κάθε τι τον Θεό, Πλάστη και Πατέρα του. Μόνο έτσι μπορεί να κερδίζει την τέλεια, αιώνια, ακατάλυτη ζωή μέσα στον Θεό, από τον Θεό και μαζί με τον Θεό. Με αυτό τον τρόπο έχει καταλυθεί σε αυτό το σημείο και η εξουσία του Σατανά (ή καλύτερα η θέλησή του), ώστε δεν μπορεί πια να εμποδίσει την πλήρη προσέγγιση του Θεού προς τους ανθρώπους όπως επίσης και των ανθρώπων προς τον Θεό.

Σε συντομία, με το θάνατο του Ιησού μπορεί τώρα ο άνθρωπος να συσχετίζεται με τον Θεό σαν αδελφός προς αδελφό χωρίς να μπορεί ο Σατανάς να παρεμποδίσει τη σχέση αυτή. Γι' αυτό εξάλλου αναφέρεται στο Λόγο προς τις γυναίκες που γύρευαν τον Ιησού στον Τάφο Του: «Πηγαίνετε και πέστε στους αδελφούς Μου...».

Η εξουσία του Σατανά μπορεί να είναι ακόμα φανερή στον εξωτερικό μορφοποιημένο κόσμο, αλλά δεν θα μπορέσει ποτέ πια να ξαναδημιουργήσει εκ νέου το παραπέτασμα μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων που σκίστηκε, ούτε να ξαναορθώσει το παλιό αγεφύρωτο χάσμα ανάμεσα στον Θεό και στον άνθρωπο.

Από αυτήν τη σύντομη επεξήγηση των πραγμάτων, μόνο εκείνος που βλέπει και σκέφτεται με την καρδιά του μπορεί να καταλάβει πολύ εύκολα και καθαρά το απέραντο όφελος που απέφερε ο σωματικός θάνατος του Ιησού.

Κεφάλαιο 33

Η προετοιμασία της φυγής στην Αίγυπτο.

Η πρόνοια του Κυρίου. Ο Ιωσήφ συζητά με τον Κορνήλιο.

1. Εκείνη τη νύχτα όμως εμφανίστηκε στα όνειρα του Ιωσήφ και της Μαρίας ένας άγγελος και τους μίλησε:
2. «Ιωσήφ! Πούλησε τους θησαυρούς και αγόρασε μερικά ακόμα υποζύγια. Γιατί πρέπει να διαφύγεις στην Αίγυπτο μαζί με την οικογένειά σου!
3. Κοίταξε, ο Ηρώδης εξοργίστηκε αφάνταστα και αποφάσισε να δολοφονήσει όλα τα παιδιά από ενός έως δώδεκα ετών, επειδή οι σοφοί τον εξαπάτησαν!
4. Αυτοί έπρεπε να του υποδείξουν πού γεννήθηκε ο νέος βασιλιάς, ώστε να στείλει μετά τους δημίους του οι οποίοι θα δολοφονούσαν το Παιδί, το οποίο είναι ο νέος βασιλιάς.
5. Εμείς οι άγγελοι του ουρανού όμως πήραμε εντολή από τον Κύριο, πριν ακόμη έρθει Αυτός στον κόσμο, να φροντίσουμε για όλα όσα αφορούν την ασφάλειά σας!

6. Γι' αυτό ήρθα εγώ σε σένα τώρα, για να σου υποδείξω τι θα κάνει ο Ηρώδης, αφού σίγουρα δεν μπορεί να γίνει κύριος του Ενός.
7. Ο ίδιος ο λοχαγός θα πρέπει να βοηθήσει τον Ηρώδη, αν δεν θέλει να τον προδώσει στον Καίσαρα και γι' αυτό θα πρέπει να ξεκινήσεις αύριο κιόλας το ταξίδι!
8. Αυτά όμως μπορείς βέβαια να τα αναφέρεις στο λοχαγό και αυτός θα σε βοηθήσει για μια τάχιστη αναχώρηση! Έτσι να γίνει στο όνομα Αυτού που ζει εδώ και θηλάζει τα στήθη της Μαρίας!»
9. Τότε ο Ιωσήφ ξύπνησε και το ίδιο και η Μαρία, η οποία αμέσως με φοβισμένη φωνή κάλεσε τον Ιωσήφ κοντά της και του αφηγήθηκε αμέσως το όνειρό της.
10. Ο Ιωσήφ όμως διέκρινε αμέσως το όραμά του στην αφήγηση της Μαρίας και είπε πάνω σ' αυτά: «Μαρία, μην ανησυχείς, πριν από το μεσημέρι θα είμαστε πέρα από τα βουνά και σε επτά μέρες στην Αίγυπτο!
11. Θέλω όμως τώρα, επειδή ήδη ξημέρωσε, να βγω αμέσως έξω και να φροντίσω όλα όσα πρέπει να γίνουν για μια γρήγορη αναχώρηση.»
12. Τότε πήγε ο Ιωσήφ αμέσως με τους τρεις μεγαλύτερους του γιους, πήρε θησαυρούς και τους πήγε σε έναν αργυραμοιβό, ο οποίος του άνοιξε αμέσως τις πόρτες και του τα εξαργύρωσε όλα στο σωστό αντίτιμο.
13. Μετά ο Ιωσήφ πήγε σε ένα ζωέμπορο, συνοδευόμενος από έναν υπηρέτη του αργυραμοιβού, και αγόρασε αμέσως ακόμα έξι γερά γαϊδούρια, επέστρεψε έτσι πάλι στη σπηλιά καλά εξοπλισμένος.
14. Εκεί περίμενε ήδη ο λοχαγός, ο οποίος και του αφηγήθηκε αμέσως τις απεχθέστατες και αισχρές ειδήσεις που του μεταφέρθηκαν από την Ιερουσαλήμ.
15. Ο Ιωσήφ όμως δεν εξεπλάγη πολύ από αυτή την αφήγηση του λοχαγού, παρά μίλησε με εμπιστοσύνη στο Θεό:
16. «Τιμημένε φίλε! Όσα μου γνωστοποιείς τώρα, δηλαδή τι ακριβώς έχει αποφασίσει ο Ηρώδης και μάλιστα με περισσότερες λεπτομέρειες τα έμαθα τη νύχτα, όπως σου είπα και χθες από τον Κύριο!
17. Δες και εσύ ο ίδιος θα αναγκαστείς να του προσφέρεις από πάνω και τη βοήθειά σου, γιατί θέλει να σκοτώσει όλα τα παιδιά ηλικίας από μερικών εβδομάδων ως δώδεκα χρονών γύρω από τη Βηθλεέμ και μέσα στην πόλη, ώστε ανάμεσά τους να χαθεί και το δικό μου!

- 18.Γι' αυτό πρέπει σήμερα κιόλας να φύγω από εδώ, για το μέρος που θα με οδηγήσει το Πνεύμα του Κυρίου, για να αποφύγω τη φρικαλεότητα του Ηρώδη.
- 19.Γι' αυτό όμως ζητάω από σένα να μου υποδείξεις τον πιο σίγουρο δρόμο για τη Σιδώνα, γιατί πρέπει σε μια ώρα κιόλας να ξεκινήσω για το ταξίδι μου!»
- 20.Καθώς ο λοχαγός άκουσε όλα αυτά, θύμωσε αφάνταστα με τον Ηρώδη και του ορκίστηκε ατελείωτη εκδίκηση, λέγοντας:
- 21.«Ιωσήφ, όσο αληθινά είναι τώρα μέρα, τώρα που ο ήλιος στέκεται κιόλας πάνω από τον ορίζοντα, όσο αληθινά ζει ο Θεός σου, τόσο αληθινά θέλω εγώ ως ευγενής πατρίκιος της Ρώμης να αφήσω να με δέσουν στο σταυρό, αν αφήσω τον αγριάνθρωπο να πράξει έτσι ατιμώρητος!
- 22.Θα σε οδηγήσω εγώ ο ίδιος αμέσως πάνω από τα βουνά με μια καλή κάλυψη και όταν θα ξέρω ότι είσαι σε ασφάλεια, τότε θα επιστρέψω βιαστικά και θα στείλω επειγόντως αγγελιοφόρους στη Ρώμη για να υποδείξω στον Καίσαρα τι σκέφτεται να κάνει ο Ηρώδης.
- 23.Εγώ όμως θα επιστρατεύσω στο μεταξύ καθετί δυνατό για να ματαιώσω κρυφά εδώ τους σκοπούς αυτού του τέρατος.»
- 24.Και ο Ιωσήφ ανταπάντησε: «Καλέ μου φίλε! Αν μπορείς να κάνεις κάτι, τότε προστάτεψε τουλάχιστον τα παιδιά από τριών ως δώδεκα ετών! Αυτό πρέπει να βρίσκεται στα όρια της εξουσίας σου!
- 25.Αλλά τα μικρά παιδιά ηλικίας μέχρι δύο ετών δεν θα μπορέσεις να τα προστατέψεις!
- 26.Και τα μεγαλύτερα παιδιά δεν θα μπορέσεις να τα προστατεύσεις με τη χρήση βίας, παρά μόνο με την επιστράτευση της εξυπνάδας σου!
- 27.Ο Κύριος όμως θα σε οδηγήσει σε αυτή την εξυπνάδα! Γι' αυτό μη σκέφτεσαι πολύ τι θα κάνεις, γιατί ο Κύριος θα σε οδηγήσει νοερά και χωρίς να το αντιληφθείς!»
- 28.Ο λοχαγός όμως είπε: «Όχι, όχι, το αίμα των παιδιών δεν πρέπει να χυθεί. Θα προτιμήσω να χρησιμοποιήσω στρατιωτική βία πριν επιτρέψω να συμβεί κάτι τέτοιο.
- 29.Ο Ιωσήφ όμως του απάντησε: «Τι μπορείς να κάνεις, αν ο Ηρώδης εγκαταλείπει ήδη αυτήν τη στιγμή την Ιερουσαλήμ με μια ολόκληρη ρωμαϊκή λεγεώνα; Θα πολεμήσεις ενάντια στον ίδιο σου το στρατό; Γι' αυτό πράξε με τον τρόπο που θα σου υποδείξει ο Κύριος, έτσι ώστε με τον πιο φιλικό τρόπο

να σώσεις τα παιδιά από τριών μέχρι δώδεκα ετών!» Και ο λοχαγός τότε υποχώρησε.

Κεφάλαιο 34

Το ξεκίνημα για τη φυγή. Η παράκληση του Ιωσήφ στη Σαλώμη.

Ο αποχαιρετισμός από το λοχαγό. Η αναχώρηση και η συστατική επιστολή του Κορνήλιου προς τον Κυρήνιο. Το ταξίδι του Ιωσήφ.

Η εμπειρία με τους ληστές. Η άφιξη του Ιωσήφ στην Τύρο στον Κυρήνιο. Τα παρηγορητικά λόγια και η βοήθεια του Κυρήνιου.

1. Μετά από αυτήν τη συζήτηση με το λοχαγό ο Ιωσήφ είπε στους γιους του: «Ξεκινήστε να φορτώνετε τα υποζύγια!
2. Τα έξι καινούργια γαϊδούρια σαμαρώστε τα για μένα και εσάς και το παλιό και δοκιμασμένο για τη Μαρία! Πάρτε μαζί όσο περισσότερα μπορείτε από τα φαγώσιμα και το βόδι με το κάρο θα τα αφήσουμε εδώ στη μαία ως ενθύμιο και ανταμοιβή για όσα έκανε για μας!»
3. Έτσι βόδι με το κάρο πέρασε στην κυριότητα της μαίας και δεν χρησιμοποιήθηκε πια για καμιά δουλειά.
4. Η Σαλώμη όμως ρώτησε τον Ιωσήφ αν μπορούσε να φύγει μαζί του.
5. Και ο Ιωσήφ της απάντησε: «Αυτό εξαρτάται από σένα, εγώ είμαι φτωχός, το ξέρεις, και δεν μπορώ να σου δώσω μισθό, ώστε να δουλέψεις για μένα σαν υπηρέτρια!
6. Αν όμως έχεις τα μέσα και μπορείς να φροντίζεις μαζί μου τα θέματα τροφής και υγείας, τότε μπορείς να με ακολουθήσεις!»
7. Η Σαλώμη όμως του είπε: «Άκουσέ με, εσύ, γιε του μεγάλου βασιλιά Δαβίδ! Τα περιουσιακά μου στοιχεία επαρκούν όχι μόνο για μένα, αλλά και για ολόκληρη την οικογένειά σου και μάλιστα για εκατό χρόνια!
8. Γιατί είμαι πλουσιότερη σε επίγεια αγαθά από ό,τι θα μπορούσες να φανταστείς! Περίμενε όμως ακόμα μια ώρα και θα στέκομαι εδώ έτοιμη για το ταξίδι, φορτωμένη με θησαυρούς!»
9. Ο Ιωσήφ όμως μίλησε: «Σαλώμη, κοίταξε, εσύ είσαι μια νεαρή χήρα και είσαι και μητέρα, πρέπει λοιπόν να πάρεις μαζί και τους δυο γιους σου!
10. Δες, αυτό απαιτεί αρκετές προετοιμασίες και εγώ δεν έχω ούτε λεπτό πια να χάσω, γιατί σε τρεις ώρες θα κάνει την επέλασή του εδώ ο Ηρώδης και σε μια ώρα θα φθάσουν εδώ οι ανιχνευτές και οι δρομείς του!

11. Από αυτά μπορείς να καταλάβεις ότι για μένα είναι αδύνατο να περιμένω τις ετοιμασίες σου!
12. Γι' αυτό πιστεύω, ότι αν μείνεις, θα κάνεις καλύτερα, γιατί δεν θα καθυστερήσω εξαιτίας σου. Αν όμως γυρίσω πάλι κάποτε πίσω με το θέλημα του Θεού, θα εγκατασταθώ και πάλι στη Ναζαρέτ.
13. Αν θέλεις όμως να μου προσφέρεις μια υπηρεσία, τότε πήγαινε με την πρώτη ευκαιρία στη Ναζαρέτ και μίσθωσε για τα επόμενα τρία έως εφτά ή δέκα χρόνια το κτήμα μου, ώστε να μην πέσει σε ξένα χέρια!»
14. Και η Σαλώμη παραιτήθηκε από την παράκλησή της και αρκέσθηκε σ' αυτή την αποστολή που της ανάθεσε ο Ιωσήφ.
15. Μετά από αυτό, ο Ιωσήφ αγκάλιασε το λοχαγό, τον ευλόγησε και φώναξε μετά τη Μαρία να καθήσει πάνω στο υποζύγιό της με το Βρέφος.
16. Όταν ετοιμάστηκαν όλα για την αναχώρηση, ο λοχαγός είπε στον Ιωσήφ: «Αξιοσέβαστε άντρα! Θα δω άραγε ποτέ πάλι εσένα και αυτό το Παιδί με τη μητέρα Του;»
17. Και ο Ιωσήφ του απάντησε: «Δεν θα περάσουν ούτε τρία χρόνια και θα σε χαιρετήσω πάλι μαζί με το παιδί και τη μητέρα του! Να είσαι σίγουρος γι' αυτό, μόνο επίτρεψέ μας να ξεκινήσουμε τώρα, αμήν.»
18. Τότε ο Ιωσήφ ανέβηκε στο υποζύγιό του και οι γιοι του ακολούθησαν το παράδειγμά του, ο δε Ιωσήφ έπιασε τα χαλινάρια του υποζυγίου της Μαρίας και το οδήγησε, ενώ δόξαζε τον Κύριο, έξω από τη σπηλιά.
19. Όταν βρέθηκαν όλοι στο ύπαιθρο, ο Ιωσήφ είδε πως πολύς κόσμος, από την πόλη είχε αρχίσει να συνωστίζεται για να δει την αναχώρησή του Νεογέννητου, καθώς το γεγονός αυτό το είχαν ακούσει από τη μαία και τον αργυραμοιβό.
20. Στον Ιωσήφ όμως δημιουργούσε προβλήματα αυτή η μανία του, για χάζεμα και παρακάλεσε γι' αυτό τον Κύριο να τον γλιτώσει όσο το δυνατόν συντομότερα από την ενοχλητική συμπεριφορά των αργόσχολων ανθρώπων.
21. Και αμέσως κάλυψε ολόκληρη την πόλη πυκνή ομίχλη και δεν ήταν δυνατόν για κανέναν να δει σε απόσταση πέντε βημάτων.
22. Ο κόσμος που είχε συγκεντρωθεί δυσανασχέτησε, γι' αυτό και πήγε πίσω στην πόλη, ενώ ο Ιωσήφ, συνοδευόμενος από το λοχαγό και τη Σαλώμη, μπόρεσε να φθάσει απαρατήρητος στην κοντινή οροσειρά.

- 23.Καθώς έφθασε στα σύνορα ανάμεσα στην Ιουδαία και τη Συρία, ο λοχαγός παρέδωσε στον Ιωσήφ μια συστατική επιστολή για τον κυβερνήτη Κυρήνιο, ο οποίος ήταν τοποθετημένος στη Συρία.
- 24.Ο Ιωσήφ την πήρε με ευχαριστίες και ο λοχαγός είπε: «Ο Κυρήνιος είναι αδελφός μου. δεν χρειάζεται να σου πω περισσότερα και έτσι λοιπόν ταξίδεψε ανέφελα και έλα πάλι έτσι πίσω!» Τότε ο λοχαγός με τη Σαλώμη επέστρεψαν πάλι πίσω στην πόλη και ο Ιωσήφ προχώρησε **στο όνομα του Κυρίου**.
- 25.Γύρω στο μεσημέρι ο Ιωσήφ είχε φθάσει στην κορυφή της οροσειράς, σε μια απόσταση δώδεκα ωρών από τη Βηθλεέμ, η οποία βρισκόταν σχεδόν ολόκληρη στη Συρία και εκείνο τον καιρό ονομαζόταν από τους Ρωμαίους Κοιλησυρία.
- 26.Γιατί ο Ιωσήφ έπρεπε να κάνει αυτήν την κάπως μεγαλύτερη παράκαμψη, αφού μέσω της Παλαιστίνης κανένας δρόμος δεν οδηγούσε με ασφάλεια στην Αίγυπτο.
- 27.Η διαδρομή του ταξιδιού του ήταν η ακόλουθη: την πρώτη μέρα έφθασε κοντά στη μικρή πόλη Μπόστρα. Εκεί διανυκτέρευσε, δοξάζοντας και τιμώντας τον Κύριο, όπου ήρθαν ωστόσο ληστές για να τον ληστέψουν.
- 28.Όταν όμως είδαν το Βρέφος, έπεσαν κάτω στα γόνατά τους, Το προσκύνησαν και μετά διέφυγαν πολύ τρομαγμένοι στα βουνά.
- 29.Από εκεί αναχώρησε την άλλη μέρα περνώντας πάλι πάνω από μια μεγάλη οροσειρά και έφθασε το βράδυ στην περιοχή της Πανέας, μιας συνοριακής πόλης στο βορρά, ανάμεσα στην Παλαιστίνη και τη Συρία.
- 30.Μετά την Πανέα έφθασε την τρίτη μέρα στην επαρχία της Φοινίκης και μάλιστα στην περιοχή της Τύρου, όπου την επόμενη μέρα επισκέφτηκε με τη συστατική επιστολή τον Κυρήνιο, ο οποίος εκείνο τον καιρό παρέμενε στην Τύρο για υπηρεσιακούς λόγους.
- 31.Ο Κυρήνιος υποδέχθηκε φιλικότατα τον Ιωσήφ και τον ρώτησε τι μπορούσε να κάνει γι' αυτόν.
- 32.Ο Ιωσήφ του είπε τότε: «Να φθάσω με ασφάλεια στην Αίγυπτο!» Και ο Κυρήνιος είπε: «Καλέ μου άνθρωπε, έκανες μεγάλη παράκαμψη, αφού η Παλαιστίνη βρίσκεται πολύ κοντύτερα στην Αίγυπτο από ό,τι η Φοινίκη! Τώρα πρέπει, να διασχίσεις πάλι την Παλαιστίνη και πρέπει, αναχωρώντας από εδώ, να πας στη Σαμάρεια, από εκεί στην Ιόπη, μετά στην Ασκαλώνα και στη Γάζα, στη συνέχεια στο Γέρας και από εκεί πια να περάσεις στην Ελούσα της Αραβίας!»

33.Ο Ιωσήφ στενοχωρήθηκε τότε που είχε κάνει τόσο λάθος. Όμως ο Κυρήνιος συμπόνεσε τον Ιωσήφ και είπε: «Καλέ μου άνθρωπε, η κατάσταση σου με λυπεί. Είσαι βέβαια Ιουδαίος και κατά συνέπεια εχθρός των Ρωμαίων, αλλά αφού ο αδελφός μου, ο οποίος είναι το παν για μένα, σε αγαπά τόσο, θέλω και εγώ να είμαι φίλος σου.

34.Κοίταξε, αύριο θα αναχωρήσει από εδώ για την Οστρακίνη ένα μικρό, αλλά ασφαλές, πλοίο! Με αυτό θα μπορέσεις να φθάσεις εκεί σε τρεις μέρες και αν είσαι στην Οστρακίνη, θα είσαι ήδη και στην Αίγυπτο! Θα σου δώσω όμως μαζί και μια συστατική επιστολή, με την οποία θα παραμείνεις ανενόχλητος εκεί και θα μπορείς επίσης να αγοράσεις κάτι. Για σήμερα όμως είσαι καλεσμένος μου, γι' αυτόν το λόγο ζήτησε να φέρουν μέσα τις αποσκευές σου!»

Κεφάλαιο 35

Η άγια οικογένεια στο σπίτι του Κυρήνιου. Η συνομιλία του Ιωσήφ με τον Κυρήνιο. Ο Κυρήνιος ως φίλος των παιδιών και το παιδί Ιησούς. Η εσωτερική και εξωτερική μαρτυρία της θείας υπόστασης του μικρού Ιησού.

1. Και ο Ιωσήφ πήγε έξω και οδήγησε την οικογένειά του μπροστά στο σπίτι όπου έμενε ο Κυρήνιος, ο οποίος πρόσταξε αμέσως τους υπηρέτες του να φροντίσουν τα υποζύγια του Ιωσήφ,
2. ενώ οδήγησε τον ίδιο με τη Μαρία και τους πέντε γιους του στον καλύτερο χώρο του σπιτιού του, μέσα στον οποίο όλα ήταν διακοσμημένα με πολύτιμους λίθους, χρυσό και ασήμι.
3. Μέσα σε αυτό το δωμάτιο όμως πάνω σε ένα λευκό και με πολύ τέχνη γυαλισμένο τραπέζι από μάρμαρο, βρίσκονταν κάμποσα καλοσχηματισμένα αγαλματίδια στο μέγεθος ενός παπουτσιού, φτιαγμένα από κορινθιακό ορείχαλκο.
4. Τότε ο Ιωσήφ ρώτησε τον κυβερνήτη τι απεικόνιζαν αυτές οι φιγούρες.
5. Ο κυβερνήτης είπε φιλικά: «Καλέ μου άνθρωπε, αυτοί είναι οι θεοί μας! Πρέπει να τους διατηρούμε στα σπίτια μας και να τους αγοράζουμε από τη Ρώμη σύμφωνα με το νόμο, ακόμα και αν δεν έχουμε καμία πίστη σε αυτούς.
6. Εγώ τα θεωρώ βέβαια απλά ως έργα τέχνης και αυτή είναι η μοναδική τους αξία για μένα, κατά τα άλλα όμως τα αντιμετωπίζω με δικαιολογημένη περιφρόνηση!»

7. Τότε ο Ιωσήφ ρώτησε τον Κυρήνιο πάνω σ' αυτό: «Άκουσε, αν σκέφτεσαι έτσι, τότε είσαι ένας άνθρωπος χωρίς Θεό και χωρίς θρησκεία! Δεν ταράζει αυτό το γεγονός τη συνείδησή σου;»
8. Αλλά ο Κυρήνιος του απάντησε: «Ούτε κατά το ελάχιστο, γιατί αν δεν υπάρχει κανένας άλλος Θεός, εκτός από αυτούς εδώ τους μπακιρένιους, τότε κάθε άνθρωπος είναι πιο πολύ Θεός από αυτό το ανόητο μέταλλο, στο οποίο δεν υπάρχει καμιά ζωή. Πιστεύω πάντως, πως υπάρχει κάποιος αληθινός Θεός, ο οποίος είναι πάντα ζωντανός και πανίσχυρος, γι' αυτό και περιφρονώ αυτές τις παλιές ανοησίες!»
9. Όμως ο Κυρήνιος ήταν και μεγάλος λάτρης των παιδιών, γι' αυτό πλησίασε τη Μαρία που κρατούσε στα χέρια της το Παιδί και την ρώτησε εάν αισθανόταν κουρασμένη από το διαρκές κουβάλημα του Παιδιού.
10. Και η Μαρία του είπε: «Ισχυρέ κύριε της χώρας! Φυσικά και είμαι ήδη πολύ κουρασμένη, αλλά η μεγάλη μου αγάπη γι' αυτό το Παιδί με κάνει να ξεχνώ όλη μου την κούραση!»
11. Τότε ο κυβερνήτης ανταπάντησε στην Μαρία: «Δες, και εγώ είμαι μεγάλος λάτρης των παιδιών και είμαι βέβαια παντρεμένος, αλλά η φύση ή ο Θεός δεν με έχουν ευλογήσει ακόμα με απογόνους, γι' αυτό και φροντίζω ξένα παιδιά - ακόμα και αυτά των σκλάβων- και όχι σπάνια τα παίρνω κοντά μου σαν παιδιά μου.
12. Δεν θέλω βέβαια να πω μ' αυτό, ότι θα έπρεπε να μου δώσεις και το δικό σου, γιατί Αυτό είναι η ζωή σου!
13. Αλλά θα ήθελα να σε παρακαλέσω, να μου Το δώσεις στην αγκαλιά μου για να Το αγκαλιάσω και να Το χαϊδέψω λιγάκι!
14. Και επειδή η Μαρία είδε τέτοια τρυφερότητα στον κυβερνήτη, είπε: «Όποιος έχει τέτοια καρδιά, αυτός μπορεί βέβαια να πάρει στην αγκαλιά του το Βρέφος μου!»
15. Τότε η Μαρία έδωσε το Βρέφος στον κυβερνήτη για να Το χαϊδέψει και καθώς ο κυβερνήτης πήρε το μικρό Παιδί στην αγκαλιά του, τον κυρίευσε ένα τέτοιο συναίσθημα ευδαιμονίας, που όμοιο του δεν είχε αισθανθεί ποτέ πριν.
16. Έτσι, κουβαλώντας το Βρέφος πέρα-δώθε στην αίθουσα, πήγε μαζί Του στο τραπέζι με τα αγαλματίδια που παρίσταναν τους θεούς.
17. Αυτή η προσέγγιση όμως κόστισε στον Κυρήνιο όλα τα είδωλα που ήταν εκεί, γιατί αυτά έλιωσαν αμέσως όπως το κερί πάνω στο πυρωμένο σίδηρο.

18.Ο Κυρήνιος, βλέποντας αυτό το θέαμα, τρόμαξε και είπε: «Τι είναι αυτό; Το σκληρό μέταλλο έλιωσε τελείως και μάλιστα σε τέτοιο σημείο, ώστε δεν απέμεινε ούτε ένα ίχνος του! Εξήγησέ μου το αυτό, εσύ σοφέ άνδρα από την Παλαιστίνη! Είσαι λοιπόν μάγος;»

Κεφάλαιο 36

Ο Ιωσήφ ανακρίνεται εξονυχιστικά και αναφέρεται στην υπόσταση και τη γέννηση του μικρού Ιησού. Η επιστολή του Κορνήλιου. Η συμβουλή του Ιωσήφ για αποσιώπηση. Αντιφάσεις και αμφιβολίες. Ο Ιωσήφ δικαιώνεται έμπρακτα ενώπιον του «εισαγγελέα».

1. Όμως και ο ίδιος ο Ιωσήφ είχε εκπλαγεί αφάνταστα, και έτσι είπε στον Κυρήνιο πάνω σε αυτό: «Άκουσέ με, ισχυρέ κυβερνήτη της χώρας! Δεν μπορεί να σου είναι άγνωστο πως σύμφωνα με το νόμο του λαού μου, κάθε μάγος πρέπει να πεθαίνει στην πυρά!»
2. Έτσι αν ήμουν όντως μάγος, δεν θα είχα φθάσει σ' αυτή την ηλικία που είμαι, γιατί ως τέτοιος θα είχα σίγουρα πέσει στα χέρια των αρχιερέων στην Ιερουσαλήμ.
3. Συνεπώς, δεν μπορώ να σου πω τίποτα άλλο, παρά ότι αυτό το φαινόμενο σίγουρα θα πρέπει να πηγάζει από την εξαιρετικά ιερή υπόσταση αυτού του Παιδιού.
4. Διότι ήδη κατά τη γέννηση αυτού του Παιδιού παρουσιάστηκαν φαινόμενα τα οποία κατέπληξαν τους πάντες: όλοι οι ουρανοί έμειναν ανοιχτοί, οι άνεμοι σώπασαν, τα ρυάκια και τα ποτάμια έμειναν ακίνητα, ο ήλιος στάθηκε ακίνητος στον ορίζοντα.
5. Το φεγγάρι δεν έφυγε από τη θέση του τουλάχιστον για τρεις ώρες· το ίδιο δεν μετακινήθηκαν ούτε και τα αστέρια, τα ζώα δεν έπιναν και δεν έτρωγαν και όλα όσα υπό φυσιολογικές συνθήκες κινούνται και παλεύουν, βυθίστηκαν σε νεκρική σιγή, και ακόμη και εγώ ο ίδιος ενώ περπατούσα, αισθάνθηκα πως πρέπει να σταματήσω.»
6. Όταν ο Κυρήνιος άκουσε αυτά τα λόγια από τον Ιωσήφ, του είπε: «Ωστε αυτό είναι το ασυνήθιστο Παιδί για το οποίο μου έγραψε ο αδελφός μου με αυτά τα λόγια: “Αδελφέ, πρέπει να σου αναφέρω ένα νέο: Κοντά στη Βηθλεέμ, γεννήθηκε ένα Παιδί από μια γυναίκα που ανήκει στο ιουδαϊκό έθνος και από το οποίο πηγάζει μια μεγάλη θαυματουργή δύναμη και για το οποίο τολμώ να πιστέψω ότι πρόκειται για το παιδί κάποιου Θεού.

7. Αλλά ο πατέρας του είναι ένας τόσο τίμιος Ιουδαίος, ώστε δεν μπορώ να πάρω απόφαση να διεξάγω λεπτομερέστερες έρευνες!
8. Αν τυχόν ταξιδέψεις σύντομα προς την Ιερουσαλήμ, σίγουρα θα βρεις πάρα πολύ ενδιαφέρον το να επισκεφτείς στη Βηθλεέμ αυτόν τον άνδρα. Πιστεύω πάντα, ότι το παιδί είναι κάτι σαν ένας μεταμορφωμένος Δίας ή τουλάχιστον ο Απόλλωνας. Έλα όμως και κρίνε μόνος σου!”
9. Όπως βλέπεις, καλέ μου άνθρωπε, αυτά τουλάχιστον γνωρίζω σχετικά με την υπόθεση, αλλά όσα μου διηγήθηκες, μου είναι εντελώς άγνωστα. Γι’ αυτό πες μου αν είσαι ο εν λόγω άνδρας για τον οποίο μου μήνυσε ο αδελφός μου από τη Βηθλεέμ».
10. Και ο Ιωσήφ του απάντησε: «Μάλιστα, ισχυρέ άρχοντα, εγώ είμαι αυτός ο ίδιος! Ήταν όμως πολύ σώφρον από τον αδελφό σου το γεγονός πως δεν σου έδωσε και περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτό το Παιδί!
11. Και αυτό γιατί έλαβε από τον ουρανό την εντολή να αποσιωπήσει από όλους αυτό που συντελέστηκε. Αλήθεια, αν σου είχε πει περισσότερα, θα συνέβαινε με τη Ρώμη αυτό που τώρα συνέβη μπροστά στα μάτια σου με τις θεϊκές φιγούρες, οι οποίες στέκονταν εδώ πάνω στο τραπέζι!
12. Μακάριοι θα είστε όμως εσύ και ο αδελφός σου αν σιωπήσετε, γιατί θα είστε γι’ αυτό ευλογημένοι από τον Κύριο, τον Θεό μας που ζει αιώνια, το Δημιουργό του ουρανού και της γης!»
13. Αυτά τα λόγια δημιούργησαν στον Κυρήνιο τόσο έντονα συναισθήματα σεβασμού για τον Ιωσήφ και φόβου για το Παιδί, ώστε ακούμπησε το Βρέφος αμέσως πάλι στην αγκαλιά της Μαρίας.
14. Μετά από αυτό, πλησίασε και πάλι τον Ιωσήφ και του είπε: «Καλέ και ειλικρινή άνθρωπε, δώσε προσοχή σ’ αυτό το οποίο θα σου πω τώρα,
15. επειδή μόλις μου πέρασε από το μυαλό μια καλή σκέψη και θα πρέπει να την ακούσεις και να την συζητήσεις μαζί μου!
16. Δες, αν αυτό το παιδί είναι θεϊκής καταγωγής, θα πρέπει και εσύ ως πατέρας Του να είσαι τέτοιος, αφού από ένα κούτσουρο δεν γεννιέται ένας Ερμής, ex trunco non fit Mercurius και δεν μεγαλώνουν στα αγκάθια τα σταφύλια! Άρα δεν θα μπορούσε από ένα συνηθισμένο άνθρωπο να προέρχεται ένα θεϊκό Παιδί!
17. Εσύ όμως μου φαίνεσαι εξωτερικά σαν ένας τελείως συνηθισμένος άνθρωπος, όπως ακριβώς και οι υπόλοιποι πέντε γιοι σου που στέκονται εκεί δα πίσω σου

- και ακόμη και αυτή η ίδια η νεαρή μητέρα, αν και φρόνιμη Ιουδαία, δεν φαίνεται παρόλα αυτά να έχει κάτι το θεϊκό πάνω της!
- 18.Γι' αυτό χρειάζεται μια μεγάλη, σχεδόν έξω από τα επίγεια, ομορφιά και μεγάλη σοφία, όπως ξέρουμε από τις παραδόσεις για τις γυναίκες με τις οποίες κάποτε ζευγάρωσαν θεοί. Βεβαίως απαιτείται μια εξαιρετικά δυνατή πίστη για να το πιστέψει κανείς, την οποία όμως εγώ δεν διαθέτω.
- 19.Πέρα από αυτό, πρέπει να σου επισημάνω ακόμα κάτι και κυρίως το ότι εσύ με το θεϊκό σου Παιδί, σαν κάποιος απλός ταξιδιώτης που ήθελε να ταξιδέψει από τη Βηθλεέμ για την Αίγυπτο, χάθηκες, το οποίο φάνηκε από το γεγονός ότι ήσουν στενοχωρημένος και αμήχανος όταν εγώ σου εξήγησα πως δεν προσανατολίστηκες και τόσο σωστά στο δρόμο σου για την Αίγυπτο.
- 20.Είναι λοιπόν ο Θεός σου, ή οι θεοί της Ρώμης, αδαείς σχετικά με την πιο σύντομη οδό από τη Βηθλεέμ προς την Αίγυπτο;
- 21.Δες, αυτά αποτελούν κραυγαλέες αντιφάσεις, οι οποίες συσσωρεύονται όσο περισσότερο παρακολουθεί κανείς την υπόθεση! Επιπλέον όμως υπάρχει και μια απειλή εκ μέρους σου, που αφορά μια πιθανή καταστροφή της Ρώμης σε περίπτωση που εγώ ή ο αδελφός μου καταδώσουμε το Παιδί!
- 22.Γιατί όμως θα απειλούσαν οι θεοί τον αδύναμο θνητό, λες και τον φοβόντουσαν; Το μόνο που θα χρειαζόταν, θα ήταν να περπατήσουν **πάνω** στη γη και όλα θα έπρεπε να υπακούσουν τυφλά στην ισχυρή τους θέληση!
- 23.Η εξήγησή σου μου φαίνεται πως είναι απλά μια αδύναμη υπεκφυγή, ώστε να με παραπλανήσεις και έτσι να μην μπορέσω να αναγνωρίσω ποιος είσαι πραγματικά, δηλαδή αν είσαι ένας Ιουδαίος μάγος, ο οποίος μεταβαίνει στην Αίγυπτο, ώστε να μπορέσει εκεί να βγάλει το ψωμί του με αυτήν του την ικανότητα, αφού η ζωή του βρισκόταν διαρκώς σε κίνδυνο στη γη των πατέρων του,
- 24.ή κάποιος πανούργος Ιουδαίος κατάσκοπος, δωροδοκημένος από τον αρχομανή Ηρώδη, που ήρθε για να ελέγξει το πώς είναι δομημένα και πώς διακυβερνούνται τα παραλιακά φρούρια της Ρώμης.
- 25.Έχω βέβαια τη συστατική επιστολή του αδελφού μου και το γράμμα, το οποίο σου μνημόνευσα, αλλά δεν έχω μιλήσει ακόμα σχετικά με αυτά με τον αδελφό μου και έτσι τα έγγραφα αυτά θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι και πλαστά, αφού και η γραφή του αδελφού μου μπορεί να πλαστογραφηθεί.
- 26.Σε θεωρώ λοιπόν και τα δύο, δηλαδή και μάγο και κατάσκοπο! Εξηγήσου λοιπόν λεπτομερώς, αλλιώς είσαι δέσμιος μου και δεν θα γλιτώσεις τη δίκαιη και για την περίπτωση πρόπευσα τιμωρία!»

- 27.Ο Ιωσήφ, ακούγοντας αυτά τα κατηγορητικά λόγια, κοίταξε τον Κυρήνιο έντονα στο πρόσωπο και είπε: «Στείλε αμέσως έναν έκτακτο ταχυδρόμο στον αδελφό σου Κορνήλιο, δίνοντάς του μαζί τα δύο γράμματα και ας επιβεβαιώσει ο ίδιος ο αδελφός σου αν υπάρχει κάποια ατιμωτική για μένα σχέση με αυτή την υπόθεση, όπως εσύ πιστεύεις τόσο έντονα.
- 28.Και αυτό το απαιτώ από σένα, διότι η τιμή μου έχει δικαιωθεί από τον αιώνιο Θεό και δεν πρόκειται να επιτρέψω να ποδοπατηθεί από ένα ειδωλολάτρη! Και μπορεί εσύ να είσαι πατρίκιος της Ρώμης, αλλά και εγώ είμαι απόγονος του μεγάλου βασιλιά Δαβίδ, από τον οποίο σειστήκε η οικουμένη, και ως τέτοιος δεν θα αφήσω να με ατιμάσει κανένας ειδωλολάτρης.
- 29.Και δεν θα φύγω από κοντά σου, εάν εσύ ο ίδιος δεν αποκαταστήσεις και πάλι την τιμή μου, διότι αυτή την οποία μου έδωσε ο Θεός, δεν θα μου την αμαυρώσει κανένας εθνικός!»
- 30.Αυτά τα δυναμικά λόγια έκαναν τον Κυρήνιο να ξαφνιαστεί, αφού μέχρι τότε, ως κυβερνήτης που ήταν και αφού είχε το δικαίωμα να ορίζει τη ζωή και το θάνατο των ανθρώπων γύρω του, δεν είχε ποτέ ακούσει αντίλογο! Και γι' αυτό σκέφτηκε μέσα του: Αν αυτός ο άνθρωπος δεν ήταν σίγουρος ότι έχει απέναντι μου μια ασυνήθιστη δύναμη, δεν θα μπορούσε να μιλήσει έτσι! Πρέπει λοιπόν να αρχίσω να του μιλάω με εντελώς διαφορετικό τρόπο!

Κεφάλαιο 37

Η πιο ήπια εξήγηση του Κυρήνιου και η ανταπάντηση του Ιωσήφ. Η τιμή, θησαυρός των φτωχών. Το γεύμα για την αποκατάσταση των καλών σχέσεων. Η καλή συμβουλή του Ιωσήφ. Η περιέργεια του Κυρήνιου τιμωρείται.

Η ιστορία της σύλληψης του μικρού Ιησού. Ο Κυρήνιος προσκυνά το μικρό Ιησού και η επιβεβαίωση της αλήθειας.

1. Αφού λοιπόν ο Κυρήνιος είχε πάρει αυτή την απόφαση, απευθύνθηκε και πάλι στον Ιωσήφ, λέγοντας: «Καλέ μου άνθρωπε, δεν χρειάζεται να μου κρατάς κακία γι' αυτό! Διότι τουλάχιστον θα πρέπει να παραδεχτείς πως σαν κυβερνήτης της χώρας έχω το δικαίωμα να εξετάζω κάποιον για να δω τι είδος ανθρώπου είναι.
2. Το ότι δεν μπορούσα να εξαιρέσω εσένα, κάτι το οποίο θα το είχα κάνει ευχαρίστως υπό άλλες συνθήκες, οφείλεται στο θέαμα που παρουσιάζει αυτό εκεί το τραπέζι, το οποίο έχασε για πάντα τα στολίδια του και σίγουρα θα είσαι και εσύ της άποψης, πως άτομα σαν και εσένα πρέπει κανείς να τα εξετάζει πιο

εντατικά από τα ασήμαντα, τα οποία απλώς τριγυρνούν εδώ και εκεί άσκοπα σαν τις μύγες.

3. Γι' αυτό και είμαι της γνώμης πως δεν σε πρόσβαλα με αυτό και πως, αντιθέτως, σε τίμησα, αφού σε θεώρησα σημαντικό πρόσωπο και σου μίλησα με τον τρόπο που θα άρμοζε να μιλήσει ο κυβερνήτης της χώρας σε ένα σημαντικό πρόσωπο σε μια τέτοια περίπτωση .
4. Και επειδή λοιπόν σε θεωρώ πολύ σημαντικό, αυτό που με ενδιαφέρει πραγματικά είναι απλά και μόνο η καθαρή αλήθεια γύρω από την προέλευσή σου!
5. Γι' αυτό και προέβαλλα εσκεμμένως αμφιβολίες σχετικά με σένα, ώστε να εμφανιστείς χωρίς κανένα προσωπείο μπροστά μου.
6. Τα λόγια σου όμως μου έδειξαν ότι είσαι ένας άνθρωπος για τον οποίο δεν θα πρέπει κανείς να τρέφει την παραμικρή αμφιβολία! Και έτσι δεν χρειάζομαι ούτε δεύτερη επιβεβαίωση από τον αδελφό μου ούτε και καμιά υψηλότερη έγγραφη πιστοποίηση από οπουδήποτε αλλού, γιατί βλέπω πως εσύ είσαι ένας πολύ ειλικρινής Ιουδαίος! Πες μου λοιπόν, χρειάζεται κάτι άλλο;»
7. Τότε ο Ιωσήφ του είπε: «Φίλε μου, δες, εγώ είμαι φτωχός, εσύ όμως είσαι ένας ισχυρός κύριος! Η περιουσία μου είναι η πίστη και η αγάπη μου στο Θεό μου και η πλήρης ειλικρίνεια απέναντι σε κάθε άνθρωπο.
8. Εσύ όμως έχεις την πίστη στον αυτοκράτορά σου και ακόμα είσαι υπερπλήρης από τα αγαθά του κόσμου, τα οποία εγώ στερούμαι. Αν κάποιος σου ποδοπατήσει την τιμή, θα σου απομείνουν και πάλι τα εγκόσμια αγαθά.
9. Τι θα μου απομείνει όμως εμένα αν χάσω την τιμή μου; Εσύ με τους θησαυρούς του κόσμου μπορείς να αποκτήσεις την τιμή, εγώ όμως με τι να την αποκτήσω;
10. Γι' αυτό ο φτωχός γίνεται σκλάβος, εάν κάποτε έχασε την τιμή του και την ελευθερία του από τους πλούσιους. Αν όμως έχει κάποιους μυστικούς θησαυρούς, μπορεί να εξαγοράσει πάλι την τιμή και την ελευθερία του.
11. Εσύ όμως με απείλησες να με κάνεις αιχμάλωτό σου. Και πες μου, δεν θα είχα χάσει έτσι όλη μου την τιμή και ελευθερία;
12. Και δεν είχα δίκιο λοιπόν, όταν υπερασπίστηκα πριν τον εαυτό μου, όταν μου ζήτησες εξηγήσεις εσύ, ο κυβερνήτης της Συρίας και συγκυβερνήτης της ακτής της Τύρου και της Σιδώνας;»
13. Αλλά ο Κυρήνιος είπε τότε: «Καλέ μου άνθρωπε. Σε παρακαλώ μόνο, ας ξεχάσουμε εντελώς αυτά που προηγήθηκαν!

14. Δες, ο ήλιος στέκεται κοντά στον ορίζοντα. Οι υπηρέτες μου ετοίμασαν το γεύμα στην τραπεζαρία. Ελάτε μαζί μου εκεί να δυναμώσετε, καθώς έδωσα εντολή να μην ετοιμαστούν ρωμαϊκά φαγητά αλλά εδέσματα του δικού σας λαού, τα οποία και επιτρέπεται να φάτε! Έτσι ακολουθήστε με χωρίς να μου κρατάτε κακία, τώρα που είμαι πλέον φίλος σας!»
15. Και ο Ιωσήφ ακολούθησε τον Κυρήνιο με τη Μαρία και τους πέντε γιους στην τραπεζαρία, όπου έμεινε κατάπληκτος με την απερίγραπτη πολυτέλεια της ίδιας της τραπεζαρίας, καθώς και με την πολυτέλεια των επιτραπέζιων σκευών, τα οποία ήταν κυρίως κατασκευασμένα από χρυσό, ασήμι και πολύτιμους λίθους.
16. Καθώς όμως τα πλούσια σκεύη ήταν έντονα διακοσμημένα με απεικονίσεις των θεών των ειδωλολατρών, ο Ιωσήφ είπε στον Κυρήνιο:
17. «Φίλε μου, βλέπω πως όλα τα επιτραπέζια σκεύη σου είναι διακοσμημένα με τους θεούς σου. Ξέρεις όμως τη δύναμη που πηγάζει από το Παιδί μου.
18. Κοίταξε, μόλις καθήσω στο τραπέζι και καθίσει και η γυναίκα μου με το Παιδί, αμέσως θα χάσεις όλα τα πολύτιμα σκεύη και τα αγγεία σου.
19. Γι' αυτό σε συμβουλεύω, είτε να ζητήσεις να βάλουν εντελώς αστόλιστα αγγεία ή απλά πήλινα, αλλιώς δεν σου εγγυώμαι για το χρυσό και το ασήμι σου.»
20. Όταν ο Κυρήνιος άκουσε αυτά τα λόγια από τον Ιωσήφ, τρόμαξε και ακολούθησε αμέσως τη συμβουλή του. Οι υπηρέτες έφεραν τα φαγητά σε εντελώς λεία πήλινα σκεύη και έβαλαν αμέσως στην άκρη τα χρυσά και τα ασημένια.
21. Όμως η περιέργεια του Κυρήνιου μπήκε στον πειρασμό να φέρει κοντά στο Παιδί ένα θεσπέσιο χρυσό κύπελλο, για να πειστεί αν η εγγύτητα στο Νήπιο θα επενεργούσε τόσο καταστροφικά, όπως στις μεταλλικές φιγούρες πρωτότερα.
22. Και ο Κυρήνιος αναγκάστηκε για λίγο διάστημα να πληρώσει αυτή την περιέργεια ακριβά με την αιφνίδια απώλεια της πολύτιμης κούπας.
23. Όταν όμως έχασε την κούπα, τρόμαξε και στεκόταν, σαν να τον είχε χτυπήσει κεραυνός.
24. Μόλις συνήλθε λίγο, είπε: «Ιωσήφ, είσαι σπουδαίος άνθρωπος και με συμβούλεψες σωστά και γι' αυτό σε ευχαριστώ!
25. Εγώ όμως καταραμένος να είμαι εάν υποχωρήσω, μέχρι να μάθω από σένα ποιο είναι αυτό το Παιδί μέσα στο οποίο κατοικεί τέτοια δύναμη!»

- 26.Ο Ιωσήφ πλησίασε τον Κυρήνιο και του αφηγήθηκε εν συντομία όλη την ιστορία της σύλληψης και γέννησης του Παιδιού.
- 27.Και ο Κυρήνιος, μόλις πληροφορήθηκε αυτά τα γεγονότα από τον Ιωσήφ, ο οποίος αφηγείτο με σταθερό τόνο, έπεσε αμέσως στα γόνατα μπροστά στο Βρέφος και Το προσκύνησε.
- 28.Και στη στιγμή βρέθηκε το χαλασμένο κύπελλο, με το ίδιο βάρος αλλά εντελώς λείο, στο πάτωμα μπροστά στον Κυρήνιο. Ο Κυρήνιος σηκώθηκε και δεν ήξερε τι να κάνει από τη χαρά και την ευτυχία που αισθανόταν.

Κεφάλαιο 38

Η ειδωλολατρική πρόταση του Κυρήνιου να πάνε το θαυμαστό Παιδί στην αυλή του αυτοκράτορα στη Ρώμη.

Η καλή ανταπάντηση του Ιωσήφ για την ταπεινότητα του Κυρίου. Προφητικά λόγια για τον πνευματικό ήλιο της ζωής.

1. Και ο Κυρήνιος, από αυτή την ευδαίμονα διάθεση, είπε στον Ιωσήφ: «Άκουσέ με, μεγάλε άνδρα! Αν ήμουν εγώ ο αυτοκράτορας της Ρώμης, θα σου παραχωρούσα το θρόνο και την αυτοκρατορική κορώνα.
2. Αν δε ο Καίσαρας Αύγουστος γνώριζε γι' αυτό το Παιδί αυτά τα οποία γνωρίζω εγώ, σίγουρα θα έκανε το ίδιο. Και παρότι δίνει μεγάλη σημασία στο ότι είναι ο ισχυρότερος αυτοκράτορας της γης, γνωρίζω ωστόσο καλά, πόσο πιο πάνω από τον εαυτό του θέτει κάθε τι το θεϊκό.
3. Αν το θέλεις λοιπόν, θα γράψω στον αυτοκράτορα και σου εγγυώμαι εκ των προτέρων ότι θα σε φέρει στη Ρώμη με τις μεγαλύτερες τιμές και για το Παιδί θα χτίσει σίγουρα το μεγαλύτερο και θαυμαστότερο ναό, αναγνωρίζοντάς Τον ως αδιαφιλονίκητο Υιό του ύψιστου Θεού!
4. Θα τον εξυψώσει μάλιστα άπειρα και ο ίδιος θα ξαπλώσει στη σκόνη μπροστά στον Κύριο, στον οποίο όλα τα στοιχεία και όλοι οι θεοί πρέπει να υπακούουν!
5. Το ότι αυτή είναι η αλήθεια σε ό,τι αφορά το Παιδί, είναι κάτι για το οποίο σιγουρεύτηκα και εγώ ο ίδιος για δεύτερη φορά, εφόσον μπροστά του δεν μπορούσε ούτε καν ο Δίας να προστατευτεί και κανένα μετάλλευμα δεν διατηρείται μπροστά στη δύναμή Του!
6. Όπως είπα, αν το θέλεις και εσύ, θα στείλω σήμερα κιόλας αγγελιοφόρο στη Ρώμη. Πραγματικά, αυτό θα δημιουργούσε στη μεγάλη αυτοκρατορική πόλη τρομερή εντύπωση και θα ταπεινώνε σίγουρα το περήφανο ιερατείο, το οποίο δίχως άλλο δεν θα ήξερε πια με ποιο τρόπο να πει ψέματα και να παραπλανήσει την ανθρωπότητα για τους σκοπούς του.»

7. Ο Ιωσήφ όμως ανταπάντησε στον Κυρήνιο: «Αγαπητέ, καλέ φίλε! Πιστεύεις ότι η εκτίμηση της Ρώμης ενδιαφέρει Αυτόν Τον οποίον ο ήλιος, το φεγγάρι και όλα τα στοιχεία της γης πρέπει να υπακούουν πάντα;
8. Αν ήθελε να Τον τιμά όλος ο κόσμος σαν ένα είδωλο, τότε θα κατέβαινε στη γη μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου μέσα σ' όλη την αιώνια και άπειρη θεϊκή Του μεγαλοπρέπεια. Έτσι όμως όλος ο κόσμος θα καταδικαζόταν σε αφανισμό.
9. Αυτός όμως επέλεξε την ταπεινότητα του κόσμου, για να δώσει ευτυχία στην ανθρωπότητα, όπως αναγράφεται στα βιβλία των προφητών, γι' αυτό ξέχασε καλύτερα την αποστολή αγγελιοφόρου στη Ρώμη.
10. Αν όμως θέλεις να δεις τη Ρώμη να καταστρέφεται, τότε ενήργησε όπως εσύ πιστεύεις. Γιατί δες αυτός ήρθε για να συντρίβει ο κόσμος των μεγάλων και ισχυρών και για να λυτρωθούν οι δύστυχοι, για να φέρει παρηγοριά στους θλιμμένους και να αναστηθούν εκείνοι οι οποίοι βρίσκονται στο θάνατο.
11. Και αυτά που σου λέω τα πιστεύω βαθιά μεν στην καρδιά μου, αλλά μόνο σε σένα έχω αναφέρει αυτή μου την πεποίθηση και κανένας άλλος δεν θα ακούσει ποτέ από μένα να το αναφέρω!
12. Κράτα όμως και εσύ τα λόγια αυτά μέσα στην καρδιά σου σαν το ιερότερο όλων, των ιερότερων, ως τη στιγμή που θα ανατείλει για σένα ένας νέος ήλιος ζωής και έτσι θα κάνεις το σωστό.»
13. Αυτά τα λόγια του Ιωσήφ πήγαν σαν βέλη στην καρδιά του Κυρήνιου και τον μετέπεισαν εντελώς και μάλιστα τόσο, ώστε θα ήταν αμέσως έτοιμος να απαρνηθεί όλες του τις τιμές και να επιδιώξει την ταπεινότητα.
14. Αλλά ο Ιωσήφ του είπε: «Φίλε, φίλε, μείνε αυτό που είσαι, γιατί η δύναμη στα χέρια ανθρώπων του είδους σου είναι ευλογία Θεού για το λαό! Γιατί δες, αυτό που είσαι, δεν οφείλεται ούτε στον εαυτό σου ούτε στη Ρώμη αλλά μόνο στον Θεό. Γι' αυτό μείνε αυτό που είσαι!»

Έτσι ο Κυρήνιος επαίνεσε τον άγνωστο Θεό και κάθησε μετά στο τραπέζι ευδιάθετος, τρώγοντας και πίνοντας με τον Ιωσήφ και τη Μαρία.

(Η συνέχεια στο βιβλίο...)

Κεφάλαιο 63

Ο Ιάκωβος ως παιδοκόμος του Παιδιού δίπλα στην κούνια του.

Η περιέργειά του και η συνέτισή του από το μικρό Ιησού.

Η προαίσθηση του Ιάκωβου για το Ποιος βρίσκεται μέσα στο Παιδί.

1. Το βράδυ η Μαρία έβαλε το κουρασμένο παιδί στην κούνια, την οποία ο Ιωσήφ είχε κατασκευάσει ενώ βρισκόταν στην Οστρακίνη.
2. Και ο νεώτερος γιος του Ιωσήφ, όπως συνήθιζε να κάνει, φρόντιζε το μικρό Ιησού και τον κουνούσε ώστε να αποκοιμηθεί.
3. Τότε η Μαρία πήγε στην κουζίνα για να προετοιμάσει τα απαραίτητα για το βραδινό γεύμα.
4. Ο γιος του Ιωσήφ όμως, που κουνούσε το παιδί, επιθυμούσε αυτή τη φορά να αποκοιμηθεί ο μικρός Ιησούς λίγο γρηγορότερα, επειδή ήθελε να δει μαζί με τα αδέρφια του έξω το φωτισμό μιας αψίδας θριάμβου, που είχε στο μεταξύ υψωθεί κοντά στην αγροικία προς τιμήν του Κυρήνιου.
5. Γι' αυτόν το λόγο λοιπόν κουνούσε το παιδί με ζήλο και τραγουδούσε και σφύριζε παράλληλα.
6. Αλλά το παιδί δεν ήθελε ακόμα να αποκοιμηθεί και όταν σταματούσε το κούνημα, άρχιζε αμέσως να κινείται, δείχνοντας έτσι στον Ιάκωβο ότι δεν κοιμάται ακόμα.
7. Αυτό έφερε την αρσενική μας παιδοκόμο σχεδόν σε απελπισία, καθώς έξω, λόγω των δαυλών που έκαιγαν δυνατά, είχε φωτιστεί τόσο έντονα η νύχτα, που έμοιαζε σαν μέρα.
8. Έτσι λοιπόν αποφάσισε να εγκαταλείψει για λίγο το παιδί, παρά το ότι ήταν ακόμα ξύπνιο, ώστε να χαζέψει λίγο το θέαμα έξω.
9. Καθώς λοιπόν ο Ιάκωβος σηκώθηκε, το παιδί του είπε: «Ιάκωβε, αν με εγκαταλείψεις τώρα, θα σου συμβεί κακό!
10. Δεν αξίζω λοιπόν περισσότερο από το ανόητο θέαμα έξω και από τη ματαιόδοξη περιέργειά σου;
11. Δες, όλα τα αστέρια και όλοι οι άγγελοι σε ζηλεύουν γι' αυτή την υπηρεσία που μου παρέχεις τώρα και εσύ είσαι γεμάτος ανυπομονησία και θέλεις να με εγκαταλείψεις!
12. Αληθινά, αν το κάνεις αυτό, δεν θα είσαι πλέον άξιος να με έχεις για αδελφό!
13. Πήγαινε λοιπόν έξω, αν σου είναι προτιμότερο το εγκόσμιο θέαμα από εμένα!
14. Δες, ολόκληρο το δωμάτιο είναι γεμάτο από αγγέλους, οι οποίοι είναι έτοιμοι να με υπηρετήσουν αν για σένα είναι δυσάρεστη η μικρότερη και ευκολότερη υπηρεσία που μπορείς να μου προσφέρεις!»
15. Αυτά τα λόγια εξαφάνισαν άξαφνα κάθε επιθυμία του Ιακώβ να πάει έξω.

16. Έτσι έμεινε λοιπόν δίπλα στην κούνια και παρακάλεσε θερμά το μικρό Ιησού να τον συγχωρέσει και συνέχισε και πάλι με ζήλο αυτό που έκανε.
17. Το Παιδί είπε τότε στον Ιάκωβο: «Σου συγχωρούνται όλα, αλλά μην αφήσεις άλλη φορά να σε δελεάσουν τα εγκόσμια!
18. Γιατί Εγώ είμαι πιο πολύ από όλο τον κόσμο, όλο τον ουρανό και όλους τους ανθρώπους και αγγέλους!»\
19. Αυτά τα λόγια παραλίγο να στοιχίσουν τη ζωή του Ιακώβ, γιατί συνειδητοποίησε σιγά-σιγά Ποιος κρυβόταν πίσω από το Παιδί.
20. Εκείνη τη στιγμή όμως μπήκε στο δωμάτιο ο Ιωσήφ, η Μαρία και οι άλλοι τέσσερις γιοι του Ιωσήφ. Ο Ιάκωβος αμέσως αφηγήθηκε τότε τι του είχε συμβεί. (Η συνέχεια στο βιβλίο...)

Κεφάλαιο 76

Ο θαυμασμός των τριών ιερέων για τη σοφία του μικρού Ιησού και του Ιωσήφ. Η μυθολογία των θεών από τον Ιωσήφ.

1. Οι τρεις ιερείς πλησίασαν με μεγάλο σεβασμό τον Ιωσήφ και τον ρώτησαν πώς αυτό το Παιδί έφτασε σε τέτοια θαυμαστή σοφία και τι ηλικία έχει.
2. Ο Ιωσήφ τους απάντησε: «Αγαπητοί φίλοι, μη ρωτάτε πολύ νωρίς γι' αυτά. Διότι μια πρόιμη απάντηση θα μπορούσε να σας στοιχίσει τη ζωή!
3. Όμως ακολουθήστε μας, εγκαταλείψτε την πολυθεΐα σας και πιστέψτε πως υπάρχει μόνο ένας αληθινός Θεός ουρανού και γης, και πιστέψτε πως Αυτός ο ένας αληθινός Θεός είναι Εκείνος τον οποίο τιμούν και δοξάζουν στην Ιερουσαλήμ, και τότε θα το καταλάβετε μέσα σας και από αυτό το Παιδί, από πού προέρχεται η σοφία Του!»
4. Και οι τρεις ιερείς είπαν: «Λες παράξενα λόγια άνθρωπε!
5. Δεν είναι λοιπόν οι δικοί μας θεοί, ο Δίας, ο Απόλλωνας, ο Ερμής, ο Ήφαιστος, ο Πλούτωνας, ο Άρης και ο Ποσειδώνας, η Ήρα, η Αθηνά, η Αφροδίτη και όλοι οι άλλοι τίποτε άλλο από απλά δημιουργήματα της ανθρώπινης φαντασίας;»
6. Και ο Ιωσήφ απάντησε. «Ακούστε με εσείς φίλοι! Όλοι σας οι θεοί δημιουργήθηκαν από τη φαντασία των προγόνων σας, οι οποίοι σίγουρα γνώριζαν πολύ καλά την ύπαρξη του ενός Θεού!

7. Ήταν όμως εξαιρετικοί ποιητές και αοιδοί στις αυλές των αρχαίων βασιλιάδων αυτής της χώρας και προσωποποίησαν -και μάλιστα μεταχειριζόμενοι επιτυχημένες αντιστοιχίες- τις ιδιότητες του ενός αληθινού Θεού!
8. Γι' αυτούς ο Δίας εκπροσωπούσε την καλοσύνη και την αγάπη του Πατέρα της αιωνιότητας, ο Απόλλωνας ήταν η σοφία του Πατέρα και η Αθηνά εξέφραζε τη δύναμη αυτής της σοφίας.
9. Ο Ερμής σήμαινε την πανταχού παρουσία του ενός Θεού μέσα από την παντοδύναμη θέλησή Του.
10. Η Αφροδίτη εξέφραζε την ομορφιά, τη λαμπρότητα και την αιώνια νεότητα της οντότητας του Θεού.
11. Ο Ήφαιστος και ο Πλούτωνας εκπροσωπούσαν την παντοδυναμία του ενός Θεού πάνω σε όλη τη γη.
12. Ο Άρης εξέφραζε τη θεική σοβαρότητα, την καταδίκη και το θάνατο για τους καταδικασθέντες.
13. Ο Ποσειδώνας παρουσίαζε το πνεύμα του ενός Θεού που δρα σε όλα τα ύδατα και το πώς μέσω αυτών δίνει ζωή σε όλη τη γη.
14. Έτσι εξέφραζε η αρχαία Ίσιδα, όπως και ο Όσιρις, τη θεική απαραβίαστη αγιότητα, η οποία είναι αυτή καθαυτή η θεική αγάπη και η σοφία!
15. Όμοια και όλοι οι άλλοι μικρότεροι θεοί, δεν εκπροσωπούσαν τίποτε άλλο από ιδιότητες του ενός Θεού με αντίστοιχες αλληγορίες!
16. Και η παρουσίαση αυτή ήταν πολύ αξιέπαινη, διότι γνώριζαν πως όλα αυτά δεν ήταν παρά χαρακτηριστικά του ενός Θεού και πως όλα αυτά δεν ήταν παρά απλώς οι διάφοροι τρόποι των αμέτρητων τρόπων εκδήλωσής Του.
17. Με τον καιρό όμως η ιδιοτέλεια, η αυταρέσκεια και η αρχομανία τύφλωσαν και έριξαν στο σκοτάδι τους ανθρώπους.
18. Έχασαν το πνεύμα και δεν τους έμεινε τίποτε άλλο από την εξωτερική ύλη, έτσι ώστε μετατράπηκαν σε ειδωλολάτρες, το οποίο στην πραγματικότητα σημαίνει πως μετατράπηκαν σε χονδροειδείς υλιστές και πως έχασαν τον έναν Θεό έτσι που ροκάνιζαν τα εξωτερικά, κενά, μη κατανοηθέντα σύμβολα όπως τα σκυλιά, τα οποία, πεινασμένα, ροκανίζουν γυμνά κόκαλα στα οποία δεν υπάρχει πια καθόλου κρέας! Καταλαβαίνετε τι εννοώ;»
19. Οι τρεις ιερείς κοιτάχτηκαν έκπληκτοι και είπαν: «Πραγματικά, εσύ είσαι πιο ενημερωμένος γύρω από τη θρησκεία μας και από εμάς τους ίδιους! Όμως πού απέκτησες αυτές τις γνώσεις;»

20. Τότε ο Ιωσήφ τους είπε: «Έχετε υπομονή! Το Βρέφος θα σας το αποκαλύψει!
Γι' αυτό ακολουθήστε μας και ποτέ πια μη γυρίσετε πίσω!»

(Η συνέχεια στο βιβλίο...)

Κεφάλαιο 88

Η χρυσή ανατολή του ήλιου. Ο Ιωσήφ και οι γιοι του στη δουλειά στα χωράφια. Ο Ιωήλ ναρκωμένος από το δάγκωμα ενός δηλητηριώδους φιδιού. Η επιστροφή και η αναστάτωση στο σπίτι. Τα παρηγορητικά λόγια του μικρού Ιησού.

Ο νεκρός Ιωήλ αφυπνίζεται.

1. Ο Ιωσήφ είπε μετά στους γιους του να τελειώσουν τις πιο σημαντικές τους δουλειές και να κοιμηθούν.
2. Ο ίδιος όμως, επειδή άρχισε να αισθάνεται ήδη βαριά τα μέλη του από την κούραση, πήγε αμέσως να κοιμηθεί.
3. Έτσι τελείωσε αυτή η μέρα, η οποία ήταν πλούσια σε γεγονότα.
4. Την επόμενη μέρα ο Ιωσήφ, ως συνήθως, ξύπνησε αρκετή ώρα πριν την ανατολή του ήλιου και ξύπνησε και τους γιους του για δουλειά.
5. Γιατί συνήθιζε να λέει: «Χρυσή είναι η πρωινή ώρα, γιατί ό,τι κάνουμε κατά τη διάρκειά της, είναι πιο ευλογημένο από τη δουλειά όλης της υπόλοιπης μέρας!»
6. Και έτσι πήγε με τους τέσσερις μεγαλύτερους γιους του σε έναν αγρό για να τον οργώσει, ενώ ο μικρότερος γιος του, ο Ιακώβ, έμεινε με το Παιδί στο σπίτι.
7. Ο μεγαλύτερος γιος του όμως δούλευε με περισσότερο ζήλο και ήθελε να προχωρήσει τη δουλειά πιο γρήγορα από τους άλλους τρεις.
8. Και ξαφνικά, εκεί που πολύ δραστήρια έχωνε το φτυάρι στο χώμα, έβγαλε από τη γη ένα πολύ δηλητηριώδες φίδι!
9. Και το φίδι κινήθηκε γρήγορα και τον δάγκωσε στο πόδι.
10. Γρήγορα έτρεξαν οι τρεις μικρότεροι αδελφοί του και σκότωσαν το φίδι, όμως παρόλα αυτά, το πόδι του πρήστηκε πολύ, έχασε τις αισθήσεις του και σύντομα τον πήρε ο θάνατος.
11. Ο Ιωσήφ και οι τρεις νεώτεροι γιοι του θρηνούσαν και ικέτευαν τον Θεό να αφυπνίσει πάλι τον Ιωήλ.
12. Και ο Ιωσήφ καταράστηκε το φίδι και είπε στους τρεις: «Ποτέ πια να μην ξανασυρθεί φίδι σε αυτήν τη γη!»

13. Σηκώστε τον αδελφό σας και πηγαίνετε τον στο σπίτι, γιατί πρέπει να ήταν το θέλημα του Θεού να μου πάρει τον πρωτότοκο γιο μου!»
14. Οι τρεις αδελφοί σήκωσαν τότε κλαίγοντας τον Ιωήλ και τον μετέφεραν στο σπίτι, ενώ ο Ιωσήφ έσκισε τα ρούχα του και τους ακολουθούσε οδυρόμενος.
15. Φτάνοντας εκεί, τους προϋπάντησαν η Μαρία με το Παιδί, ακολουθούμενη από τον Ιακώβ, τρομαγμένοι από τους θρήνους.
16. Και οι δυο έβγαλαν μια κραυγή πόνου όταν αντίκρισαν τον άψυχο Ιωήλ και τον Ιωσήφ με τα σκισμένα ρούχα.
17. Σύντομα βγήκαν έξω και οι τρεις ιερείς, οι οποίοι τρόμαξαν βλέποντας το πτώμα.
18. Ο ένας τους είπε στον Ιωσήφ: «Τώρα σε πιστεύω πραγματικά, πως και εσύ δεν είσαι παρά ένας απλός θνητός, γιατί εάν ήσουν πραγματικά θεός, πώς θα ήταν δυνατόν να πεθαίνουν τα παιδιά σου και να μην τα ανασταίνεις αμέσως;»
19. Ο μικρός Ιησούς όμως είπε: «Κάνετε όλοι λάθος. Ο Ιωήλ είναι σίγουρα ναρκωμένος και κοιμάται, όμως νεκρός δεν είναι!
20. Φέρτε αμέσως ένα βολβό σκιλλοκρέμμουδου¹ και βάλτε τον πάνω στην πληγή, και σύντομα θα είναι καλύτερα!»
21. Βιαστικά ο Ιακώβ έτρεξε και έφερε το βολβό και τον έβαλε στην πληγή του Ιωήλ.
22. Μετά από λίγα λεπτά ο Ιωήλ συνήλθε και ρωτούσε τους γύρω του τι του είχε συμβεί.
23. Οι παρευρισκόμενοι του τα διηγήθηκαν αμέσως όλα και δόξαζαν και τιμούσαν τον Θεό για τη σωτηρία του. Οι τρεις ιερείς όμως απέκτησαν μεγάλο σεβασμό για το Παιδί, αλλά ακόμη μεγαλύτερο για το βολβό.

Κεφάλαιο 89

Το τάμα τον Ιωσήφ. Η αντίρρηση του μικρού Ιησού και η επισήμανση για την πιο προσφιλή θυσία για τον Θεό.

Το επιχείρημα του Ιωσήφ και πώς το αντικρούει ο Ιησούς.

1. Αμέσως ο Ιωσήφ μαζί με όλη του την οικογένεια άρχισαν να υμνούν και να δοξάζουν τον Θεό για πάνω από μια ώρα,
2. ενώ παράλληλα έκανε και ένα τάμα, πως μόλις ξαναπήγαινε στην Ιερουσαλήμ, θα πρόσφερε στον Κύριο μια θυσία.

¹ Σ.τ.μ.: Σκίλλα η παράλιος

3. Το Νήπιο όμως είπε στον Ιωσήφ: «Άκουσέ Με! Πιστεύεις πως στον Κύριο αρέσουν τέτοιες προσφορές;
4. Ω, απατάσαι πολύ, γιατί κοίταξε ούτε με θυσίες στην πυρά, ούτε με το αίμα ζώων, ούτε και με άλευρα, σιτηρά ή έλαια χαίρεται ο Θεός,
5. παρά μόνο με μια μετανοημένη, συντετριμμένη και ταπεινή καρδιά, η οποία να Τον αγαπάει πάνω από όλα!
6. Εάν όμως σου περισσεύει κάτι, τότε δώστο σε κείνους οι οποίοι είναι γυμνοί, διψασμένοι και πεινασμένοι, και έτσι θα κάνεις στον Κύριο μια καλή προσφορά!
7. Έτσι λοιπόν σε απαλλάσσω από την υποχρέωση του τάματος που έκανες για προσφορά στο Ναό, μιας και έχω την πλήρη δικαιοδοσία να το κάνω!
8. Εγώ ο ίδιος όμως κάποτε θα εκτελέσω κατά τέτοιο τρόπο το τάμα σου, ώστε να χορτάσει αιώνια όλη η γη!»
9. Ο Ιωσήφ πήρε το Μωρό στην αγκαλιά του, Το φίλησε και Του είπε:
- 10.«Πολυαγαπημένε μου μικρέ Ιησού, ο Ιωσήφ Σου Σε ευχαριστεί μεν από τα βάθη της καρδιάς του και αναγνωρίζει την πλήρη θεία αλήθεια των θαυμαστών λόγων Σου,
- 11.όμως κοίταξε, ο Θεός, Πατέρας δικός Σου και όλων των ανθρώπων, όρισε μέσα από το Μωυσή και τους προφήτες να πράττουμε έτσι και διέταξε εμάς τα παιδιά Του να το τηρήσουμε!
- 12.Πες μου όμως: Έχεις Εσύ μικρέ μου Γιε, αν και έχεις θεία και θαυμαστή προέλευση, το δικαίωμα να άρεις τους νόμους του μεγάλου Πατέρα, ο Οποίος αιώνια κατοικεί στους ουρανούς;»
- 13.Τότε το Παιδάκι του είπε: «Ιωσήφ, και να σου έλεγα Ποιος είμαι, δεν θα το πίστευες, αφού σε Εμένα βλέπεις απλώς ένα θνητό παιδί!
- 14.Παρόλ' αυτά, σου λέω: εκεί που βρίσκομαι Εγώ, εκεί βρίσκεται και ο Πατέρας και εκεί που δεν βρίσκομαι Εγώ δεν βρίσκεται ούτε ο Πατέρας.
- 15.Εγώ όμως βρίσκομαι τώρα εδώ και όχι στο Ναό. Πώς λοιπόν να βρίσκεται ο Πατέρας εκεί;
- 16.Το καταλαβαίνεις αυτό; Κοίταξε, όπου υπάρχει η αγάπη του Πατέρα, εκεί βρίσκεται και η καρδιά Του. Μέσα Μου όμως βρίσκεται η αγάπη του Πατέρα και επομένως και η καρδιά Του!

17.Κανείς όμως δεν φέρει την καρδιά του εξωτερικά, και επομένως ούτε και ο Πατέρας. Διότι όπου βρίσκεται η καρδιά Του, βρίσκεται και ο Ίδιος! Τα καταλαβαίνεις αυτά;»

18.Αυτά τα λόγια γέμισαν τον Ιωσήφ, τη Μαρία και τους πέντε γιους με βαθιά θεία προαίσθηση, γι' αυτό βγήκαν στη συνέχεια έξω όπου δόξασαν και τίμησαν μέσα στην καρδιά τους τον Πατέρα που βρισκόταν τόσο κοντά τους. Μετά από αυτό, η Μαρία ξεκίνησε τις ετοιμασίες για το πρωινό.

Κεφάλαιο 90

Το πρωινό γεύμα και το έθιμο του πλυσίματος. Οι τρεις ιερείς αντιδρούν στις οδηγίες τον Ιωσήφ και το Παιδί τούς διδάσκει την υπακοή. Η σημαντική ερώτηση των ιερέων και η αμηχανία του Ιωσήφ.

1. Το πρωινό ήταν σύντομα έτοιμο, αφού αποτελείτο απλώς από βρασμένο γάλα μέσα σε ένα δοχείο με λίγο θυμαρίσιο μέλι και ψωμί.
2. Η Μαρία το έφερε μόνη της στο τραπέζι και φώναξε τον Ιωσήφ, τους γιους του και τους ιερείς να έρθουν.
3. Και ο Ιωσήφ εμφανίστηκε αμέσως με το Νήπιο στην αγκαλιά του, Το έδωσε στη μητέρα Του και μετά κάθησε στο τραπέζι.
4. Στη συνέχεια ο Ιωσήφ έψαλε ένα δοξαστικό ύμνο για τον Κύριο και όταν τελείωσε, ρώτησε, σύμφωνα με το έθιμο, εάν είχαν πλυθεί όλοι.
5. Η Μαρία, οι πέντε γιοι του όπως και ο Ιησούς είπαν: «Ναι, είμαστε όλοι καλά πλυμένοι!»
6. Και ο Ιωσήφ συμπλήρωσε: «Άρα λοιπόν μπορείτε να φάτε! Και με εσάς τους τρεις τι γίνεται, πλυθήκατε και εσείς;»
7. Οι τρεις ιερείς όμως είπαν: «Σε εμάς δεν είναι το έθιμο να πλενόμαστε το πρωί με νερό αλλά το βράδυ.
8. Το πρωί τριβόμαστε με λάδι, ώστε να μη μας ενοχλεί πολύ η ζέστη της ημέρας.»
9. Τότε ο Ιωσήφ είπε: «Αυτό μπορεί να είναι καλό. Εάν ερχόμουν στο σπίτι σας, θα έκανα το ίδιο με εσάς.
- 10.Αφού όμως τώρα βρίσκεστε στο σπίτι μου, να τηρήσετε το δικό μου έθιμο, γιατί είναι καλύτερο από το δικό σας!»
- 11.Οι ιερείς όμως παρακάλεσαν να τους επιτραπεί να μην το κάνουν.
- 12.Ο Ιωσήφ ήθελε να τους κάνει τη χάρη,

- 13.όταν μίλησε ο μικρός Ιησούς: «Αληθινά, πέτρα θα γίνει στο στομάχι τους κάθε μπουκιά που θα βάλουν στο στόμα τους, εάν δεν πλυθούν πριν καθήσουν στο τραπέζι, στο οποίο είμαι και Εγώ παρών!»
- 14.Αυτά τα λόγια έκαναν τους τρεις ιερείς να ξεχάσουν το έθιμό τους, και ζήτησαν νερό για να πλυθούν.
- 15.Μόλις είχαν πλυθεί, ο Ιωσήφ τους κάλεσε αμέσως να καθήσουν πάλι.
- 16.Οι ιερείς όμως αρνήθηκαν, γιατί φοβούνταν το Παιδί.
- 17.Το Παιδάκι όμως μίλησε και τους είπε: «Εάν αρνηθείτε να έρθετε στο τραπέζι και να φάτε μαζί μας το ευλογημένο πρωινό, θα πεθάνετε!»
- 18.Έτσι οι ιερείς κάθισαν αμέσως στο τραπέζι και έφαγαν με μεγάλο κρυφό δέος απέναντι στο Παιδί.
- 19.Όταν τελείωσε το πρωινό, σηκώθηκε πάλι ο Ιωσήφ και ευχαρίστησε ξανά τον Θεό.
- 20.Οι τρεις ιερείς τον ρώτησαν τότε σχετικά με την προσευχή του: «Ποιον Θεό ευχαριστείς; Δεν είναι αυτό το Παιδί ο πρώτος αληθινός Θεός; Πώς ευχαριστείς και κάποιον άλλον;»
- 21.Αυτή η ερώτηση έφερε τον Ιωσήφ σε μεγάλη αμηχανία και δεν ήξερε τι να τους απαντήσει.
- 22.Το Παιδί όμως είπε: «Ιωσήφ! Μην ανησυχείς άδικα, διότι αυτό που είπαν αυτοί οι τρεις θα πραγματοποιηθεί! Τώρα όμως ησύχασε, γιατί εσύ προσεύχεσαι έτσι και αλλιώς απλώς σε έναν Θεό και Πατέρα!»

Κεφάλαιο 91

Η αγάπη ως η πραγματική προσευχή στον Θεό. Ο Ιησούς ως Υιός του Θεού. Οι ειδωλολατρικές σκέψεις των τριών ιερέων και η απάντηση του μικρού Παιδιού.

1. Ο Ιωσήφ φίλησε το Παιδί και είπε: «Ναι, αλήθεια, εάν δεν υπήρχε μέσα Σου η καρδιά του Πατέρα, δεν θα ήσουν ικανός να πεις τέτοια λόγια!
2. Γιατί πού σε όλη τη γη μπορεί ένα παιδί της ηλικίας Σου να πει τέτοια λόγια, που ούτε οι σοφοί δεν έχουν πει;
3. Γι' αυτό πες μου εάν πρέπει να προσεύχομαι ολοκληρωτικά σε Σένα, θεωρώντας Σε Κύριο και Θεό μου;»
4. Αυτή η ερώτηση του Ιωσήφ ξάφνιασε όλους τους παρευρισκόμενους.

5. Τότε το Παιδάκι είπε χαμογελώντας στον Ιωσήφ: «Ιωσήφ! ξέρεις, αλήθεια, πώς θα πρέπει να προσεύχονται οι άνθρωποι στον Θεό;
6. Κοίταξε, δεν τα ξέρεις όλα, γι' αυτό και θα σου πω.
7. Άκουσε! Με το πνεύμα και αληθινά στην πράξη, θα πρέπει οι άνθρωποι να προσεύχονται στον Θεό και όχι με τα χείλη, όπως το κάνουν τα παιδιά του κόσμου, τα οποία νομίζουν πως υπηρέτησαν τον Θεό, επειδή έχουν απαγγείλει για λίγη ώρα κάτι με τα χείλη.
8. Εάν θέλεις να προσευχηθείς πνευματικά και αληθινά, τότε αγάπα τον Θεό με την καρδιά σου και κάνε καλό σε όλους τους φίλους και εχθρούς σου, και τότε θα είναι σωστή η προσευχή σου στον Θεό!
9. Εάν όμως κάποιος κάποιες συγκεκριμένες στιγμές απλώς απαγγέλλει μια προσευχή ενώπιον του Θεού και κατά τη διάρκεια της απαγγελίας σκέφτεται κάθε είδους άλλα εγκόσμια πράγματα τα οποία εκείνη τη στιγμή που φαίνονται πιο σημαντικά από την ανούσια προσευχή του, περισσότερο και από τον Ίδιο τον Θεό, πες Μου, είναι τότε αυτό προσευχή;
10. Πραγματικά, εκατομμύρια τέτοιες προσευχές εισακούγονται από τον Θεό, όσο εισακούεται και η κραυγή κάποιου από ένα βράχο!
11. Εάν όμως προσεύχεσαι μέσω της αγάπης σου, τότε δεν χρειάζεται πια να Με ρωτάς εάν πρέπει να προσεύχεσαι σε Εμένα ως τον αληθινό Θεό και Πατέρα.
12. Γιατί όποιος προσεύχεται έτσι στον Θεό, αυτός προσεύχεται και σε Εμένα, γιατί ο Πατέρας και Εγώ έχουμε μια αγάπη και μια καρδιά!»
13. Αυτά τα λόγια έπεισαν όλους πως έτσι ήταν και τώρα πια ήξεραν γιατί ο Ιησούς έπρεπε να αποκαλείται Υιός του Θεού.
14. Η ψυχή του Ιωσήφ ήταν τώρα γεμάτη με υπέρτατη ουράνια χαρά.
15. Η δε Μαρία χαιρόταν κρυφά για το Παιδί και κράτησε μέσα στην ψυχή της όλα αυτά τα λόγια, ενώ το ίδιο έκαναν και οι γιοι του Ιωσήφ.
16. Οι τρεις ιερείς όμως είπαν στον Ιωσήφ: «Εσύ που είσαι ο μεγαλύτερος σοφός όλων των εποχών!
17. Θα θέλαμε να μιλήσουμε μαζί σου ιδιαιτέρως στο λόφο, όπου εσύ και οι γιοι σου χθες βράδυ προσευχηθήκατε τόσο κατανυκτικά και ουσιαστικά στον Θεό σου!»
18. Το Παιδί όμως μίλησε αμέσως και είπε διακόπτοντας:

19. Νομίζετε, αλήθεια, πως τα αυτιά Μου είναι κοντά και πως δεν θα φτάσουν ως το στόμα σας στο λόφο; Ω, απατάσθε, γιατί τα αυτιά Μου φτάνουν εκεί που φτάνουν και τα χέρια Μου! Γι' αυτό συζητήστε μπροστά Μου ό,τι θέλετε!»

Κεφάλαιο 92

Η αποκάλυψη της τυφλότητας και ανοησίας των τριών ιερέων.

Ο μικρός Ιησούς μιλάει για την ανέγερση ναών στην καρδιά των ανθρώπων και για το πώς λατρεύει κανείς πραγματικά τον θεό.

1. Οι τρεις ιερείς βρέθηκαν τότε σε μεγάλη αμηχανία και δεν ήξεραν τι να κάνουν. Και αυτό γιατί δεν τολμούσαν να αποκαλύψουν στον Ιωσήφ παρουσία του Παιδιού εκείνο που είχαν στο μυαλό τους.
2. Το Παιδί όμως τους κοίταξε, και ευθύς τους είπε σε αποφασιστικό τόνο:
3. «Θέλετε να κάνετε και Εμένα είδωλο, έτσι δεν είναι;
4. Εκεί πάνω στο λόφο θέλετε να χτίσετε ένα ναό, και μέσα σε αυτόν θέλετε να βάλετε ένα άγαλμά Μου πάνω σε ένα χρυσό βωμό και μετά να κάνετε θυσίες στο άγαλμα σύμφωνα με τα έθιμά σας.
5. Προσπαθήστε να κάνετε κάτι τέτοιο, και αλήθεια σας λέω, πως ο πρώτος ο οποίος θα κάνει ένα βήμα προς αυτό και θα απλώσει έστω και ένα δάκτυλο προς τα εκεί, θα πεθάνει ευθύς!
6. Εάν θέλετε να κάνετε ένα ναό προς τιμήν Μου, κάντε τον ζωντανό μέσα στην καρδιά σας,
7. γιατί και Εγώ είμαι ζωντανός και όχι νεκρός και γι' αυτό θέλω ζωντανούς και ουδέποτε άψυχους ναούς!
8. Εάν πιστεύετε πως μέσα Μου κατοικεί η πληρότητα του Θείου ολοζώντανα, δεν είμαι λοιπόν τότε ο Ίδιος ένας ολοζώντανος ναός μπροστά σας; Για ποιο λόγο λοιπόν να υπάρχει και ένα άγαλμά Μου και ένας άψυχος πέτρινος ναός;
9. Τι είναι σημαντικότερο ᾤ Εγώ ή ένας ανούσιος ναός και ένα άγαλμά Μου;
10. Αφού ο Ζωντανός είναι μαζί σας και ανάμεσά σας, σε τι μπορεί να ωφελήσει και να είναι χρήσιμος ο άψυχος;
11. Ω, εσείς τυφλοί κι ανόητοι! Δεν είναι σημαντικότερο το να Με αγαπάτε από το να Μου χτίσετε χιλιάδες πέτρινους ναούς, στους οποίους μπροστά σε ξυλόγλυπτες εικόνες να κουνάτε τα χείλια σας φορώντας χρυσοποίκιλτα άμφια για χιλιάδες χρόνια;

- 12.Και εάν ερχόταν σε εσάς ένας φτωχός άνθρωπος ο οποίος είναι γυμνός, πεινασμένος και διψασμένος,
- 13.εσείς θα λέγατε: “Κοιτάξτε, ένας ημίθεος, γιατί με αυτή τη μορφή εμφανίζονται τέτοιες υψηλές οντότητες.
- 14.Ας φτιάξουμε μια εικόνα του και να την βάλουμε μέσα σε ναό, για να την τιμήσουμε!”
- 15.Πείτε Μου, γιατί σίγουρα θα το κάνατε, σε τι θα ωφελούσε αυτόν το φτωχό, ακόμη και αν τη φτιάχνατε από καθαρό χρυσάφι;
- 16.Δεν θα ήταν καλύτερο για το φτωχό, εάν του προσφέρατε την αγάπη σας, τον ντύνατε, τον ταΐζατε και του δίνατε να πει;
- 17.Δεν είναι ο Θεός άραγε πιο ζωντανός από κάθε άνθρωπο πάνω στη γη, αφού Αυτός είναι που δίνει ζωή στα πάντα;
- 18.Η μήπως είναι ο Θεός τυφλός, Αυτός που δημιούργησε τον ήλιο και που σου έδωσε μάτια για να βλέπεις;
- 19.Η μήπως είναι κουφός, Αυτός που σου έδωσε αυτιά για να ακούς ή αναίσθητος, Αυτός που σου έδωσε την ικανότητα να αισθάνεσαι;
- 20.Βλέπετε πόσο ανόητη θα ήταν μια τέτοια σκέψη λοιπόν!
- 21.Ο Θεός επομένως είναι η ίδια η πιο τέλεια ζωή και άρα και η πιο τέλεια αγάπη. Πώς λοιπόν θέλετε να Τον τιμήσετε και να προσευχηθείτε σε Αυτόν όπως σε έναν νεκρό;
- 22.Σκεφτείτε τα αυτά, ώστε να γιατρευτείτε από την τυφλότητα σας!» Αυτά τα λόγια έκαναν τους τρεις ιερείς να γονατίσουν στο πάτωμα, γιατί συνειδητοποίησαν τη θεία αλήθεια και εκείνη την ημέρα δεν μίλησαν άλλο.

(Η συνέχεια στο βιβλίο...)

Κεφάλαιο 112

Μία νέα έκπληξη στο σπίτι του Ιωσήφ:

Ξένοι λευκοντυμένοι νέοι βοηθούν στις δουλειές του σπιτιού.

1. Όταν ήδη αργά το απόγευμα ο Κυρήνιος ξεκίνησε με την ακολουθία του από το σπίτι του Ιωσήφ για την πόλη, ο Ιωσήφ είπε στους γιους του:
2. «Παιδιά, πηγαίνετε τώρα και φροντίστε τις δουλειές μας! Τακτοποιήστε τις αγελάδες και το γάιδαρο και μετά ετοιμάστε το δείπνο, το οποίο να είναι καλό

- και φρέσκο, γιατί σήμερα πρέπει να καλωσορίσω τη νέα μου κόρη και με αυτό το χαρμόσυνο δείπνο να την υιοθετήσω και να την ευλογήσω!»
3. Οι γιοι του Ιωσήφ σηκώθηκαν τότε αμέσως και πήγαν να κάνουν αυτά που τους είχε παραγγείλει ο πατέρας τους.
 4. Όμως πόση έκπληξη ένιωσαν, όταν στο στάβλο συνάντησαν κάμποσους λευκοντυμένους νέους, οι οποίοι με πολύ ζήλο φρόντιζαν τα ζώα του Ιωσήφ.
 5. Οι γιοι του Ιωσήφ τους ρώτησαν ποιος τους είχε προστάξει να κάνουν αυτές τις δουλειές και ποιανού υπηρέτες ήταν.
 6. Και οι νέοι τους είπαν: «Είμαστε πάντα υπηρέτες του Κυρίου και ο Κύριος μας πρόσταξε να τα κάνουμε αυτά, γι' αυτό και τα κάνουμε!»
 7. Οι γιοι του Ιωσήφ όμως ρώτησαν πάλι τους νέους: «Ποιος είναι ο Κύριός σας και πού κατοικεί; Μήπως είναι ο Κυρήνιος;»
 8. Και εκείνοι τους απάντησαν: «Κύριός μας είναι αυτός που είναι και δικός σας Κύριος και κατοικεί μαζί σας, όμως το όνομά Του δεν είναι Κυρήνιος!»
 9. Οι γιοι του Ιωσήφ νόμισαν τότε πως πρόκειται για τον ίδιο τον πατέρα τους και έτσι είπαν στους νέους:
 10. «Εάν είναι έτσι, ελάτε μαζί μας, ώστε ο πατέρας μας, ο οποίος είναι κύριος αυτού του σπιτιού, να σας αναγνωρίσει, εάν είστε πραγματικά υπηρέτες του!»
 11. Και εκείνοι απάντησαν: «Πριν το κάνουμε αυτό, αρμέξτε τις αγελάδες και μετά αμέσως θα έρθουμε μαζί σας και θα παρουσιαστούμε στον Κύριό σας!»
 12. Οι γιοι του Ιωσήφ πήραν τις καρδάρες και άρμεξαν τρεις φορές περισσότερο γάλα από τις άλλες φορές, ακόμη και αν είχαν φροντίσει πολύ καλά τα ζώα.
 13. Έμειναν έκπληκτοι με τις ποσότητες και δεν μπορούσαν να εξηγήσουν γιατί οι αγελάδες έδιναν αυτή τη φορά τόσο πολύ γάλα.
 14. Όταν όμως τελείωσαν με το άρμεγμα, οι νέοι μίλησαν πάλι και είπαν:
 15. «Λοιπόν, αφού τελειώσατε με τη δουλειά σας, ας πάμε στο σπίτι όπου κατοικεί ο δικός σας και δικός μας Κύριος!»
 16. Όμως ο πατέρας σας σας πρόσταξε να ετοιμάσετε και ένα καλό δείπνο. Αυτό πρέπει να ετοιμαστεί πριν μπούμε στο σπίτι του Κυρίου!»
 17. Και αμέσως οι νέοι πήγαν στην κουζίνα όπου βρίσκονταν επίσης αρκετοί άλλοι νέοι, πλήρως απασχολημένοι με την προετοιμασία του δείπνου.
 18. Επειδή όμως ο Ιωσήφ αισθάνθηκε πως οι γιοι του αργούσαν πιο πολύ από ό,τι συνήθως, πήγε να δει πού ήταν και τι έκαναν.

19. Και πόσο έκπληκτος έμεινε, όταν είδε την κουζίνα γεμάτη με βοηθούς!
20. Αμέσως ρώτησε τους γιους του τι, για το όνομα του Θεού, συνέβαινε.
21. Οι νέοι όμως απάντησαν στον Ιωσήφ και του είπαν: «Ιωσήφ μην ανησυχείς, γιατί ό,τι είναι και συμβαίνει εδώ, είναι και συμβαίνει για το θέλημα του Κυρίου! Άφησέ μας να ετοιμάσουμε πρώτα το δείπνο και μετά ο Ίδιος ο Κύριος θα σου λύσει όλες τις απορίες σου!»

Κεφάλαιο 113

Η έκπληξη της Μαρίας για τις συνεχείς δοκιμασίες.

Η παρηγοριά του Ιωσήφ. Ο σεβασμός των αγγέλων

μπροστά στο Βρέφος και τα λόγια του μικρού Ιησού

στους Αρχαγγέλους. Το κοινό δείπνο.

1. Ο Ιωσήφ επέστρεψε τότε αμέσως πίσω στο δωμάτιο και διηγήθηκε στη Μαρία και την Ευδοκία αυτά που είδε και το τι γινόταν στην κουζίνα.
2. Η Μαρία και η Ευδοκία έμειναν έκπληκτες με αυτά που άκουσαν, η δε Μαρία είπε:
3. «Παντοδύναμε Θεέ, δεν είμαστε λοιπόν ούτε λεπτό ασφαλείς από τις δοκιμασίες Σου! Μόλις περάσει η μια, αμέσως έρχονται άλλες εκατό να την αντικαταστήσουν!»
4. Κύριε, δεν θέλεις να μας χαρίσεις ούτε μια στιγμή ησυχίας; Μήπως πρέπει να φύγουμε και πάλι αυτήν τη φορά για να ξεφύγουμε από τους Ρωμαίους; Γιατί τι άλλο μπορεί να σημαίνει αυτό το φαινόμενο;»
5. Ο Ιωσήφ τότε είπε: «Αγαπητή Μαρία, μη φοβάσαι άδικα! Κοίταξε εμείς δεν είμαστε άλλο από ταξιδιώτες σ' αυτό τον κόσμο και Ο Κύριος είναι ο Οδηγός μας!
6. Όπου θέλει να μας οδηγήσει ο Κύριος, εκεί θα Τον ακολουθήσου με, εντελώς υποταγμένοι στο θείο θέλημά Του, γιατί μόνο Εκείνος γνωρίζει τι είναι καλύτερο για μας!
7. Δες, εσύ πάντα φοβάσαι όταν ο Κύριος μας στέλνει κάτι καινούργιο, ενώ εγώ αισθάνομαι γεμάτος χαρά γι' αυτό, γιατί τώρα πια γνωρίζω πως ο Κύριος πάντα φροντίζει για το καλό μας!
8. Σήμερα το πρωί ο Κύριος με έβαλε να περάσω μια μεγάλη δοκιμασία, και ήμουν πολύ λυπημένος γι' αυτό.

9. Όμως η λύπη μου δεν διήρκησε πολύ' ο νεκρός αναστήθηκε και ζει, γι' αυτό είμαι πάλι γεμάτος χαρά και χαίρομαι τώρα για το καλό και ευλογημένο δείπνο.
- 10.Κάνε λοιπόν το ίδιο, και θα είναι πολύ καλύτερα από όλες αυτές ας μάταιες νεανικές σου ανησυχίες και φόβους!»
- 11.Αυτά τα λόγια καθυσύχασαν τη Μαρία, ώστε τώρα πια ήταν και η ίδια περίεργη να δει τους νέους μάγεις στην κουζίνα.
- 12.Γι' αυτό σηκώθηκε και ήθελε να πάει να δει. Εκείνη τη στιγμή όμως εμφανίστηκαν οι γιοι του Ιωσήφ φορτωμένοι με φαγητά και όλοι οι νέοι τους ακολουθούσαν με υπέρτατο δέος.
- 13.Και μόλις βρέθηκαν κοντά στο μικρό Ιησού, έπεσαν ξαφνικά στα γόνατά τους και Τον προσκύνησαν.
- 14.Ο μικρός Ιησούς όμως τους είπε: «Σηκωθείτε, αρχάγγελοι των απέραντων ουρανών Μου!
- 15.Εισάκουσα την παράκλησή σας! Η αγάπη σας θέλει να Με υπηρετήσει και εδώ μέσα στην ταπεινότητά Μου, όμως Εγώ, ο αιώνιος Κύριός σας, ποτέ μέχρι τώρα δεν χρειάστηκα τις υπηρεσίες σας!
- 16.Αφού όμως η αγάπη σας είναι τόσο δυνατή, μείνετε τρεις γήινες ημέρες εδώ και υπηρετήστε αυτό το σπίτι, όμως εκτός από εκείνους που βρίσκονται εδώ, κανείς άλλος δεν πρέπει να μάθει ποιοι είστε!
- 17.Όμως τώρα δειπνήστε μαζί με τον πατέρα που Με τρέφει, τη γυναίκα που Με έφερε στον κόσμο, με αυτή την κόρη η οποία Με κρατά στην αγκαλιά της, με τους τρεις αναζητητές και με τους αδελφούς Μου!»
- 18.Τότε οι νέοι σηκώθηκαν, η Μαρία πήρε το Νήπιο και όλοι κάθησαν στο τραπέζι, έψαλαν μαζί με τον Ιωσήφ ύμνους, έφαγαν και ήπιαν πανχαρούμενοι και ευτυχισμένοι.
- 19.Οι Αρχάγγελοι όμως έκλαιγαν από μακαριότητα και έλεγαν:
- 20.«Αληθινά, χρόνια και καιροί έχουν περάσει μπροστά από τα μάτια μας γεμάτοι υπέρτατη αγαλλίαση,
- 21.όμως όλες μαζί οι τόσο ευδαιμονικές αιωνιότητες ισοδυναμούν με αυτήν εδώ τη στιγμή που δειπνούμε στο τραπέζι του Κυρίου, στο τραπέζι των παιδιών Του, ανάμεσα στα οποία είναι Αυτός σε όλη του την πληρότητα! Ω Κύριε! Άσε μας να γίνουμε και εμείς παιδιά Σου!»

Η Μαρία συνομιλεί με το Γαβριήλ και το Σουριήλ. Το Παιδί

αναφέρεται στη νέα τάξη στους ουρανούς και στη γη.

Η περιέργεια της Ευδοκίας για τους «υψηλούς απεσταλμένους».

1. Όταν το δείπνο είχε πια τελειώσει και αμέσως μετά όλοι μαζί είχαν τραγουδήσει έναν ύμνο ευχαριστίας στον Κύριο μαζί με τον Ιωσήφ, ένας από τους νέους είπε στη Μαρία:
2. «Μαρία, εσύ ευλογημένη ανάμεσα σε όλες τις γυναίκες της γης! Δεν με θυμάσαι πια; Δεν είμαι αυτός που όταν ήσουν στο Ναό έπαιζε τόσο συχνά μαζί σου και πάντα σου έφερνε καλά φαγητά και γλυκό ποτό;»
3. Η Μαρία χαμογέλασε τότε και είπε: «Ναι, σε αναγνωρίζω· είσαι ο Σουριήλ, ένας Αρχάγγελος! Μερικές φορές όμως με πείραζες κιόλας, αφού μου μιλούσες και δεν με άφηνες να σε δω
4. και συχνά έπρεπε να σε παρακαλώ για ώρες, μέχρι να σε πείσω να μου φανερωθείς!»
5. Και ο νέος είπε τότε: «Κοίταξε εσύ, ευλογημένη μητέρα, αυτή ήταν η επιθυμία του Κυρίου, ο οποίος σε αγαπάει πολύ!
6. Όπως όμως η καρδιά μέσα σου, ως το κέντρο της αγάπης, διαρκώς κτυπά, κεντρίζει και ωθεί όλη σου την ύπαρξη,
7. έτσι ακριβώς είναι και η αγάπη του Κυρίου, διαρκώς να κτυπά, να κεντρίζει και να ωθεί αυτούς που αγαπάει, χάρη όμως σε αυτό, δίνει τη ζωή και την κάνει να διαρκεί αιώνια!»
8. Η Μαρία, ευχαριστημένη με αυτή την εξήγηση, δόξασε τη μεγάλη καλωσύνη του Κυρίου.
9. Ένας άλλος νέος στράφηκε τότε στη Μαρία και της είπε: «Ευλογημένη παρθένα! Με αναγνωρίζεις και εμένα; Δεν πρέπει να έχει περάσει πάνω από ένας χρόνος που σε επισκέφτηκα στη Ναζαρέτ!»
10. Η Μαρία, που τον αναγνώρισε από τη φωνή, του είπε: «Ναι· είσαι ο Γαβριήλ! Πραγματικά, κανείς δεν συγκρίνεται μαζί σου, γιατί εσύ έφερες στη γη σίγουρα τη μεγαλύτερη αγγελία και τη σωτηρία όλων των λαών!»
11. Αλλά ο Αρχάγγελος της είπε τότε: «Έκανες λάθος σε αυτά που είπες στην αρχή, γιατί δες, ο Κύριος ήδη ξεκινώντας από εμένα, άρχισε να χρησιμοποιεί τα μικρότερα και υποδεέστερα μέσα για την εκπλήρωση της ύψιστης πράξης!

- 12.Γι' αυτό είμαι σίγουρα μόνον ο μικρότερος και υποδεέστερος στη βασιλεία του Θεού και όχι ο σημαντικότερος! Σίγουρα έφερα στη Γη μεγαλύτερη και πιο ιερή αγγελία,
- 13.όμως αυτό δεν σημαίνει πως κανείς δεν συγκρίνεται μαζί μου. Μάλλον το αντίθετο, αφού είμαι ο πιο μικρός και ασήμαντος στη βασιλεία του Θεού!»
- 14.Η Μαρία και ο Ιωσήφ πραγματικά έμειναν έκπληκτοι από την ταπεινοφροσύνη του νέου.
- 15.Το Βρέφος όμως είπε τότε: «Ναι, αυτός ο άγγελος έχει δίκιο! Στην αρχή, ο πιο κοντινός Μου ήταν ο μεγαλύτερος.
- 16.Αυτός όμως σήκωσε το ανάστημά του, ήθελε να είναι ίσος με Μένα, και επειδή ήθελε να Με ξεπεράσει, γι' αυτό απομακρύνθηκε, από κοντά Μου.
- 17.Γι' αυτό και μετά δημιούργησα τους ουρανούς και τη γη και όρισα πως μόνο ο πιο ασήμαντος θα είναι πιο κοντά Μου!
- 18.Τώρα όμως επέλεξα για Μένα τον ίδιο τη μεγαλύτερη ταπεινότητα του κόσμου και γι' αυτό σημαντικοί για Μένα θα είναι μόνο αυτοί οι οποίοι, όμοια με Μένα, σ' αυτό τον κόσμο όπως και μέσα τους οι ίδιοι, θα είναι οι πιο ασήμαντοι και πιο μικροί.
- 19.Και έτσι Γαβριήλ Μου, έχεις δίκιο και εσύ και η μητέρα, γιατί είσαι ο σημαντικότερος, αφού είσαι ο πιο ταπεινός και στην πράξη και στην ουσία!»
- 20.Όταν ο μικρός Ιησούς είπε αυτά τα λόγια στο νεαρό Γαβριήλ, όλοι οι άγγελοι έπεσαν στα γόνατά τους και προσκύνησαν το Βρέφος.
- 21.Η Ευδοκία όμως κοιτούσε ερευνητικά εδώ και εκεί, γιατί πραγματικά δεν ήξερε τι να σκεφτεί γι' αυτούς τους πανέμορφους νεαρούς.
- 22.Άκουσε βέβαια πως τους είχαν αποκαλέσει ως τους “ύψιστους αγγελιοφόρους” και πως ήταν από το βασίλειο του Θεού, όμως εκείνη νόμισε πως πρόκειται για την Παλαιστίνη και την Άνω Αίγυπτο. Γι' αυτό και ρώτησε εάν πρόκειται για πρεσβευτές.
- 23.Ένας άγγελος όμως της είπε: «Ευδοκία, κάνε υπομονή! Δες, θα μείνουμε για τρεις μέρες εδώ, οπότε θα γνωριστούμε καλύτερα!» Και η Ευδοκία έμεινε ικανοποιημένη από αυτή την απάντηση, και έτσι σιώπησε.

(Η συνέχεια στο βιβλίο...)

Ο Κυρήνιος διδάσκεται αναφορικά με τα πειράγματα του Κυρίου, που Αυτός του είχε υποσχεθεί.

Ο Ιωσήφ εξηγεί τα θαυμαστά φαινόμενα της φύσης.

1. Αφού λοιπόν όλα είχαν πάλι τακτοποιηθεί και είχαν όλοι ηρεμήσει, πήρε το λόγο ο μικρός Ιησούς, ο Οποίος και είπε στον Κυρήνιο:
2. «Άκουσέ Με, εσύ, καλόκαρδε άντρα! Θυμάσαι ακόμη τη σκηνή που τραβούσα τα μαλλιά του αδελφού Μου του Ιακώβ;
3. Κοίταξε, τότε Μου είχες ζητήσει να σου τραβάω και σένα έτσι τα μαλλιά!
4. Και αυτό ήταν κάτι που σου υποσχέθηκα, οπότε ορίστε, τώρα ήδη τηρώ την υπόσχεση που σου έδωσα,
5. διότι όλες αυτές οι μικρές εκπλήξεις οι οποίες σου έχουν παρουσιαστεί από τότε, δεν είναι τίποτε άλλο παρά τα πειράγματα στα μαλλιά σου, που σου είχα υποσχεθεί!
6. Εάν λοιπόν στο μέλλον σου παρουσιαστούν ή αντιληφθείς και πάλι τέτοια γεγονότα, να θυμηθείς τότε τα λόγια Μου και να μη φοβηθείς τίποτα, ούτε και να ξαναθυμώσεις όπως έκανες σήμερα.
7. Γιατί δεν θα πειραχτεί ούτε μια τρίχα από τα μαλλιά σου! Σε όποιον κάνω τέτοια πειράγματα, είναι επειδή τον αγαπώ και δεν χρειάζεται να φοβάται τίποτα, ούτε σ' αυτό τον κόσμο ούτε και στον άλλο!»
8. Ακούγοντας αυτά τα λόγια του μικρού Ιησού, στον Κυρήνιο ήρθαν δάκρυα στα μάτια και δεν ήξερε πώς να εκφράσει ή να δείξει την ευγνωμοσύνη του και την αγάπη του.
9. Όμως και πολλοί από τους ειδωλολάτρες οι οποίοι στέκονταν κοντά και άκουσαν τα λόγια τα οποία είχε πει ο μικρός Ιησούς, είχαν μείνει έκπληκτοι που αυτό το μικρό Παιδί, το οποίο ήταν μόλις τριών μηνών, ήταν σε θέση να μιλάει τόσο σοφά και καθαρά.
10. Και μερικοί από αυτούς στράφηκαν στον Ιωσήφ και τον ρώτησαν πώς είναι ποτέ δυνατόν αυτό το Βρέφος σε τόσο μικρή ηλικία να είναι σε θέση να μιλά τόσο καλά!
11. Ο Ιωσήφ τότε ανασήκωσε τους ώμους του και τους είπε: «Αγαπητοί μου φίλοι! Πάνω στη μεγάλη μας γη, και ιδιαίτερα στον τομέα της ζωής, εμφανίζονται εδώ και εκεί τα πιο παράξενα και θαυμαστά φαινόμενα.
12. Και όλα αυτά να μεν εμφανίζονται μπροστά στα μάτια μας, όμως ποιος αλήθεια είναι εκείνος που μπορεί να κατονομάσει τους μυστικούς νόμους μιας

δημιουργικής Θεότητας, η οποία δημιουργεί τα θαυμαστά της έργα σύμφωνα με αυτούς τους νόμους;

13. Και αληθινά, εμείς που είμαστε οι ίδιοι τα μεγαλύτερα θαύματα, κλωτσάμε καθημερινά με τα πόδια μας τα άπειρα θαύματα που υπάρχουν γύρω μας και ούτε που τους δίνουμε σημασία!
14. Γιατί ποιος αλήθεια από εμάς γνωρίζει πώς δημιουργήθηκε αυτός ο άπειρος αριθμός θαυμάτων γύρω μας, όπως το χορτάρι, όπως τα δέντρα, τα σκουλήκια, οι σκνίπες ή ακόμη τα ψάρια μέσα στο νερό;
15. Πραγματικά σε μας τους ανθρώπους δεν μένει τίποτε άλλο από το να παρατηρούμε όλα αυτά τα θαύματα γύρω μας και να εγκωμιάζουμε το μεγάλο ιερό Δημιουργό, να τον τιμούμε και να τον λατρεύουμε γι' αυτά!»
16. Αυτή η εξήγηση του Ιωσήφ καθησύχασε τελείως τους ειδωλολάτρες οι οποίοι έκαναν αυτές τις ερωτήσεις
17. και από εκείνη τη στιγμή κοίταζαν πλέον τη φύση γύρω τους με εντελώς διαφορετικά μάτια.
18. Μετά από αυτά, διασκορπίστηκαν προς όλες τις πλευρές της κορυφής και παρατηρούσαν τα θαύματα της δημιουργίας.
19. Ο Κυρήνιος όμως στράφηκε τότε κρυφά στον Ιωσήφ και τον ρώτησε, εάν πραγματικά δεν γνώριζε την απάντηση στις ερωτήσεις τους.
20. Και ο Ιωσήφ τον διαβεβαίωσε γι' αυτό και του είπε: «Γι' αυτό το θέμα απευθύνσου στο μικρό Ιησού. Εκείνος θα σου δώσει σίγουρα την πιο σωστή απάντηση!»

Κεφάλαιο 129

*Η ερώτηση του Κυρήνιου για τη θαυμαστή ικανότητα
ομιλίας του μόλις τριών μηνών σε ηλικία Ιησού.*

*Η πολύ σοφή απάντηση του αγγέλου γύρω από τη μυστηριώδη οντότητα του μικρού
Ιησού.*

1. Και ο Κυρήνιος στράφηκε αμέσως με τη μέγιστη δυνατή ταπεινοφροσύνη στο μικρό Ιησού και Του είπε:
2. «Εσύ που σημαίνεις τα πάντα για μένα, που είσαι η ίδια μου η ζωή! Κοίταξε, ακόμη και αν κανείς γνωρίζει Ποιος είσαι, είναι εκπληκτικά θαυμαστό και πρωτάκουστο, που αν και είσαι ένα Παιδάκι ηλικίας μόλις τριών φεγγαριών, έχεις την ικανότητα να μιλάς τόσο τέλεια και τόσο σοφά!

3. Γι' αυτό και θα ήθελα από Εσένα, εδώ πάνω σε αυτό το βουνό, όπου ήδη συνέβησαν τόσα θαυμαστά γεγονότα, να με διαφωτίσεις λίγο! Δεν θα μπορούσες λοιπόν να μου πεις λίγα λόγια γι' αυτό;»
4. Και ο μικρός Ιησούς του είπε τότε: «Κοίταξε Κυρήνιε, εκεί δίπλα στον Ιωσήφ στέκονται οι δύο Μου υπηρέτες. Θέσε σε αυτούς το ερώτημά σου, και αυτοί θα σου δώσουν την απάντηση που ζητάς!»
5. Ο Κυρήνιος ακολούθησε αμέσως τη συμβουλή που του είχε δώσει το Βρέφος και στράφηκε γι' αυτό το θέμα στους δύο νεαρούς.
6. Και εκείνοι του είπαν πάνω σε αυτό: «Κοίταξε, αυτό είναι καθαρά ουράνιο θέμα. Ακόμη και να σου το εξηγήσουμε, δεν θα μπορέσεις να συλλάβεις αυτά που θα σου πούμε!
7. Διότι οι απλοί άνθρωποι που ζουν μόνο ως προς τη φύση τους, δεν είναι σε θέση να συλλάβουν τα καθαρά επουράνια θέματα, γιατί το πνεύμα τους δεν είναι ακόμη ελεύθερο αλλά φυλακισμένο από όλη την ύλη του κόσμου.
8. Και εσύ όμως ακόμη στο μεγαλύτερο μέρος σου ζεις μόνο τη φυσική σου πλευρά και κατά συνέπεια δεν θα μπορέσεις να καταλάβεις αυτά που θα σου πούμε!
9. Επειδή όμως θέλεις να σου απαντήσουμε στο ερώτημά σου, γι' αυτό κατά το θέλημα του Κυρίου θα το κάνουμε,
10. χωρίς όμως να μπορούμε να σου προσφέρουμε και τη δυνατότητα να τα κατανοήσεις, αφού είσαι φυσικός άνθρωπος ακόμη.
11. Γι' αυτό λοιπόν άκουσέ μας! Κοίταξε, το Νήπιο, όπως είναι στην ανθρώπινη μορφή Του, δεν είναι ασφαλώς σε θέση να μιλήσει σε εσάς σαν κοινός φυσικός άνθρωπος!
12. Αυτό θα το μπορέσει έστω και όχι τέλεια σε έναν περίπου χρόνο!
13. Όμως στην ψυχή του Βρέφους κατοικεί η πληρότητα της αιώνιας παντοδύναμης Θεότητας!
14. Όταν λοιπόν το Παιδάκι σου μιλάει κατανοητά και πολύ σοφά, τότε δεν σου μιλάει το ορατό σε εσένα εκείνη τη στιγμή Παιδί, αλλά η Θεότητα μέσα από το Παιδί στη γι' αυτόν το σκοπό αφυπνισμένη σου ψυχή.
15. Και εσύ τότε αντιλαμβάνεσαι τα λόγια με τέτοιο τρόπο, σαν να σου μιλούσε το Βρέφος το οποίο εσύ βλέπεις μπροστά σου εκείνη την ώρα.
16. Όμως στην πραγματικότητα δεν συμβαίνει αυτό, αλλά σου μιλά μόνο η σε σένα αθέατη Θεότητα!

17. Και αυτά που εσύ νομίζεις πως ακούς εξωτερικά με τα αυτιά σου, στην πραγματικότητα τα ακούς μόνο μέσα σου, και αυτό είναι κάτι το οποίο συμβαίνει με τον καθένα που ακούει το Βρέφος να του μιλάει!
18. Και για να πειστείς γι' αυτό που σου λέμε, στάσου όσο πιο μακριά θέλεις από το Παιδάκι, σε σημείο όπου η φυσική φωνή Του δεν θα μπορούσε πια να ακουστεί.
19. Το Βρέφος θα σου μιλήσει τότε και εσύ θα το ακούσεις τόσο καλά, σαν να στεκόσουν πάρα πολύ κοντά Του! Πήγαινε λοιπόν και διαπίστωσέ το και μόνος σου!»
20. Ο Κυρήνιος, ο οποίος δεν είχε καταλάβει τίποτε από όσα άκουσε, απομακρύνθηκε παρόλα αυτά περίπου χίλια βήματα από το μικρό Ιησού, περπατώντας στην πλαγιά του βουνού.
21. Τότε ξαφνικά άκουσε το μικρό Ιησού να τον καλεί σαν να στεκόταν δίπλα Του και να του λέει:
22. «Κυρήνιε! Επέστρεψε γρήγορα πίσω, γιατί κάτω από το σημείο που στέκεσαι αυτήν τη στιγμή βρίσκεται μια σπηλιά γεμάτη με τίγρεις!
23. Και αυτές ήδη άρχισαν να σε μυρίζονται, γι' αυτό επέστρεψε γρήγορα, πριν σε δουν πού βρίσκεσαι!»
24. Ο Κυρήνιος, ακούγοντας αυτά τα λόγια, έτρεξε με μεγάλη ταχύτητα πίσω και στάθηκε εκεί σαν να τα είχε εντελώς χαμένα. Ήθελε να κάνει και άλλες ερωτήσεις, όμως στο τέλος δεν ήξερε πια τι ακριβώς έπρεπε να ρωτήσει για να καταλάβει, μιας και αυτή η εμπειρία παραήταν θαυμαστή γι' αυτόν.

Κεφάλαιο 130

Ο Κυρήνιος αναγνωρίζει την άγνοια του σε πνευματικά θέματα.

Η παράκλησή του για φως. Η απάντηση των αγγέλων ως μια μεγάλη και σαφής μαρτυρία γύρω από την οντότητα του Κυρίου και την ενσάρκωσή Του σε άνθρωπο. Ο μικρός Ιησούς ευλογεί τον Κυρήνιο.

1. Οι δύο νέοι δεν είπαν τίποτε άλλο γύρω από αυτό το θέμα. Για τον Κυρήνιο όμως είχε κεντριστεί η περιέργειά του από αυτή την εξήγηση, και δεν μπορούσε να ησυχάσει.
2. Όταν μετά από λίγη ώρα κατάφερε να συγκεντρώσει και πάλι τις σκέψεις του, είπε στους δύο νέους:

3. «Αξιοσέβαστοι και σίγουρα αιώνιοι υπηρέτες του Κυρίου! Η εξήγησή σας είναι πάρα πολύ θαυμαστά υψηλή και συναρπάζει όλη μου την ύπαρξη, έτσι ώστε δεν μπορώ να αρκεστώ σε αυτά που μου είπατε και που μου δείξατε!
4. Τώρα πλέον αναγνωρίζω πλήρως πως είμαι ένας άνθρωπος που ζει μόνο με τη λογική και με τη φύση του, ο οποίος στερείται κάθε υψηλότερης σοφίας και ο οποίος δεν βλέπει πιο πέρα από εκεί που μπορούν να φτάσουν τα χέρια του, όταν τα απλώσει.
5. Δεν θα ήταν λοιπόν δυνατόν να με βοηθήσετε να καταλάβω λίγο καλύτερα;
6. Σας παρακαλώ με τη βαθύτερη ταπεινοφροσύνη, να το κάνετε! Προσφέρετέ μου την ικανότητα κατανόησης, η οποία σίγουρα υπάρχει κάπου μέσα μου μα είναι κρυμμένη βαθιά,
7. έτσι ώστε να καταλάβω λίγο καλύτερα τουλάχιστον αυτό που μου είπατε!»
8. Οι δύο νεαροί όμως του είπαν: «Κοίταξε, κατά τα άλλα τόσο αξιαγάπητε φίλε και αδελφέ, αυτήν τη στιγμή ζητάς κάτι το οποίο είναι αδύνατο να γίνει πριν από την ώρα του!
9. Διότι για όσον καιρό θα είσαι δεσμευμένος μέσα στη σάρκα σου, δεν θα είσαι σε θέση να κατανοήσεις πράγματα υψίστης θεϊκής σοφίας!
10. Αναλογίσου, ο Θεός και Κύριός μας, ο οποίος κατοικεί εδώ σε όλη την ατέλειωτη και αιώνια πληρότητά Του μέσα σε αυτό το Βρέφος, θα μπορούσε να είχε επιλέξει ως θέατρο της ενσάρκωσής Του σαν άνθρωπος έναν από τους άπειρους θαυμάσιους και απέραντους κόσμους και πλανήτες, των οποίων ένα ελάχιστο μέρος βλέπεις εσύ τη νύχτα σαν αστεράκια στον ουρανό!
11. Και όμως· Αυτός επέλεξε αυτήν τη φτωχή γη, η οποία ανάμεσα σε όλα τα αμέτρητα ουράνια σώματα είναι το πιο άθλιο και χειρότερο από κάθε άποψη
12. Αυτό όμως ήταν το θέλημα του αιώνιου Κυρίου του απείρου. Εκείνος έπραξε έτσι, όπως βρίσκεται μπροστά στα μάτια μας!
13. Και μήπως πιστεύεις πως χρειαζόταν τη συμβουλή μας ή και τη συγκατάθεσή μας;
14. Κοίταξε αυτό θα ήταν μία σκέψη που θα ήταν καθαρά εσφαλμένη από τη βάση της! Εκείνος από αιώνων μόνος Του κάνει ό,τι θέλει, ποτέ ως τώρα δεν υπήρξε κάποιος συμβουλάτοράς Του!
15. Και ποιος αλήθεια μπορεί να Του πει και να Τον ρωτήσει: «Κύριε! Τι κάνεις, και γιατί το κάνεις;»

- 16.Αυτός ο Ίδιος είναι μέσα Του αιώνια η υπέρτατη πληρότητα, η υπέρτατη σοφία, η μεγαλύτερη αγάπη και αγαθοσύνη!
- 17.Αυτός είναι από μόνος Του η μόνη ύψιστη δύναμη και εξουσία. Μια σκέψη καταστροφής μόνο στην καρδιά Του αρκεί, για να αφανιστούν τα πάντα και να ξαναπεράσουν στην ανυπαρξία!
- 18.Και όμως κοίτα παρόλα αυτά, επιτρέπει σαν ένα αδύναμο ανθρώπινο παιδί να Τον κρατά στην αγκαλιά της μια αδύναμη Ιουδαία παρθένα!
- 19.Και Εκείνος, ο οποίος αιώνια προσφέρει πλουσιοπάροχα σε άπειρους ήλιους, κόσμους και πλάσματα αμέτρητων ειδών τη ζωοποιό και πάνσοφη, κατάλληλη τροφή Του, θηλάζει εδώ, πάνω σε αυτή την αδύναμη γη, ο Ίδιος τα ισχνά στήθη μιας δεκαπεντάχρονης παρθένας!
- 20.Αυτός, ο οποίος είναι ο Ίδιος το θεμέλιο της ζωής για όλες τις ζωές, φόρεσε το ρούχο του θανάτου και της αμαρτίας και κρύφτηκε μέσα στη σάρκα και το αίμα!
- 21.Τι λες λοιπόν εσύ και πώς σου φαίνονται όλα τούτα; Δεν θα ήθελες να σου δοθεί εξήγηση και για όλα αυτά;
- 22.Κοίταξε, όσο λίγο θα μπορέσεις εσύ ποτέ να καταλάβεις σε βάθος αυτά που μόλις σου είπαμε, άλλο τόσο λίγο είναι δυνατόν να σου δοθεί εξήγηση για την πρώιμη ικανότητα ομιλίας αυτού του ύψιστου Βρέφους.
- 23.Αγάπησέ Το όμως με όλη τη δύναμη της ψυχής σου και μην Το προδώσεις πουθενά και έτσι θα βρεις μέσα σε αυτή την αγάπη κάτι, το οποίο αλλιώς ούτε όλοι οι ουρανοί αιωνίως δεν θα μπορέσουν να σου αποκαλύψουν!»
- 24.Αυτά τα λόγια γέμισαν τον Κυρήνιο με τέτοιο απέραντο σεβασμό για το μικρό Ιησού, που αμέσως γονάτισε μπροστά Του και είπε κλαίγοντας: «Ω Κύριε! Δεν αξίζω αιώνια τέτοια χάρη, σαν αυτή την οποία απολαμβάνω εδώ!»
- 25.Και ο μικρός Ιησούς είπε τότε: «Κυρήνιε, σήκω πάνω και μη Με προδώσεις! Ξέρεις πως γνωρίζω καλά την ψυχή σου και σε αγαπώ και σε ευλογώ. Γι' αυτό, σήκω πάνω!» Ο Κυρήνιος σηκώθηκε τότε αμέσως τρέμοντας σε όλο του το κορμί από αγάπη και σεβασμό.

Κεφάλαιο 131

Μια καταιγίδα που πλησιάζει. Η συμβουλή του Ιωσήφ.

Η προαίσθηση και καταφυγή των λιονταριών στο δάσος.

1. Τότε όμως επέστρεψαν και οι άλλοι, οι οποίοι νωρίτερα είχαν διασκορπιστεί σε όλες τις γωνιές στο μεγάλο πλάτωμα, το οποίο αποτελούσε την κορυφή αυτού του βουνού, και τα πρόσωπά τους έδειχναν ανήσυχα.
2. Και αυτό γιατί από τη νοτιοδυτική πλευρά της Αιγύπτου είδαν να ορθώνονται μεγάλα κατάμαυρα σύννεφα, τα οποία πάντα υπήρξαν προ- άγγελιοι μεγάλων θεομηνιών.
3. Βορειοανατολικά, από την πλευρά της Οστρακίνης, ο ουρανός ήταν βέβαια καθαρός, όμως νοτιοδυτικά, πάνω από τα βουνά, τα πράγματα φαίνονταν πολύ άσχημα.
4. Αυτοί λοιπόν που μόλις είχαν επιστρέψει, συμβούλευαν γι' αυτόν το λόγο να ξεκινήσουν γρήγορα για το σπίτι.
5. Ο Κυρήνιος όμως τους είπε: «Όταν θα είναι η ώρα για να αποχωρήσουμε, θα μας ειδοποιήσουν αυτοί οι ισχυροί σοφοί.
6. Όσο όμως αυτοί παραμένουν ήρεμοι, δεν θα ανησυχήσουμε ούτε και εμείς!»
7. Ο Μαρόνιος και ο φρούραρχος όμως είπαν: «Έχεις δίκιο, ωστόσο πήγαινε εκεί πάνω από αυτό το μικρό ύψωμα να κοιτάξεις και μόνος σου, και μετά σίγουρα θα αποκτήσεις την ίδια γνώμη με εμάς!
8. Γιατί όπως θα δεις και μόνος σου, μοιάζει λες και ξαφνικά όλες οι μαινάδες βάλθηκαν να κάψουν ολόκληρη τη γη!»
9. Ο Κυρήνιος τότε στράφηκε και ρώτησε το μισοκοιμισμένο Ιωσήφ:
- 10.«Φίλε και αδελφέ μου, άκουσες τα προειδοποιητικά νέα που μου έφεραν αυτοί εδώ;»
- 11.Όμως ο Ιωσήφ του απάντησε: «Μισοκοιμόμουν και έτσι δεν γνωρίζω γύρω από ποιο θέμα συζητούσατε μόλις τώρα μεταξύ σας.»
- 12.Και ο Κυρήνιος του είπε: «Τότε σήκω και έλα μαζί μου σε εκείνο το ύψωμα και θα ανακαλύψεις αμέσως το θέμα της συζητήσεώς μας!»
- 13.Ιωσήφ τότε σηκώθηκε και μαζί με τον Κυρήνιο κατευθύνθηκαν στο ύψωμα.
- 14.Όταν έφτασαν εκεί, ο Κυρήνιος έδειξε αμέσως στον Ιωσήφ την καταιγίδα που πλησίαζε και η οποία έμοιαζε πράγματι πολύ επικίνδυνη.
- 15.Ο Ιωσήφ είπε τότε: «Μάλιστα και τι σκοπεύεις λοιπόν να κάνεις τώρα;
- 16.Να τραπείς σε φυγή; Προς τα πού; Σε ένα τέταρτο της ώρας η καταιγίδα σίγουρα θα έχει φτάσει και μέχρι εδώ!

17. Για να φτάσουμε στην πόλη της Οστρακίνης, θα χρειαστούμε σίγουρα μιάμιση ώρα αν τρέχουμε. Πριν όμως προλάβουμε να περάσουμε το πάνω μέρος του δάσους που καλύπτει το βουνό, η καταιγίδα θα μας έχει σίγουρα προφτάσει!
18. Και τι θα κάνουμε τότε στην επικίνδυνη χαράδρα, εάν μας περικυκλώσει πλήθος θηρίων, κάτι το οποίο συνηθίζουν κατά τη διάρκεια μεγάλων καταιγίδων;
19. Και εάν επιπλέον μας προλάβουν τα ορμητικά νερά τα οποία θα δημιουργήσει η καταιγίδα και μας παρασύρουν αλύπητα προς τα κάτω, τι θα κάνουμε τότε;
20. Γι' αυτό καλύτερα να μείνουμε εδώ σ' αυτή την κορυφή, όπου το περισσότερο που μπορεί να μας συμβεί είναι το να βραχούμε, ενώ μέσα στο δάσος μπορούν να μας συμβούν κάθε είδους δεινά!»
21. Ο Κυρήνιος έμεινε ικανοποιημένος με αυτήν τη συμβουλή, και έτσι μαζί με τον Ιωσήφ επέστρεψαν και πάλι κάτω από τη συκιά.
22. Όμως η ακολουθία του Κυρήνιου είχε εντούτοις πολλούς ενδιασμούς, ειδικά όταν είδαν τα τρία λιοντάρια να σηκώνονται ξαφνικά και να τρέπονται σε φυγή προς το δάσος.
23. Και ο Μαρόνιος τότε μίλησε ο ίδιος στον Ιωσήφ και του είπε: «Κοίταξε, τα τρία θηρία που τόσο πιστά μας ακολουθούσαν, σίγουρα προαισθάνθηκαν τη συμφορά που μας περιμένει εδώ και τράπηκαν σε φυγή για να γλιτώσουν! Δεν θα έπρεπε και εμείς να κάνουμε το ίδιο;»
24. Ο Ιωσήφ όμως του είπε: «Ο άνθρωπος δεν πρέπει να μαθαίνει από τα ζώα τι οφείλει να κάνει, παρά από τον Κύριο της φύσης!
25. Εγώ όμως έχω τη γνώμη πως είμαι πιο έξυπνος από τα ζώα. Γι' αυτό θα παραμείνω και θα περιμένω εδώ την καταιγίδα και θα φύγω μόνο αφού θα έχει περάσει, σε περίπτωση βέβαια που όντως έρθει η καταιγίδα!» Και έτσι όλοι ικανοποιήθηκαν με αυτή την εξήγηση και δέχτηκαν να παραμείνουν εκεί περιμένοντας με αγωνία.

Κεφάλαιο 132

Η κορυφή του βουνού μέσα στην ομίχλη. Η θεοφοβία των ειδωλολατρών. Το θάρρος του Κυρήνιου δοκιμάζεται μέσα στη μανία της καταιγίδας. Η καταιγίδα σταματάει κατ' εντολή του μικρού Ιησού.

1. Όμως δεν είχε περάσει ούτε ένα τέταρτο της ώρας, όταν η κορυφή του βουνού άρχισε να καλύπτεται από ομίχλη, η οποία ήταν τόσο πυκνή, που σκοτείνιασε τελείως.

2. Όλη η συνοδεία του Κυρήνιου άρχισε να μοιρολογεί και να φωνάζει, λέγοντας:
3. «Ορίστε τώρα, καλά τα καταφέραμε! Ο Δίας θα μας περιποιηθεί καλά εδώ πάνω!
4. Εδώ σίγουρα δεν ισχύει το ρητό: Μακριά από το Δία, μακριά από τους κεραυνούς!
5. Εδώ, αντίθετα, μπορεί όλοι μας να πάθουμε μεγάλο κακό, γιατί οι κοινοί θνητοί δεν πρέπει να πλησιάζουν τους θεούς πιο πολύ από ό,τι πρέπει, εάν βέβαια θέλουν να συνεχίσουν να υπάρχουν πάνω στη γη σώοι και αβλαβείς!»
6. Ο Κυρήνιος τότε είπε ελαφρά αστειευόμενος: «Τώρα πια δεν μου καίγεται καρφί για όλους σας τους θεούς μαζί!
7. Εγώ βρήκα έναν καλύτερο Θεό, για τον οποίο δεν λέγεται: Μακριά από Εκείνον, άρα και μακριά από τους κεραυνούς!
8. Αλλά γι' αυτόν ισχύει το εντελώς αντίθετο: Μακριά από Αυτόν σημαίνει μακριά από την ίδια τη ζωή και πολύ κοντά στο θανατηφόρο κεραυνό!
9. Όμως το κοντά σε Αυτόν σημαίνει επίσης: Κοντά στη ζωή και πολύ μακριά από το θανατηφόρο κεραυνό!
10. Γι' αυτό και αυτή η ομίχλη δεν με τρομάζει καθόλου, γιατί ξέρω πολύ καλά πως εν τούτοις, όλοι μας βρισκόμαστε πολύ μακριά από το θανατηφόρο κεραυνό!»
11. Πριν όμως προλάβει καλά-καλά να τελειώσει ο Κυρήνιος τα λόγια του, ένας τρομακτικός κεραυνός έπεσε στο έδαφος ακριβώς μπροστά στη συντροφιά και σύντομα τον ακολούθησαν και αμέτρητοι άλλοι!
12. Αυτό τάραξε λίγο τον Κυρήνιο και οι σύντροφοί του τού είπαν τότε: «Πώς σου φαίνεται αυτό τώρα σε απάντηση όσων είπες νωρίτερα;»
13. Και εκείνος τους είπε: «Πολύ καλό, γιατί αυτό είναι ένα πραγματικά θανατηφόρο θέαμα, από το οποίο όμως κανείς μας δεν έχει ακόμη χάσει τη ζωή του!
14. Μου φαίνεται πως οι θεοί σας αναγνωρίζουν εδώ τον αδελφό του αυτοκράτορα και Κάποιον άλλον επίσης! Γι' αυτό και μας τιμούν έτσι!»
15. Όμως ένας λοχαγός από την ακολουθία του Κυρήνιου, ο οποίος εξακολουθούσε να φοβάται ακόμη πολύ τους θεούς, είπε στον αστειευόμενο Κυρήνιο:
16. «Παρακαλώ την αυτοκρατορική σας υψηλότητα, σε καμιά περίπτωση να μην αστειεύεται εδώ με τους θεούς! Και αυτό γιατί είναι πολύ εύκολο ο αεικίνητος

- Ερμής να πληροφορήσει το Δία, και τότε θα χαθούμε όλοι από έναν του κεραυνό!»
- 17.Αλλά ο Κυρήνιος είπε τότε, συνεχίζοντας να αστειεύεται: «Αγαπητέ μου λοχαγέ, μην ανησυχείς γι' αυτό και κάθησε ήρεμα-ήρεμα κάτω!
- 18.Και αυτό, γιατί ο Ερμής τώρα πια έλαβε από το Δία την εντολή για αιώνιο κατ' οίκον περιορισμό και ο ίδιος ο Δίας έφαγε από μια εντελώς διαφορετική Ήρα ένα τόσο δυνατό και δριμύ χαστούκι, που εξαιτίας του έχασε για πάντα την όραση και την ακοή του!
- 19.Γι' αυτό και μπορείς τώρα να είσαι εντελώς ήσυχος από αυτή την άποψη, διότι από εδώ και στο εξής ο Δίας δεν θα μπορεί να καταφέρει και πολλά με τους κεραυνούς και τις αστραπές!»
- 20.Εκείνη τη στιγμή όμως άρχισε να αστράφτει και να βροντά όλο και πιο έντονα, έτσι ο λοχαγός έκανε τότε την εξής παρατήρηση:
- 21.«Ω! Η αυτοκρατορική σας υψηλότητα σίγουρα θα μετανιώσει στη συνέχεια πολύ γι' αυτά τα υβριστικά λόγια απέναντι στους θεούς!»
- 22.Αλλά ο Κυρήνιος του απάντησε και σε αυτό: «Σήμερα σίγουρα όχι. Ίσως αύριο, εάν έχω το χρόνο!
- 23.Γιατί κοίταξε, εάν φοβόμουν τους θεούς όπως εσύ και μερικοί άλλοι ανόητοι, δεν θα μιλούσα τώρα εδώ κάτω από αυτή την πύρινη φωτιά με τέτοιο τρόπο!
- 24.Επειδή όμως ακριβώς δεν φοβάμαι πλέον καθόλου τους θεούς, γι' αυτό και μιλώ με αυτό τον τρόπο!»
- 25.Αυτά τα λόγια πραγματικά αποστόμωσαν το λοχαγό και μετά από αυτό δεν τόλμησε να συνεχίσει τη συζήτησή του με την αυτοκρατορική υψηλότητα.
- 26.Όμως εκείνη τη στιγμή ένας κεραυνός έπεσε ακριβώς ανάμεσα στον Ιωσήφ, τη Μαρία και τους δύο νεαρούς.
- 27.Τότε το Βρέφος ανασηκώθηκε και είπε: «Βγάλε το προσωπίο σου εσύ τέρας!»
- 28.Μόλις ο μικρός Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, τα σύννεφα μονομιάς διαλύθηκαν τελείως. Ο ουρανός καθάρισε εντελώς, όμως στο έδαφος κανείς μπορούσε να δει πλήθος σκουλήκια να σέρνονται εδώ και εκεί.
- 29.Οι δύο νεαροί τότε έστρεψαν το βλέμμα τους στο έδαφος και μονομιάς όλος αυτός ο συρφετός εν μέρει τράπηκε σε φυγή προς το δάσος, ενώ ένα μέρος του αφανίστηκε.

30. Αυτό το γεγονός έκανε όλη την ακολουθία του Κυρήνιου που βρισκόταν εκεί να μείνει άναυδη από την έκπληξη, γιατί κανείς τους δεν μπορούσε να καταλάβει πώς είχε συμβεί αυτό.

Κεφάλαιο 133

Η φιλομάθεια του προβληματισμένου Ρωμαίου διοικητή της φρουράς και η συζήτησή του με τον Κυρήνιο γύρω από τους νόμους της φύσης και τον νομοθέτη τους. Η επιστροφή από το βουνό στο σπίτι.

1. Αφού παρέμειναν για αρκετή ώρα αμίλητοι από την κατάπληξη, ο φρούραρχος, φανερά προβληματισμένος, πλησίασε τον Κυρήνιο και του είπε:
2. «Υψηλότητα! Γνωρίζω πως έχετε ασχοληθεί πολύ με τις φυσικές επιστήμες, όπως το έκαναν και άλλοι διαπρεπείς ηγέτες της Ρώμης!
3. Εγώ προσωπικά υπήρξα ανέκαθεν περισσότερο στρατιώτης παρά γνώστης αυτών των επιστημών,
4. όμως αυτό το ιδιαίτερα παράξενο φαινόμενο, το οποίο συνέβη εδώ μπροστά στα μάτια μας, με κάνει να προβληματίζομαι έντονα.
5. Και όμως δεν μπορώ να ανακαλύψω πουθενά καμία άλλη αιτία γι' αυτά τα γεγονότα, παρά πραγματικά μόνο το θαύμα, η οποία μπορεί να εξηγηθεί από την ιδιαίτερη, παράξενη δύναμη αυτού του ιουδαϊκού Παιδιού.
6. Δεν θα πρέπει όμως αλήθεια να υπάρχει και κάποια άλλη εξήγηση; Δεν θα πρέπει να υπάρχουν κάποιοι μυστικοί νόμοι στη φύση, σύμφωνα με τους οποίους θα πρέπει να προκληθούν όλα αυτά ακριβώς έτσι, όπως ακριβώς γίνεται και με τη βροχή, το χαλάζι και το χιόνι;
7. Σας παρακαλώ, διαφωτίστε με, έτσι ώστε να μπορέσω να καταλάβω και εγώ λίγο και να μη στέκομαι εδώ σαν κούτσουρο έτσι μέσα στην άγνοιά μου!
8. Αλλά ο Κυρήνιος τότε μίλησε στο φρούραρχο και του είπε: «Φίλε μου! Σκέφτηκες λάθος που στράφηκες σε εμένα για να βρεις απάντηση στα ερωτήματά σου!
9. Γιατί σε αυτό το θέμα έχω την ίδια άγνοια με σένα. Το ότι όμως αυτό που είδαμε συνέβη με βάση κάποιο νόμο, αυτό είναι σίγουρο!
10. Το πώς όμως δημιουργήθηκε και λειτουργεί αυτός ο νόμος, αυτό είναι κάτι το οποίο δύσκολα θα το γνωρίζει οποιοσδήποτε άλλος εκτός από τον ίδιο το μεγάλο Νομοθέτη της φύσης!

11. Το εάν εμείς οι κοινοί θνητοί έχουμε το δικαίωμα να ρωτήσουμε το μεγάλο Νομοθέτη γύρω από τη φύση αυτών των νόμων, αυτό είναι κάτι το οποίο τουλάχιστον εγώ δεν το γνωρίζω!
12. Ο φρούραρχος τότε είπε: «Κοιτάξτε, υψηλότατε, εκεί βρίσκεται ο σοφός Ιουδαίος με το θαυμαστό Παιδί του και οι δύο πολύ παράξενοι νεαροί, οι οποίοι σήμερα το πρωί μας θάμπωσαν όλους τόσο με τις αστραφτερές φορεσιές τους!
13. Τι θα λέγατε λοιπόν εάν απευθυνόμασταν σε εκείνους σχετικά με αυτό το ιδιαίτερος παράξενο ζήτημα;»
14. Και ο Κυρήνιος του είπε: «Επιχείρησέ το, εάν διαθέτεις αρκετό θάρρος γι' αυτό!
15. Γιατί εγώ προσωπικά δεν το διαθέτω για το συγκεκριμένο θέμα, διότι τώρα βλέπω πλέον πολύ καθαρά, ότι πρόκειται για υπάρξεις οι οποίες διαφέρουν εντελώς από εμάς τους υπόλοιπους!»
16. Και ο αξιωματικός του απάντησε: «Το θάρρος για να το κάνω σίγουρα δεν μου λείπει,
17. όμως εάν η υψηλότητά σας έχει αυτή την άποψη, τότε σίγουρα δεν θέλω να φανώ ασεβής και προδότης, οπότε θα αρκεστώ στην άγνοιά μου!»
18. Ο Ιωσήφ όμως απευθύνθηκε τότε στον Κυρήνιο, λέγοντάς του: «Αδελφέ, πρόσταξε να γίνουν τα απαραίτητα, ώστε να φύγουμε, γιατί ο ήλιος έχει ήδη κατέβει πολύ!»
19. Ο Κυρήνιος έκανε ό,τι τον είχε συμβουλέψει ο Ιωσήφ, και μετά από λίγη ώρα ξεκίνησαν για το δρόμο της επιστροφής, φτάνοντας και πάλι στο σπίτι μετά από περίπου δύο ώρες, χωρίς όμως αυτήν τη φορά να συναντήσουν κανένα εμπόδιο.

(Η συνέχεια στο βιβλίο...)

Κεφάλαιο 169

Το γεύμα με τα ψάρια. Ο μικρός Ιησούς παρατηρεί τον Ιωσήφ επειδή αμέλησε να Του προσφέρει ψάρι και η αρνητική απάντηση του Ιωσήφ. Η βαρύνουσα απάντηση του μικρού

Ιησού και η πρόβλεψη της θεοποίησης της Μαρίας.

Τα λόγια ευλογίας του ταπεινού Παιδιού.

1. Μετά από λίγο ο Ιωήλ έφερε τα ψημένα ψάρια πάνω σε μια σχάρα και κάθισε στο τραπέζι.

2. Ο Ιωσήφ έβαλε αμέσως στον καθένα μια καλή μερίδα ψάρι, χωρίς βέβαια να ξεχάσει και τον εαυτό του.
3. Στον μικρό Ιησού όμως δεν πρόσφερε καθόλου ψάρι, γιατί είχε ή δη προσφέρει μια καλή μερίδα στη μητέρα Του.
4. Ο μικρός Ιησούς όμως δεν ικανοποιήθηκε με αυτό που έκανε ο Ιωσήφ αυτήν τη φορά, παρά ήθελε και Αυτός μια ολόκληρη μερίδα.
5. Ο Ιωσήφ είπε λοιπόν: «Μα αγαπημένε μου Γιε, θα ήταν πολύ για Εσένα, εάν Σου έβαζα ολόκληρη μερίδα!
6. Κατά πρώτον σίγουρα δεν θα μπορούσες να το φας όλο και κατά δεύτερον ακόμη και εάν μπορούσες να το φας, σίγουρα θα αρρώσταινες!
7. Δεν βλέπεις πως έβαλα στη μητέρα Σου ήδη μεγαλύτερη μερίδα, ακριβώς επειδή πρέπει να ταΐσει και Εσένα;
8. Γι' αυτό ησύχασε Παιδί μου! Γιατί σίγουρα δεν θα λάβεις λιγότερα υπό τους άλλους!
9. Ο μικρός Ιησούς απάντησε τότε: «Αυτό το γνωρίζω καλά, όπως και πολλά άλλα, τα οποία δεν γνωρίζεις εσύ!
10. Όμως σίγουρα θα ήταν πιο σωστό να έβαζες και στον Κύριο ολόκληρη μερίδα!
11. Γνωρίζεις αλήθεια ποιος ήταν ο Μελχισεδέκ, ο βασιλιάς της Σαλήμ; Σίγουρα δεν το γνωρίζεις!
12. Εγώ όμως το γνωρίζω και θα σου πω αμέσως: Ο βασιλιάς της Σαλήμ ήταν ο ίδιος ο Κύριος, όμως εκτός από τον Αβραάμ δεν έπρεπε να το γνωρίζει κανείς.
13. Γι' αυτό και ο Αβραάμ υποκλινόταν μπροστά Του μέχρι το έδαφος και Του πρόσφερε οικειοθελώς το ένα δέκατο από ό,τι είχε.
14. Ιωσήφ! Είμαι ο ίδιος Μελχισεδέκ και εσύ είσαι όπως ο Αβραάμ!
15. Γιατί λοιπόν δεν θέλεις να Μου προσφέρεις ένα δέκατο από αυτά τα καλά ψάρια;
16. Γιατί Με παραπέμπεις στη μητέρα Μου; Ποιος αλήθεια δημιούργησε τα ψάρια και αυτή την ίδια τη θάλασσα; Η Μαρία το έκανε ή Εγώ, ο αιώνιος βασιλιάς της Σαλήμ;
17. Κοίταξε· Εγώ βρίσκομαι εδώ στην αιώνια ιδιοκτησία Μου και εσύ δεν θέλεις καν να Μου προσφέρεις μια ολόκληρη μερίδα ψάρια; Αυτό δείχνει πολύ ευτελής!

- 18.Γι' αυτό όμως θα έρθει η στιγμή όπου οι άνθρωποι θα προσφέρουν στη μητέρα του σώματός Μου πολύ περισσότερη αφοσίωση από ό,τι σε Εμένα.
- 19.Και Εγώ θα πρέπει να αρκούμαι σε αυτά τα οποία θα προσφέρονται στη μητέρα Μου, πράγμα που απέχει πολύ από την τάξη της εποχής του Μελχισεδέκ!»
- 20.Μετά από αυτά ο Ιωσήφ δεν ήξερε τι να πει. Όμως αμέσως χώρισε τη μερίδα του, βάζοντας το μεγαλύτερο κομμάτι στον μικρό Ιησού.
- 21.Ο μικρός Ιησούς όμως είπε: «Όποιος Μου προσφέρει κάτι και κρατά ένα κομμάτι για τον εαυτό του, αυτός δεν Με γνωρίζει!
- 22.Όποιος θέλει να Μου προσφέρει κάτι, να Μου το προσφέρει ολόκληρο, ειδάλλως δεν θα το αποδεχτώ!»
- 23.Ο Ιωσήφ τότε με χαρά πρόσφερε και το δικό του κομμάτι στο μικρό Παιδάκι.
- 24.Ο Ιησούς όμως σήκωσε το δεξί Του χέρι ευλογώντας τα δύο κομμάτια του ψαριού και είπε:
- 25.«Όποιος Μου τα προσφέρει όλα, κερδίζει πολλαπλάσια! Ιωσήφ πάρε πάλι μπροστά σου το ψάρι και φάε! Ό,τι απομείνει όταν τελειώσεις, αυτό θα Μου δώσεις!»
- 26.Ο Ιωσήφ πήρε τότε ξανά το ψάρι μπροστά του και έφαγε πολύ από αυτό. Όταν δεν μπορούσε πλέον να φάει άλλο, είχε απομείνει τόσο, που θα μπορούσαν να φάνε και να χορτάσουν από αυτό δώδεκα άτομα. Και ο μικρός Ιησούς έφαγε τότε από το ψάρι το οποίο είχε απομείνει.

Κεφάλαιο 170

Η ανούσια ερώτηση του Ιωνάθαν στον Ιωσήφ σχετικά με την εσωτερική του τοποθέτηση απέναντι στο μικρό Ιησού και η εύστοχη απάντησή του.

1. Μετά από αυτήν τη σκηνή στο τραπέζι, η οποία προκάλεσε στον Ιωνάθαν πολλά δάκρυα χαράς και μετάνοιας, ο Ιωνάθαν είπε στον Ιωσήφ:
2. «Ιωσήφ, εσύ παλιέ μου παιδικέ φίλε, πες μου εντελώς ειλικρινά, πόσο άπειρα ευτυχισμένος αισθάνεσαι αλήθεια όταν αναλογίζεσαι το μέγεθος της αποστολής σου;
3. Τι αισθάνεσαι αλήθεια, όταν κοιτάς το μικρό Ιησού ενώ η καρδιά σου, η οποία πιστεύει ζωντανά, σου μαρτυράει: “Δες, αυτό το Παιδί είναι ο Θεός Γιαχβέ Σαβαώθ!

4. Αυτός ο Οποίος μίλησε με τον Αδάμ, τον Ενώχ, το Νώε, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ!
5. Αυτός ο Οποίος έσωσε τους πατέρες μας μέσω του Μωυσή από τη σκληρή δοκιμασία σε αυτήν τη χώρα, και παρέδωσε ο Ίδιος τους νόμους Του στην έρημο,
6. και έτρεφε τον πολυπληθή λαό για σαράντα χρόνια εκεί, όπου δεν φυτρώνει τίποτε άλλο πέρα από κάποια αγκάθια και κάκτους εδώ και εκεί.
7. Αυτός ο Οποίος μίλησε δια στόματος των αγίων και των προφητών!
8. Ιωσήφ, πες μου λοιπόν, πες μου! Τι αισθάνεσαι αλήθεια όταν βρίσκεσαι μαζί με Αυτόν ο Οποίος δημιούργησε τη γη και τον ουρανό;
9. Αυτός ο Οποίος δημιούργησε τους αγγέλους και το πρώτο ζευγάρι ανθρώπων και τους έδωσε ζωή με την αιωνίως ζωντανή πνοή Του!
10. Πες μου λοιπόν! Μπορείς αλήθεια να μιλήσεις εάν καθήσεις και τα αναλογιστείς όλα αυτά;
11. Και μόνο η θέα του Βρέφους δεν σου προκαλεί τόσο σεβασμό ενώπιον Αυτού ο Οποίος υπάρχει προαιώνια, ώστε να αισθάνεσαι πως δεν μπορείς να μιλήσεις;»
12. Και ο Ιωσήφ απάντησε στον Ιωνάθαν: «Έχεις δίκιο που μου κάνεις αυτή την ερώτηση!
13. Όμως αναλογίσου μόνος σου, τι θα μπορούσα να κάνω; Τα πράγματα έχουν ακριβώς όπως τα λες, όμως πρέπει να αντιμετωπίζω το Θείο, σαν να ήταν κάτι το ασήμαντο και ταπεινό, αλλιώς θα ήταν αδύνατο να το αντέξω!
14. Κοίταξε, ο Θεός είναι Θεός και εμείς είμαστε τα δημιουργήματά Του! Εκείνος είναι το παν και εμείς δεν είμαστε τίποτε μπροστά Του!
15. Αυτή η σχέση σωστά έχει όπως έχει. Και μπορείς αλήθεια εσύ να αλλάξεις κάτι σ' αυτήν τη σχέση όση πνευματική προσπάθεια και αν καταβάλλεις και ό,τι και αν σκεφτείς;
16. Κοίταξε, ακριβώς γι' αυτόν το λόγο η ερώτησή σου είναι μάταιη! Ακόμη και εάν είχα μια καρδιά στο μέγεθος της γης και ένα κεφάλι στο μέγεθος του ουρανού, και ήμουν σε θέση να αποκτήσω σκέψεις και συναισθήματα, μπροστά στα οποία ακόμη και τους αγγέλους θα τους έπιανε ρίγος,
17. πες μου, τι υπηρεσία θα πρόσφερα με αυτό σε Εκείνον ο οποίος φέρει ολόκληρη την απειροσύνη στο δεξί Του χέρι, όπως εγώ θα κρατούσα έναν κόκκο άμμου στην παλάμη μου;

- 18.Θα κατάφερνα μήπως με αυτό να είμαι πιο άνθρωπος και ο Θεός λιγότερο Θεός;
- 19.Βλέπεις γι' αυτόν ακριβώς το λόγο είναι η ερώτησή σου ανούσια! Το μοναδικό το οποίο είμαι σε θέση να κάνω είναι να αγαπώ το Παιδί με όλη τη δύναμη της καρδιάς μου και να Του προσφέρω κάθε απαραίτητη υπηρεσία την οποία Εκείνο θα ζητήσει από εμένα!
- 20.Και γι' αυτόν το λόγο αφήνω και κατά μέρος κάθε άλλη μεγαλεπήβολη σκέψη γύρω από αυτό το θέμα, γιατί γνωρίζω καλά, ότι ακόμη και η πλέον σημαντική και υψηλή σκέψη δεν είναι παρά ένα μεγαλόστομο μηδενικό μπροστά στο μεγαλείο του Θεού!»
- 21.Αυτή η απάντηση του Ιωσήφ έκανε τον Ιωνάθαν να αρχίσει να συλλογίζεται εντελώς διαφορετικά τα πράγματα, ενώ από εκείνη τη στιγμή δεν έθεσε ξανά στον Ιωσήφ καμία τέτοια ερώτηση.

Κεφάλαιο 171

Η βραδιά στον αγαπημένο λόφο του Ιωσήφ.

Ο Ιακώβ ταιΐζει τον μικρό Ιησού με ψωμί, βούτυρο και μέλι.

Οι μύγες μέσα στο δοχείο του μελιού. Τα βαθυστόχαστα λόγια του Ιησού γύρω από τον Ησαΐα κεφ. 7,15.

1. Κατά το βράδυ της ίδιας μέρας, που όπως είναι ήδη γνωστό ήταν παραμονή Σαββάτου, ο Ιακώβ πήρε το μικρό Ιησού και πήγαν μαζί στον αγαπημένο λόφο του Ιωσήφ.
2. Μετά από λίγη ώρα ο Ιωσήφ μαζί με τον Ιωνάθαν, ακολουθώντας το παράδειγμα του Ιακώβ, ξεκίνησαν και αυτοί για το λόφο.
3. Ο Ιακώβ ως συνήθως πήρε μαζί του ένα μικρό δοχείο με λίγο βούτυρο και μέλι, καθώς και ένα μικρό κομμάτι σταρένιο ψωμί για το μικρό Ιησού.
4. Ο Ιακώβ Τον ταιΐζε με μικρές μπουκιές, αφού το Παιδί είχε αδυναμία σε αυτά.
5. Όταν όμως ο Ιακώβ ακούμπησε το δοχείο πάνω σε ένα παγκάκι και έπαιζε με το Παιδάκι όλο ζωντάνια στο χορτάρι του ομαλού λόφου,
6. αμέσως εμφανίστηκαν μερικές μέλισσες και μύγες, οι οποίες πήγαν στο μικρό δοχείο και γεμάτες όρεξη άρχισαν να τρώνε από το γλυκό του περιεχόμενο.
7. Όταν ο Ιωσήφ το είδε, είπε αμέσως στον Ιακώβ: «Πήγαινε και σκέπασε το δοχείο με κάτι, ειδάλλως σύντομα δεν θα έχει μείνει τίποτα από το περιεχόμενό του, αφού θα το έχουν φάει μύγες και μέλισσες!»

8. Ο Ιακώβ, ακούγοντας αυτά τα λόγια, έτρεξε αμέσως μαζί με το μικρό Ιησού και προσπάθησε να διώξει αυτούς τους επισκέπτες από το μικρό δοχείο, χωρίς όμως να το καταφέρει.
9. Τότε μίλησε ο Μικρός, λέγοντας: «Δώσε σε Εμένα το δοχείο, οπότε θα δούμε εάν οι μύγες και οι μέλισσες θα δείξουν και σε Εμένα τέτοια ανυπακοή!»
10. Ο Ιακώβ το έδωσε τότε στον Ιησού, ο οποίος έκανε τρεις φορές «ξούτ», και μονομιάς εξαφανίστηκαν τόσο οι μύγες όσο και οι μέλισσες.
11. Μετά από αυτό ο Ιακώβ πρόσφερε για ακόμη μια φορά στο μικρό Ιησού ένα κομματάκι ψωμί με βούτυρο και μέλι, το οποίο έφαγε το Παιδί με πολλή ευχαρίστηση.
12. Ο Ιωνάθαν όμως, ο οποίος μέχρι εκείνη τη στιγμή συζητούσε με τον Ιωσήφ για διάφορες σοφίες από τις Γραφές της Αιγύπτου, παρατήρησε όλη τη σκηνή, η οποία του φάνηκε πολύ ασήμαντη και έτσι ρώτησε τον Ιωσήφ, εάν πίσω από αυτό το γεγονός κρυβόταν επίσης κάποιο βαθύτερο νόημα.
13. Ο Ιωσήφ του είπε τότε: «Δεν νομίζω να είναι έτσι, γιατί δεν κρύβεται μέσα σε κάθε ασήμαντο γεγονός κάποια βαθύτερη σοφία.
14. Διότι κάθε φορά που κάποιος τοποθετεί κάπου ένα ανοικτό βάζο με βούτυρο και μέλι, θα μαζεύονται μύγες και μέλισσες και θα τρώνε από αυτό!
15. Θα μπορούσε κανείς βέβαια να χρησιμοποιήσει αυτό το γεγονός όπως και χιλιάδες άλλα σε κάποιες περιπτώσεις σαν παραδείγματα, όμως αυτά καθαυτά σαν γεγονότα δεν έχουν καμία άλλη σημασία!»
16. Εκείνη τη στιγμή όμως ο μικρός Ιησούς πλησίασε τον Ιωσήφ, λέγοντάς του όλο ζωντάνια:
17. «Αγαπητέ μου Ιωσήφ, αυτήν τη φορά η παρατήρησή σου είναι εσφαλμένη!
18. Τι διαβάζεις στον Ησαΐα (7,15-18); Δεν αναφέρει, σχετικά με Εμένα, ότι: ‘Βούτυρο και μέλι θα τρώει Εκείνος, ώστε να ξέρει να απορρίπτει το κακό και να διαλέγει το καλό.
19. Πριν όμως το Αγόρι μάθει να απορρίπτει το κακό και να διαλέγει το καλό, η χώρα η οποία σε κάνει να αισθάνεσαι φρίκη, θα εγκαταλειφθεί από τους δύο βασιλιάδες της.
20. Ο Κύριος όμως θα κάνει εσύ, ο λαός σου και το σπίτι του πατέρα σου να ζήσετε μέρες οι οποίες δεν έχουν ξαναπεράσει από την εποχή που ο Εφραΐμ χωρίστηκε από τον Ιούδα, το βασιλιά των Ασσυριών!

- 21.Γιατί ο Κύριος θα συρίξει στις μύγες εκεί που τελειώνουν τα νερά στην Αίγυπτο και στις μέλισσες στη χώρα του Ασσούρ!”
- 22.Κοίταξε Ιωσήφ! Ό,τι υπονοείται σε αυτά τα λόγια του προφήτη, υπάρχει και σε αυτό το περιστατικό,
- 23.η ώρα της αποκάλυψης όμως δεν έχει έρθει ακόμη, αν και δεν απέχει πολύ!
- 24.Γνωρίζεις όμως το γιο της προφήτισσας ο οποίος ονομάζεται “το λάφυρο σπεύδει, η λεία επείγεται”;
- 25.Γνωρίζεις τον Υιό τον οποίο θα γεννήσει μια παρθένα και τον οποίο θα τον ονομάσει “Εμμανουήλ”;
- 26.Κοίταξε, όλα αυτά τα πρόσωπα δεν είναι άλλα από Εμένα τον ίδιο! Όμως όλα αυτά δεν θα τα καταλάβεις πλήρως πριν φωνάξω από ψηλά ως “Εμμανουήλ”, ως “το λάφυρο σπεύδει” και ως “η λεία επείγεται” την μητέρα και τον πατέρα!»
- 27.Και αφού είπε αυτά τα λόγια ο μικρός Ιησούς, έτρεξε πάλι στον Ιακώβ. Ο Ιωσήφ και ο Ιωνάθαν όμως κοίταζαν ο ένας τον άλλον γεμάτοι έκπληξη για τα λόγια του μικρού Παιδιού και για την πλήρη επαλήθευση των λόγων του προφήτη με το προηγούμενο γεγονός.

Κεφάλαιο 172

Η υπερβολική ταπεινοφροσύνη και το δέος του Ιωνάθαν ενώπιον του μικρού Ιησού. Η καλή συμβουλή του Ιωσήφ με την οποία συμφωνεί όλο αγάπη και το Παιδάκι.

Ο Ιωνάθαν παραμένει κοντά τους.

1. Ο Ιωνάθαν, αφού συνήλθε λίγο από την έκπληξη που του είχαν προκαλέσει αυτά τα λόγια, στράφηκε στον Ιωσήφ, λέγοντας:
2. «Αδελφέ! Πραγματικά, παρόλο που είχα αποφασίσει να μείνω κοντά σου σήμερα και αύριο, δεν νομίζω πως θα μπορέσω να μείνω πιστός σε αυτή μου την απόφαση!
3. Γιατί κοίταξε, όλα εδώ μου παραφαίνονται άγια! Αισθάνομαι σαν να βρίσκομαι σε ένα έρημο μέρος, στο οποίο τα πάντα λένε σε κάποιον περιηγητή: “Εδώ δεν υπάρχει θέση για σένα, παρά μόνο για πνεύματα!”
4. Επίσης αισθάνομαι σαν να βρίσκομαι πάνω σε ένα πανύψηλο βουνό, στην κορυφή του οποίου η μαγεία της θεάς συνεπαίρνει κάποιον αρχικά,
5. όμως σύντομα συνέρχεται από τον κρύο και καθαρό αέρα, που του λείει:

6. “Εσύ αργόσχολο και ακάθαρμο ανθρώπινο υποζύγιο, γύρισε γρήγορα στη βρωμερή σου πατρίδα!
7. Διότι εδώ όπου βρίσκονται τα πιο αγνά πνεύματα του πιο καθαρού αιθέρα, δεν υπάρχει θέση για μια ακάθαρτη ψυχή!”
8. Πόσο αγνός δεν ήταν ο μεγάλος προφήτης Μωϋσής; Και όμως ο Κύριος του είπε, όταν του ζήτησε να Τον δει:
9. “Εμένα τον Θεό σου δεν γίνεται να με βλέπεις και παράλληλα να είσαι ακόμη ζωντανός!”
10. Και εδώ βρίσκεται ο ίδιος Κύριος σε όλη την πληρότητα της παναγιότητάς Του, εδώ είναι Εκείνος του Οποίου η άφιξη είχε προαναγγελθεί δια στόματος όλων των προφητών!
11. Πώς λοιπόν να μπορέσω να αντέξω και άλλο την ορατή παρουσία Του εδώ, αφού δεν είμαι τίποτε άλλο παρά ένας γέρος αμαρτωλός απέναντι σε όλο το νόμο του Μωϋσή;»
12. Ο Ιωσήφ όμως του είπε: «Αγαπητέ μου φίλε και αδελφέ, γνωρίζεις καλά ποιος είναι ο βασικός νόμος. Γιατί λοιπόν προτιμάς να πας στο σπίτι σου από το να παραμείνεις εδώ και να τηρήσεις ζωντανά αυτόν το νόμο;
13. Αγάπα τον Κύριο με όλη σου τη δύναμη και μη σκέπτεσαι διαρκώς τις δικές σου αμαρτίες, και τότε ο Κύριος θα είναι πιο ευχαριστημένος μαζί σου παρά με τις συνεχείς σου αυτοκατηγορίες!
14. Περίμενε μέχρι να σε διώξει το Παιδάκι! Εάν συμβεί αυτό, τότε να πιστέψεις πως είσαι ανάξιος ενώπιον Του.
15. Όσο όμως δεν συμβαίνει αυτό, μείνε, διότι πιο πολύ σπίτι σου από ό,τι εδώ δεν θα είσαι ποτέ και πουθενά στη ζωή σου!»
16. Τότε πήρε το λόγο ο μικρός Ιησούς και είπε: «Ιωσήφ! Έχεις δίκιο που μάλωσες λίγο τον Ιωνάθαν. Για ποιο λόγο είναι τόσο ξεροκέφαλος και δεν θέλει να μείνει εδώ, ενώ τον αγαπώ τόσο;»
17. Και στη συνέχεια ο μικρός Ιησούς στράφηκε στον Ιωνάθαν, λέγοντάς του:
18. «Ιωνάθαν! Πραγματικά δεν θέλεις να μείνεις εδώ; Τι κακό αλήθεια σου συμβαίνει εδώ, ώστε δεν θέλεις να παραμείνεις και άλλο;»
19. Ο Ιωνάθαν Του απάντησε τότε: «Κύριε και Θεέ μου! Κοίταξε, είμαι σίγουρα μεγάλος αμαρτωλός απέναντι στο νόμο!»
20. Ο μικρός Ιησούς όμως του ανταπάντησε τότε: «Σε ποιες αμαρτίες αναφέρεσαι; Δεν βρίσκω καμία πάνω σου!

21. Γνωρίζεις αλήθεια ποιος είναι αμαρτωλός; Σου λέω λοιπόν: Αμαρτωλός είναι αυτός ο οποίος δεν διαθέτει μέσα του καθόλου αγάπη!
22. Εσύ όμως έχεις μέσα σου αγάπη, οπότε δεν είσαι αμαρτωλός ενώπιον Μου, διότι σου έχω συγχωρέσει τις αμαρτίες σου, αφού είμαι πάνω από το Μωϋσή και Κύριος της αιωνιότητας!»
23. Ο Ιωνάθαν, ακούγοντας αυτά τα λόγια, άρχισε να κλαίει και πήρε την απόφαση να παραμείνει στο σπίτι του Ιωσήφ. Μετά πλησίασε το μικρό Ιησού και Του έδειξε την αγάπη του φιλώντας και χαϊδεύοντάς Τον με μεγάλη τρυφερότητα.

Κεφάλαιο 173

Η έκπληξη του Ιωνάθαν όταν ο Ιησούς γίνεται ελαφρύς σαν πούπουλο. Τα πάνσοφα λόγια του μικρού Παιδιού γύρω από το βάρος του νόμου του Μωϋσή. Ο Μωυσής έθεσε σαν βάση του νόμου την αγάπη για τον Κύριο.

Ο νόμος παρέμεινε, η αγάπη όμως για τον Κύριο χάθηκε. «σε αυτούς όμως, οι οποίοι καταναλώνουν μόνο το γράμμα του νόμου τυφλά, θα κάνω την πύλη για τη Ζωή στενή όσο την τρύπα μιας βελόνας.»

1. Αφού ο Ιωνάθαν Τον χάραιεψε λίγη ώρα δείχνοντας έτσι την αγάπη του στον μικρό Ιησού, Εκείνος στράφηκε στον Ιωνάθαν και του είπε:
2. «Ιωνάθαν, προσπάθησε τώρα να Με ξανακουβαλήσεις στην αγκαλιά σου. Αυτήν τη φορά σίγουρα δεν θα σου φανώ τόσο βαρύς, όσο την άλλη φορά που προσπάθησες να Με μεταφέρεις!»
3. Ο Ιωνάθαν, πλημμυρισμένος από αγάπη και χαρά, πήρε στην αγκαλιά του τον μικρό Ιησού, ο οποίος αυτήν τη φορά του φάνηκε ελαφρύς σαν πούπουλο.
4. Τότε είπε στο Νήπιο: «Θεέ και Κύριέ μου! Πώς είναι αυτό δυνατόν;
5. Την προηγούμενη φορά που προσπάθησα να Σε σηκώσω και να Σε μεταφέρω, μου φάνηκε σαν να κουβαλούσα το βάρος όλου του κόσμου, ενώ τώρα εδώ μου φαίνεσαι ελαφρύς σαν πούπουλο!»
6. Ο Ιησούς του απάντησε λοιπόν: «Ιωνάθαν, όπως έγινε με σένα, θα συμβεί με τον καθένα!
7. Και αυτό, γιατί το μεγάλο Μου βάρος δεν έγκειται σε Εμένα, παρά στο νόμο του Μωϋσή!

8. Όταν δεν γνώριζες Εμένα, παρά μόνο το νόμο του Μωϋσή, και κουβαλούσες Εμένα στους ώμους σου, δεν ήταν το δικό Μου βάρος το οποίο σε βάραινε σαν ένας κόσμος αλλά εκείνο του νόμου.
9. Τώρα όμως αναγνώρισες μέσα στην καρδιά σου Εμένα, τον Κύριο, ο οποίος είμαι πάνω από το Μωϋσή και το νόμο, και όπως είδες το βάρος του νόμου δεν βρίσκεται πλέον με Εμένα, τον Κύριο των νόμων!
- 10.Μελλοντικά θα συμβεί ακριβώς το ίδιο σε πνευματικό επίπεδο σε όλους αυτούς οι οποίοι φέρουν το βάρος του Νόμου!
- 11.Και πραγματικά σου λέω: Οι δίκαιοι σύμφωνα με του νόμου θα θρηνούν και θα τρίζουν τα δόντια τους.
- 12.Ο Κύριος όμως θα επισκεφτεί τα σπίτια των αμαρτωλών, θα καθήσει στο τραπέζι τους, θα τους ευλογήσει και θα τους δεχτεί σαν παιδιά Του!
- 13.Θα αναζητήσω τους χαμένους, τους άρρωστους, τους παγιδευμένους και τους καταπιεσμένους, τους οποίους θα γιατρέψω, θα σώσω και θα ελευθερώσω.
- 14.Οι δίκαιοι ενώπιον του Νόμου όμως θα πρέπει να φύγουν από τον οίκο Μου χωρίς να δικαιωθούν!
- 15.Πραγματικά σου λέω: Τους τελώνες και τους αμαρτωλούς θα τους τιμήσω στον οίκο Μου!
- 16.Τους δίκαιους όμως θα τους φορτώσω με πολύ βαρύ φορτίο ενώπιον Μου στον οίκο Μου!
- 17.Ναι, μία πόρνη θα μυρώσει το σώμα Μου και θα απαλλάξω μία μοιχαλίδα από το βάρος της αμαρτίας της και οι αμαρτωλοί θα **αγγίξουν** το σώμα Μου,
- 18.καταραμένος όμως θα είναι κάθε τυπολάτρης του νόμου εάν Με αγγίξει!
- 19.Αυτούς δε τους οποίους οδήγησε στο θάνατο ο νόμος, θα τους αναστήσω από τους τάφους τους,
- 20.αλλά σε αυτούς οι οποίοι απλώς καταναλώνουν το γράμμα του Νόμου τυφλά, θα κάνω την πύλη για τη Ζωή στενή όσο την τρύπα μιας βελόνας!»
- 21.ο Ιωσήφ τρόμαξε ακούγοντας τα λόγια του μικρού Ιησού, και έτσι Του είπε: «Μικρέ μου Ιησού, τι τρομερά πράγματα είναι αυτά που λες;
- 22.Μα και το νόμο ο Θεός μας τον έδωσε* πώς είναι λοιπόν δυνατόν να είναι καλύτερος ένας αμαρτωλός από έναν κατά το νόμο δίκαιο;»
- 23.Το Παιδάκι είπε τότε: «Και βέβαια ήταν ο Θεός Εκείνος ο οποίος έδωσε στους ανθρώπους το νόμο, όμως αυτός αφορούσε την καρδιά των ανθρώπων και όχι

την εγκόσμια νοημοσύνη τους! Και ακόμη και ο ίδιος ο Μωϋσής θεμελίωσε το νόμο πάνω στην αγάπη για τον Θεό!

24. Και τώρα έχει μείνει ο νόμος, ενώ η αγάπη έχει χαθεί προ πολλού!

25. Όμως ένας νόμος στον οποίο δεν υπάρχει πλέον αγάπη, δεν χρησιμεύει απολύτως σε τίποτα και όποιος τηρεί αυτόν το νόμο χωρίς αγάπη, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας απλός σκλάβος του!

26. Και αυτός είναι και ο λόγος που προτιμώ έναν αλλόθρησκο ή ακόμη και έναν ελεύθερο αμαρτωλό, από κάποιον ο οποίος είναι δέσμιος και σκλάβος του νόμου!»

27. Ο Ιωσήφ, ακούγοντας αυτά τα λόγια, σιώπησε και άρχισε να σκέφτεται όσα είχε μόλις ακούσει, ενώ ο μικρός Ιησούς άρχισε και πάλι να μιλάει για παιδικά πράγματα με τον Ιωνάθαν και τον αγαπημένο Του Ιακώβ.

Κεφάλαιο 174

Το βράδυ στο λόφο. Ο Ιωσήφ και ο Ιωνάθαν παρακολουθούν την πανσέληνο. Η νύξη του μικρού Ιησού γύρω από την πολλή γνώση σε αντίθεση με την πολλή αγάπη.

Το «πρόσωπο» του Θεού. Η φύση της σελήνης.

1. Όμως είχε ήδη αρχίσει να βραδιάζει και η πανσέληνος άρχιζε να ανατέλλει πάνω από την πόλη της Οστρακίνης,
2. έτσι ο Ιωνάθαν που θαύμαζε από το λόφο την όμορφη μορφή της, απολάμβανε σιωπηλός το φως της.
3. Ο Ιωσήφ το παρατήρησε αυτό κι έτσι ρώτησε τον Ιωνάθαν: «Αδελφέ, τι βλέπεις λοιπόν πάνω σε αυτόν το φωτεινό δίσκο, που σε κάνει να κάθεσαι και να τον παρατηρείς τόσο προσεκτικά;»
4. Ο δε Ιωνάθαν είπε απαντώντας: «Δεν βλέπω τίποτε άλλο, από τα ίδια πάντα σημάδια στην επιφάνειά του!
5. Όμως όποτε παρατηρώ το φεγγάρι, αναλογίζομαι πάντα τι θα μπορούσαν να είναι αυτά τα σημάδια και τι είναι στην πραγματικότητα αυτό το ίδιο το φεγγάρι, για ποιο λόγο μερικές φορές το βλέπουμε ολόκληρο, ενώ άλλες μόνο ένα μέρος του;
6. Εάν λοιπόν γνωρίζεις κάτι σχετικά με αυτό το θέμα, σε παρακαλώ πες μου, γιατί μου αρέσει πάρα πολύ να ακούω να μιλούν για τέτοια θέματα!»
7. Και ο Ιωσήφ του είπε τότε: «Αγαπητέ μου φίλε! Σε αυτό το θέμα μοιάζουμε απολύτως,

8. γιατί και εγώ αναρωτιέμαι για την παράξενη φύση αυτού του αστέρα όπως και εσύ.
9. Γι' αυτόν το λόγο δεν είμαι σε θέση να σου πω πολλά γύρω από αυτό το θέμα! Ο μικρός Ιησούς όμως σίγουρα θα γνωρίζει πολύ περισσότερα από εμένα, Γι' αυτό ρώτησε καλύτερα τον Ίδιο!»
10. Έτσι ο Ιωνάθαν ρώτησε τον μικρό Ιησού κάπως δειλά γύρω από τη φύση του φεγγαριού.
11. Ο μικρός Ιησούς απάντησε τότε: «Ιωνάθαν! Εάν σου δείξω το φεγγάρι, θα θελήσεις να δεις στη συνέχεια τον ήλιο και μετά από αυτόν και τα αμέτρητα αστέρια!
12. Πες Μου, πότε θα ικανοποιηθεί τότε η περιέργειά σου και η φιλομάθειά σου;
13. Κοίταξε, οι πολλές γνώσεις βαραίνουν το κεφάλι και η επίγεια ζωή γίνεται δυσβάστακτη!
14. Όταν όμως έχεις στην καρδιά σου πολλή αγάπη για τον Θεό και τα αδέρφια σου, τότε η επίγεια ζωή είναι ευχάριστη και αυτή η αγάπη διώχνει κάθε φόβο για το θάνατο!
15. Διότι αυτή η αγάπη είναι η ίδια η αιώνια ζωή, και όποιος την έχει αυτή, θα μπορέσει κάποτε να δει και όλα τα δημιουργήματα!
16. Γιατί οι πραγματικοί λάτρεις του Θεού θα μπορέσουν να δουν το πρόσωπό Του! Όμως αυτό είναι το πρόσωπο του Θεού, ό,τι Αυτός έχει δημιουργήσει μέσα από τη σοφία Του και την αιώνια παντοδυναμία Του!
17. Διότι η σοφία και η παντοδυναμία του Θεού αποτελούν το πρόσωπο του Θεού, όπως η αγάπη είναι η βασική Του υπόσταση αιώνια τώρα!
18. Αφού όμως Με ρώτησες ήδη για το φεγγάρι, θα σου απαντήσω: πρόκειται για ένα δορυφόρο της γης, ο οποίος έχει βουνά, κοιλάδες, καρπούς, ζώα και πλάσματα του είδους σου.
19. Το τμήμα όμως το οποίο βλέπεις εσύ, είναι ελεύθερο, γυμνό και άδειο, και δεν διαθέτει ούτε νερό ούτε φωτιά.
20. Μόνο το τμήμα το οποίο δεν είναι ορατό σε εσένα, μοιάζει με τη γη.
21. Το φως του προέρχεται από τον ήλιο, και οι εναλλαγές στη φωτεινότητά του οφείλονται στη θέση του, η οποία αλλάζει κάθε λεπτό σύμφωνα με την περιστροφή του γύρω από τη γη. Όσο για τα σημάδια στην επιφάνειά του, πρόκειται για βαθύτερα και πιο σκοτεινά σημεία της δοκιμασίας.

22. Τώρα λοιπόν γνωρίζεις τι είναι το φεγγάρι. Είσαι ευχαριστημένος με αυτά που άκουσες;» Ο Ιωνάθαν απάντησε καταφατικά σ' αυτή την ερώτηση και αμέσως έπεσε σε βαθιά περίσκεψη.

(Η συνέχεια στο βιβλίο...)

Κεφάλαιο 198

Οι φροντίδες της Μαρίας και της Ευδοκίας για την αφυπνισμένη Τούλλια. Μια προφητική εικόνα της μεταγενέστερης λατρείας της Μαρίας. Οι πραγματικοί λάτρεις του Κυρίου.

1. Όταν η συντροφιά που έπαιζε πριν έξω μπήκε στο σπίτι, δεν έγινε καν αντιληπτή, καθώς όλοι εξακολουθούσαν να είναι πλήρως απασχολημένοι με την Τούλλια που είχε αφυπνιστεί.
2. Κάποιοι την παρηγορούσαν, ενώ άλλοι την περιτριγύριζαν και την παρακολουθούσαν, ανησυχώντας για μια ενδεχόμενη υποτροπή της και το θάνατο.
3. Ακόμη και η Μαρία με την Ευδοκία ήταν απασχολημένες με το να της φέρνουν κάθε λογής φαγητά για να δυναμώσει και ποτά για να δροσιστεί.
4. Οι δε γιοι του Ιωσήφ μαζί με τον Ιακώβ ήταν απασχολημένοι με την προετοιμασία του βραδινού φαγητού.
5. Μόνο ο Ιωσήφ με τον Ιωνάθαν κάθονταν στο διπλανό δωμάτιο πάνω σε έναν καλαμένιο πάγκο και συζητούσαν για διάφορα γεγονότα από το παρελθόν.
6. Αυτοί οι δύο λοιπόν ήταν και οι μόνοι οι οποίοι αντελήφθησαν εκείνους που μπήκαν, και έτσι σηκώθηκαν όρθιοι, κατευθύνθηκαν προς το μέρος του Κυρήνιου και του μικρού Ιησού και τους υποδέχτηκαν φυσικά με τον πιο φιλικό τρόπο.
7. Ο μικρός Ιησούς όμως έτρεξε αμέσως στον Ιωσήφ και του είπε:
8. «Για πόση ώρα ακόμη θα παρηγορούν, θα δυναμώνουν και θα τονώνουν αυτοί οι ανόητοι την Τούλλια που αφυπνίστηκε ξανά;
9. Είναι εδώ και αρκετή ώρα ζωντανή και πολύ καλά στην υγεία της και δεν πρόκειται να ξαναπεθάνει πριν από την ώρα της. Τι θέλουν λοιπόν αυτοί οι ανόητοι;»
10. Ο Ιωσήφ του απάντησε τότε: «Τι μας πειράζει εμάς αυτό; Ας τους αφήσουμε αυτούς στη χαρά τους, αφού δεν χάνουμε απολύτως τίποτα από αυτήν τους την πράξη!»

- 11.Ο μικρός Ιησούς απάντησε: «Αυτό βέβαια που λες είναι σωστό και Εγώ σίγουρα δεν έχω σκοπό να ασχοληθώ με αυτό το θέμα.
- 12.Όμως πιστεύω, ότι επίσης σωστό είναι, πως εφόσον αυτή που αφυπνίστηκε κερδίζει τόσο μεγάλο θαυμασμό, δεν θα έπρεπε να μείνει βέβαια απαρατήρητος και ο Αφυπνιστής της!
- 13.Ο Ιωσήφ είπε τότε: «Σε αυτό, Εσύ μικρέ μου γιε, έχεις βέβαια απόλυτο δίκιο. Όμως τι θα μπορούσε να γίνει αλήθεια εδώ τώρα σχετικά με αυτό το θέμα;
- 14.Θα έπρεπε αλήθεια να Σε αποκαλέσω τώρα εδώ ως τον αδιαφιλονίκητο Αφυπνιστή, πράγμα το οποίο θα σήμαινε πως θα Σε πρόδιδα πριν από την κατάλληλη στιγμή σε όλους αυτούς οι οποίοι δεν σε γνωρίζουν ακόμη; Αυτό νομίζω πως δεν θα ήταν και τόσο σοφό!
- 15.Εάν όμως Εσύ τους εμφυσούσες με θαυμαστό τρόπο στο πνεύμα τους μια τέτοια γνώση, τότε αυτοί θα ήταν καταδικασμένοι, γιατί θα ήταν εξαναγκασμένοι να πιστέψουν!
- 16.Γι' αυτόν το λόγο ας τους αφήσουμε όπως είναι. Εμείς όμως ας μείνουμε εδώ μυστικά ενωμένοι στο πνεύμα και την αλήθεια!
- 17.Και όταν θα χορτάσουν να παρηγορούνται και να κοιτάζουν με ορθάνοιχτο στόμα τη Ρωμαία, τότε σίγουρα θα έρθουν να μας κάνουν συντροφιά!»
- 18.Ο μικρός Ιησούς είπε: «Κοιτάξτε εδώ υπάρχει και πάλι μια εικόνα από το μέλλον!
- 19.Έτσι ακριβώς θα καταπιάνονται και κάποτε αυτοί οι οποίοι θα βρίσκονται κάτω από τη στέγη μας, με τη νεκρή Ρωμαία, εξαιτίας επίγειων πραγμάτων
- 20.και η Μαρία θα έχει πολλά να κάνει ανάμεσα στους Ρωμαίους και με τη Ρωμαία!
- 21.Όμως παρόλα αυτά, εκείνοι οι οποίοι θα βρίσκονται στο σπίτι μας, δεν θα γίνουν σύντροφοί μας, παρά θα είναι πολύ περισσότερο το ίδιο που είναι και τώρα, δηλαδή ειδωλολάτρες, και δεν θα νοιάζονται για την παρουσία Μου και τη συντροφιά Μου, παρά μόνο για τη Μαρία!
- 22.Και η προσωπική Μου συντροφιά θα παραμένει μικρή και κρυμμένη για πάντα στον κόσμο!
- 23.Η Τούλλια δεν ήταν παρά μια φτωχή τυφλή ζητιάνα και μπόρεσε να δει με τη βοήθεια του ζωντανού Μου νερού
- 24.και στη συνέχεια έγινε πρώτη κυρία στο βασίλειο των ειδωλολατρών.
- 25.Επειδή όμως έδειξε μεγάλη ζήλεια, γι' αυτό και βρήκε το θάνατο.

26. Τότε την αφύπνισα πάλι ώστε να ζήσει, και όμως ακόμη δεν αναγνωρίζει τη δική Μου παρουσία.
27. Θα πρέπει λοιπόν να φτάσω στο σημείο να την κάνω να Με προσέξει με τη βοήθεια ενός εξαναγκασμού;
28. Εγώ όμως θα προτιμήσω να περιμένω λίγο ακόμη, ώστε να δω αν η Ρωμαία θα σηκωθεί και θα έρθει κοντά σε Εμένα, σε Αυτόν που την ζωντάνευσε! Ιωσήφ, καταλαβαίνεις αλήθεια αυτή την εικόνα;»

Κεφάλαιο 199

Οι πραγματικά ανθρώπινες και κοντόφθαλμες ερωτήσεις του Ιωσήφ.

*Η απάντηση του μικρού Ιησού. Η οικουμενική
σημασία της ενσάρκωσης του Κυρίου.*

1. Όταν ο Ιωσήφ άκουσε αυτά τα λόγια του μικρού Ιησού, είπε:
2. «Αχ, Εσύ μικρέ θεϊκέ μου γιε! Στα κατάβαθα της ψυχής μου κατάλαβα βέβαια τι εννοείς.
3. Όμως θα πρέπει να ομολογήσω, πως αυτήν τη στιγμή δεν έκανες καθόλου ευχάριστες προβλέψεις!
4. Διότι εάν το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων παραμείνουν μετά από Εσένα υπηρέτες των ειδώλων, όπως ήταν και πριν από Εσένα, τότε ποιος είναι λοιπόν ο σκοπός της άφιξής Σου εδώ στη γη;
5. Ποιο σκοπό εξυπηρετεί τότε μια τέτοια ταπείνωση της δικής Σου απέραντης και αιώνιας αγιότητας; Θέλεις να βοηθήσεις μόνο λίγους; Και αν είναι έτσι, γιατί όχι όλους;»
6. Το μικρό Παιδί απάντησε τότε: «Ιωσήφ, βλέπω πως σε απασχολούν πολλά μάταια και ανούσια ερωτήματα!
7. Δεν έχεις παρατηρήσει λοιπόν ποτέ τον έναστρο ουρανό; Δες, κάθε αστέρι το οποίο βλέπεις, είναι και αυτό ένας κόσμος, μια γη, πάνω στην οποία κατοικούν ελεύθεροι άνθρωποι, ακριβώς όπως και εδώ!
8. Και υπάρχουν και αμέτρητα ακόμη, τα οποία ποτέ μέχρι τώρα δεν τα έχουν δει μάτια θνητού ανθρώπου. Και για όλα αυτά ισχύει αυτή Μου η άφιξη εδώ κάτω!
9. Το πώς και το γιατί όμως, θα μπορέσεις να το δεις ξεκάθαρα κάποτε στο μέλλον, όταν έρθεις στη βασιλεία Μου!

- 10.Γι' αυτόν λοιπόν το λόγο μην εκπλήσσεσαι που σου έκανα μια τέτοια πρόβλεψη για τους ανθρώπους αυτής της γης.
- 11.Γιατί Εγώ έχω αμέτρητους και αιώνιους ανθρώπους, και όλοι αυτοί οι αναρίθμητοι και ατελείωτοι έχουν ανάγκη αυτή την άφιξή Μου εδώ κάτω.
- 12.Και την έχουν ανάγκη, διότι το έχει ανάγκη και αυτή η δική Μου αιώνια τάξη, από την οποία προήλθε αυτή η γη, όπως και όλοι οι αναρίθμητοι άλλοι πλανήτες.
- 13.Έτσι λοιπόν πάνω στη γη θα γίνει όπως σου προανήγγειλα Εγώ!
- 14.Όμως ο αιώνια ιερός σκοπός αυτής Μου της άφιξης εδώ δεν θα είναι και μάταιος γι' αυτόν το λόγο!
- 15.Γιατί κοίταξε: Όλοι αυτοί οι αμέτρητοι κόσμοι, ήλιοι και πλανήτες έχουν τις δικές τους τροχιές και αυτές με τη σειρά τους έχουν αμέτρητες και ατελείωτες διαφορετικές κατευθύνσεις.
- 16.Παντού υπάρχουν διαφορετικοί νόμοι και παντού υπάρχει μια διαφορετική τάξη.
- 17.Στο τέλος όμως όλες αυτές ενώνονται σ' αυτήν τη μία, τη δική Μου βασική τάξη και υπηρετούν τον ένα μεγάλο και βασικό σκοπό όπως τα μέλη του σώματος και οι λειτουργίες τους.
- 18.Και κοίταξε, έτσι θα συμβεί στο τέλος και με τους ανθρώπους της γης, οπότε θα αναγνωρίσουν όλοι κάποτε στο πνεύμα τους πως υπάρχει μόνο ένας Θεός, ένας Κύριος, ένας Πατέρας και μόνο μια ολοκληρωμένη ζωή που είναι μέσα σε Αυτόν!
- 19.Το πώς και πότε όμως το ξέρει Αυτός ο Οποίος μόλις σου είπε όλα αυτά τα πράγματα!
- 20.Πριν όμως συμβεί αυτό, θα πρέπει να φυσήξουν πρώτα πολλοί ακόμη άνεμοι πάνω από το έδαφος της γης,
- 21.να πέσουν πολλά νερά του ουρανού και να καεί πολύ ξυλεία, μέχρι να ειπωθεί:
- 22.Κοίταξε, τώρα υπάρχει μια ποιμήνη και ένας ποιμένας, ένας Θεός και μόνο ένας άνθρωπος από τους αμέτρητους, ένας πατέρας και ένας γιος ανάμεσα και από όλους τους αναρίθμητους και ατελείωτους!»
- 23.Αυτά τα λόγια του μικρού Ιησού είχαν σαν αποτέλεσμα να ανατριχιάσουν ο Κυρήνιος, ο Ιωσήφ και ο Ιωνάθαν, οπότε ο Ιωσήφ είπε:

- 24.«Αχ μικρέ μου Ιησού! Τα λόγια Σου γίνονται ολοένα πιο δυσνόητα, ολοένα πιο θαυμαστά, όμως πραγματικά και ολοένα πιο τρομακτικά!
- 25.Και ποιος είναι αλήθεια εκείνος ο οποίος είναι σε θέση να αντιληφθεί το απέραντο βάθος των λόγων Σου; Γι' αυτό σε παρακαλώ, μίλα μαζί μας έτσι ώστε να Σε καταλαβαίνουμε, γιατί διαφορετικά θα χαθούμε κάτω από το βάρος των λόγων Σου!»
- 26.Ο μικρός Ιησούς όμως χαμογέλασε και είπε: «Ιωσήφ! Κοίταξε, ειδικά σήμερα έχω πραγματική διάθεση να σας κάνω αποκαλύψεις από τις οποίες θα μείνετε όλοι σας άφωνοι!
- 27.Και από αυτά θα μπορέσετε να δείτε ολοκάθαρα, ότι μέσα σε Εμένα πραγματικά κατοικεί ο αληθινός Κύριος της αιωνιότητας, που τώρα ζει ανάμεσά σας! Γι' αυτό και ακούστε Με τι θα σας πω παρακάτω!»

Κεφάλαιο 200

Οι προφητικές αποκαλύψεις του μικρού Ιησού: Ο θάνατος του Ιησού, η διδασκαλία Του για τη συμφιλίωση, η ανάστασή Του και το άνοιγμα των πυλών της ζωής για όλους.

1. Έτσι ο μικρός Ιησούς είπε: «Ιωσήφ! Τι θα έλεγες αν σε πληροφορούσα πως τα παιδιά αυτού του κόσμου θα πιάσουν κάποτε τον Κύριο και θα Τον θανατώσουν με τη βοήθεια του Σατανά;
2. Εάν άκουγες πως θα Τον συλλάβουν σαν έναν κοινό ληστή και δολοφόνο και πως θα Τον οδηγήσουν ενώπιον του εγκόσμιου δικαστηρίου, όπου κυβερνά το πνεύμα της κόλασης,
3. και πως αυτό θα οδηγήσει τον Κύριο όλης της λαμπρότητας στο σταυρό, τι θα έλεγες λοιπόν τότε;
4. Εάν σου έλεγα, πως θα συμβεί στον Κύριο ό,τι έχουν προαναγγείλει οι προφήτες, των οποίων τα λόγια σου είναι βεβαίως πολύ γνωστά! Τι έχεις λοιπόν να πεις πάνω σε όλα αυτά;»
5. Όταν οι τρεις τους άκουσαν αυτά τα λόγια, τρόμαξαν πάρα πολύ και Ιωσήφ είπε σε πολύ έντονο τόνο:
6. «Ιησού μου, θεϊκέ μου γιε! Πραγματικά, κάτι τέτοιο μόνο σε Εμένα δεν θα πρέπει να συμβεί!

7. Το χέρι το οποίο θα τολμήσει ποτέ να απλωθεί επάνω Σου, να είναι αιώνια καταραμένο και η ψυχή αυτού στον οποίο θα ανήκει αυτό το χέρι, αιώνια να τιμωρείται με το μεγαλύτερο δυνατό βάσανο για τη μεγάλη αμαρτία που θα έχει διαπράξει!»
8. Κυρήνιος με τον Ιωνάθαν συμφώνησαν αμέσως με τον Ιωσήφ και μάλιστα ο Κυρήνιος είπε:
9. «Ναι, εάν υπήρχε η πιθανότητα να συμβεί ποτέ κάτι τέτοιο, τότε πραγματικά, να γίνω από εδώ και στο εξής ο χειρότερος τύραννος!
10. Διακόσιες χιλιάδες από τους πιο καλά εκπαιδευμένους στρατιώτες βρίσκονται υπό τις προσταγές μου. Δεν θα χρειαστεί παρά ένα νεύμα μου, και πάνω σε όλη τη γη θα πέσει ο θάνατος και η καταστροφή!
11. Προτού κάποιος θρασύς διάβολος ενσαρκωμένος σε έναν άνθρωπο προλάβει να απλώσει τα σατανικά του χέρια σε αυτό το Παιδί, προτιμώ να βάλω να σκοτώσουν όλους τους ανθρώπους πάνω σε ολόκληρη τη γη!»
12. Ο μικρός Ιησούς, ακούγοντας αυτά τα λόγια, χαμογέλασε και είπε: «Μα τότε όμως θα απομείνουν πάνω στη γη οι πολεμιστές σου. Ποιος θα τους εξαφανίσει τότε αυτούς;
13. Κοίταξε, αγαπημένε Μου Κυρήνιε! Όποιος έχει επίγνωση αυτού που κάνει και κάνει κάτι άδικο και λανθασμένο, τότε αυτός διαπράττει αμαρτία και είναι αυτουργός του κακού!
14. Όποιος όμως δεν έχει επίγνωση αυτού που κάνει και έτσι κάνει κάτι κακό και άδικο, αυτός θα πρέπει να συγχωρείται, αφού δεν ήξερε τι έκανε!
15. Μόνο εάν κάποιος γνωρίζει καλά πως αυτό το οποίο θα έκανε είναι κακό, αν και από μόνος του δεν έχει την πρόθεση να κάνει κάτι τέτοιο, αλλά εξαναγκαστεί να το κάνει και δεν αντισταθεί ώστε να μην το διαπράξει, αυτός είναι τότε σκλάβος της κόλασης και από μόνος του καταδικάζει τον εαυτό του!
16. Η κόλαση όμως γνωρίζει καλά πως μπορεί να χειριστεί πολύ καλύτερα τα τυφλά όργανα, παρά αυτά τα οποία βλέπουν
17. Γι' αυτό και διατηρεί διαρκώς τους τυφλούς στη στρατιά της και αυτοί οι τυφλοί είναι εκείνοι οι οποίοι θα οδηγήσουν τον Κύριο της Δόξας στο σταυρό!
18. Πώς όμως θέλεις εσύ να τιμωρήσεις έναν τυφλό, επειδή στο δρόμο του σκόνταψε και έπεσε σπάζοντας τα χέρια και τα πόδια του;

- 19.Γι' αυτό λοιπόν το λόγο παρέμεινε εσύ φρόνιμα στο σπίτι σου μαζί με τη δύναμή σου, η οποία θα έφερνε περισσότερο κακό παρά καλό στον κόσμο, εάν έκανε αυτό που είπες!
- 20.Και να είσαι σίγουρος, πως Αυτός τον Οποίο μέσα στην τυφλότητά τους θα σκοτώσουν σωματικά οι άνθρωποι, στο πνεύμα και ως προς τη δύναμη και την ισχύ Του δεν θα θανατωθεί, παρά γρήγορα θα αναστηθεί μέσα από την ίδια Του τη δύναμη και ισχύ
- 21.και μέσα από αυτό το γεγονός είναι που θα μπορέσει να ανοίξει το δρόμο προς την αιώνια ζωή για κάθε πλάσμα!»
- 22.Ο έντονος τόνος όμως, με τον οποίο μιλούσε ο Κυρήνιος, έκανε τη συντροφιά που ασχολείτο με την Τούλλια, να προσέξει τη μικρή ομήγυρη.
- 23.Ο μικρός Ιησούς όμως τους παρέπεμψε και πάλι στην προηγούμενη ασχολία τους, λέγοντάς τους: «Πηγαίνετε να ασχοληθείτε πάλι με ό,τι και πριν, διότι αυτά τα οποία συμβαίνουν εδώ δεν είναι για εσάς τους τυφλούς!»Έτσι η συντροφιά αποτραβήχτηκε και πάλι.

Κεφάλαιο 201

Τα σοβαρά λόγια του Ιησού προς τη Μαρία.

*Η πρόβλεψη για την περιφρόνηση απέναντι στον Κύριο
και τους οπαδούς Του στον κόσμο.*

1. Όμως ανάμεσα σε αυτούς οι οποίοι διώχτηκαν από τον Ιησού, ήταν και η Μαρία, η Ευδοκία και ο Ιακώβ.
2. Η Μαρία λοιπόν μπήκε παρόλα αυτά στο δωμάτιο, ακολουθούμενη από τον Ιακώβ και την Ευδοκία.
3. Η Μαρία έσκυψε τότε πάνω από τον μικρό Ιησού και είπε:
4. «Άκουσέ με, Εσύ μικρέ μου γιε! Είσαι πάρα πολύ άτακτος!
5. Εάν με διώχνεις από την πόρτα τώρα που είσαι ακόμη μικρός, τι θα κάνεις αλήθεια, όταν θα μεγαλώσεις και θα είσαι άντρας;
6. Κοίταξε, δεν πρέπει να είσαι τόσο άτακτος μ' αυτήν, η οποία Σε κουβαλούσε κάτω από την καρδιά της με μεγάλο φόβο και πολλά βάσανα!»
7. Ο μικρός Ιησούς κοίταξε τότε τη Μαρία με αγάπη, αλλά παράλληλα και με σοβαρότητα, και της είπε:
8. «Γιατί Με αποκαλείς γιο σου; Δεν θυμάσαι πλέον τι σου είπε ο άγγελος κάποτε;

9. Πώς πρέπει να αποκαλείς Αυτόν τον Οποίο θα γεννιόταν από εσένα;
10. Δες, ο άγγελος σου είχε πει: “Και Αυτός ο Οποίος θα γεννηθεί από εσένα, θα ονομάζεται Υιός του Θεού, Υιός του Υψίστου!”
11. Αφού λοιπόν έχουν έτσι τα πράγματα και όχι αλλιώς, γιατί Με αποκαλείς λοιπόν γιο σου;
12. Εάν ήμουν γιος σου, τότε θα ασχολιόσουν περισσότερο με Εμένα από ό,τι με την Τούλλια!
13. Αφού όμως δεν είμαι γιος σου, δείχνεις περισσότερο ενδιαφέρον για την Τούλλια, από ό,τι για Εμένα!
14. Εάν τρέχω και παίζω κάπου έξω και γυρίσω πάλι μέσα στο σπίτι, κανένας δεν τρέχει να Με προϋπαντήσει στην πόρτα με φλεγόμενη καρδιά.
15. Είμαι ήδη κάτι σαν το καθημερινό ψωμί για τους υποτακτικούς και τις δούλες, και κανένας δεν απλώνει τα χέρια του για Εμένα!
16. Εάν όμως μπει στο σπίτι μια τέτοια αστή κουτσομπόλα, που λέει λόγια του αέρα, τότε αυτήν την υποδέχονται με όλες τις τιμές.
17. Το ίδιο συμβαίνει τώρα και με την ανόητη Τούλλια, η οποία έλαβε από Εμένα τη ζωή της. Από την πολύ προσοχή που της δίνετε, κοντεύετε να πέσετε πάνω της.
18. Και Εμένα, που Είμαι Αυτός ο Οποίος δίνει τη ζωή, δεν Μου δίνετε απολύτως καμία σημασία!
19. Πες Μου λοιπόν, είναι αυτό σωστό;
20. Δεν είμαι λοιπόν πιο σημαντικός από οποιαδήποτε ανόητη πολυλογού και δεν είμαι πιο σημαντικός από την Τούλλια;
21. Χαρείτε λοιπόν όλοι εσείς οι μελλοντικοί Μου οπαδοί - υπηρέτες. Αυτά που περνώ Εγώ τώρα, θα τα περάσετε και εσείς στο μέλλον!
22. Οι υποστηρικτές σας θα σας παραπετάνε μαζί με την κοπριά, όταν θα τους επισκέπτονται οι φαφλατάδες αδελφοί και αδελφές τους!» Αυτά τα λόγια μπήκαν βαθιά μέσα στην καρδιά της Μαρίας και τα έλαβε σοβαρά υπόψη της.

(Η συνέχεια στο βιβλίο...)

Κεφάλαιο 257

Ο θάνατος του Ηρώδη. Ο γιος του Αρχέλαος τον διαδέχεται στη διακυβέρνηση. Ο άγγελος του Κυρίου προτρέπει

τον Ιωσήφ για την επιστροφή του στη χώρα του Ισραήλ.

Η θαυμαστή προετοιμασία για το ταξίδι. Ο Ιωσήφ παραδίδει

τα πάντα στον Ιωνάθαν και τον παρακαλεί να τον

ακολουθήσει αργότερα. Ο αποχαιρετισμός.

1. Εκείνο τον καιρό όμως πέθανε και ο παιδοκτόνος Ηρώδης, και ο γιος του Αρχέλαος τον διαδέχτηκε στη διακυβέρνηση.
2. Την ίδια εποχή ανέφερε και ο Ιακώβ αυτό το γεγονός στον Ιωσήφ και τη Μαρία.
3. Ο Ιωσήφ όμως του είπε: «Βεβαίως πιστεύω πως αυτό που λες είναι απολύτως αληθές, όμως τι αλλαγή θα μπορούσε αυτό το γεγονός να επιφέρει σε μένα;»
4. Ο Ιακώβ του απάντησε τότε: «Πατέρα! Ο Κύριος δεν μου ανέθεσε να σου δώσω κάποια τέτοια πληροφορία!
5. Όπως όμως ο Κύριος πάντα μέχρι τώρα σου μιλούσε μέσα από το στόμα ενός αγγέλου, λέγοντάς σου κάθε φορά τι να κάνεις, έτσι θα το κάνει και τώρα.
6. Διότι δεν θα ήταν σύμφωνο προς τη θείκη τάξη, ένας γιος να καθορίζει στον πατέρα του την οδό που αυτός οφείλει να ακολουθήσει!»
7. Τότε ο Ιωσήφ είπε: «Πιστεύεις αλήθεια, πως ο Κύριος θα μου πει για μια ακόμη φορά τι να κάνω;»
8. Και ο Ιακώβ του απάντησε τότε: «Πατέρα! Μόλις τώρα μέσα μου άκουσα τα ακόλουθα:
9. «Σήμερα κιάλας, κατά τη διάρκεια της νύχτας, σε ένα πολύ διαυγές όνειρο θα στείλω κοντά σου έναν άγγελό Μου, ο οποίος θα σε πληροφορήσει για το ποια είναι η θέλησή Μου!
10. Και ακριβώς αυτά που θα σου πει, αυτά και να πράξεις αμέσως σύμφωνα με τα λόγια του!»
11. Όταν ο Ιωσήφ άκουσε αυτά τα λόγια από τον Ιακώβ, βγήκε αμέσως από το σπίτι, όπου προσευχήθηκε στον Θεό και Τον ευχαρίστησε γι' αυτή την προαναγγελία δια μέσου του στόματος του γιου του.
12. Ο Ιωσήφ παρέμεινε επί τρεις ώρες έξω προσευχόμενος και μόνο τότε επέστρεψε μέσα στο σπίτι, όπου ξάπλωσε για να ξεκουραστεί.
13. Και όταν πλέον είχε αποκοιμηθεί έτσι στο κρεβάτι του, προσφέροντας ανάπαυση στα κουρασμένα από τη δουλειά μέλη του σώματός του,

εμφανίστηκε στο όνειρό του ο άγγελος του Κυρίου, ο οποίος του μίλησε λέγοντάς του:

- 14.«Σήκω, πάρε το μικρό Ιησού και τη γυναίκα σου και πήγαινε στη χώρα του Ισραήλ, διότι πέθαναν αυτοί οι οποίοι επιβουλεύονταν τη ζωή του μικρού Παιδιού!»
- 15.Όταν ο Ιωσήφ άκουσε αυτά τα λόγια, αμέσως ξύπνησε, σηκώθηκε και πήγε στη Μαρία, πληροφορώντας την σχετικά με αυτά που είχε ακούσει.
- 16.Εκείνη του είπε τότε: «Πάντα και αιώνια να γίνεται το θέλημα του Κυρίου!»
- 17.Όμως γιατί μιλάς μόνο για εμάς τους τρεις; Θα πρέπει μήπως τα παιδιά σου να παραμείνουν εδώ;»
- 18.Και ο Ιωσήφ της αποκρίθηκε τότε: «Όχι, σε καμία περίπτωση, διότι αυτά τα οποία μου είπε ο άγγελος ισχύουν βεβαίως για όλο μου το σπιτικό!»
- 19.Γιατί ο Κύριος έχει μιλήσει στο παρελθόν πολλές φορές με αυτό τον τρόπο στους προφήτες, σαν να επρόκειτο αποκλειστικά γι' αυτούς,
- 20.όμως εν τούτοις, τα λόγια του Κυρίου αφορούσαν όλο τον οίκο του Ιακώβ.»
- 21.Αυτά τα λόγια τα κατάλαβαν όλοι και οι γιοι βγήκαν αμέσως έξω για να τακτοποιήσουν όλα τα σχετικά με την αναχώρησή τους.
- 22.Όμως μετά από λίγο επέστρεψαν έκπληκτοι στο σπίτι, διότι τα πάντα ήταν ήδη έτοιμα για την αναχώρηση, εφόσον για το κάθε άτομο υπήρχε ήδη ένα γαϊδούρι φορτωμένο με όλα τα απαραίτητα για το ταξίδι.
- 23.Ο Ιωσήφ παρέδωσε ό,τι υπήρχε στο σπίτι και γύρω από αυτό στον Ιωνάθαν, ο οποίος είχε περάσει αυτήν τη νύχτα στο σπίτι του, τον ευλόγησε και τον κάλεσε να τον ακολουθήσει μετά από ένα χρόνο στη Ναζαρέτ.
- 24.Και παρόμοια τον ευλόγησε και τον φίλησε και ο μικρός Ιησούς. Ο Ιωνάθαν όμως έκλαψε γι' αυτή την ξαφνική αναχώρηση της οικογένειας.
- 25.Και πολύ πριν την ανατολή του ηλίου, ο Ιωσήφ ανέβηκε στα ζώα και ξεκίνησε αυτήν τη φορά από την ξηρά για το ταξίδι του.

Κεφάλαιο 258

Η άγια οικογένεια φτάνει μετά από ένα επίπονο ταξίδι στην πατρίδα της. Ο φόβος του Ιωσήφ και η ενθάρρυνση της Μαρίας.

Η εντολή του Κυρίου να κατευθυνθούν προς τη Ναζαρέτ και η άφιξή τους εκεί.

1. Μετά από δέκα πολύ δύσκολες και κουραστικές μέρες ταξιδιού ο Ιωσήφ έφτασε ευτυχισμένος μαζί με την οικογένειά του στη χώρα του Ισραήλ και έκανε μια στάση για να ξεκουραστεί πάνω σε ένα βουνό, κοντά σε κάποιους ανθρώπους οι οποίοι έμεναν εκεί και ζούσαν από την εκτροφή ζώων.
2. Εκεί λοιπόν ο Ιωσήφ ζήτησε να μάθει ποια ακριβώς κατάσταση επικρατούσε στην πατρίδα του.
3. Όταν όμως έμαθε από αυτούς τους ανθρώπους, πως τώρα τον Ηρώδη τον είχε διαδεχτεί στη διακυβέρνηση ο γιος του ο Αρχέλαος
4. και πως αυτός ήταν ακόμη χειρότερος από τον πατέρα του, τότε ο Ιωσήφ, όπως και όλοι στην οικογένειά του, φοβήθηκαν πολύ.
5. Εκείνη τη στιγμή σκέφτηκε να επιστρέψει πάλι στην Αίγυπτο ή τουλάχιστον στην Τύρο.
6. Διότι αν και είχε μάθει στην Αίγυπτο ακόμη δια του στόματος του Ιακώβ, πως τώρα στην Ιερουσαλήμ κυβερνούσε ο Αρχέλαος,
7. δεν γνώριζε μέχρι εκείνη τη στιγμή πως αυτός ο βασιλιάς ξεπερνούσε τον πατέρα του σε σκληρότητα και θηριωδία.
8. Αυτή δε η πληροφορία την οποία έλαβε τώρα εδώ, φόβισε τον Ιωσήφ τόσο, ώστε ήθελε να επιστρέψει ξανά στην Αίγυπτο.
9. Τότε η Μαρία του μίλησε και του είπε:
- 10.«Ιωσήφ, ήταν ο ίδιος ο Κύριος ο Οποίος μας πρόσταξε να έρθουμε εδώ. Γιατί λοιπόν, παραβλέποντας την εντολή του Κυρίου, φοβόμαστε το θνητό βασιλιά Αρχέλαο περισσότερο από τον ίδιο τον Κύριο;»
- 11.Και ο Ιωσήφ της απάντησε τότε: «Αγαπημένη μου σύζυγε Μαρία, η ερώτησή σου είναι βέβαια πολύ σωστή.
- 12.Όμως κοίταξε, γνωρίζω πως οι δρόμοι του Κυρίου είναι μερικές φορές ένα είδος που είναι αδύνατον να κατανοηθεί και γνωρίζω επίσης πως ο Κύριος οδηγεί τους δικούς Του τις πιο πολλές φορές μέσα από το θάνατο και αυτό από την εποχή του Άβελ.
- 13.Γι' αυτό λοιπόν και εγώ τώρα φοβάμαι μήπως ο Κύριος έχει σκοπό να οδηγήσει και εμένα μέσα από το θάνατο!
- 14.Και αυτή η υποψία μου φαίνεται όλο και πιο πιθανό να συμβεί και στην πραγματικότητα, όσο περισσότερο σκέπτομαι τη σκληρότητα και τη θηριωδία του νέου βασιλιά.

- 15.Γι' αυτό λοιπόν και εγώ αποφάσισα τώρα πλέον αύριο το πρωί να γυρίσω πάλι πίσω στην Αίγυπτο.
- 16.Πραγματικά, εάν ο Κύριος αποσκοπεί στο θάνατό μας, ας μας στείλει καλύτερα λιοντάρια, τίγρεις και ύαινες παρά τον Αρχέλαο!»
- 17.Έτσι ο Ιωσήφ αποφάσισε αμετάκλητα να γυρίσει και πάλι πίσω.
- 18.Όμως κατά τη διάρκεια της νύχτας, το ίδιο το Πνεύμα του Κυρίου επισκέφτηκε τον Ιωσήφ σε ένα φωτεινό όνειρο.
- 19.Και ο Ιωσήφ σε αυτό του το όνειρο πήρε από τον Ίδιο τον Κύριο την εντολή να τραβήξει για τη Ναζαρέτ.
- 20.Ο Ιωσήφ μετά από αυτό ξύπνησε αμέσως, σηκώθηκε και ευθύς έφυγε από εκείνη την τοποθεσία.
- 21.Και την ίδια κιόλας μέρα έφτασε στην περιοχή της Γαλιλαίας
- 22.και κατά τη διάρκεια της νύχτας στην πόλη της Ναζαρέτ, όπου βρήκε μια μόνιμη κατοικία και έτσι εκπληρώθηκε αυτό το οποίο, είχαν προαναγγείλει οι προφήτες: «Και θα ονομάζεται Ναζωραίος!»

Κεφάλαιο 259

Η γλυκιά βραδινή σκηνή στον εξώστη της Σαλώμης.

Ο Κορνήλιος ανακαλύπτει το μικρό караβάνι.

1. Πού όμως βρήκε ο Ιωσήφ σπίτι για να μείνει στη Ναζαρέτ; Πού σταμάτησε και σε ποιο σπίτι βρήκε κατάλυμα;
2. Στα πρώτα κεφάλαια, όπου περιγράφεται η αναχώρηση του Ιωσήφ από τη Βηθλεέμ για την Αίγυπτο, αναφέρεται πως ο Ιωσήφ είχε παρακαλέσει την πλούσια Σαλώμη στη Βηθλεέμ να νοικιάσει το αγρόκτημά του.
3. Εκπλήρωσε η Σαλώμη την επιθυμία του; Ναι, η Σαλώμη όχι μόνο έκανε αυτό που της είχε ζητήσει ο Ιωσήφ, παρά αγόρασε το αγρόκτημα με διπλό σκοπό:
4. Αυτό το αγρόκτημα, σε περίπτωση που ο Ιωσήφ ή κάποιο από τα παιδιά του επέστρεφε ποτέ, θα τους δινόταν εξ ολοκλήρου σαν δικό τους,
5. ενώ στην περίπτωση που δεν γινόταν αυτό, θα το κρατούσε ως ιερό ενθύμιο της σεβαστής αυτής οικογένειας.
6. Θεωρούσε αυτόν το χώρο τόσο ιερό και καθαγιασμένο, που δεν τολμούσε ούτε η ίδια να κατοικήσει σε αυτό το σπίτι και ακόμη λιγότερο, δεν τολμούσε να το ενοικιάσει σε κάποιον.

7. Όμως για να μπορεί να ζει κοντά σε αυτόν το χώρο, αγόρασε τον παρακείμενο αγρό, όπου και έχτισε ένα συμπαθητικό σπιτάκι και ζούσε εκεί μαζί με τους υπηρέτες της, ενώ συχνά δεχόταν και επισκέψεις από τον Κορνήλιο.
8. Και έτυχε ακριβώς αυτήν τη μέρα που ο Ιωσήφ επέστρεψε πάλι στη Ναζαρέτ, ο Κορνήλιος κατά την επιστροφή του από κάποιες κρατικές υποθέσεις να επισκεφτεί τη Σαλώμη.
9. Ήταν μια θαυμάσια νύχτα, το φεγγάρι ήταν γεμάτο και δεν υπήρχε ούτε ένα συννεφάκι που να σκιάζει κάποιο από τα αστέρια του ουρανού.
10. Αυτή η όμορφη βραδιά ήταν που τράβηξε τον Κορνήλιο με τη Σαλώμη στον εξώστη του συμπαθητικού της σπιτιού, ο οποίος βρισκόταν αρκετά κοντά στον κεντρικό δρόμο και ακριβώς απέναντι και ανατολικά από την αυλή του Ιωσήφ, σε απόσταση περίπου εβδομήντα οργιών.
11. Και οι δυο τους συχνά κοίταζαν προς το σπίτι όπου κάποτε κατοικούσε η ξεχωριστή οικογένεια και ο Κορνήλιος έλεγε στη Σαλώμη:
12. «Βλέπω ακόμη συνεχώς μπροστά μου, σαν σε ένα υπέροχο, μεγαλειώδες όνειρο, αυτά τα οποία συνέβησαν στη Βηθλεέμ, και αυτή η αυλή μου τα θυμίζει τώρα διαρκώς.
13. Όμως και αυτά που συνέβησαν στη Βηθλεέμ, ήταν τόσο θαυμαστά, ώστε να μου φαίνονται όλο και πιο ανεξήγητα όσο πιο πολύ τα σκέπτομαι!»
14. Η δε Σαλώμη του έλεγε τότε: «Ναι, φίλε μου Κορνήλιε! Ούτε και εγώ δεν μπορώ να το συλλάβω πως ήταν δυνατόν να επιζήσω μπροστά στο μέγεθος αυτού του γεγονότος!
15. Όμως αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα σε εμένα και εσένα, πως εγώ τώρα, όπως βεβαίως γνωρίζεις και εσύ, δεν μπορώ παρά να προσεύχομαι συνεχώς μέσα στην καρδιά μου στο μικρό Παιδί,
16. ενώ εσύ όλο αυτό το γεγονός το βλέπεις περισσότερο σαν μια εξαιρετικά υπέροχη ιστορία.
17. Και γι' αυτό πολλές φορές φαντάστηκα μέσα στο μυαλό μου πως εάν αυτή η οικογένεια επέστρεφε ποτέ πάλι εδώ, δεν θα μπορούσα να μείνω στη γη από την πολλή ευτυχία!
18. Εάν έμενε πάλι εκεί απέναντι στην αυλή -ω Θεέ μου- τι συναίσθημα θα ήταν αλήθεια αυτό για μένα!
19. Πραγματικά, τότε όλοι οι ουρανοί των ουρανών θα μαζεύονταν εδώ ενωμένοι σε αυτόν τον εξώστη!»

- 20.Ο Κορνήλιος της ανταπαντούσε τότε: «Ναι, έχεις δίκιο· αυτό θα ήταν και για εμένα το πιο υπέροχο πράγμα!
- 21.Τι θα κάναμε αλήθεια τώρα εάν, κάνω την υπόθεση, αυτή η υπέροχη θεϊκή οικογένεια επέστρεφε πάλι εδώ και την αναγνωρίζαμε από μακριά να έρχεται;»
- 22.Η Σαλώμη του απαντούσε τότε: «Ω φίλε μου! Μη μιλάς γι' αυτό, γιατί κάτι τέτοιο θα με σκότωνε από την πολλή ευδαιμονία!»
- 23.Και καθώς οι δυο τους συζητούσαν πάλι έτσι, με τρόπο ευχάριστο στον Θεό, καθισμένοι στον εξώστη και ενώ είχε ήδη βραδιάσει αρκετά,
- 24.ο Κορνήλιος αντιλήφθηκε ξαφνικά σε μια απόσταση περίπου διακοσίων οργιών μια πομπή, σαν ένα μικρό караβάνι, οπότε είπε στη Σαλώμη
- 25.«Κοίταξε εκεί, τόσο αργά τη νύχτα πεζοπόροι! Πρόκειται άραγε για Έλληνες ή για Ιουδαίους;
- 26.Σαλώμη τι θα έκανες αλήθεια εάν αυτή ήταν η υπέροχη οικογένεια;»
- 27.Η Σαλώμη τρόμαξε πολύ από αυτή την ερώτηση και είπε: «Σε παρακαλώ πάρα πολύ, μη μιλάς συνέχεια γι' αυτό και μην ξυπνάς διαρκώς εκ νέου μέσα μου νέες επιθυμίες οι οποίες δεν μπορούν να εκπληρωθούν!
- 28.Τι θα έκανες αλήθεια εσύ σε μια τέτοια περίπτωση που θα ήταν η μεγαλύτερη δυνατή αγαλλίαση;»
- 29.Και ο Κορνήλιος της απάντησε: «Πραγματικά, σε μια τέτοια περίπτωση και εγώ θα πάθαινα από την υπέρμετρη χαρά μου! Κοίταξε όμως, το караβάνι σταματά εδώ και βλέπω μάλιστα έναν άνθρωπο να έρχεται ακριβώς προς το μέρος μας! Έλα, ας πάμε να δούμε για ποιον πρόκειται!»
- 30.Αμέσως οι δυο τους κατευθύνθηκαν προς τον άνθρωπο. Αυτός όμως δεν ήταν άλλος από ένα γιο του Ιωσήφ, ο οποίος με μια κανάτα στο χέρι πήγαινε προς το σπίτι της Σαλώμης για να ζητήσει νερό.
- 31.Όμως κανένας τους δεν τον αναγνώρισε διότι έτσι το θέλησε ο Κύριος, ώστε να μην πάθουν κακό.

Κεφάλαιο 260

Ο Ιωήλ εξακριβώνει πόσο κοντά βρίσκονται στην πατρίδα.

Ο Ιωσήφ σκοπεύει να διανυκτερεύσει με την οικογένεια του στο ύπαιθρο. Οι γιοι του Ιωσήφ ψάχνοντας για ξύλα και φωτιά, απευθύνονται στη Σαλώμη.

1. Όταν ο Ιωήλ είχε γεμίσει την κανάτα με νερό, ρώτησε τους δύο πόσο μακριά από εκείνο το σημείο βρισκόταν η πόλη της Ναζαρέτ.
2. Ο Κορνήλιος του απάντησε τότε: «Φίλε μου, κοίταξε προς τα εκεί, και πολύ εύκολα θα μπορέσεις να διακρίνεις τα τείχη της πόλης!
3. Ένα παιδί εύκολα μπορεί να φτάσει εκεί σε ένα τέταρτο της ώρας και ως εκ τούτου ουσιαστικά σχεδόν βρίσκεσαι ήδη στην πόλη της Ναζαρέτ.»
4. Ο Ιωήλ ευχαρίστησε για την πληροφορία που του έδωσαν και μετέφερε το νερό στη συντροφιά του.
5. Όταν έφτασε με το νερό στην οικογένεια του, ο Ιωσήφ τον ρώτησε αμέσως τι πληροφορίες είχε πάρει στο μικρό σπίτι.
6. Εκείνος του απάντησε τότε: «Μια γυναίκα και ένας άντρας με πλησίασαν πολύ φιλικά, μου έδωσαν νερό και μου είπαν πως εδώ βρισκόμαστε ήδη στην πόλη της Ναζαρέτ!
7. Εγώ όμως σκέφτηκα, πως εάν εδώ είναι κιόλας η πόλη, τότε δεν θα πρέπει να απέχουμε και πολύ από το αγρόκτημα που νοικιάζαμε.»
8. Και ο Ιωσήφ του είπε τότε: «Αγαπημένε μου γιε, έχεις βέβαια απόλυτο δίκιο σε αυτό που λές,
9. όμως δεν γνωρίζουμε σε ποιον ανήκει τώρα μετά από τρία χρόνια.
10. Θα μπορούμε αλήθεια να μετακομίσουμε και πάλι στην παλιά μας κατοικία;
11. Κοίταξε, γι' αυτό θα διανυκτερεύσουμε πάλι εδώ έξω στο ύπαιθρο και αύριο το πρωί θα δούμε πού θα βρεθεί για μας μια μόνιμη στέγη!
12. Πήγαινε όμως τώρα μαζί με τα αδέρφια σου και προσπαθήστε να βρείτε λίγα ξύλα και φωτιά!
13. Διότι εδώ πάνω στο ύψωμα αυτής της ορεινής κοιλάδας κάνει λίγο ψύχρα, οπότε θα ανάψουμε εδώ μια μικρή φωτιά, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ζεσταθούμε λίγο!»
14. Μετά από αυτό, οι τέσσερις γιοι κατευθύνθηκαν προς το μικρό σπίτι από όπου είχαν πάρει το νερό και βρήκαν πάλι τους δύο ανθρώπους, που δεν είχαν κοιμηθεί ακόμη.
15. Τότε πληροφόρησαν τη Σαλώμη γύρω από το τι θα ήθελαν, και την παρακάλεσαν να τους δώσει λίγα ξύλα και φωτιά.

16. Η Σαλώμη τότε μαζί με τον Κορνήλιο ρώτησε τους τέσσερις γιους ποιοι ήταν οι ίδιοι και η συντροφιά τους και εάν θα μπορούσαν να τους έχουν εμπιστοσύνη.
17. Και οι γιοι του Ιωσήφ τους απάντησαν τότε: «Ερχόμαστε από την Αίγυπτο και είμαστε οι πιο τίμιοι άνθρωποι του κόσμου!
18. Σκοπός μας είναι να αγοράσουμε μια ιδιοκτησία εδώ στη Ναζαρέτ,
19. διότι στην πραγματικότητα είμαστε και εμείς οι ίδιοι από εδώ, απλά μια συγκεκριμένη ανάγκη μας εξόρισε και μας έκανε να πάμε για τρία χρόνια στην Αίγυπτο.
20. Αφού όμως τώρα ο λόγος της εξορίας μας εξαλείφθηκε, επιστρέψαμε και πάλι εδώ, με σκοπό να βρούμε ένα σπίτι για να κατοικήσουμε.»
21. Όταν οι δυο τους άκουσαν αυτά τα λόγια από τους τέσσερις γιους του Ιωσήφ, τους έδωσαν αμέσως αρκετά ξύλα και φωτιά, τα οποία εκείνοι μετέφεραν στο σημείο όπου βρισκόταν ο Ιωσήφ.
22. Εκείνος έβαλε αμέσως να ανάψουν φωτιά και όλοι έκατσαν κοντά της για να ζεσταθούν.

Κεφάλαιο 261

Οι υποψίες του Κορνήλιου και της Σαλώμης γι 'αυτό το μικρό καραβάνι. Ο Κορνήλιος και η Σαλώμη πλησιάζουν τη συντροφιά και αναγνωρίζουν την άγια οικογένεια.

1. Ο Κορνήλιος και η Σαλώμη όμως αναρωτιόνταν πολύ έντονα γύρω από την πιθανή ταυτότητα αυτών των ταξιδιωτών που είχαν έρθει από την Αίγυπτο.
2. Ο Κορνήλιος είπε τότε: «Αυτοί οι τέσσερις άντρες, οι οποίοι δεν δείχνουν να είναι μεγάλοι σε ηλικία, έμοιαζαν κατά τη γνώμη μου έντονα με τους γιους εκείνου του υπέροχου άντρα, ο οποίος ήταν φίλος μας στη Βηθλεέμ.
3. Εκτός αυτού, η ομιλία τους πρόδιδε μια έντονη ναζαρινή διάλεκτο.
4. Ξέρεις, πολυσέβαστη φίλη μου! Και αυτός ο θαυμαστός άνθρωπος, ο οποίος ονομαζόταν Ιωσήφ, θα πρέπει κατά πάσα πιθανότητα να ταξίδεψε στην Αίγυπτο, όπως συμπεράνα από τα γράμματα του αδελφού μου από την Τύρο.
5. Τι θα γίνει εάν αποδειχτεί πως πρόκειται για τον ίδιο τον Ιωσήφ;
6. Μήπως θα ήταν καλό να πλησιάζαμε αυτήν τη συντροφιά για να βεβαιωθούμε; Στην περίπτωση δε που πρόκειται για τη σωστή οικογένεια,

7. δεν θα πρέπει αμέσως να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, ώστε να έχουν την καλύτερη δυνατή φιλοξενία από πλευράς μας;»
8. Όταν η Σαλώμη άκουσε αυτά τα λόγια, σχεδόν λιποθύμησε από το μεγάλο της ενθουσιασμό και είπε αμέσως:
9. «Αχ, φίλε μου! Έχεις δίχως άλλο δίκιο και σίγουρα τα πράγματα θα έχουν όπως τα λες. Θα πρόκειται σίγουρα για την άγια οικογένεια!
10. Γι' αυτόν το λόγο λοιπόν θα πάω να ξυπνήσω αμέσως τους υπηρέτες μου, ώστε να μας συνοδεύσουν μέχρι το σημείο όπου έχει καταλύσει η οικογένεια!»
11. Μετά από αυτά η Σαλώμη πήγε και ξύπνησε τους υπηρέτες της.
12. Και πριν περάσει μισή ώρα, μέσα στο σπίτι της Σαλώμης βρίσκονταν ήδη όλοι επι ποδός.
13. Όταν όλα ήταν πλέον έτοιμα, ο Κορνήλιος στράφηκε στη Σαλώμη, λέγοντας:
14. «Ας πάμε λοιπόν τώρα μέχρι εκεί και ας δούμε ποιος κρύβεται πίσω από αυτή την οικογένεια!»
15. Η Σαλώμη κάλεσε τότε αμέσως όλους τους υπηρέτες της και όλοι μαζί ξεκίνησαν προς το μέρος όπου ξεκουραζόταν η οικογένεια του Ιωσήφ δίπλα σε μια αρκετά μεγάλη φωτιά.
16. Όταν πλέον έφτασαν εκεί, ο Κορνήλιος είπε στη Σαλώμη:
17. «Κοίταξε εκεί! Εκεί δίπλα στη φωτιά! Δεν είναι αυτή η νεαρή Μαρία, η σύζυγος του Ιωσήφ μαζί με το Παιδί της;
18. Και εκείνος ο ηλικιωμένος άντρας, πες μου, δεν είναι αυτός ο Ιωσήφ, εκείνος ο θαυμαστός άνθρωπος τον οποίο γνωρίσαμε στη Βηθλεέμ;»
19. Η Σαλώμη κοίταξε τότε προς το μέρος της φωτιάς ανοίγοντας διάπλατα τα μάτια της, αναγνωρίζοντας τον ένα μετά τον άλλο αυτούς τους οποίους της είχε μόλις αναφέρει ο Κορνήλιος.
20. Όμως η Σαλώμη δεν μπόρεσε να τα αντέξει όλα αυτά, και λιποθυμώντας έπεσε στο έδαφος, ο δε Κορνήλιος έσκυψε πάνω της και προσπάθησε να συνεφέρει τη φίλη του.

Κεφάλαιο 262

Ο Κορνήλιος και η Σαλώμη καλωσορίζουν την άγια οικογένεια. Η εγκατάσταση των κουρασμένων ταξιδιωτών στην παλιά τους κατοικία.

1. Όταν η Σαλώμη είχε πλέον συνέλθει από τη λιποθυμία που της είχε προκαλέσει ο ενθουσιασμός της, είπε στον Κορνήλιο: «Φίλε μου, όλα αυτά υπερβαίνουν κατά πολύ τις δυνάμεις ενός αδύναμου ανθρώπου!
2. Επίτρεψέ μου μόνο να ηρεμήσω για λίγο και μετά θα πάω αμέσως στην άγια οικογένεια, ώστε να τους πληροφορήσω πως διατήρησα το αγρόκτημά τους!»
3. Ο Κορνήλιος της απάντησε τότε: «Ξέρεις κάτι; Εάν αισθάνεσαι αδυναμία, επίτρεψέ μου να πάω εγώ εξ ονόματος σου στην οικογένεια και να τους πληροφορήσω τι έκανες γι' αυτούς!
4. Διότι κοίταξε, εδώ δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο! Αυτοί οι ξεχωριστοί ταξιδιώτες σίγουρα θα είναι πολύ κουρασμένοι και θα έχουν ανάγκη όσο το δυνατόν συντομότερα να βρουν ένα καλό κατάλυμα, γι' αυτό λοιπόν θέλω να πάω αμέσως κοντά τους.»
5. Όταν η Σαλώμη άκουσε αυτά τα λόγια από τον Κορνήλιο, του απάντησε ευθύς:
6. «Έχεις απόλυτο δίκιο φίλε μου, όμως αισθάνομαι ήδη καλύτερα και έτσι θα μπορέσω αμέσως να έρθω μαζί σου.»
7. Μετά από αυτήν τη συζήτηση, οι δυο τους σηκώθηκαν και κατευθύνθηκαν προς την ομήγυρη.
8. Φτάνοντας εκεί, ο Κορνήλιος πήρε το λόγο και είπε: «Ο Θεός, ο Κύριος του Ισραήλ είναι μαζί σας, όπως και μαζί με εμένα και τη φίλη μου Σαλώμη!
9. Κατάφερα να σας αναγνωρίσω και τώρα πλέον δεν υπάρχει καμία απολύτως αμφιβολία, πως εσύ ο ηλικιωμένος και σεβαστός άντρας είσαι ο ίδιος ο Ιωσήφ μαζί με τη νεαρή γυναίκα σου Μαρία, ο οποίος πριν από τρία χρόνια κατέφυγε στην Αίγυπτο, για να μπορέσει να ξεφύγει από την καταδίωξη του Ηρώδη.
10. Γι' αυτό και έτρεξα για να σε υποδεχτώ και να σε οδηγήσω στην ιδιοκτησία σου.»
11. Όταν ο Ιωσήφ άκουσε αυτά τα λόγια από τον Κορνήλιο, σηκώθηκε αμέσως πάνω και τον ρώτησε:
12. «Καλέ μου άνθρωπε, ποιος είσαι αλήθεια, ώστε να μπορείς να με πληροφορείς γι' αυτά τα πράγματα;
13. Πες μου το όνομά σου, και εγώ θα σε ακολουθήσω αμέσως!»
14. Και ο Κορνήλιος του απάντησε: «Τιμημένε μου γέροντα! Κοίταξε, είμαι ο έπαρχος της Ιερουσαλήμ,

- 15.το όνομά μου είναι Κορνήλιος και είμαι ο ίδιος ο οποίος στη Βηθλεέμ σου πρόσφερε ένα μικρό δείγμα φιλίας!
- 16.Γι' αυτό μην ανησυχείς πλέον για τίποτε, γιατί δεσ· η φίλη μου εδώ η Σαλώμη από τη Βηθλεέμ εκπλήρωσε κατά γράμμα την επιθυμία σου!»
- 17.Εκείνη τη στιγμή η Σαλώμη γονάτισε μπροστά στα πόδια του Ιωσήφ και με τρεμάμενη φωνή είπε:
- 18.«Πόση χαρά αισθάνομαι η φτωχή αμαρτωλή, που τα ανάξιά μου μάτια έχουν την ευκαιρία να σε ξαναδούν!
- 19.Έλα στο σπίτι σου! Διότι το δικό μου δεν αξίζει μια τέτοια χάρη!»
- 20.Ο Ιωσήφ, ακούγοντας και βλέποντας όλα αυτά, συγκινήθηκε μέχρι δακρύων, οπότε είπε:
- 21.«Μεγάλε Θεέ και Πατέρα! Πόσο καλός είσαι αλήθεια! Εσύ πάντα οδηγείς τον κουρασμένο ταξιδιώτη στο πιο καλό μέρος!»
- 22.Μετά δε από αυτά αγκάλιασε τον Κορνήλιο και τη Σαλώμη και στη συνέχεια κατευθύνθηκε μαζί τους προς το αγρόκτημά του.

Κεφάλαιο 263

Η Σαλώμη παραδίδει στον Ιωσήφ το σπίτι και το κτήμα σε άριστη κατάσταση. Ο Ιωσήφ βρίσκεται σε δύσκολη θέση.

Η ταπεινοφροσύνη και η αγάπη της Σαλώμης. Η θεσπέσια μαρτυρία της για τον Κύριο. Λόγια του Κυρίου για την αγάπη.

1. Οι υπηρέτες της Σαλώμης και η ακολουθία του Κορνήλιου καθώς και ο ίδιος ο Κορνήλιος με τη Σαλώμη, βοήθησαν να τακτοποιηθούν οι αποσκευές του Ιωσήφ.
2. Στη συνέχεια η Σαλώμη οδήγησε τη συντροφιά στα καλά επιπλωμένα δωμάτια του σπιτιού.
3. Ο Ιωσήφ έμεινε έκπληκτος με τη μεγάλη καθαριότητα που συνάντησε μέσα στο σπίτι του.
4. Όλα τα κρεβάτια ήταν καινούργια, ενώ τα παλιά είχαν καθαριστεί καθώς και ο σταύλος, ο οποίος είχε εξοπλιστεί με τα πλέον απαραίτητα.
5. Μέσα από όλα αυτά κατάλαβε πως η Σαλώμη είχε φροντίσει γι' αυτόν πολύ καλά.

6. Και τότε την ρώτησε: «Αγαπητή μου φίλη, βλέπεις πως είμαι φτωχός και πως αυτήν τη στιγμή δεν διαθέτω κανενός είδους περιουσία! Πώς θα μπορέσω λοιπόν ποτέ να σου ξεπληρώσω όλα αυτά;»
7. Όταν η Σαλώμη άκουσε αυτή την ερώτηση από τον Ιωσήφ, είπε κλαίγοντας:
8. «Μα σεβαστέ μου φίλε! Τι έχω αλήθεια σε αυτό τον κόσμο, που να μην το έχω λάβει από Εκείνον ο Οποίος αυτήν τη στιγμή ξεκουράζεται στην αγκαλιά της τρυφερής μητέρας;
9. Και αφού λοιπόν τα έχω λάβει όλα, όπως είναι η αιώνια αλήθεια, από Εκείνον ο Οποίος βρίσκεται μαζί σου, πράγμα που είναι ένα θαύμα για την αιωνιότητα, πώς θα μπορούσα ποτέ να ονομάσω δικά μου όσα από αιωνιότητες τώρα ανήκουν σε Εκείνον ο Οποίος βρίσκεται κοντά σου;
10. Αληθινά, ο Κύριος, ο αέναα Πανάγιος, ερχόμενος σε εμάς τους φτωχούς αμαρτωλούς, δεν ήρθε σε κάποιο ξένο μέρος,
11. παρά ήρθε στη δική Του αιώνια ιδιοκτησία. Γι' αυτό και δεν είμαστε σε θέση να Του προσφέρουμε κάτι σαν να επρόκειτο για κάτι δικό μας,
12. παρά Του παρουσιάζουμε απλώς αυτά τα οποία είναι δικά Του, με τη δύναμη που Αυτός μας έδωσε.
13. Έτσι λοιπόν κάθε αναφορά για οποιοδήποτε είδος χρέους προς εμένα από την πλευρά σου είναι για πάντα άκυρη, διότι εγώ ήδη μέσα από τη χάρη αυτή, δηλαδή το γεγονός ότι κλήθηκα να φροντίσω για σένα, έχω αμειφθεί αιώνια.
14. Και ακόμη περισσότερο, αφού μέσα στα κατάβαθα της ζωής μου νιώθω πως είμαι σίγουρα η πλέον ανάξια για να εκτελέσω αυτή την ιερή αποστολή!»
15. Μετά από αυτά τα λόγια η Σαλώμη σιώπησε μην μπορώντας να μιλήσει άλλο, κλαίγοντας από αγάπη και αγαλλίαση.
16. Όμως εκείνη τη στιγμή ξύπνησε ο μικρός Ιησούς και τεντώθηκε για να συνέλθει από τον ύπνο.
17. Όταν είχε πλέον ανασηκωθεί πολύ ευδιάθετος στην αγκαλιά της Μαρίας, έστρεψε το γεμάτο αγάπη βλέμμα Του προς τη Σαλώμη και τον Κορνήλιο και είπε:
18. «Σαλώμη, και εσύ Κορνήλιε! Κοιτάξτε, Εγώ κοιμόμουν, όμως η μεγάλη σας αγάπη Με ξύπνησε!
19. Αυτό είναι πραγματικά γλυκό και ευχάριστο και έτσι να παραμείνει για πάντα!

20. Από εδώ και στο εξής Εγώ θα κοιμάμαι με την άναρχη ύπαρξή Μου μέσα στον καθένα, όμως όποιος θα έρχεται σε Εμένα με αγάπη σαν τη δική σας, αυτός θα Με ξυπνά παντοτινά για τον εαυτό του!
21. Σαλώμη, πήγαινε τώρα να ξεκουραστείς. Αύριο όμως να Μου φέρεις ένα καλό πρωινό!»
22. Η Σαλώμη πλημμύρισε από ευτυχία, που είχε για πρώτη φορά ακούσει τον Κύριο να μιλά. Μετά από αυτό, όλοι ύμνησαν και τίμησαν τον Θεό και στη συνέχεια πήγαν να αναπαυτούν.

Κεφάλαιο 264

Η Σαλώμη προσκαλεί την οικογένεια του Ιωσήφ για το πρωινό γεύμα. Η σωματική τροφή του μικρού Ιησού.

Η αγάπη και χαρά που αισθάνονται ο μικρός Ιησούς και η Σαλώμη. «Ποιος μπορεί αλήθεια Κύριε, να Σε κοιτά χωρίς δάκρυα στα μάτια;»

1. Το επόμενο πρωί ήδη από πολύ νωρίς βρίσκονταν κιάλας όλοι επί ποδός, ενώ η Σαλώμη ήταν πολύ απασχολημένη ετοιμάζοντας στην κουζίνα της ένα καλό πρωινό γεύμα, αποτελούμενο από μελόπιτα, μια καλή ψαρόσουπα και από αρκετά καλά ψάρια,
2. ανάμεσα στα οποία τα καλύτερα ήταν σίγουρα οι πέστροφες, τις οποίες μπορούσε κανείς να πιάσει στα ορεινά ποτάμια της περιοχής.
3. Και όταν το γεύμα ήταν έτοιμο, η Σαλώμη βιαστικά κατευθύνθηκε στο σπίτι του Ιωσήφ, προσκαλώντας τον μαζί με όλη του την οικογένεια.
4. Εκείνος της απάντησε τότε: «Κοίταξε καλή μου φίλη, γιατί κάνεις για χάρη μου τόσο μεγάλα έξοδα;
5. Οι γιοι μου αυτήν τη στιγμή βρίσκονται στην κουζίνα και προετοιμάζουν το πρωινό μας γεύμα,
6. γι' αυτό και δεν ήταν αναγκαίο να μπεις σε τόσο κόπο για εμάς!»
7. Η Σαλώμη όμως είπε τότε: «Σεβαστέ μου φίλε! Μην περιφρονείς λοιπόν τη δουλειά της δούλης σου και έλα!»
8. Ο Ιωσήφ συγκινήθηκε πολύ από τα λόγια της Σαλώμης, έτσι ώστε κάλεσε όλη την οικογένειά του και ακολούθησαν τη Σαλώμη για να πάρουν το πρωινό τους γεύμα.

9. Στο κατώφλι του σπιτιού τους περίμενε ο Κορνήλιος, ο οποίος με μεγάλη εγκαρδιότητα τους καλωσόρισε όλους.
10. Και ο Ιωσήφ χάρηκε πάρα πολύ που μπορούσε τώρα στο φως του ήλιου να αναγνωρίσει ξεκάθαρα το φίλο του.
11. Μετά από αυτό, όλοι πήγαν στην όμορφη τραπεζαρία, όπου το πρωινό γεύμα ήδη περίμενε τους καλεσμένους.
12. Όταν ο μικρός Ιησούς είδε τα ψάρια πάνω στο τραπέζι, χαμογέλασε και αμέσως έτρεξε κοντά στη Σαλώμη λέγοντας:
13. «Μα ποιος σου είπε αλήθεια, πως Μου αρέσουν πάρα πολύ τα ψάρια;
14. Πραγματικά Μου έδωσες μεγάλη χαρά με αυτό, γιατί ξέρεις, τα ψάρια είναι η κύρια τροφή για το σώμα Μου!
15. Βέβαια Μου αρέσει και η μελόπιτα καθώς και η ψαρόσουπα με σταρένιο ψωμί,
16. όμως παρόλα αυτά, τα ψάρια τα προτιμώ από όλα τα υπόλοιπα φαγητά.
17. Γι' αυτό και είσαι πολύ καλή που φρόντισες τόσο καλά για Εμένα και γι' αυτό σε αγαπώ τώρα ακόμη περισσότερο!»
18. Αυτός ο παιδικός έπαινος έκανε τη Σαλώμη να συγκινηθεί πάλι τόσο, που από τη χαρά της άρχισε να κλαίει.
19. Ο Μικρός της είπε τότε: «Σαλώμη κοίταξε, εσύ κλαις πάντα όταν χαίρεσαι πολύ για κάτι!
20. Όμως Εγώ δεν είμαι φίλος των δακρύων και γι' αυτό δεν θα πρέπει να κλαις κάθε φορά που χαίρεσαι πολύ, και τότε Εγώ θα σε αγαπώ ακόμη περισσότερο!
21. Κοίταξε, Εγώ θα επιθυμούσα να καθήσω στην αγκαλιά σου και να φάω το ψάρι Μου.
22. Όμως δεν τολμώ να το κάνω, γιατί εσύ από την πολλή σου χαρά, θα κλαις συνέχεια!»
23. Η Σαλώμη, ακούγοντας αυτά τα λόγια, πήρε όσο περισσότερο θάρρος μπορούσε και είπε στον μικρό Ιησού:
24. «Ω Κύριε! Ποιος αλήθεια μπορεί να Σε κοιτάζει χωρίς δάκρυα στα μάτια;»
25. Ο Ιησούς της απάντησε τότε: «Να, κοίταξε τους αδελφούς Μου, οι οποίοι Με βλέπουν καθημερινά και όμως δεν κλαίνε κάθε φορά που Με κοιτούν!»
26. Μετά από αυτά η Σαλώμη ηρέμησε και όλοι κάθησαν στο τραπέζι, ενώ ο μικρός Ιησούς κάθησε στην αγκαλιά της.

Κεφάλαιο 265

Οι γεμάτες φόβο ερωτήσεις του Ιωσήφ σχετικά με το νέο θηριώδη βασιλιά Αρχέλαο και τα καθησυχαστικά λόγια του Κορνήλιου.

1. Όταν πλέον είχαν φάει το πρωινό γεύμα, ο Ιωσήφ συζήτησε με τον Κορνήλιο σχετικά με το βασιλιά Αρχέλαο και τον ρώτησε τι είδους άνθρωπος ήταν και πώς κυβερνούσε.
2. Ο Κορνήλιος είπε στον Ιωσήφ: «Έντιμε άντρα και φίλε! Εάν εγώ και ο αδελφός μου ο Κυρήνιος δεν τον συγκρατούσαμε, θα ήταν δέκα φορές χειρότερος και πιο φρικτός απ' ό,τι ήταν ο πατέρας του.
3. Όμως έτσι μπορέσαμε για ευνόητους λόγους να περιορίσουμε κατά πολύ την ισχύ του, με αποτέλεσμα να μην του επιτρέπεται τίποτε άλλο από το να μαζεύει τους φόρους του, και αυτό σύμφωνα με τα δικά μας μέτρα!
4. Στην περίπτωση δε που οι φορολογούμενοι αρνηθούν για οποιοδήποτε λόγο να πληρώσουν τους φόρους τους, τότε οφείλει να αποτανθεί σε εμάς.
5. Σε αντίθετη περίπτωση, είμαι σε θέση να του παραδώσω ανά πάσα στιγμή την απόφαση εκθρονισμού του από τον Καίσαρα, την οποία έχω στα χέρια μου εξαρχής, και να τον αποκηρύξω έτσι ενώπιον όλου του λαού.
6. Ως εκ τούτου λοιπόν δεν χρειάζεται να φοβάσαι καθόλου αυτόν το βασιλιά,
7. διότι δεν του επιτρέπεται και δεν τον συμφέρει να πράξει έστω και κατά το ελάχιστο ενάντια στους υπάρχοντες νόμους και τις ισχύουσες διατάξεις,
8. αφού στην περίπτωση που το κάνει, την επόμενη κιάλας μέρα δεν θα είναι πλέον βασιλιάς παρά ένας εξόριστος σκλάβος της Ρώμης χωρίς δικαιώματα!
9. Φίλε μου! Νομίζω πως δεν χρειάζεται να ακούσεις τίποτε άλλο για να πειστείς πως είναι ανώφελο να ανησυχείς γύρω από αυτό το θέμα.
10. Εγώ είμαι τώρα πλέον ο έπαρχος της Ιερουσαλήμ, ενώ ο αδελφός μου ο Κυρήνιος είναι στην ουσία αναπληρωτής του αυτοκράτορα στην Ασία και στην Αφρική και είμαστε και οι δύο φίλοι σου!
11. Πιστεύω λοιπόν πως καλύτερη εγγύηση, από εγκόσμιας πλευράς, σίγουρα δεν μπορεί να υπάρχει για κάποιον σε μια χώρα.
12. Η μεγαλύτερη δε εγγύηση για την ασφάλεια και την ησυχία σου είναι σίγουρα Αυτή η Οποία κατοικεί στο σπίτι σου!
13. Γι' αυτό λοιπόν να ηρεμήσεις και να μην ανησυχείς πλέον, παρά να ασκήσεις εντελώς άφοβα την σε εμένα ήδη γνωστή σου τέχνη!

- 14.Εγώ δε κατά τον καθορισμό των φόρων θα σε κατατάξω κατά τέτοιον τρόπο, ώστε το ποσό που θα σου αναλογεί να μη σου πέσει βαρύ!»
- 15.Όταν ο Ιωσήφ άκουσε όλα αυτά από τον Κορνήλιο, ηρέμησε τελείως και αισθάνθηκε πάλι ευδιάθετος και χαρούμενος.
- 16.Ο Κορνήλιος όμως πρόσεξε τότε τα πέντε κορίτσια του Κυρήνιου και την Ευδοκία, η οποία του φάνηκε πολύ γνωστή, χωρίς όμως να μπορέσει εκείνη τη στιγμή να την αναγνωρίσει.
- 17.Γι' αυτόν λοιπόν το λόγο ρώτησε τον Ιωσήφ ποιες ήταν αυτές οι γυναίκες και ποια η σχέση του μαζί τους.
- 18.Ο Ιωσήφ του διηγήθηκε τα πάντα σχετικά με αυτά τα πρόσωπα και μάλιστα ακριβώς όπως είχαν γίνει, χωρίς οποιαδήποτε επιφύλαξη.
- 19.Όταν με αυτό τον τρόπο ο Κορνήλιος πληροφορήθηκε το πόσο φιλόανθρωπα είχε φερθεί ο Ιωσήφ απέναντι στον αδελφό του και το πόσο ανιδιοτελής ήταν, ενθουσιάστηκε.
- 20.Η χαρά του ήταν απεριγράπτη, φίλησε εκατό φορές γι' αυτό τον Ιωσήφ και στη συνέχεια κάλεσε τα παιδιά του αδελφού του κοντά του, τα φίλησε και τα αγκάλιασε.
- 21.Στον Ιωσήφ όμως είπε: «Επειδή φέρθηκες έτσι στον αδελφό μου και έχεις πλέον μια τέτοια σχέση μαζί του, από εδώ και στο εξής δεν θα πληρώνεις φόρους όμοια με τον κάθε πολίτη της Ρώμης. Σήμερα μάλιστα εγώ ο ίδιος θα κρεμάσω στο σπίτι σου το σήμα απαλλαγής σου από τον Καίσαρα!» Ο Ιωσήφ, ακούγοντας αυτά τα λόγια, συγκινήθηκε μέχρι δακρύων, όπως και όλοι οι υπόλοιποι της οικογένειάς του που δάκρυσαν από χαρά.

Κεφάλαιο 266

Η ερώτηση του Κορνήλιου εάν ο αδελφός του Κυρήνιος γνώριζε για την αναχώρηση του Ιωσήφ και η απάντηση του Ιωσήφ. Ο Κορνήλιος εξηγεί στον Ιωσήφ τη ρωμαϊκή μυστική αλληλογραφία.

1. Μετά από αυτά όμως ο Κορνήλιος ρώτησε τον Ιωσήφ εάν ο Κυρήνιος γνώριζε το γεγονός πως είχαν εγκαταλείψει την Αίγυπτο.
2. Και σε περίπτωση που δεν του είχε γίνει γνωστό, μήπως θα έπρεπε, από σεβασμό στη θέση του, να τον πληροφορήσουν αμέσως.
3. Ο Ιωσήφ του απάντησε τότε: «Φίλε μου, σχετικά με τον αδελφό σου πράξε όπως νομίζεις,

4. όμως θα σε παρακαλέσω για ένα πράγμα και αυτό είναι να του πεις από μέρους μου να μη βιαστεί να έρθει σε εμένα!
5. Σε περίπτωση δε που θα θελήσει να με επισκεφτεί, να φροντίσει να έρθει νύχτα και με ομίχλη, έτσι ώστε κανείς να μην αντιληφθεί την παρουσία του εδώ,
6. με αποτέλεσμα το σπίτι μου να προσελκύσει πολύ αρνητική προσοχή, η οποία μπορεί να αποβεί επιβλαβής για εμένα και το Παιδί, και μπορεί να διαταράξει την θεϊκή γαλήνη του σπιτιού μου!»
7. Όταν ο Κορνήλιος άκουσε αυτά τα λόγια από τον Ιωσήφ, του είπε:
8. «Σεβαστέ μου φίλε, μην ανησυχείς καθόλου! Διότι σε ό,τι αφορά τις απολύτως προσωπικές και μυστικές από τον υπόλοιπο κόσμο επισκέψεις, αυτό είναι κάτι στο οποίο εμείς οι Ρωμαίοι είμαστε άφταστοι!
9. Αύριο δε, όταν φτάσω στην Ιερουσαλήμ, η πρώτη μου δουλειά θα είναι να ειδοποιήσω τον αδελφό μου με μια μυστική και εμπιστευτική επιστολή σχετικά με την άφιξή σου εδώ.
10. Και μια τέτοια επιστολή σε περίπτωση ανάγκης θα την έστειλα στον αδελφό μου ακόμη και με τον ίδιο τον Αρχέλαο και αυτός δεν θα γνώριζε το περιεχόμενο αυτού του γράμματος, έστω και εάν του το έδινα ασφράγιστο!»
11. Ιωσήφ ρώτησε τότε τον Κορνήλιο πώς θα ήταν δυνατό να επιτευχθεί κάτι τέτοιο.
12. Και εκείνος του απάντησε τότε: «Πολυσέβαστε φίλε μου! Τίποτε δεν είναι πιο απλό από αυτό!
13. Κοίταξε, παίρνεις μια μακριά λωρίδα από πάπυρο με φάρδος περίπου ένα δάκτυλο.
14. Αυτήν τη λωρίδα από πάπυρο την τυλίγεις σαν σπείρα με πολύ ακρίβεια γύρω από ένα στρογγυλό ραβδί, έτσι ώστε οι πλαϊνές άκρες της να εφάπτονται ακριβώς.
15. Όταν λοιπόν έχεις τυλίξει με αυτό τον τρόπο τον πάπυρο, γράφεις πάνω σε αυτό το ραβδί κατά μήκος και πάνω από όλες τις σπείρες της λωρίδας παπύρου το μυστικό σου μήνυμα.
16. Ο Κυρήνιος διαθέτει ένα ραβδί το οποίο έχει ακριβώς το ίδιο πάχος με αυτό το οποίο έχω εγώ.
17. Όταν λοιπόν τελειώσω την αναγραφή του μηνύματος μου, ξετυλίγω τη λωρίδα από το ραβδί και το στέλνω στον αδελφό μου ανοιχτό με οποιονδήποτε, χωρίς να υπάρχει ο παραμικρός κίνδυνος.

- 18.Και κανένας δεν είναι σε θέση, εάν δεν διαθέτει ένα ακριβώς ίδιο ραβδί, να αποκρυπτογραφήσει το περιεχόμενό του.
- 19.Και αυτό, διότι πάνω στη λωρίδα του παπύρου δεν ανακαλύπτει τίποτε άλλο παρά συνήθως μεμονωμένα γράμματα ή το πολύ-πολύ κάπου κάπου κάποιες συλλαβές, από τις οποίες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να καταλάβει το περιεχόμενο του μηνύματος! Κατάλαβες Ιωσήφ αυτά που σου είπα;»
- 20.Ο Ιωσήφ του απάντησε τότε: «Απολύτως αγαπητέ μου αδελφέ!
- 21.Έτσι σίγουρα μπορείς να γράψεις στον αδελφό σου, διότι με αυτό τον τρόπο ασφαλώς κανείς δεν θα μπορέσει να μάθει το μυστικό!»
- 22.Μετά από αυτά ο Κορνήλιος στράφηκε στην Ευδοκία και συζήτησε μαζί της γύρω από διάφορα θέματα.

Κεφάλαιο 267

Ο Κορνήλιος ρωτά σχετικά με τη θαυμαστή ύπαρξη του Ιησού. Η αναφορά του Ιωσήφ στα λόγια Του.

Τα σημαντικά λόγια του μικρού Ιησού προς τον Κορνήλιο.

1. Όταν πλέον ο Κορνήλιος είχε συζητήσει επαρκώς με την Ευδοκία σχετικά με κάποια θέματα τα οποία θεωρούσε πως έπρεπε να γνωρίζει
2. και αφού μέσα από αυτά είχε διαπιστώσει πως τα λεγόμενά της συνέπιπταν ακριβώς με τις πληροφορίες που είχε πάρει και ο ίδιος από τα γράμματα του αδελφού του,
3. στράφηκε πάλι στον Ιωσήφ, λέγοντάς του:
4. «Σεβαστέ άντρα! Τώρα πλέον έχουν λυθεί όλες μου οι απορίες.
5. Δεν σκοπεύω να σου κάνω πλέον ερωτήσεις γύρω από το πώς και για ποιο λόγο εγκατέλειψες την Αίγυπτο, αν και ήσουν τόσο καλά τακτοποιημένος και φροντισμένος εκεί,
6. διότι γνωρίζω καλά πως δεν κάνεις τίποτε άλλο πέρα από αυτά τα οποία σε προστάζει ο Θεός σου.
7. Και εφόσον εσύ πράττεις επακριβώς σύμφωνα με το θέλημα του Θεού σου, ως συνέπεια οι πράξεις σου είναι πάντα καλές και δίκαιες ενώπιον του Θεού και όλου του κόσμου, ο οποίος σκέφτεται, θέλει και πράττει όπως και εγώ σύμφωνα με το δίκαιο.
8. Όμως υπάρχει κάτι για το οποίο θα ήθελα ακόμη να σε ρωτήσω πριν την αναχώρησή μου για την Ιερουσαλήμ,

9. και αυτό δεν είναι άλλο από το εξής: Κοίταξε, ακόμη πλανώνται ολοζώντανα μπροστά στα μάτια μου όλα εκείνα τα θαυμαστά φαινόμενα τα οποία έλαβαν χώρα κατά τη γέννηση του Παιδιού σου!
10. Τώρα λοιπόν βλέπω μπροστά μου αυτό το τόσο θαυμαστά γεννημένο Παιδί, και κάθε τι το θαυμαστό πάνω Του φαίνεται να έχει χαθεί εντελώς! Πες μου λοιπόν, τι συμβαίνει;»
11. Ο Ιωσήφ του απάντησε τότε: «Ω φίλε μου, τι παράξενες ερωτήσεις είναι αυτές που μου κάνεις!
12. Δεν άκουσες νωρίτερα το μικρό Ιησού να συνομιλεί με τη Σαλώμη;
13. Μιλούν αλήθεια όλα τα θνητά παιδιά που βρίσκονται σε αυτή την ηλικία με τέτοιο βάθος σοφίας;
14. Δεν θεωρείς λοιπόν πως τέτοιου είδους λόγια από το στόμα ενός τριχρονου παιδιού είναι το ίδιο αξιοθαύμαστα με τη θαυμαστή γέννησή Του στη Βηθλεέμ;»
15. Ο δε Κορνήλιος του αποκρίθηκε: «Έχεις βέβαια δίκιο σε αυτό που λες, όμως αυτό το Θαύμα δεν αποτελεί κάτι το νέο για μένα.
16. Διότι κοίταξε, στη Ρώμη έχω ακούσει αρκετές φορές παιδιά ίδιας ηλικίας να μιλούν, προς μεγάλη μου έκπληξη, πολύ έξυπνα και σοφά, τα οποία όμως είχαν γεννηθεί με εντελώς φυσικό τρόπο!
17. Και γι' αυτόν το λόγο είναι που το θαυμαστό σου Παιδί δεν ικανοποίησε τις προσδοκίες μου.»
18. Εκείνη τη στιγμή πλησίασε τον Κορνήλιο ο ίδιος ο μικρός Ιησούς και του είπε:
19. «Κορνήλιε! Να είσαι ευχαριστημένος με το βάρος με το οποίο Εγώ σε έχω επιφορτίσει,
20. διότι κοίταξε, θα έπρεπε να μετατραπείς σε γρανιτένιο βουνό, εάν θα ήθελες να μεταφέρεις στους ώμους σου ένα μεγαλύτερο βάρος της θέλησής Μου!
21. Γι' αυτό λοιπόν μην επιθυμείς περισσότερα από Εμένα πριν την ώρα τους!
22. Όταν θα έρθει η σωστή ώρα, θα κάνω αρκετά για εσένα καθώς και για ολόκληρο τον κόσμο!»
23. Όταν ο Κορνήλιος άκουσε αυτά τα λόγια, δεν αναρωτήθηκε πλέον άλλο γύρω από αυτό το θέμα, έτσι μετά από λίγο πρόσταζε να ετοιμάσουν τα πράγματά του για την αναχώρησή του.

Κεφάλαιο 268

Ο Κορνήλιος κρεμάει το απαλλακτικό σήμα της Ρώμης στο σπίτι του Ιωσήφ. Οι ρωμαϊκές φορολογικές διατάξεις.

Η υπόσχεση του μικρού Ιησού προς τον Κορνήλιο.

1. Μετά από λίγες ώρες ο Κορνήλιος ήταν πλέον έτοιμος για το ταξίδι του, όμως πριν φύγει πήγε με τον Ιωσήφ στο σπίτι του, όπου κρέμασε πάνω στην πόρτα μια μικρή μπρούντζινη πινακίδα, πάνω στην οποία ήταν χαραγμένη η εικόνα του Καίσαρα και το όνομά του.
2. Αυτή η μικρή πινακίδα αποτελούσε το αυτοκρατορικό απαλλακτικό σήμα, παράλληλα δε ένα σήμα προνομίων, σύμφωνα με το οποίο ο βασιλιάς αυτής της χώρας δεν είχε κανένα απολύτως δικαίωμα πάνω σε ένα τέτοιο σπίτι.
3. Όταν ο Κορνήλιος τελείωσε με αυτή την εργασία, πήρε τη γραφίδα του και έγραψε κάτω από τη μικρή πινακίδα στη ρωμαϊκή γλώσσα:
4. *Tabulam hanc libertatis Romanae secundum iudicium Caesaris Augusti suamque voluntatem affigit Cornelius Archidux Hierosolymae in plena potestate urbis Romae.* (Αυτό το ρωμαϊκό απαλλακτικό σήμα το τοιχοκόλλησε βάσει της εντολής και επιθυμίας του Καίσαρα Αυγούστου ο Κορνήλιος, έπαρχος της Ιερουσαλήμ, πληρεξούσιος της πόλης της Ρώμης.)
5. Όταν ο Κορνήλιος είχε τελειώσει και με αυτό, είπε στον Ιωσήφ:
6. «Τώρα, σεβαστέ μου φίλε, το σπίτι και το εργαστήρι σου είναι πλέον ελεύθερα από κάθε είδος φόρου τον οποίο μπορεί να σου έβαζε ο Αρχέλαος.
7. Μόνο το βασικό φόρο υποχρεούσαι να αποδίδεις κάθε χρόνο στη Ρώμη, ποσό το οποίο ελπίζω να μπορείς να το συγκεντρώσεις πολύ εύκολα!
8. Αυτό το ποσό μπορείς είτε να το πληρώσεις εσύ ο ίδιος στην Ιερουσαλήμ, ή ακόμη και εδώ στη Ναζαρέτ, στην αυτοκρατορική υπηρεσία, από όπου θα παραλαμβάνεις και μια εξοφλητική απόδειξη.
9. Και έτσι λοιπόν τώρα είσαι πλέον ελεύθερος και ασφαλής από κάθε είδους κατατρεγμό από πλευράς του τετράρχη. Όμως φτιάξε ένα μικρό κάγκελο και κάλυψε με αυτό την πινακίδα, ώστε να μην μπορέσει κανείς να σου την κλέψει και να σβήσει έτσι την υπογραφή μου!»
10. Ιωσήφ ευχαρίστησε μέσα στα βάθη της καρδιάς του τον Θεό για την τόση χάρη που του έδειχνε και ευλόγησε πολλαπλά τον Κορνήλιο.
11. Τότε πλησίασε ο μικρός Ιησούς και του είπε:

- 12.«Τώρα άκουσέ Με και εσύ για λίγο! Θα σου πω τώρα και Εγώ κάτι, ως μεγάλη ανταμοιβή για ό,τι έκανες!
- 13.Κοίταξε, εσύ τώρα μόλις πρόσφερες μια μεγάλη ευεργεσία στο σπίτι του Ιωσήφ,
- 14.και το ίδιο θα κάνω και Εγώ κάποτε σε όλο σου το σπίτι!
- 15.Παρόλο που αυτό το αγρόκτημα δεν αποτελεί ιδιοκτησία του τροφού πατέρα Μου, παρά ανήκει στη Σαλώμη, εφόσον το αγόρασε,
- 16.εν τούτοις στο μέλλον θα ξεπληρώσω στο δικό σου σπίτι πολλαπλά, αυτό το οποίο έκανες εσύ τώρα εδώ στο σπίτι της Σαλώμης!
- 17.Την αυτοκρατορική απαλλακτική πινακίδα την κρέμασες με τα ίδια σου τα χέρια στην πόρτα του σπιτιού και πρόσθεσες την υπογραφή σου.
- 18.Έτσι και Εγώ κάποτε ο Ίδιος θα απλώσω πάνω από ολόκληρο το σπίτι σου το Πνεύμα Μου, μέσα από το οποίο θα κερδίσεις την αιώνια ελευθερία των ουρανών και μέσα σε αυτή, την αιώνια και άφθαρτη ζωή στη βασιλεία Μου!»
- 19.Ο Κορνήλιος, ακούγοντας αυτά τα λόγια, σήκωσε τον μικρό Ιησού στην αγκαλιά του, Τον φίλησε και χαμογέλασε γι' αυτή την παράξενη υπόσχεση που του είχε δώσει το μικρό Παιδί,
- 20.διότι πώς ήταν δυνατό να κατανοήσει αυτά τα τόσο θεϊκά και πάνσοφα λόγια που του είχε πει;
- 21.Και ο μικρός Ιησούς πρόσθεσε τότε: «Αυτά που σου είπα θα τα καταλάβεις όταν το Πνεύμα Μου θα έχει απλωθεί πλέον πάνω σου!» Μετά από όλα αυτά ο Ιησούς απομακρύνθηκε πάλι πηγαίνοντας στον Ιακώβ Του. Ο Κορνήλιος ετοιμάστηκε στη συνέχεια για την αναχώρησή του, ενώ ο Ιωσήφ άρχισε να τακτοποιεί τα πάντα μέσα στο σπίτι σύμφωνα με τις ανάγκες του.

Κεφάλαιο 269

Ο Ιωσήφ τακτοποιεί το νοικοκυριό του και συζητά με τη Μαρία για μια επίσκεψή τους σε φίλους και συγγενείς. Η ιδιότροπη συμπεριφορά του μικρού Ιησού και τα παράξενα λόγια Του.

1. Αφού ο Ιωσήφ με μεγάλη βοήθεια από τη Σαλώμη τακτοποίησε εκείνη την ημέρα τα πάντα μέσα στο σπίτι του, ευχαρίστησε τον Θεό και ήταν γεμάτος χαρά που βρισκόταν πάλι στη χώρα των πατέρων του και με μια τόσο καλή υποδοχή.

2. Την επόμενη μέρα, μετά την ανάθεση των οικιακών φροντίδων στους τέσσερις γιους του, είπε στη Μαρία:
3. «Μαρία, πιστή μου γυναίκα! Κοίταξε, εδώ στην περιοχή έχουμε αρκετούς συγγενείς και άλλους καλούς φίλους και γνωστούς.
4. Πήγαινε λοιπόν και πάρε το μικρό Ιησού, τον Ιακώβ, και εάν το επιθυμείς και την Ευδοκία με τα πέντε κορίτσια,
5. ώστε κατά τη διάρκεια της σημερινής ημέρας να τους επισκεφτούμε όλους όσους κατοικούν εδώ στη Ναζαρέτ ή σε κοντινή απόσταση από την πόλη,
6. έτσι ώστε και αυτοί, οι οποίοι σίγουρα για καιρό στενοχωριόνταν για μένα, να χαρούν πάλι με την παρουσία μας εδώ!
7. Με αυτή δε την ευκαιρία ίσως να καταφέρω να βρω ξανά μια καλή δουλειά, ώστε να μπορέσω να κερδίσω τα απαραίτητα για τη συντήρησή σας.»
8. Η Μαρία με μεγάλη χαρά συμφώνησε με αυτή την πρόταση του Ιωσήφ, και κανόνισε τα πάντα ώστε να μπορούν να ξεκινήσουν.
9. Μόνο ο μικρός Ιησούς αρχικά δεν ήθελε να πάει μαζί τους. Αλλά όταν η Μαρία τον καλόπιασε λίγο, της επέτρεψε πλέον να Τον ντύσει και να Τον πείσει να τους ακολουθήσει στις επισκέψεις τους.
10. Όμως ο Μικρός είπε: «Θα έρθω βέβαια μαζί σας, ωστόσο κανένας σας δεν θα Με σηκώσει στα χέρια του!
11. Αντίθετα, εάν έρθω μαζί σας, θέλω να περπατώ ανάμεσά σας παντού, όπου θελήσετε να πάτε!
12. Όμως μη Με ρωτήσετε για ποιο λόγο θέλω να γίνει έτσι, διότι δεν λέω τα πάντα μονομιάς, ούτε και εξηγώ πάντα για ποιο λόγο κάνω κάτι με τον έναν ή τον άλλο τρόπο!»
13. Η Μαρία τότε είπε στον Ιησού: «Όταν πια θα έχεις κουραστεί για τα καλά, θα επιτρέψεις να Σε κουβαλήσουμε σίγουρα με μεγάλη ευχαρίστηση!»
14. Και Εκείνος της απάντησε: «Γι' αυτό να μην ανησυχείς καθόλου! Εάν δεν το θελήσω Εγώ, δεν κουράζομαι ποτέ.
15. Όταν όμως το θελήσω Εγώ ο Ίδιος, τότε κουράζομαι και Εγώ, όμως σε αυτή την περίπτωση, η κούρασή Μου αποτελεί και μια κρίση για τους ανθρώπους!
16. Διότι μόνο η αμαρτία των ανθρώπων μπορεί να Με οδηγήσει στο σημείο να πρέπει να επιθυμώ το αίσθημα της κούρασης εξαιτίας της αμαρτίας τους!

17. Όμως πάνω από όλα σας τονίζω, πως κανένας από εσάς και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να Με προδώσει!
18. Διότι αρκεί που εσείς γνωρίζετε πως Εγώ είμαι ο Κύριος!
19. Εσείς το γνωρίζετε χωρίς να υποστείτε κανέναν εξαναγκασμό, διότι οι καρδιές σας είναι από τους ουρανούς.
20. Σε περίπτωση όμως που οι άνθρωποι της γης το μάθαιναν πριν από την ώρα του, τότε θα κρίνονταν και θα εξαναγκάζονταν να Με πιστέψουν, οπότε θα έπρεπε να πεθάνουν!
21. Και αυτός είναι και ο λόγος που αρχικά δεν ήθελα να έρθω μαζί σας.
22. Έπρεπε πρώτα να σας πληροφορήσω σχετικά και τώρα που το γνωρίζετε αυτό, σκοπεύω βέβαια να σας συνοδεύσω.
23. Όμως να θυμάστε, θέλω μόνο να περπατήσω και δεν θέλω να Με μεταφέρει κανείς, έτσι ώστε η γη από τα βήματά Μου να καταλάβει Ποιος είναι αυτός ο Οποίος περπατά το έδαφος της!»
24. Όλοι έβαλαν καλά στο μυαλό τους αυτά τα λόγια και σύντομα ξεκίνησαν για να επισκεφτούν τους συγγενείς, φίλους και γνωστούς τους.

Κεφάλαιο 270

Ο σεισμός κάτω από τα πόδια του μικρού Ιησού τρομάζει τον Ιωσήφ και τη Μαρία. Φυγάδες από την πόλη προειδοποιούν τον Ιωσήφ να απομακρυνθεί από την περιοχή. Ο Ιωσήφ καθησυχάζεται από τον Ιακώβ και άφοβα συνεχίζει προς την πόλη.

1. Όταν ο Ιωσήφ μαζί με την οικογένειά του ξεκίνησαν από το σπίτι με τον μικρό Ιησού να περπατά ανάμεσά τους, όλοι τους αντιλαμβάνονταν σε κάθε βήμα του μικρού Ιησού μια αρκετά έντονη δόνηση του εδάφους.
2. Ο Ιωσήφ αντιλαμβανόταν και αυτός τις δονήσεις, κάποιες από τις οποίες ήταν αρκετά ισχυρές, οπότε είπε στη Μαρία:
3. «Γυναίκα! Δεν αισθάνεσαι πως σείεται και ταλαντεύεται το έδαφος;»
4. Η Μαρία του απάντησε τότε: «Ναι, το αισθάνομαι πολύ έντονα.
5. Μακάρι να μη μας προλάβει καθ' οδόν κάποια δυνατή καταιγίδα, σαν αυτές που εμφανίζονται συνήθως μετά από σεισμούς!
6. Και μάλιστα αυτός ο σεισμός έχει μεγάλη διάρκεια, κάτι το οποίο ποτέ μέχρι τώρα δεν το έχω ξαναδεί!
7. Έναν τέτοιο σεισμό σίγουρα θα τον ακολουθήσει μια τρομακτική καταιγίδα!»

8. Ο Ιωσήφ είπε τότε: «Δεν βλέπω βέβαια ακόμη πουθενά στον ουρά νό έστω και το παραμικρό συννεφάκι,
9. όμως άσχετα από αυτό, μπορεί να έχεις και απόλυτο δίκιο!
- 10.Εάν αυτός ο σεισμός δεν σταματήσει μέσα σε λίγη ώρα, τότε δεν θα είναι ασφαλές και σώφρον να πάμε στην πόλη!»
- 11.Και καθώς λοιπόν η οικογένεια πλησίαζε στη Ναζαρέτ λέγοντας αυτά, είδαν να τρέχουν προς το μέρος τους ένας αρκετά μεγάλος αριθμός φυγάδων από εκεί, οι οποίοι τους προειδοποιούσαν να μην πλησιάσουν.
- 12.Διότι έλεγαν: «Φίλοι, από όπου και αν έρχεστε, για κανένα λόγο μην πάτε στην πόλη!
- 13.Γιατί πριν από περίπου μισή ώρα έγινε ένας μεγάλος σεισμός και έτσι κανένας δεν είναι ασφαλής από μια ενδεχόμενη κατάρρευση των σπιτιών ανά πάσα στιγμή!»
- 14.Ο Ιωσήφ, ακούγοντας αυτά τα λόγια, προς στιγμήν φοβήθηκε και δεν ήξερε πλέον τι να κάνει, να συνεχίσει προς την πόλη ή να γυρίσει πίσω στο σπίτι του;
- 15.Τότε όμως πλησίασε τον Ιωσήφ ο γιος του ο Ιακώβ που του είπε κρυφά:
- 16.«Πατέρα! Μη φοβάσαι, αυτός ο σεισμός δεν θα δημιουργήσει σε κανέναν ούτε την παραμικρή ζημιά ή τραυματισμό είτε μέσα στην πόλη είτε γύρω από αυτήν!»
- 17.Ο Ιωσήφ, ακούγοντας αυτά τα λόγια, κατάλαβε αμέσως από πού προέρχονταν αυτές οι δονήσεις του εδάφους.
- 18.Γι' αυτό λοιπόν και ενθάρρυνε αμέσως όλη του την οικογένεια, να συνεχίσουν την πορεία τους προς την πόλη.
- 19.Όταν οι φυγάδες από την πόλη είδαν πως ο ηλικιωμένος άντρας με τη συνοδεία του συνέχιζαν παρόλα αυτά το δρόμο τους,
- 20.άρχισαν να λένε αναμεταξύ τους : «Ποιος μπορεί αλήθεια να είναι αυτός ο γέροντας που δεν φοβάται καθόλου το σεισμό;»
- 21.Έτσι ρωτούσαν ο ένας τον άλλον, αλλά κανένας τους δεν μπόρεσε να τον αναγνωρίσει.
- 22.Ηθελαν τότε και εκείνοι να επιστρέψουν στην πόλη, αλλά όταν ο μικρός Ιησούς ξεκίνησε πάλι να περπατά, το έδαφος άρχισε για μια ακόμη φορά να σειέται, και έτσι φοβισμένοι ξανά έφυγαν τρέχοντας προς την αντίθετη κατεύθυνση. Ο Ιωσήφ όμως μαζί με την οικογένειά του συνέχισαν εντελώς άφοβα το δρόμο τους προς την πόλη.

Κεφάλαιο 271

Οι άνθρωποι οι οποίοι ήταν έτοιμοι να μετανοήσουν, δίνουν χωρίς να το καταλάβουν μια πραγματική μαρτυρία.

Τα λόγια του Ιωσήφ προς αυτούς: Ο Κύριος δεν κοιτά τα ξεσκισμένα ρούχα μετάνοιας, «παρά μόνο στην καρδιά, και το πώς είναι αυτή πλασμένη!» Εγκάρδια υποδοχή στον Ιωσήφ από το φίλο του στην πόλη.

1. Όταν ο Ιωσήφ έφτασε μέσα στην πόλη, είδε τους ανθρώπους να τρέχουν εδώ και εκεί πολύ φοβισμένοι και σε πλήρη σύγχυση,
2. ενώ όλοι φώναζαν: «Ο Θεός, ο Κύριος του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ μας τιμώρησε αυστηρά!
3. Σκίστε τα ρούχα σας, ρίξτε στο κεφάλι σας στάχτη και μετανοήστε, έτσι ώστε ο Κύριος να μας δείξει και πάλι έλεος!»
4. Έτσι πανικόβλητοι πλησίασαν κάποιοι και τον Ιωσήφ, ρωτώντας τον αν δεν θα έσκιζε και αυτός τα ρούχα του.
5. Ο Ιωσήφ όμως τους απάντησε: «Εάν θέλετε να μετανοήσετε αδελφοί μου, κάντε το καλύτερα μέσα στις καρδιές σας και όχι στα ρούχα σας!
6. Διότι ο Κύριος δεν κοιτάζει ούτε το χρώμα των ρούχων, ούτε και το εάν αυτά είναι ολόκληρα ή σκισμένα.
7. Ο Κύριος κοιτάζει αποκλειστικά και μόνο μέσα στην καρδιά μας και το πώς είναι αυτή πλασμένη!
8. Γιατί μέσα στην καρδιά μπορεί να φωλιάζει το κακό όπως: κακές σκέψεις, απληστία και πόθοι, ή ακόμη κάποια κακή επιθυμία,
9. μοιχεία, λαγνεία, πορνεία και πολλά άλλα τέτοια.
10. Αυτά είναι τα πράγματα τα οποία θα πρέπει να βγάλετε από τις καρδιές σας, σε περίπτωση που υπάρχουν εκεί, και σίγουρα θα πράξετε καλύτερα από το να ξεσκίσετε τα ρούχα σας και να καλύψετε τα κεφάλια σας με στάχτη!»
11. Όταν οι φοβισμένοι Ναζαρινοί άκουσαν αυτά τα λόγια από τον Ιωσήφ, έκαναν αμέσως πίσω, ενώ πολλοί από αυτούς είπαν ανάμεσά τους:
12. «Για κοίταξε εδώ! Ποιος είναι αυτός ο άντρας ο οποίος ξεστομίζει τέτοια λόγια, σαν να ήταν κάποιος μεγάλος προφήτης;»
13. μικρός Ιησούς όμως τράβηξε τον Ιωσήφ από το μανίκι και του είπε χαμογελώντας:

- 14.«Αυτά που είπες ήταν όλα πολύ σωστά. Πραγματικά κάποιος έπρεπε να τα πει σε αυτούς τους τυφλούς!
- 15.Όμως τώρα θα ησυχάσει και πάλι το έδαφος, έτσι ώστε να μπορέσουμε να συνεχίσουμε ανενόχλητοι την πορεία μας!»
- 16.Και μετά από αυτό, η οικογένεια του Ιωσήφ συνέχισε το δρόμο της προς ένα φίλο του Ιωσήφ, ο οποίος ήταν γιατρός στην πόλη της Ναζαρέτ.
- 17.Όταν λοιπόν αυτός είδε μπροστά του τον Ιωσήφ, έτρεξε αμέσως με όλη του την οικογένεια να τον προϋπαντήσει, έπεσε στην αγκαλιά του και φώναξε:
- 18.«Πολυαγαπημένε μου φίλε και αδελφέ Ιωσήφ! Πώς, μα πώς έρχεσαι αυτή την επικίνδυνη στιγμή εδώ;
- 19.Πού ήσουν όλο αυτό το διάστημα των τριών ετών;
- 20.Από πού έρχεσαι αυτήν τη στιγμή; Ποιος άγγελος Κυρίου σε οδήγησε αυτή την ώρα εδώ σε αυτό το μέρος;»
- 21.Ιωσήφ όμως του είπε: «Αδελφέ μου, οδήγησέ μας πρώτα στο σπίτι σου και δώσε μας νερό για να πλύνουμε τα πόδια μας,
- 22.και στη συνέχεια θα μάθεις αμέσως που ήμουν και από πού έρχομαι αυτήν τη στιγμή!» Και ο γιατρός αμέσως εκπλήρωσε την επιθυμία του Ιωσήφ.

Κεφάλαιο 272

Ο Ιωσήφ διηγείται στο γιατρό φίλο του αυτά τα οποία είχε ζήσει. Η εγκάρδια συμμετοχή του γιατρού και οι προσωπικές του εμπειρίες. Ο θυμός του Ιωσήφ για τον Αρχέλαο.

Ο Ιωσήφ κατευνάζεται από το μικρό Ιησού.

1. Όταν ο Ιωσήφ με την οικογένειά του είχαν καθαρίσει τα πόδια τους και είχαν μπει στο καθιστικό του γιατρού, όπου λάμβαναν τις φροντίδες του αρκετοί άρρωστοι, κάθησε μαζί με την οικογένειά του και διηγήθηκε στο φίλο του εν συντομία τα γεγονότα της φυγής τους καθώς και τους λόγους που τον είχαν οδηγήσει σε αυτή.
2. Όταν ο γιατρός άκουσε αυτά τα οποία του διηγήθηκε ο Ιωσήφ, εξοργίστηκε με τον Ηρώδη και ακόμη περισσότερο με τον ακόμη εν ζωή γιο του Αρχέλαο.
3. Περιέγραψε μάλιστα αυτόν τον αιμοδιψή τύραννο σαν κάποιον ο οποίος ήταν πολύ χειρότερος από τον πατέρα του.
4. Ο Ιωσήφ του είπε τότε: «Φίλε μου! Αυτά τα οποία μου διηγήθηκες μόλις τώρα για τον Αρχέλαο τα άκουσα και εγώ στο ταξίδι μου προς τα εδώ

5. Όμως κοίταξε σε αυτό το θέμα ο Κύριος έχει ήδη φροντίσει για εμένα!
6. Και αυτό διότι εγώ ζω τώρα σε ένα σπίτι το οποίο είναι ελεύθερο και είμαι ισότιμος με οποιονδήποτε πολίτη της Ρώμης και ως εκ τούτου δεν έχω πλέον καμία σχέση με αυτόν τον εγκληματία!»
7. Ο γιατρός όμως του είπε τότε: «Κοίταξε φίλε μου και το δικό μου σπίτι διέθετε το αυτοκρατορικό απαλλακτικό σήμα,
8. όμως πριν από λίγο καιρό ήρθαν κατά τη διάρκεια της νύχτας οι φοροεισπράκτορες του Αρχέλαου, ξήλωσαν τη μικρή πινακίδα από την πόρτα και την επόμενη μέρα κιόλας μου έκαναν μια μεγάλη κατάσχεση.
9. Το ίδιο δε μπορεί να συμβεί και σε εσένα, γι' αυτό λοιπόν να είσαι προετοιμασμένος για κάθε ενδεχόμενο!
10. Διότι σου λέω: Αυτός ο διάβολος, ο οποίος είναι τώρα βασιλιάς, δεν έχει ιερό και όσιο. Ό,τι δεν ληστεύει ο ίδιος, αυτό το ληστεύουν στη συνέχεια οι εντελώς αδιάντροποι τελώνες των δρόμων και οι υπομισθωτές του!»
11. Όταν ο Ιωσήφ άκουσε όλα αυτά από το γιατρό, αισθάνθηκε και ο ίδιος μεγάλη οργή για τον Αρχέλαο, οπότε είπε:
12. «Ας δοκιμάσει λοιπόν αυτός ο τύραννος και σου λέω σε μια τέτοια περίπτωση, δεν θα έχει καλό τέλος!
13. Και αυτό, γιατί έχω το λόγο του έπαρχου, πως ο Αρχέλαος θα αντιμετωπιστεί αμέσως σαν προδότης του κράτους στην περίπτωση που δεν σεβαστεί τα προνόμια της Ρώμης!»
14. Ο γιατρός του είπε τότε: «Να στηρίζεσαι αδελφέ μου περισσότερο σε οτιδήποτε άλλο παρά σε αυτά τα προνόμια,
15. διότι σε οποιοδήποτε έγκλημα ακόμη και ο πιο εύστροφος άνθρωπος δεν είναι σε θέση να τραβηχτεί τόσο έξυπνα από τη θηλεία, όσο αυτό το θηρίο από την Ελλάδα!
16. Κοίταξε απλώς τι έκανε στη δική μου περίπτωση, όταν παραπονέθηκα γι' αυτό στις ρωμαϊκές αρχές.
17. Αμέσως κατηγόρησε τον πληρεξούσιο αντιπρόσωπό του πως δήθεν ενήργησε αυτοβούλως και έβαλε να τον ρίξουν στη φυλακή.
18. Όταν όμως στη συνέχεια πήγα και ζήτησα αποζημίωση από τις αρχές, μου αρνήθηκαν και με έδιωξαν με την ακόλουθη αιτιολογία:

- 19.«Εφόσον απεδείχθη πως ο βασιλιάς δεν είχε καμία ανάμειξη σε αυτό το κακούργημα, δεν υποχρεούται να δώσει κάποια αποζημίωση, παρά αυτό το υποχρεούται μόνο ο δράστης της πράξης.
- 20.Όμως σε αυτόν δεν βρέθηκε τίποτε και έτσι, όπως και στην περίπτωση μιας κοινής ληστείας, όλα αφορούν πλέον μόνο το θύμα!» Και αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο με αντιμετώπισαν!
- 21.Η μικρή πινακίδα μου δόθηκε βέβαια πάλι και κρέμεται ξανά στην πόρτα μου. Όμως το για πόσο ακόμη, αυτό είναι κάτι το οποίο μόνο ο Αρχέλαος γνωρίζει!»
- 22.Όταν ο Ιωσήφ άκουσε όλα αυτά, θύμωσε αφάνταστα και δεν ήξερε τι να πει. Εκείνη τη στιγμή όμως πήρε το λόγο ο μικρός Ιησούς, ο Οποίος και είπε:
- 23.«Μη θυμώνεις για κάποιον ο οποίος είναι αδύναμος, διότι κοίταξε, υπάρχει ακόμη ένας Κύριος ο οποίος είναι σε θέση να κάνει πολύ περισσότερα από ό,τι η Ρώμη!» Ο Ιωσήφ, ακούγοντας αυτά τα λόγια, ηρέμησε. Ο γιατρός όμως είχε μείνει έκπληκτος, διότι δεν γνώριζε ακόμη τον μικρό Ιησού.

Κεφάλαιο 273

Η έκπληξη και πρόβλεψη του γιατρού για το μικρό Ιησού.

Η απάντηση του μικρού Παιδιού στον Ιωσήφ. Η ελπίδα του γιατρού για την έλευση του Μεσσία και η διόρθωση από τον Ιησού.

1. Αφού ο γιατρός συνήλθε λίγο από την έκπληξή του, άρχισε πάλι να μιλά, και έτσι είπε στον Ιωσήφ:
2. «Φίλε και αδελφέ μου! Στο όνομα του Κυρίου, αλήθεια τι Παιδί είναι Αυτό που έχεις και το Οποίο μιλά κιόλας τόσο σοφά σαν ένας αρχιερέας στο ναό του Κυρίου, όταν αυτός φορά τα ιερά άμφια και στέκεται μπροστά στο ιερό;
3. Πραγματικά, είπε μόνο λίγες λέξεις και όμως τις αισθάνθηκα μέχρι τα κόκαλά μου!
4. Μου ανέφερες βέβαια στη διήγησή σου πως αυτό το Παιδί υπήρξε η αιτία της φυγής σου στην Αίγυπτο και μου ανέφερες επίσης βιαστικά γύρω από κάποια παράξενα γεγονότα κατά τη γέννηση του Παιδιού,
5. τα οποία με έκαναν να υποθέτω πως με τον καιρό θα ξεπροβάλει από αυτό το Παιδί, εάν παρακολουθούσε το Σχολείο των Εσσαίων, ένας μεγάλος προφήτης.
6. Όμως τώρα που Το άκουσα να μιλά με αυτό τον τρόπο, πιστεύω πως δεν χρειάζεται καν να παρακολουθήσει το Σχολείο των Εσσαίων,

7. διότι τώρα είναι σίγουρα κιόλας σπουδαίος προφήτης της τάξεως του Σαμουήλ, του Ηλία και του Ησαΐα!»
8. Ο Ιωσήφ αισθάνθηκε εκείνη τη στιγμή λίγο αμήχανα και δεν ήξερε τι ακριβώς να απαντήσει στο φίλο του σε όλα αυτά τα οποία του είχε πει.
9. Τότε ο μικρός Ιησούς πλησίασε πάλι τον Ιωσήφ και του είπε:
- 10.«Άφησε το γιατρό να πιστεύει αυτά που πιστεύει, διότι και αυτός έχει κληθεί στη βασιλεία του Θεού, όμως δεν πρέπει να μάθει μονομιάς πιο πολλά από ό,τι πρέπει!»
- 11.Όταν όμως ο γιατρός άκουσε και αυτά τα λόγια, είπε κατάπληκτος:
- 12.«Ναι, ναι, αδελφέ μου Ιωσήφ, είχα δίκιο σε αυτά που σου είπα πριν!
- 13.Αυτός είναι ήδη ένας προφήτης, που θα μας προαναγγείλει τη σύντομη έλευση του Μεσσία, για τον Οποίο μας έχει δοθεί η υπόσχεση πως θα έρθει,
- 14.διότι Αυτός μόλις μίλησε για τη βασιλεία του Θεού στην οποία έχω κληθεί και εγώ!
- 15.Και μόλις τώρα καταλαβαίνω για ποιο λόγο αυτός ο μικρός Σαμουήλ σε παρηγόρησε με έναν Κύριο ο Οποίος είναι πιο ισχυρός από τη Ρώμη!
- 16.Δίχως άλλο όταν θα έρθει ο Μεσσίας, τότε σίγουρα θα συμβεί στη Ρώμη αυτό το οποίο κάποτε συνέβη στην πόλη της Ιεριχούς!»
- 17.Τότε όμως ο μικρός Ιησούς είπε: «Μα φίλε Μου! Τι είναι αυτά που λες; Δεν γνωρίζεις αλήθεια τι λένε οι γραφές: «Από τη Γαλιλαία δεν θα έρθει κανένας προφήτης»;
- 18.Εάν λοιπόν ισχύει αυτό, τότε ποιος αλήθεια θα είναι Αυτός ο Οποίος θα προέρχεται από τη φυλή του Δαβίδ;
- 19.Εγώ όμως σου λέω, πως όταν θα έρθει ο Μεσσίας, δεν θα υψώσει κανένα σπαθί ενάντια στη Ρώμη,
- 20.παρά μόνο θα προαναγγείλει την πνευματική Του Βασιλεία με τους αγγελιοφόρους του σε όλη τη γη!»
- 21.Ο γιατρός, ακούγοντας αυτά τα λόγια, σάστισε και μετά από λίγη ώρα είπε: «Πραγματικά! Μέσα σε Εσένα επισκέφτηκε ο Θεός το λαό Του!»
- 22.Και ο Ιωσήφ τότε συμφώνησε με το γιατρό, χωρίς όμως να προσθέσει καμία περαιτέρω εξήγηση πάνω σε αυτό το θέμα.

*Ο μικρός Ιησούς δοκιμάζει την εμπιστοσύνη των ασθενών
και γιατρεύει το παράλυτο από αρθρίτιδα κορίτσι,
το οποίο του δείχνει απόλυτη πίστη.*

1. Μετά από αυτήν τη συζήτηση ο μικρός Ιησούς άρχισε να τριγυρίζει όλο ζωντάνια μέσα στο δωμάτιο και να ρωτά τους ασθενείς, οι οποίοι ήταν φορτωμένοι με κάθε είδους παθήσεις, τι ακριβώς είχαν και πώς είχαν φτάσει σε αυτή την άσχημη κατάσταση.
2. Οι ασθενείς όμως Του απάντησαν: «Α, μικρό μας έξυπνο αγοράκι, αυτά είναι πράγματα τα οποία τα έχουμε ήδη διηγηθεί στο γιατρό ο οποίος και θα μας γιατρέψει.
3. Όμως τώρα μπροστά στους επισκέπτες σίγουρα δεν θα ήταν πρόπον να ομολογήσουμε τις αμαρτίες μας, οι οποίες σίγουρα αποτελούν και την αιτία των παθήσεών μας,
4. γι' αυτό λοιπόν πήγαινε στο γιατρό και αυτός θα σου πει, εάν βέβαια αυτό είναι σωστό για σένα!»
5. Ο μικρός Ιησούς χαμογέλασε τότε και είπε στους αρρώστους:
6. «Δεν θα Μου λέγατε την αιτία των παθήσεών σας, ακόμη και εάν ξέρατε πως είμαι σε θέση να σας βοηθήσω;»
7. Οι ασθενείς Του απάντησαν τότε: «Βέβαια σε μια τέτοια περίπτωση σαφώς ναι,
8. όμως για να έρθει αυτή η στιγμή, θα πρέπει ακόμη να μάθεις πολλά πράγματα! Θα περάσει σίγουρα πολύς ακόμη καιρός μέχρι να γίνεις και εσύ γιατρός.»
9. Και ο Μικρός τους αποκρίθηκε: «Αυτό σε καμιά περίπτωση! Διότι Εγώ είμαι ήδη ένας ολοκληρωμένος γιατρός και έχω μάλιστα φτάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε να μπορώ να σας γιατρέψω στη στιγμή.
10. Και σας λέω: Όποιος από εσάς Μου δείξει πρώτος πίστη, αυτός θα γιατρευτεί αμέσως και πρώτος από όλους!»
11. Ανάμεσα στους ασθενείς όμως βρισκόταν και ένα δωδεκάχρονο κορίτσι, το οποίο υπέφερε από αρθρίτιδα και στο οποίο άρεσαν αυτά που είχε ακούσει από το μικρό Ιησού, οπότε Του είπε:
12. «Ελα λοιπόν εδώ κοντά μου εσύ μικρέ γιατρέ, εγώ επιθυμώ να με γιατρέψεις!»
13. Τότε ο Ιησούς πλησίασε το κορίτσι και του είπε:

- 14.«Επειδή Με κάλεσες πρώτη, θα είσαι και η πρώτη η οποία θα για τρευτεί και θα γίνει ξανά υγιής!
- 15.Κοίταξε, γνωρίζω την αιτία της αρρώστιας σου, η οποία έγκειται σε αυτούς που σε έφεραν στον κόσμο.
- 16.Εσύ όμως είσαι αναμάρτητη, γι' αυτό λοιπόν σου λέω:
- 17.Σήκω πάνω και φύγε ελεύθερη και να Με θυμάσαι!
- 18.Όμως μην πεις σε κανέναν πως εγώ ήμουν αυτός ο οποίος σε έκανε καλά!»
- 19.Και να που το δωδεκάχρονο κορίτσι μονομιάς ήταν πάλι υγιές, σηκώθηκε πάνω και περπάτησε ελεύθερα.
- 20.Όταν όμως το είδαν αυτό οι άλλοι ασθενείς, ζήτησαν και αυτοί να γιατρευτούν.
- 21.Αλλά ο μικρός Ιησούς δεν πήγε στα κρεβάτια τους, διότι νωρίτερα δεν Τον είχαν καλέσει κοντά τους.

Κεφάλαιο 275

Η έκπληξη του γιατρού, η διαίσθηση και η ταπεινή ομολογία του.

Ο μικρός Ιησούς καθησυχάζει το γιατρό και του εξηγεί την καλύτερη μέθοδο θεραπείας. Ο γιατρός πιστεύει και γίνεται πολύ διάσημος χάρη στις θεραπείες του.

Ο Ιωσήφ παίρνει το θεραπευμένο κορίτσι στο σπίτι του.

1. Όταν ο γιατρός είδε αυτήν τη θαυμαστή θεραπεία του κοριτσιού, γεγονός το οποίο ο ίδιος θεωρούσε αδύνατον, τα έχασε τελείως και δεν ήξερε τι να σκεφτεί.
2. Από την πολλή του έκπληξη, με δυσκολία κατάφερνε να αναπνεύσει, οπότε είπε στον Ιωσήφ:
3. «Σε παρακαλώ αδελφέ μου, φύγε από το σπίτι μου,
4. διότι αυτήν τη στιγμή αισθάνομαι στην καρδιά μου να με κυριεύει ο φόβος!
5. Γιατί κοίταξε, εγώ είμαι ένας αμαρτωλός άνθρωπος και μέσα στο Παιδί σου όπως φαίνεται πνέει το Πνεύμα του Κυρίου!
6. Πώς όμως είναι δυνατόν ένας φτωχός αμαρτωλός να αντέξει ενώπιον του παντοδύναμου Πνεύματος του Υψίστου που όλα τα βλέπει;»
7. Τότε όμως ο μικρός Ιησούς έτρεξε κοντά στο γιατρό και του είπε:
8. «Άνθρωπέ Μου, για ποιο λόγο παραλογίζεσαι τώρα και Με φοβάσαι;

9. Τι κακό σου έκανα λοιπόν, ώστε να αισθάνεσαι φόβο μπροστά Μου;
- 10.Μήπως πιστεύεις αλήθεια πως η θεραπεία του κοριτσιού ήταν κάποιο θαύμα;
- 11.Σε καμία περίπτωση σου λέω, διότι δεν έχεις παρά να κάνεις ό,τι έκανα Εγώ στους υπόλοιπους ασθενείς, και θα δεις πως θα γίνουν πολύ καλύτερα!
- 12.Πήγαινε κοντά τους, ξύπνησε μέσα τους την πίστη και στη συνέχεια βάλε τα χέρια σου πάνω τους και στη στιγμή θα γιατρευτούν!
- 13.Όμως πριν το κάνεις αυτό, θα πρέπει και εσύ ο ίδιος να πιστέψεις ακράδαντα πως θα μπορέσεις με αυτό τον τρόπο να τους βοηθήσεις, και τότε σίγουρα θα μπορέσεις να το κάνεις!»
- 14.Όταν ο γιατρός άκουσε αυτά τα λόγια από το μικρό Ιησού, δυνάμωσε στην καρδιά του την πίστη του και κατευθύνθηκε προς τους ασθενείς, στους οποίους εφάρμοσε αυτά που τον είχε συμβουλέψει ο μικρός Ιησούς.
- 15.Και να που όλοι οι ασθενείς θεραπεύτηκαν μονομιάς, πλήρωσαν στο γιατρό τα νοσήλαιά τους και δόξασαν και ύμνησαν τον Θεό που είχε δώσει στον άνθρωπο τέτοια μεγάλη δύναμη!
- 16.Χάρη σε αυτό όμως, κατά πολύ βολικό τρόπο, ο κόσμος σταμάτησε να θεωρεί τον Ιησού θαυματουργό.
- 17.Ο γιατρός όμως μετά από αυτό απέκτησε τόσο μεγάλη φήμη,
- 18.ώστε πολλοί ασθενείς έρχονταν από παντού και έβρισκαν τη γιατρεία τους.
- 19.Όταν όμως το δωδεκάχρονο κορίτσι είδε πως και ο γιατρός μπορούσε να θεραπεύει με τον ίδιο θαυμαστό τρόπο, νόμισε πως ο μικρός Ιησούς την είχε θεραπεύσει χάρη στην ικανότητα του γιατρού, οπότε μετά εγκωμιάζε και εκείνο τη σοφία του γιατρού.
- 20.Ο μικρός Ιησούς ωστόσο δεν παραπονέθηκε γι' αυτό, διότι γι' αυτόν ακριβώς το λόγο είχε δώσει στο γιατρό αυτήν τη δύναμη, έτσι ώστε, να φύγει από πάνω Του κάθε ίχνος υποψίας.
- 21.Μόνο ο Ιωσήφ είπε στο κορίτσι: «Κορίτσι μου, να θυμάσαι όμως πως κάθε δύναμη προέρχεται από τον ουρανό!
- 22.Και εφόσον αυτήν τη στιγμή δεν έχεις δουλειά, έλα μαζί μου στο σπίτι μας, όπου θα έχεις όλη την απαραίτητη φροντίδα που χρειάζεσαι!» Το κορίτσι συμφώνησε και στη συνέχεια έφυγε μαζί με τον Ιωσήφ.

Η οικογένεια επισκέπτεται το δάσκαλο Δουμά. Ο Ιωσήφ διηγείται την ιστορία του. Ο μικρός Ιησούς με τα παιδιά του σχολείου.

1. Όταν ο Ιωσήφ, μετά από μερικά προσωπικά λόγια για κάποιες απαραίτητες ξυλουργικές εργασίες με το γιατρό, ξεκίνησε για να φύγει, ο γιατρός τον συνόδεψε μέχρι το σπίτι ενός άλλου φίλου, ο οποίος ήταν δάσκαλος στη Ναζαρέτ και ονομαζόταν Δουμάς.
2. Όταν έφτασαν εκεί, ο γιατρός επέστρεψε πάλι στο σπίτι του, ενώ ο Ιωσήφ και η οικογένειά του μπήκαν στο σπίτι του Δουμά.
3. Αυτός όμως δεν τον αναγνώρισε αμέσως, διότι είχε ξεχάσει τελείως την όψη του παλιού του φίλου.
4. Ο Ιωσήφ τον ρώτησε τότε εάν πραγματικά δεν τον αναγνώριζε πλέον.
5. Ο Δουμάς τότε έξυσε το μέτωπό του και είπε:
6. «Παρουσιάζεις βέβαια εκπληκτική ομοιότητα με ένα συγκεκριμένο Ιωσήφ, ο οποίος είχε εδώ, πριν από τρία χρόνια, προβλήματα εξαιτίας μιας κόρης από το Ναό.
7. Αυτός όμως ο κατά τα άλλα τόσο ευσεβής άντρας χρειάστηκε την ίδια εποχή να ταξιδέψει στη Βηθλεέμ για την απογραφή και μάλιστα με όλη του την οικογένεια και τα υπάρχοντά του.
8. Το τι συνέβη με αυτόν τον άντρα στη συνέχεια δεν το γνωρίζω.
9. Και κοίταξε, με αυτόν τον πολύ αγαπημένο σε μένα άνθρωπο έχεις πολύ μεγάλη ομοιότητα, όμως σίγουρα δεν θα είσαι εσύ εκείνος!»
10. Ο Ιωσήφ του απάντησε τότε: «Εάν όμως ήμουν εγώ αυτός ο ίδιος, δεν θα μου έδινες και πάλι κάποια ξυλουργική εργασία;
11. Διότι κοίταξε κατοικώ ξανά στο παλιό μου αγρόκτημα!»
12. Όταν ο Δουμάς άκουσε από τον Ιωσήφ αυτά τα λόγια, είπε αμέσως:
13. «Ναι, τώρα είναι ξεκάθαρο, είσαι εσύ, πραγματικά είσαι ο παλιός μου φίλος και αδελφός ο Ιωσήφ!
14. Όμως από πού, για όνομα του Θεού, έρχεσαι τώρα;»
15. Και ο Ιωσήφ του είπε τότε: «Αδελφέ μου, δώσε μου πρώτα ένα βρεγμένο πανί ώστε να μπορέσω να καθαρίσω τα πόδια μου από τις σκόνες, και στη συνέχεια θα μάθεις όλα αυτά τα οποία χρειάζεται να γνωρίζεις!»

- 16.Ο Δουμάς πρόσταζε τότε αμέσως να φέρουν ένα βρεγμένο πανί με μια κανάτα με νερό, και ολόκληρη η οικογένεια καθάρισε τα πόδια της· έτσι μπήκε μέσα στο σπίτι του Δουμά, το οποίο ήταν και το σχολείο.
- 17.Ο Ιωσήφ τότε διηγήθηκε πολύ σύντομα την ιστορία του των περασμένων τριών ετών.
- 18.Κατά τη διάρκεια όμως αυτής της διήγησης, ο μικρός Ιησούς ασχολήθηκε λίγο με μερικούς μαθητές οι οποίοι έτυχε να είναι παρόντες και μάθαιναν να γράφουν και να διαβάζουν.
- 19.Ένας από τους μαθητές λοιπόν Του διάβασε κάτι μεγαλόφωνα, κάνοντας όμως και αρκετά λάθη.
- 20.Ο δε μικρός Ιησούς χαμογελούσε διαρκώς και διόρθωνε τα λάθη στον αναγνώστη.
- 21.Σύντομα το αντιλήφθηκαν αυτό όλα τα παιδιά που βρίσκονταν εκεί και ρώτησαν τον Ιησού πότε και πού είχε μάθει να διαβάζει τόσο καλά.
- 22.Ο μικρός Ιησούς τους απάντησε: «Απλώς έχω γεννηθεί με αυτή την ικανότητα!»
- 23.Τότε όλα τα παιδιά γέλασαν και έτρεξαν στο Δουμά όπου του διηγήθηκαν όλα όσα είχαν συμβεί. Αυτός τότε πρόσεξε τον μικρό Ιησού, οπότε άρχισε να ρωτά τον Ιωσήφ γι' αυτή την ικανότητα την οποία διέθετε το Παιδάκι.

Κεφάλαιο 277

Η έκπληξη και απορία του Δουμά γύρω από το μικρό Ιησού.

Η σωκρατική φιλοσοφική απάντηση του Ιωσήφ. Ο εγκωμιασμός των φιλοσόφων από το Δουμά. Τα λόγια του μικρού Ιησού στο Δουμά γύρω από τους προφήτες και τους φιλοσόφους.

1. Ο Ιωσήφ όμως, βλέποντας πως ο Δουμάς προσπαθούσε με πολύ ενδιαφέρον να μάθει πώς ο μικρός Ιησούς είχε αποκτήσει αυτήν Του τη θαυμαστή ιδιότητα, του είπε:
2. «Αδελφέ μου! Θυμάμαι ακόμη πολύ καλά, πως μελετούσες τη σοφία των Ελλήνων και πως πολύ συχνά μου απήγγειλες ρήσεις από το σοφό Σωκράτη.
3. Σε κάποια από αυτές έλεγε λοιπόν: Ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να μάθει απολύτως τίποτε, παρά το πνεύμα του απλώς αφυπνίζεται μέσα από την οδό της μνήμης.
4. Και στη συνέχεια ο άνθρωπος κατέχει πλέον όλα όσα έχει ανάγκη για ολόκληρη την αιωνιότητα.

5. Κοίταξε, αυτό ήταν κάτι το οποίο μου το είχες αναφέρει πολύ συχνά ως σοφός δάσκαλος των νέων!
6. Δες τώρα, εφόσον αυτό το αξίωμα είναι αναμφισβήτητα σωστό, τότε τι άλλο χρειάζεται να αναφέρουμε γύρω από το θέμα;
7. Εδώ δεν βλέπεις τίποτε παραπέρα από μια ζωντανή επιβεβαίωση του σωκρατικού σου ρητού.
8. Στο Παιδί μου λοιπόν το πνεύμα Του αφυπνίστηκε πολύ νωρίς μέσα από μια ειδική διαδικασία μέσα στη φύση Του, και έτσι αυτό το Παιδί διαθέτει για ολόκληρη την αιωνιότητα ό,τι Του είναι απαραίτητο
9. και ως εκ τούτου εμείς δεν χρειάζεται να του προσφέρουμε πλέον τίποτε περισσότερο από αυτά τα οποία ήδη διαθέτει από μόνος Του!
10. Δεν το βρίσκεις λοιπόν αυτό σωστό, όσο σωστό είναι και το ότι ένα και ένα μας κάνει δύο;»
11. Ο Δουμάς τότε έπιασε με τα χέρια του το μέτωπό του και είπε με αρκετό πάθος:
12. «Ναι, ακριβώς έτσι είναι! Διότι ήμουν εγώ εκείνος ο οποίος έφερε αυτήν τη σοφία στους χοντροκέφαλους Ιουδαίους!
13. Και φυσικά με αυτό δεν εννοώ εσένα, διότι εσύ είσαι σίγουρα σχεδόν ο μοναδικός με τον οποίο μπορούσα να μιλώ κατανοητά για το θεϊκό Σωκράτη, τον Αριστοτέλη, τον Πλάτωνα και τόσους άλλους.
14. Και εμείς βέβαια έχουμε πολύ σημαντικούς άντρες, όπως είναι οι προφήτες μας και οι πρώτοι μεγάλοι βασιλείς αυτού του λαού,
15. όμως για πρακτικά θέματα δεν είναι τόσο εύκολο να τους χρησιμοποιήσει κανείς όπως τους αρχαίους σοφούς των Ελλήνων.
16. Διότι οι προφήτες μας χρησιμοποιούσαν μια γλώσσα την οποία ακόμη και οι ίδιοι ίσως δεν ήταν σε θέση να κατανοήσουν περισσότερο από ό,τι εμείς τώρα.
17. Οι αρχαίοι Έλληνες όμως διαφέρουν εντελώς σε αυτό το θέμα.
18. Αυτοί μιλούσαν καθαρά και με σαφήνεια, εκφράζοντας ακριβώς εκείνο που ήθελαν να πουν και ως εκ τούτου είναι πολύ ωφέλιμοι για πρακτικούς ανθρώπους.
19. Αυτό όμως ίσως βέβαια να οφείλεται και στο γεγονός πως ήταν και οι ίδιοι διδάσκαλοι του λαού, όπως και εγώ.»

- 20.Ο Ιωσήφ, ακούγοντας αυτά τα λόγια, χαμογέλασε, διότι διέκρινε ακόμη εντελώς απaráλλαχτο τον παλιό λάτρη των Ελλήνων, αλλά παράλληλα και τον περιαιτολόγο φίλο του.
- 21.Έτσι του έδωσε δίκιο, ούτως ώστε να μη δημιουργηθεί καμία υποψία για το Παιδί του.
- 22.Όμως ο ίδιος ο μικρός Ιησούς έτρεξε τότε κοντά στο Δουμά και του είπε:
- 23.«Μα φίλε Μου! Εσύ είσαι ακόμη πολύ μπερδεμένος και ανόητος εάν κατατάσσεις τους Ιουδαίους προφήτες μετά από τους Έλληνες φιλόσοφους
- 24.και αυτό, διότι οι πρώτοι μιλούν εμπνευσμένοι από τον Θεό, ενώ οι δεύτεροι μιλούν εμπνευσμένοι από τον κόσμο!
- 25.Και επειδή εσύ είσαι ακόμη πλημμυρισμένος με το εγκόσμιο πνεύμα και είσαι εντελώς κενός από το πνεύμα του Θεού, είναι λογικό να καταλαβαίνεις καλύτερα τα εγκόσμια από τα θεϊκά!»
- 26.Αυτά τα λόγια ήταν μεγάλο χτύπημα για τον εγωισμό του Δουμά. Αναγκάστηκε να προσποιηθεί ένα χασμουρητό και δεν είπε στον Ιωσήφ τίποτε άλλο παρά στα λατινικά: «Dixit puer ille! Ergo autem intellego eius ironiam quam acerbam. Dixi!»² Μετά από αυτά τα λόγια ο Δουμάς απλά απομακρύνθηκε και άφησε τον Ιωσήφ μόνο του. Έτσι ο Ιωσήφ σηκώθηκε και έφυγε από το σπίτι του Δουμά.

Κεφάλαιο 278

Ο Ιωσήφ σκέφτεται να επιστρέψει στο σπίτι του.

Η ευγενική και πολύτιμη γυναικεία συμβουλή της Μαρίας.

Η συμβουλή του μικρού Ιησού και η επιστροφή στο σπίτι.

Η λογομαχία με τους υπηρέτες του Αρχέλαου.

1. Όταν ο Ιωσήφ είχε πλέον απομακρυνθεί από το σπίτι του Δουμά, είπε στη συνοδεία του:
2. «Ξέρετε κάτι; Είναι αναμενόμενο πως κατά πάσα πιθανότητα, θα τύχουμε παντού της ίδιας υποδοχής»
3. γι' αυτό ίσως θα ήταν καλό να μη συνεχίσουμε πλέον με την επίσκεψή μας σε άλλους παλιότερους φίλους και συγγενείς.

2 * Κοίτα γλώσσα ο Μικρός! Μου φαίνεται όμως κάπως υπερβολική η ειρωνία Του! Έτσι λέω εγώ!»

4. Και αυτό, διότι τώρα πλέον ξέρω, όπως είδα και στο Δουμά, τι είναι σε θέση να κάνουν οι άνθρωποι στην περίπτωση που κανείς τους πλησιάσει περισσότερο από ό,τι πρέπει!
5. Γι' αυτό λοιπόν είμαι της άποψης να επιστρέψουμε πάλι στο σπίτι. Ποια είναι η δική σου γνώμη σχετικά με αυτό, πιστή μου γυναίκα;»
6. Η Μαρία του απάντησε τότε: «Ιωσήφ, πολυαγαπημένε μου σύζυγε, γνωρίζεις πολύ καλά πως απέναντι σου δεν έχω θέληση, αφού η θέλησή σου είναι πάντα και δική μου θέληση και πρέπει να είναι σύμφωνα με την ιερή τάξη του Κυρίου»
7. όμως είμαι της γνώμης, πως εφόσον ο Ίδιος ο Κύριος ολοζώντανος περπατά ανάμεσά μας, να ζητήσουμε από Εκείνον να μας συμβουλέψει τι να κάνουμε!»
8. Ο Ιωσήφ της είπε τότε: «Μαρία, πιστή μου γυναίκα, έχεις απόλυτο δίκιο σε αυτό που λες
9. και αυτό σκοπεύω να κάνω τώρα ευθύς αμέσως, ώστε να μάθουμε τι θα είναι το καλύτερο!»
10. Τότε χωρίς να Του ζητηθεί, πήρε το λόγο ο μικρός Ιησούς: «Ακόμη και αν οπουδήποτε θα ήταν καλά, σίγουρα θα ήταν πολύ καλύτερα να ήμασταν στο σπίτι.
11. Διότι κοιτάξτε, η ώρα Μου απέχει ακόμη πολύ, όμως εάν Εγώ τώρα πηγαίνω κάπου μαζί σας, δεν μπορώ, παρόλα αυτά, να καλύψω την πληρότητα της θεϊκής Μου υπόστασης, έτσι ώστε να μη γίνει αντιληπτή από τους παρευρισκομένους.
12. Γι' αυτό λοιπόν και για Εμένα είναι το καλύτερο να βρίσκομαι στο σπίτι, διότι εκεί δεν είναι εμφανές το Ποιος και Τι κατοικεί μέσα Μου!
13. Εάν δε εσύ Ιωσήφ στο μέλλον θελήσεις να επισκεφτείς κάποιους ανθρώπους, να πας μόνος σου μαζί με τα υπόλοιπα παιδιά σου.
14. Εμένα όμως να φροντίσεις να Με αφήσεις όμορφα-όμορφα στο σπίτι, οπότε θα σου δημιουργηθούν εξαιτίας Μου και τα λιγότερα δυνατά προβλήματα!»
15. Ο Ιωσήφ, ακούγοντας όλα αυτά, αποφάσισε να επιστρέψουν πάλι στο σπίτι. Όταν έφτασαν εκεί, βρήκε προς μεγάλη του έκπληξη τους τέσσερις γιους του, τους οποίους είχε αφήσει εκεί, να λογομαχούν έντονα με μερικούς επόπτες του Αρχέλαου.
16. Αυτά τα παράσιτα μυρίστηκαν αμέσως πως κάποιος είχε κατοικήσει πάλι σε αυτό το σπίτι,

17. και έτσι έφτασαν αμέσως εκεί για να πάρουν εκβιαστικά το φόρο.
18. Επειδή όμως οι γιοι του Ιωσήφ τους έδειξαν την απαλλακτική πινακίδα από τη Ρώμη, θύμωσαν πολύ και ήθελαν να την βγάλουν από την πόρτα.
19. Και ακριβώς τη στιγμή που προσπαθούσαν να το κάνουν, κατέφτασε ο Ιωσήφ που αμέσως έθεσε στους κλέφτες την ερώτηση με ποιο δικαίωμα ήθελαν να το κάνουν αυτό.
20. Εκείνοι δε του απάντησαν: «Είμαστε υπηρέτες του βασιλιά και το κάνουμε σύμφωνα με το δικαίωμα που μας έδωσε ο βασιλιάς!»
21. Ο Ιωσήφ τους ανταπάντησε: «Και εγώ είμαι υπηρέτης του Θεού του Παντοδύναμου και σας διώχνω από εδώ σύμφωνα με το δικαίωμά Του!» Τότε οι κακούργοι αισθάνθηκαν έντονο φόβο, με αποτέλεσμα να το βάλουν γρήγορα στα πόδια. Μετά από αυτό το συμβάν, το σπίτι δεν ξαναενοχλήθηκε από τέτοιους κακούργους.

Κεφάλαιο 279

Διετής παύση των θαυμάτων του μικρού Ιησού. Η άφιξη του Ιωνάθαν από την Αίγυπτο. Μεγάλη χαρά στο σπίτι του Ιωσήφ για αυτό το γεγονός και η συμβουλή του μικρού Ιησού στον Ιωνάθαν.

Ο Ιωνάθαν ψαράς στη θάλασσα της Γαλιλαίας.

1. Έτσι πέρασαν δύο χρόνια, κατά τα οποία τίποτε το εξαιρετικό δεν συνέβη στο σπίτι του Ιωσήφ.
2. Ο Κυρήνιος έλαβε βέβαια σύντομα την είδηση της εγκατάστασης του Ιωσήφ στη Ναζαρέτ, όμως δεν μπόρεσε, παρόλα αυτά, να τον επισκεφτεί, γιατί εκείνο το διάστημα ήταν υπερφορτωμένος με κρατικές υποθέσεις.
3. Και σχεδόν στην ίδια κατάσταση βρισκόταν και ο Κορνήλιος,
4. διότι και σε αυτόν τύχαιναν οι πλέον επείγουσες υποθέσεις κάθε φορά που ήθελε να φύγει για λίγο ώστε να πάει να επισκεφτεί την αγαπημένη του Σαλώμη και το φίλο του τον Ιωσήφ.
5. Και αυτό βέβαια ήταν κάτι για το οποίο είχε φροντίσει ο ίδιος ο Κύριος, έτσι ώστε ο μικρός Ιησούς να μπορέσει να μεγαλώσει στη Ναζαρέτ χωρίς να τραβήξει καθόλου την προσοχή.
6. Και στην πόλη της Ναζαρέτ όμως δεν γνώριζε κανένας γύρω από την υπόσταση του μικρού Ιησού.
7. Μόνο ο ήδη γνωστός μας γιατρός τράβηξε εξαιτίας των θαυμαστών του θεραπειών τη γενικότερη προσοχή πάνω του

8. και τελικά έφτασε να γίνει παροιμία η φράση που έλεγαν στους ασθενείς:
9. «Εάν δεν σε θεραπεύσει η Ναζαρέτ, τότε ούτε όλος ο κόσμος δεν μπορεί να σε θεραπεύσει!
10. Η Σαλώμη όμως διαρκώς έκανε ό,τι ήταν δυνατόν για να προσφέρει τη μέγιστη δυνατή βοήθεια στο σπίτι του Ιωσήφ, ενώ ο μικρός Ιησούς συχνά βρισκόταν στο σπίτι της Σαλώμης.
11. Μετά από δύο χρόνια όμως ακολούθησε επιτέλους και ο Ιωνάθαν από την Αίγυπτο και πήγε για να επισκεφτεί τον Ιωσήφ.
12. Ο Ιωσήφ αισθάνθηκε απεριγράπτη χαρά που ξαναέβλεπε το φίλο του και το ίδιο και ο μικρός Ιησούς, ο Οποίος από τη χαρά Του χοροπηδούσε γύρω από το μεγαλόσωμο ψαρά Του.
13. Όταν ο Ιωνάθαν είχε περάσει περίπου τρεις εβδομάδες στο σπίτι του Ιωσήφ μοναχός του, αφού όλοι οι δικοί του είχαν πεθάνει στην Αίγυπτο από μια φρικτή επιδημία (κίτρινο πυρετό),
14. παρακάλεσε τον Ιωσήφ εάν θα μπορούσε να τον βοηθήσει να μπει σε κάποια αλιευτική επιχείρηση στην πόλη της Ναζαρέτ.
15. Τότε σηκώθηκε πάλι ο μικρός Ιησούς, πήρε το λόγο και είπε στον Ιωνάθαν:
16. «Ξέρεις, αγαπητέ Μου Ιωνάθαν, εδώ οι άνθρωποι είναι κατά μεγάλο μέρος κακοί και συμφεροντολόγοι,
17. οπότε δεν θα μπορέσεις να κάνεις και πολλά πράγματα σε αυτό τον τόπο! Όμως πήγαινε στη θάλασσα της Γαλιλαίας, η οποία δεν βρίσκεται πολύ μακριά από εδώ και όπου το ψάρεμα είναι ακόμη ελεύθερο!
18. Εκεί σύντομα θα βρεις μια καλή τοποθεσία όπου θα πιάνεις πάντα τα καλύτερα ψάρια με αρκετή ευκολία.
19. Με αυτά δε τα ψάρια να έρχεσαι μετά εδώ στην αγορά της Ναζαρέτ και έτσι θα μπορείς να βγάζεις αρκετά χρήματα!»
20. Ο Ιωνάθαν ακολούθησε αμέσως αυτήν τη συμβουλή και σύντομα γνώρισε εκεί μια χήρα, η οποία είχε ένα σπιτάκι στη θάλασσα της Γαλιλαίας.
21. Αυτή λοιπόν η χήρα συμπάθησε αμέσως τον Ιωνάθαν, τον πήρε στο σπίτι της και σύντομα έγινε γυναίκα του.
22. Έτσι ο Ιωνάθαν για άλλη μια φορά έγινε σπουδαίος ψαράς στη θάλασσα της Γαλιλαίας και με τις χαμηλές του τιμές κατάφερε να κάνει πολύ καλές δουλειές,

- 23.χωρίς βέβαια να παραλείπει κάθε εβδομάδα να εφοδιάζει τον Ιωσήφ και τη Σαλώμη με μια καλή ποσότητα από τα πιο διαλεχτά ψάρια.
- 24.Αυτό το γεγονός στη διάρκεια των δύο ετών ήταν και το μοναδικό αξιομνημόνευτο. Κατά τα άλλα όμως μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν συνέβη τίποτε το οποίο να αξίζει να αναφερθεί.

Κεφάλαιο 280

Ο πεντάχρονος πλέον Ιησούς παίζει στο μικρό ρυάκι.

Οι δώδεκα μικροί λάκκοι και τα δώδεκα πήλινα σπυργίτια.

*Η εξήγηση της εικόνας. Ο θυμός του ορθόδοξου
Ιουδαίου και το θαύμα του μικρού Παιδιού.*

1. Όταν ο μικρός Ιησούς έφτασε σε ηλικία πέντε ετών και μερικών εβδομάδων, πήγε ένα Σάββατο σε ένα μικρό ρυάκι, το οποίο κυλούσε κοντά στο αγρόκτημα του Ιωσήφ.
2. Ήταν μια ηλιόλουστη μέρα και τον μικρό και ζωηρό Ιησού συνόδευε μια αρκετά μεγάλη ομάδα παιδιών.
3. Διότι όλα τα παιδιά των γειτόνων αγαπούσαν πολύ τον Ιησού, αφού ήταν πολύ χαρούμενος και ήξερε να οργανώνει πολλά αθώα παιδικά παιχνίδια.
4. Γι' αυτόν το λόγο τα παιδιά των γειτόνων Τον ακολουθούσαν και αυτήν τη φορά γεμάτα χαρά.
5. Όταν η μικρή συντροφιά έφτασε στο ρυάκι, ο Ιησούς ρώτησε τους συμπαίκτες Του αν επιτρεπόταν να παίξουν το Σάββατο.
6. Τα παιδιά είπαν τότε: «Για τα παιδιά κάτω των έξι χρόνων αυτός ο νόμος δεν ισχύει και εμείς δεν έχουμε φτάσει ακόμη σε αυτή την ηλικία.
7. Γι' αυτό μπορούμε να παίζουμε ακόμη και το Σάββατο, αφού οι γονείς μας δεν μας έχουν απαγορεύσει ποτέ κάτι τέτοιο!»
8. Ο μικρός Ιησούς είπε τότε: «Καλά τα είπατε! Ας παίζουμε λοιπόν ένα παιχνίδι!
9. Για να μην προκαλέσουμε όμως το θυμό κανενός, θα δείξω μόνο σε σας κάτι το οποίο είναι πολύ παράξενο.
- 10.Εσείς όμως θα πρέπει όλοι να καθήσετε πάρα πολύ ήσυχα!»
- 11.Τότε τα άλλα παιδιά κάθησαν στο καταπράσινο έδαφος και παρέμειναν εντελώς ήσυχα και ακίνητα.

- 12.Ο μικρός Ιησούς πήρε τότε ένα μικρό σουγιά και έσκαψε στο πατημένο μονοπάτι δίπλα στο μικρό ρυάκι δώδεκα μικρούς στρογγυλούς λάκκους, τους οποίους στη συνέχεια γέμισε με νερό από το ρυάκι.
- 13.Μετά πήρε λίγο από το μαλακό πηλό που υπήρχε σε αφθονία δίπλα στο ρυάκι και σχημάτισε στο άψε-σβήσε δώδεκα μικρά πουλιά, τα οποία είχαν τη μορφή σπουργιτιών και έβαλε δίπλα σε κάθε μικρό λάκκο με νερό ένα σπουργίτι.
- 14.Όταν τα πήλινα σπουργίτια είχαν τοποθετηθεί κατ' αυτό τον τρόπο δίπλα στους λάκκους, το μικρό Παιδί ρώτησε τους συμπαίκτες Του αν καταλάβαιναν τι σήμαινε αυτό το οποίο έβλεπαν.
- 15.Και εκείνοι Του απάντησαν τότε: «Τι άλλο παρά αυτό που είναι; Δώδεκα μικροί λάκκοι γεμάτοι με νερό και δίπλα τους δώδεκα πήλινα σπουργίτια!»
- 16.Ο μικρός Ιησούς όμως είπε: «Αυτό σίγουρα, αλλά αυτή η εικόνα σημαίνει και κάτι εντελώς διαφορετικό!
- 17.Ακούστε Με προσεκτικά, γιατί θέλω να σας το εξηγήσω! Οι δώδεκα μικροί λάκκοι παριστάνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ.
- 18.Το καθαρό νερό μέσα σ' αυτούς είναι ο λόγος του Θεού, ο οποίος είναι παντού ο ίδιος.
- 19.Τα νεκρά πήλινα σπουργίτια όμως απεικονίζουν τους ανθρώπους, όπως είναι σήμερα στην πλειοψηφία τους.
- 20.Γιατί στέκονται μεν δίπλα στο ζωντανό νερό του Λόγου του Θεού, αλλά επειδή είναι πολύ ζυμωμένοι με τη γήινη ύλη, όπως αυτά τα σπουργίτια, στέκονται και εκείνοι σαν αυτά εδώ, νεκροί δίπλα στις δεξαμενές της ζωής, οι οποίες είναι γεμάτες με ζωή.
- 21.Αλλά δεν μπορούν και δεν θέλουν να αναγνωρίσουν την αξία τους, γιατί είναι νεκροί εξαιτίας των αμαρτιών τους.
- 22.Γι' αυτό όμως θα έρθει τώρα λοιπόν ο Κύριος ο Θεός Σαβαώθ και επειδή βρίσκονται σε απόλυτη ανάγκη, θα δώσει πάλι τη ζωή σε αυτούς τους νεκρούς ανθρώπους, ώστε να μπορέσουν να πετάξουν ξανά στα σύννεφα του ουρανού!»
- 23.Αυτό το παιδικό παιχνίδι όμως το αντιλήφθηκε και ένας φανατικός Ιουδαίος, ο οποίος έτυχε να περνά από εκείνο το σημείο και ο οποίος γνώριζε τον Ιωσήφ. Πήγε λοιπόν βιαστικά στο σπίτι του, όπου έκανε έντονες παρατηρήσεις στον Ιωσήφ, που επέτρεπε στα παιδιά του να παίζουν και να βεβηλώνουν το Σάββατο!

- 24.Ο Ιωσήφ πήγε τότε αμέσως μαζί του στα παιδιά και τα μάλωσε, αλλά στην πραγματικότητα αυτό το μάλωμα δεν ήταν παρά μια εικονική επίπληξη προς χάριν του ξένου.
- 25.Τότε ο μικρός Ιησούς είπε: «Και τώρα είναι μεγάλη ανάγκη, γι' αυτό θα δώσω ζωή σε σας πήλινα σπουργίτια! Πετάξτε λοιπόν μακριά!»
- 26.Και ξαφνικά τα πήλινα σπουργίτια ζωντάνεψαν και πέταξαν μακριά. Τότε όλοι άρχισαν να τρέμουν από την έκπληξη και ο φανατικός Ιουδαίος δεν είπε τίποτα άλλο. Και αυτό ήταν το πρώτο θαύμα που έκανε ο μικρός Ιησούς, όταν ήταν σε ηλικία πέντε χρονών.

Κεφάλαιο 281

Η προσέλευση περιέργων σχετικά με το θαύμα. Ο μικρός Ιησούς τιμωρεί το κακομαθημένο, καυγατζίδικο μικρό παιδί των γειτόνων. Ο αρχιδικαστής έρχεται για να δικάσει τον Ιωσήφ, απειλείται από το μικρό Ιησού και αποχωρεί ξαφνικά.

1. Εξαιτίας αυτής της περίπτωσης όμως ήρθαν αρκετοί Ιουδαίοι στο σημείο που συνέβη το θαύμα
2. και ρωτούσαν όλο περιέργεια τον Ιωσήφ τι είχε συμβεί εκεί.
3. Ήρθαν όμως και οι γονείς ενός συγκεκριμένου πολύ εριστικού παιδιού, το οποίο, σαν μοναχοπαίδι, είχε γίνει πολύ κακομαθημένο.
4. Ο μικρός Ιησούς είχε συχνά επιπλήξει αυτό το επτάχρονο παιδί για την εριστική διάθεσή του,
5. γεγονός το οποίο δεν είχε φέρει κανένα αποτέλεσμα, αφού κάθε φορά που του δινόταν η ευκαιρία, εκείνο καυγάδιζε και χαλούσε αμέσως κάποιο παιχνίδι.
6. Αυτό το μικρό παιδί, το οποίο βρισκόταν και αυτήν τη φορά μέσα στη συντροφιά των παιδιών, θύμωσε αμέσως μετά τη θαυμαστή πράξη, πήρε ένα κλαδί ιτιάς και είπε:
7. «Είναι πάρα πολύ καλό που τα πήλινα σπουργίτια πέταξαν,
8. γιατί και εγώ τώρα με αυτό εδώ το κλαδί θα κάνω αμέσως και το νερό να πετάξει!»
9. Μετά από αυτά τα λόγια, το μικρό παιδί, που λεγόταν Άννας, άρχισε να χτυπάει το νερό το οποίο βρισκόταν μέσα στους μικρούς λάκκους και να το πετάει έξω από αυτούς.
- 10.Τότε όμως εξαντλήθηκε και η υπομονή του θεϊκού Παιδιού, το Οποίο είπε με πολύ σοβαρό ύφος:

- 11.«Τι θέλεις θρασύ, ανόητε και κακέ άνθρωπε, εσύ διάβολε που δεν έχεις βάλει ακόμη καλά-καλά σάρκα πάνω σου, θέλεις να καταστρέψεις ό,τι δημιούργησα Εγώ;
- 12.Τι θέλεις άθλιε που μπορώ να σε εξαφανίσω με μια Μου πνοή; Θέλεις να με εξοργίσεις και να είσαι πάντα ενάντιός Μου;
- 13.Δες λοιπόν, για να σου γίνει φανερή η ανοησία και η κακία σου, να μαραζώσεις για τρία χρόνια τόσο, που να μοιάζεις με το ξερό κλαδί με το οποίο σκόρπισες το νερό Μου!»
- 14.Και σε αυτά τα λόγια του μικρού Ιησού, το κακό παιδί μέσα σε μια στιγμή αδυνάτισε τόσο πολύ, που δεν έβλεπες τίποτα άλλο πάνω του παρά μόνο δέρμα και κόκκαλα
- 15.και έγινε τόσο αδύναμο, ώστε δεν μπορούσε πια ούτε καν να σταθεί όρθιο και ακόμα λιγότερο να περπατήσει.
- 16.Τότε οι γονείς του με θλιμμένη καρδιά πήραν το εξασθενημένο παιδί στα χέρια τους και το κουβάλησαν κλαίγοντας στο σπίτι τους.
- 17.Λίγο αργότερα αναζήτησαν τον Ιωσήφ στο σπίτι και στη συνέχεια τον κατηγορήσαν γι' αυτή την πράξη του μικρού του Παιδιού στον αρχιδικαστή,
- 18.γιατί ο Ιωσήφ δεν τους επέτρεψε να τιμωρήσουν το μικρό Ιησού.
- 19.Όταν ο αρχιδικαστής πήγε στο σπίτι του Ιωσήφ, ο Μικρός έτρεξε αμέσως κοντά του και τον ρώτησε:
- 20.«Για ποιο λόγο ήρθες εδώ; Θέλεις μήπως να Με κρίνεις;»
- 21.Ο αρχιδικαστής Του απάντησε τότε: «Όχι εσένα, αλλά τον πατέρα σου!»
- 22.Και ο Ιησούς του είπε: «Επέστρεψε γρήγορα εκεί από όπου ήρθες, ειδάλλως η κρίση σου θα πέσει πάνω σε εσένα τον ίδιο!»
- 23.Εκείνος τότε φοβήθηκε τόσο πολύ, που ξαφνικά γύρισε και έφυγε και δεν ήθελε πλέον να ξανακούσει τίποτα που να αφορά το συγκεκριμένο θέμα.
- 24.Και αυτό ήταν το δεύτερο θαύμα που έκανε ο μικρός Ιησούς την ίδια εποχή.

Κεφάλαιο 282

Ο Ιωσήφ παίρνει το μικρό Ιησού μαζί του στην εξοχή.

Η κακόβουλη επίθεση ενάντια στον Ιησού.

Η τραγική ανταμοιβή του μικρού βοσκού.

1. Όταν λοιπόν επανήλθε και πάλι η τάξη στο σπίτι του Ιωσήφ, υπό την έννοια ότι ο αρχιδικαστής δεν απήγγειλε πλέον καμία κατηγορία εναντίον του,
2. συνέβη μετά από οχτώ ημέρες να πρέπει ο Ιωσήφ να πάει σε ένα κοντινό χωριό για να τακτοποιήσει εκεί μια δουλειά.
3. Ο μικρός Ιησούς εξέφρασε τότε την επιθυμία να πάει μαζί του και ο Ιωσήφ με πολύ μεγάλη χαρά εκπλήρωσε την επιθυμία Του.
4. Οι γονείς του εξασθενημένου παιδιού όμως έτρεφαν πολύ μεγάλο θυμό ενάντια στον Ιωσήφ και το Παιδί του.
5. Και για να φτάσει ο Ιωσήφ στο χωριό, έπρεπε να περάσει μπροστά από το σπίτι των γονιών αυτού του παιδιού.
6. Καθώς λοιπόν ο Ιωσήφ περνούσε δίπλα από το σπίτι με το μικρό Παιδί, έγινε αντιληπτός από τους ενοίκους του,
7. οπότε ο οργισμένος γείτονας είπε σε έναν από τους νεαρούς υπηρέτες του, ο οποίος ήταν πολύ θρασύς και συνήθως βοσκούσε τα πρόβατά του:
8. «Δες, εκεί έρχεται ο ξυλουργός με το διαβολικό του σπόρο και ανηφορίζουν το μονοπάτι!
9. Πήγαινε και κατέβα το μονοπάτι, τρέχοντας με όλη σου τη δύναμη!
10. Και όταν θα φτάσεις δίπλα στο μικρό Παιδί, το Οποίο βρίσκεται στο πλευρό του ξυλουργού, σπρώξε Το και ρίξε Το με όλη σου τη ορμή κάτω, ώστε να πέσει νεκρό!
11. Και μετά ας έρθει να με κατηγορήσει ο γεροκατεργάρης! Τότε θα του δείξω και εγώ το νόμο που λέει ότι τα παιδιά κάτω των δώδεκα χρονών έχουν το ακαταλόγιστο στα κοσμικά ζητήματα!»
12. Όταν ο μικρός βοσκός άκουσε αυτά από τον κύριό του και αφού αυτός του υποσχέθηκε μια καλή αμοιβή σε περίπτωση που θανάτωνε το παιδί,
13. έτρεξε αμέσως έξω από το δωμάτιο και με πολύ βιασύνη προς το μέρος του Ιωσήφ.
14. Εκείνη τη στιγμή μίλησε ο εξασθενημένος γιος του Άννας, ο οποίος βρισκόταν στο κρεβάτι και είπε στον πατέρα του:
15. «Δες, πόσο γρήγορα τρέχει ο βοσκός προς το θάνατό του! Κατάθλιψη θα προκαλέσει αλήθεια αυτό στους γονείς του!
16. Αχ πατέρα! Αυτό δεν έπρεπε να το κάνεις, γιατί σου το λέω, **όπως** το βλέπω τώρα: ο Ιωσήφ είναι δίκαιος και το Παιδί του ιερό!»

- 17.Μετά από αυτά τα λόγια, το κατάκοιτο παιδί σιώπησε, ενώ ο πατέρας του άρχισε να αναλογίζεται τα λόγια του γιου του.
- 18.Αλλά εκείνη ακριβώς τη στιγμή έφτασε και ο βοσκός με. όλη του τη ορμή στον Ιησού και Τον χτύπησε δυνατά στον ώμο.
- 19.Το μικρό Παιδί όμως δεν έπεσε κάτω, παρά είπε πολύ ταραγμένα στο βοσκό:
- 20.«Αυτό το έκανες προς χάριν μιας αμοιβής! Έτσι λοιπόν κάθε εργάτης είναι άξιος της αμοιβής του και ανάλογα με τη δουλειά του λαμβάνει και την ανάλογη αμοιβή!
- 21.Η δουλειά σου ήταν να θανατώσεις Εμένα! Τώρα λοιπόν ας είναι ο θάνατος και η δική σου αμοιβή!»
- 22.Τότε ο μικρός βοσκός σωριάστηκε ξαφνικά νεκρός στο έδαφος.
- 23.Ο Ιωσήφ τρόμαξε πάρα πολύ με αυτό το συμβάν, όμως ο μικρός Ιησούς του είπε: «Ιωσήφ, μη φοβάσαι για Εμένα, γιατί αυτό που συνέβη εδώ με ένα μικρό παιδί, αυτό θα συμβεί και με ολόκληρο τον κόσμο αν θελήσει να μας ρίξει κάτω!» Τότε ο Ιωσήφ, σύμφωνα με την επιθυμία του μικρού Ιησού, συνέχισε το δρόμο του αφήνοντας το νεκρό παιδί στο έδαφος.

Κεφάλαιο 283

Τα προβλήματα που παρουσιάζονται στον Ιωσήφ.

Ο οργισμένος γείτονας σωπαίνει. Η παράκληση του πατέρα του μικρού βοσκού και η απάντηση του Ιησού.

1. Όταν ο Ιωσήφ έφτασε στο χωριό και επιθεώρησε τη δουλειά του,
2. τον ακολούθησε εκεί και ο απόηχος από το συμβάν με το μικρό βοσκό, ιδιαίτερα δε από την πλευρά του πατέρα του κατάκοιτου Άννα.
3. Αυτός λοιπόν αναζήτησε αμέσως στο χωριό τους γονείς του νεκρού βοσκού και τους υποδαύλισε ενάντια στον Ιωσήφ.
4. Εκείνοι τότε έτρεξαν απελπισμένοι στον Ιωσήφ και φώναξαν:
5. «Φύγε από εδώ με το τρομακτικό σου Παιδί, αφού κάθε λέξη Του μετατρέπεται αυτόματα και σε πράξη!
6. Γιατί τα παιδιά θα έπρεπε να είναι πάντα ευλογία για τους ανθρώπους από τον Θεό,
7. ενώ το δικό σου Παιδί ήρθε για να φέρει πάνω μας κατάρρα!
8. γι' αυτό λοιπόν φύγε από εδώ, κακόχρονε άνθρωπε!»

9. Τότε πήρε το λόγο ο μικρός Ιησούς, λέγοντας: «Αν είναι έτσι, τότε τι είσαστε αλήθεια εσείς για Εμένα;
10. Εσύ, πατέρα του Άννα, δεν είπες στο νεαρό βοσκό να Με σκοτώσει;
11. Δεν του υποσχέθηκες μάλιστα μια καλή αμοιβή εάν Με σκότωνε, κάτι το οποίο θα έκανε με ασφάλεια, αφού δεν υπαγόταν στο νόμο;
12. Έτσι λοιπόν σκέφτηκα και Εγώ με το πνεύμα Μου, το οποίο έχει αφυπνιστεί νωρίς:
13. Και Εγώ δεν υπάγομαι και δεν θα υπάγομαι για πολύ καιρό ακόμα στο νόμο. Γι' αυτό λοιπόν θα προσφέρω στο νεαρό παιδί την αμοιβή που τόσο δίκαια αξίζει!
14. Και αν εσύ οδηγήσεις Εμένα ή τον πατέρα Ιωσήφ εξαιτίας Μου ενώπιον του δικαστηρίου, τότε θα ξέρουμε και εμείς να σου εξηγήσουμε. το Νόμο!
15. Κοίταξε, έτσι σκέφτηκα και Εγώ όμοια με εσένα και χειρίστηκα με τον ίδιο τρόπο τα πράγματα! Πώς λοιπόν τολμάς να κρίνεις το δικό σου τρόπο σκέψης άδικο και κακό, όταν εφαρμόζεται από εμάς;»
16. Ακούγοντας αυτά τα λόγια του μικρού Ιησού ο πατέρας του κατάκοιτου Άννα, τρόμαξε πάρα πολύ,
17. γιατί κατάλαβε πολύ καθαρά, πως το μικρό Παιδί γνώριζε και τις σκέψεις ή τις μυστικές αποφάσεις των ανθρώπων,
18. και ότι έπρεπε κανείς γι' αυτό το λόγο να προσέχει πολύ μαζί Του.
19. Μετά από αυτά όλοι οι κατηγοροί εγκατέλειψαν τον Ιωσήφ και τον μικρό Ιησού και έφυγαν.
20. Μόνο ο πατέρας του νεαρού βοσκού παρέμεινε να στέκεται μπροστά στον Ιωσήφ και θρηνώντας για το παιδί του, είπε: «Το να θανατώνεις δεν αποτελεί τέχνη, αλλά το να ζωντανεύεις είναι!
21. Γι' αυτό κανένας δεν πρέπει να θανατώνει, εάν δεν είναι και σε θέση να δίνει πάλι τη ζωή!»
22. Ο μικρός Ιησούς του απάντησε τότε: «Και αυτό θα μπορούσα να το κάνω, εάν το ήθελα, όμως το παιδί σου φέρθηκε κακόβουλα και γι' αυτό λοιπόν δεν επιθυμώ να το κάνω!» Ο πατέρας τότε παρακάλεσε το μικρό Παιδί να ξαναζωντανέψει το γιο του και Εκείνο του είπε: «Αύριο ναι, αλλά όχι σήμερα!»

Η συμβουλή του Ιωσήφ προς τον πατέρα του νεαρού βοσκού.

Η επιστροφή του Ιωσήφ και του μικρού Ιησού στο σπίτι.

Η υπέροχη υπόσχεση του Παιδιού. «Αυτοί που στο μέλλον θα Με βάλουν πνευματικά στην καρδιά τους, όπως το έκανες εσύ (Σαλώμη), αυτοί θα είναι για Μένα ισότιμοι με τη μητέρα Μου, τα αδέρφια Μου και τις αδελφές Μου!»

1. Ο πατέρας του νεκρού παιδιού όμως δεν ήθελε πλέον να απομακρυνθεί από τον Ιησού, αφού άκουσε πως ήταν σε θέση να επαναφέρει το γιο του στη ζωή.
2. Τότε ο Ιωσήφ του είπε: «Φίλε μου! Σε συμβουλεύω να μη γίνεις πιεστικός, γιατί αυτό το Παιδί έχει τη δική του τάξη, βάσει της οποίας και ενεργεί,
3. οπότε δεν θα καταφέρεις να Τον αναγκάσεις να κάνει οτιδήποτε, όσο και να φωνάζεις!
4. Πήγαινε όμως πάρε το γιο σου, ξάπλωσέ τον σε ένα καλό κρεβάτι σαν να ήταν απλώς άρρωστος και αύριο η κατάστασή του θα βελτιωθεί!»
5. Ακούγοντας αυτά τα λόγια ο πατέρας του νεκρού παιδιού, άφησε επιτέλους τον Ιωσήφ και πήγε και έκανε ό,τι τον είχε συμβουλεύσει.
6. Και μόνο τότε κατάφερε επιτέλους ο Ιωσήφ να βρει ηρεμία και χρόνο ώστε να μπορέσει να κλείσει τη συμφωνία για τη δουλειά με τον ιδιοκτήτη της οικοδομής.
7. Και όταν ο Ιωσήφ είχε πλέον τελειώσει με τη δουλειά του, επέστρεψε πάλι στο σπίτι, όπου αφηγήθηκε στη Μαρία, την Ευδοκία και τη Σαλώμη, οι οποίες βγήκαν για να τον προϋπαντήσουν, τι του είχε συμβεί κατά τη διάρκεια αυτής της μικρής διαδρομής.
8. Εκείνες δε έμειναν κατάπληκτες με την κακία που έδειχναν οι άνθρωποι.
9. Το μικρό Παιδί όμως είπε: «Μην απορείτε εξαιτίας των κακών ανθρώπων, διότι αν το σκεφτόσασταν πραγματικά, θα βλέπατε πως υπάρχουν απίστευτα πολλά στον κόσμο, τα οποία είναι άξια απορίας!»
10. Τότε η Σαλώμη είπε στη Μαρία: «Τιμημένη μου αδελφή! Πρόκειται πραγματικά για κάτι το ασύλληπτο!
11. Αρκεί το θεϊκό Παιδάκι να ανοίξει το άγιο στόμα Του και αμέσως ρέουν ποταμοί σοφίας από εκεί!
12. Πόσο απίστευτα πάνσοφα ήταν πάλι τα λόγια, τα οποία είπε!

- 13.Και πόσο ευτυχισμένη που πρέπει να είσαι, αφού είσαι μητέρα ενός τέτοιου Παιδιού!»
- 14.Τότε ο μικρός Ιησούς πρόσθεσε: «Και εσύ υπερευτυχισμένη Σαλώμη, που αγόρασες ένα σπίτι για τον Κύριό σου
- 15.και είσαι τώρα μάρτυρας του πως Εκείνος ολοζώντανος κατοικεί σε αυτό!
- 16.Τι διαφορά υπάρχει αλήθεια ανάμεσα σε εκείνη που Με έτρεφε μέσα στο κορμί της για λίγο καιρό
- 17.και σε εκείνη που είναι η πραγματική σπιτονοικοκυρά Μου, η οποία Με φιλοξενεί για πάντα μέσα στο σπίτι της!
- 18.Όταν μια μητέρα κουβαλά ένα παιδί μέσα της, τι κάνει αλήθεια η ίδια ώστε να είναι ζωντανό, να μεγαλώνει και να έρχεται στη συνέχεια στον κόσμο;
- 19.Δεν είναι όλα αυτά ένα έργο του Θεού, όπου το θέλημα των ανθρώπων δεν έχει απολύτως καμία επιρροή;
- 20.Όταν όμως κάποιος πάρει ένα παιδί στο σπίτι του και του προσφέρει στέγη, φροντίδα και τροφή για πάντα, πες Μου, δεν είναι αυτό σημαντικότερο;
- 21.Αληθινά σου λέω, όσοι στο μέλλον θα Με βάλουν πνευματικά στην καρδιά τους όπως εσύ τώρα, αυτοί θα είναι για Εμένα το ίδιο με τη μητέρα Μου, τους αδελφούς Μου και τις αδελφές Μου!»
- 22.Αυτά τα λόγια ριζώθηκαν βαθιά στην καρδιά όλων και έτσι στη συνέχεια επέστρεψαν σιωπηλοί και συλλογισμένοι στο σπίτι.

Κεφάλαιο 285

Η ανάσταση του νεαρού βοσκού και ο φόβος του απέναντι στο άγιο Παιδί. Ο πατέρας ανοίγει τα μάτια στο νεαρό και δίνει μια σωστή μαρτυρία γύρω από τον Ιωσήφ και το μικρό Ιησού. Η αγάπη του μικρού Παιδιού.

«Η αγάπη Μου είναι η δική σου ζωή για πάντα!»

1. Την επόμενη μέρα και μάλιστα την ίδια ακριβώς ώρα που ο νεαρός είχε χτυπήσει τον Ιησού, σηκώθηκε ολοζώντανος από το κρεβάτι, ρωτώντας, σαν να είχε ξυπνήσει από όνειρο, τι είχε συμβεί και πώς είχε βρεθεί σε αυτό το κρεβάτι.
2. Ο πατέρας του του διηγήθηκε τότε όλα όσα είχαν συμβεί και το πώς είχε βρεθεί εκεί.

3. Ακούγοντας τη διήγηση του πατέρα του το νεαρό παιδί, πλημμύρι σε από τρόμο και είπε: «Πατέρα, αυτό είναι πραγματικά ένα τρομακτικό Παιδί,
4. το Οποίο θα έπρεπε να αποφεύγει κάθε άνθρωπος που αγαπά τη ζωή του!
5. Σε παρακαλώ, δώσε με για εργασία σε κάποιον που να κατοικεί μακριά από εδώ, ώστε ποτέ πλέον να μη βρεθώ στη δυσάρεστη θέση να συναντήσω μπροστά μου αυτό το τρομερό Παιδί,
6. γιατί Αυτό θα μπορούσε να με θανατώσει ξανά στη στιγμή!
7. Στο προηγούμενο αφεντικό μου όμως δεν θα ξαναπάω, γιατί εκείνος ήταν που με παρότρυνε στο κακό!»
8. Ο πατέρας του όμως είπε τότε: «Γιε μου, ευχαριστώ το Θεό που σε έχω τώρα πάλι κοντά μου!
9. Για τούτο το λόγο λοιπόν δεν θα μπει πλέον σε καμία υπηρεσία,
10. παρά θα σε κρατήσω κοντά μου, για όσο ζω!
11. Το Παιδί του Ιωσήφ όμως δεν χρειάζεται να Το φοβόμαστε τόσο πολύ, όσο πιστεύεις,
12. γιατί σίγουρα αυτό το ίδιο Παιδί ήταν που σε επανέφερε στη ζωή στον προκαθορισμένο χρόνο!
13. Εάν λοιπόν είναι έτσι, πώς μπορεί το Παιδί του Ιωσήφ να είναι τόσο φοβερό όσο φαντάζεσαι;
14. Κοίταξε γιε μου, όποιος σκοτώνει, αλλά δεν μπορεί να ξαναδώσει ζωή, αυτός είναι τρομακτικός.
15. Όποιος όμως σκοτώνει αναίμακτα και στη συνέχεια μπορεί να ξαναδώσει ζωή, αυτός δεν είναι τόσο τρομερός όσο τον φαντάζεσαι!
16. Εμείς όμως θα κάνουμε κάτι καλύτερο· θα πάμε εκεί ώστε να μπορέσουμε να ευχαριστήσουμε τον ξυλουργό για την αφύπνισή σου!
17. Γιατί εδώ και καιρό γνωρίζω, πως ο ξυλουργός είναι ένας πολύ δίκαιος και θεοσεβούμενος άνδρας.»
18. Με αυτά τα λόγια του πατέρα το νεαρό παιδί ξέχασε το φόβο του και τον συνόδευσε προς το σπίτι του Ιωσήφ.
19. Όμως συνάντησαν τον Ιωσήφ στο χωριό μαζί με τους τέσσερις μεγαλύτερους γιους του και τον μικρό Ιησού, ο Οποίος είχε πάει μαζί τους.
20. Όταν το νεαρό αγόρι είδε τον Ιησού, αισθάνθηκε μεγάλο φόβο,

21. γιατί νόμιζε πως ο Ιησούς θα τον θανάτωνε πάλι.
22. Ο μικρός Ιησούς όμως πλησίασε ο Ίδιος αμέσως το φοβισμένο παιδί και του είπε:
23. «Ιωρά! Μη φοβάσαι, γιατί Εγώ σε αγαπώ περισσότερο από ολόκληρο τον κόσμο!
24. Διότι εάν δεν σε αγαπούσα τόσο δυνατά, δεν θα σε επανέφερα ποτέ πλέον στη ζωή.
25. Και αυτό, διότι η αγάπη Μου είναι η δική σου ζωή αιώνια!»
26. Όταν το νεαρό παιδί άκουσε τον μικρό Ιησού να μιλάει κατ' αυτό τον τρόπο, ένιωσε αμέσως καλύτερα. Μάλιστα παρέμεινε ολόκληρη τη μέρα και έπαιξε μαζί Του.
27. Στη συνέχεια δε ο μικρός Ιησούς του έδειξε πολλά παιχνίδια γεμάτα νόημα, κάτι το οποίο γέμισε με απέραντη χαρά το νεαρό παιδί.

Κεφάλαιο 286

Η εσφαλμένη ετυμηγορία του ψευδολόγου δικαστή του χωριού σχετικά με τον Ιησού. Η χωρίς φόβο ανταπάντηση του Ιωσήφ. Οι ψευδομάρτυρες. Ο Ιωσήφ κάνει, λόγω των ανθρώπων, μια επίπληξη στον Ιησού. «Ιωσήφ, τα λόγια που είπες τώρα, δεν είναι από Εμένα αλλά από εσένα!»

Η ετυμηγορία του αιώνιου δικαστή.

Ο δωροδοκημένος δικαστής τυφλώνεται.

Το Παιδί στον Ιωσήφ που είχε θυμώσει: «Γιατί θέλεις να Με στενοχωρήσεις, αφού Εγώ είμαι δικός σου;»

1. Όταν όμως την επόμενη μέρα ο Ιωσήφ πήγε πάλι για δουλειά στο χωριό μαζί με τους τέσσερις γιους του και τον μικρό Ιησού,
2. τον πλησίασε ένας δικαστής του χωριού και του είπε:
3. «Άκουσέ με ξυλουργέ! Δεν είναι καθόλου αξιέπαινο το ότι κουβαλάς διαρκώς μαζί σου το μικρό σου Παιδί,
4. γιατί κατά πρώτον Αυτό έχει δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις και διότι κατά δεύτερον, όσα παιδιά αγγίζει, αρρωσταίνουν αμέσως,
5. πεθαίνουν ή γίνονται τυφλά ή μουγκά!»
6. Όταν ο Ιωσήφ άκουσε αυτά τα ψέματα, άφησε στην άκρη το τσεκούρι του και είπε στο δικαστή:

7. «Φέρε εδώ τους μάρτυρες που έπαθαν τέτοιο κακό από τον απολύτως αθώο μικρό Ιησού,
8. και θα πάω μαζί τους στο Ναό, όπου θα διευθετήσω το Θέμα μαζί τους ενώπιον του Αρχιερέα του Θεού!»
9. Ο συγκεκριμένος δικαστής όμως είχε δωροδοκηθεί από τον πατέρα του κατάκοιτου Άννα,
10. οπότε προσπαθούσε να βρει έναν τρόπο ώστε να ενοχοποιήσει όσο πιο πολύ μπορούσε το μικρό Παιδί του Ιωσήφ.
11. Έτσι μετά από αυτά τα λόγια του Ιωσήφ, ο δικαστής απομακρύνθηκε, επιστρέφοντας μετά από λίγο μαζί με ένα πλήθος άρρωστα παιδιά, τα οποία συγκέντρωσε στο χωριό και τα οδήγησε μπροστά στον Ιωσήφ.
12. Όταν δε έφτασε εκεί, του είπε: «Να, κοίτα εδώ, όλα αυτά τα οφείλουμε στο δηλητηριώδες σου Παιδί!
13. Αυτά τα παιδιά έχουν συχνά επισκεφτεί και παίζει με το Παιδί σου
14. και ορίστε ποιοι ήταν οι υπέροχοι καρποί από αυτό! Γι' αυτό λοιπόν εγκατέλειψε το χωριό μας και κράτα καλύτερα την πανούκλα σου στο σπίτι!»
15. Όταν ο Ιωσήφ άκουσε όλα αυτά από το δικαστή, εκνευρίστηκε, πήρε τον μικρό Ιησού στην άκρη και του είπε σε σοβαρό και έντονο τόνο:
16. «Γιατί λοιπόν κάνεις τέτοια πράγματα; Δες, τούτοι εδώ υποφέρουν από αυτά και εξαιτίας τους μας μισούν και μας καταδιώκουν!»
17. Το μικρό Παιδί όμως ανταπάντησε στον Ιωσήφ: «Τα λόγια που τώρα μόλις είπες, δεν προέρχονται από Εμένα αλλά από εσένα,
18. διότι τώρα είπες τα λόγια του δικαστή, ο οποίος είναι ένας ψεύτης, και όχι τα δικά Μου λόγια, τα οποία είναι αιώνια αληθινά!
19. Εγώ όμως θα σιωπήσω απέναντι σου και δεν σκοπεύω να σου κάνω καμία μομφή για τα δανεικά σου λόγια.
20. Αυτός ο δωροδοκημένος δικαστής όμως θα λάβει τη δίκαιη τιμωρία για τις κατηγορίες που Μου προσάπτει!»
21. Και σε αυτά τα λόγια του Ιησού, ο δικαστής έχασε αμέσως το φως του. Όλοι όμως όσοι βρίσκονταν μαζί με το δικαστή τρομοκρατήθηκαν από αυτή την πράξη.
22. Πολλοί ανάμεσά τους σάστισαν εντελώς και φώναξαν:

- 23.«Ας φύγουμε όσο πιο γρήγορα μπορούμε μακριά από Αυτόν! Διότι κάθε κουβέντα από το στόμα αυτού του Παιδιού γίνεται και πράξη!»
- 24.Καθώς όμως ο Ιωσήφ είδε πως ο δικαστής τυφλώθηκε και πως εξαιτίας αυτού του γεγονότος θα αναγκαζόταν να υποστεί πολλές ταλαιπωρίες,
- 25.θύμωσε και ο ίδιος με τον μικρό Ιησού, Τον πήρε λίγο από το αυτί και Του το τράβηξε, για να Τον τιμωρήσει έτσι προς χάριν των ανθρώπων.
- 26.Το μικρό Παιδί αναστατώθηκε από αυτό και είπε πολύ σοβαρά στον Ιωσήφ:
- 27.«Να σου είναι αρκετό, που αυτοί εδώ ψάχνουν και εν τούτοις δεν βρίσκουν αυτό που αναζητούν!
- 28.Αλλά εσύ αυτήν τη φορά δεν ενήργησες με σοφία! Δεν γνωρίζεις λοιπόν πως Εγώ είμαι δικός σου;
- 29.Γιατί λοιπόν θέλεις να Με στενοχωρείς, ενώ Εγώ είμαι δικός σου; Μη με στενοχωρείς πια στο μέλλον, αφού Εγώ είμαι δικός σου!»
- 30.Ο Ιωσήφ κατάλαβε αμέσως το λάθος του, οπότε πήρε το Παιδί και το έσφιξε στην αγκαλιά του. Αλλά όλοι οι παρευρισκόμενοι έφυγαν αμέσως τρέχοντας από το μεγάλο φόβο τους απέναντι στο Παιδί.

Κεφάλαιο 287

Ο δάσκαλος Πίρας Ζακχαίος εκφράζει από ματαιοδοξία την επιθυμία, να φοιτήσει στο σχολείο του το θαυμαστό Παιδί.

Ο Ιωσήφ συμβουλεύει το δάσκαλο να κάνει μια προσπάθεια.

Ο Ιησούς ντροπιάζει τον υποκριτή δάσκαλο

1. Μετά από ένα χρονικό διάστημα περίπου τριών φεγγαριών και αφού ο Ιωσήφ είχε πλέον τελειώσει με τη δουλειά του στο χωριό, τους επισκέφτηκε στο σπίτι ένας συγκεκριμένος Πίρας Ζακχαίος που κατοικούσε στην πόλη. Εκεί συνάντησε για πρώτη φορά προσωπικά τον Ιησού, για Τον οποίο είχε ήδη ακούσει αρκετά πράγματα.
2. Στην πραγματικότητα όμως είχε έρθει αποκλειστικά εξαιτίας του Παιδιού.
3. Διότι ο Πίρας Ζακχαίος ήταν και αυτός δάσκαλος στην πόλη, ο οποίος είχε μεγάλη ιδέα για την σοφία του, παρόλο που δεν είχε πολλούς μαθητές.
4. Για ποιο λόγο όμως ήταν ο μικρός Ιησούς το πραγματικό κίνητρο της επίσκεψής του στον Ιωσήφ;
5. Γιατί σκέφτηκε: «Αυτό θα πρέπει να είναι ένα πολύ ταλαντούχο Παιδί.

6. Πρέπει να κατορθώσω να φοιτήσει στο σχολείο μου, έτσι ώστε μέσα από τη γρήγορη πρόοδο αυτού του Παιδιού να αποκτήσει το δικό μου σχολείο μεγαλύτερη φήμη σε σχέση με εκείνο του ανταγωνιστή μου!»
7. Γι' αυτόν λοιπόν το λόγο ασχολήθηκε κυρίως με το μικρό Ιησού, τον ρωτούσε γύρω από διάφορα θέματα, αποκομίζοντας πάντα την πιο πειστική και ακριβή απάντηση, πράγμα που τον εξέπληξε έντονα.
8. Αφού λοιπόν είχε εξετάσει διεξοδικά το μικρό Παιδί, στράφηκε στον Ιωσήφ και του είπε:
9. «Αδελφέ μου! Ο Μικρός έχει βέβαια για την ηλικία Του εξαιρετική αντίληψη. Πραγματικά, έχεις εδώ ένα εξαιρετικά έξυπνο Αγοράκι!
10. Είναι μόνο κρίμα που δεν ξέρει ακόμα να διαβάζει και να σχεδιάζει τα γράμματα!
11. Δεν θέλεις να μου τον δώσεις στο σχολείο μου, για να μάθει κοντά μου να διαβάζει και να γράφει;
12. Στη συνέχεια θα Του μάθω επίσης και όλες τις άλλες επιστήμες, επιπλέον δε να χαιρετά και να τιμά τους μεγαλύτερους, όπως τους παππούδες Του και τον πατέρα Του!
13. Και ξέρεις, μεταξύ άλλων θα μάθει και να αγαπάει τους συντρόφους Του στο παιχνίδι, στους οποίους μέχρι τώρα έχει συχνά συμπεριφερθεί πολύ σκληρόκαρδα, όπως λένε!
14. Έτσι θα μάθει επιτέλους και το νόμο του Μωυσή, θα γνωρίσει την ιστορία του λαού του Θεού και τη σοφία του Θεού στους προφήτες!»
15. Ο Ιωσήφ είπε τότε στο δάσκαλο: «Καλώς φίλε και αδελφέ μου! Αλλά προτού πάρεις κοντά σου το Παιδί μου στο σχολείο, κάνε εδώ μπροστά σε όλους αυτούς τους μάρτυρες που βρίσκονται εδώ αυτήν τη στιγμή μια μικρή δοκιμή!
16. Ανάφερε Του όλα τα γράμματα, εξήγησέ Του τα αναλυτικά και στη συνέχεια ρώτησέ Τον γύρω από αυτά,
17. έτσι ώστε βλέποντας τι έχει καταλάβει και συγκρατήσει από τις εξηγήσεις σου, να μπορέσεις με τον πιο σίγουρο τρόπο να αποφανθείς γύρω από το πόσο αναπτυγμένο είναι το ταλέντο Του!»
18. Και ο δάσκαλος το έκανε αμέσως. Είπε καθαρά στο μικρό Παιδί τα γράμματα από το Άλφα ως το Ωμέγα και του εξήγησε τα σύμβολα όσο καλύτερα μπορούσε.
19. Ο Ιησούς όμως κοίταξε το δάσκαλο με έμφαση και όταν Τον ρώτησε, είπε:

- 20.«Πώς θέλεις, εσύ που υποκρίνεσαι το δάσκαλο, να διδάξεις στους μαθητές το Βήτα, ενώ δεν έχεις καταλάβει ακόμα το Άλφα και τη σημασία του;
- 21.Εξήγησέ Μου σύμφωνα με την αληθινή σοφία το Άλφα, οπότε Εγώ θα πιστέψω και αυτά που θα μου πεις σχετικά με το Βήτα!
- 22.Για να δεις όμως ότι δεν Μου είναι αναγκαίο να μάθω από σένα τα γράμματα, το σχήμα τους και τη σημασία τους, θα σου τα εξηγήσω τώρα Εγώ και θα σου δείξω την πραγματική τους σημασία!»
- 23.Τότε ο Ιησούς άρχισε να αναλύει στον εμβρόντητο δάσκαλο ολόκληρο το Αλφάβητο, ρωτώντας τον παράλληλα επιμελώς, αν καταλάβαινε τα όσα άκουγε.
- 24.Κάθε απάντηση του δάσκαλου όμως φαινόταν τόσο ανόητη και τόσο εμφανώς ατελής, ώστε όσοι ήταν παρόντες ξέσπασαν σε γέλια.
- 25.Όταν ο δάσκαλος είχε πλέον συνειδητοποιήσει την εκπληκτική σοφία του Παιδιού, και αφού είχε ντροπιαστεί κατ' αυτό τον τρόπο, σηκώθηκε όρθιος και είπε στους παρευρισκομένους:
- 26.«Αλίμονο μου στο φτωχό, πραγματικά δεν ξέρω τι να πω! Εγώ ο ίδιος προκάλεσα ζημιά στον εαυτό μου μαζί με ντροπή και σαρκασμό, αφού ήθελα να φέρω αυτό το μικρό Παιδί στο σχολείο μου.
- 27.Αδελφέ μου Ιωσήφ! Πάρε το μικρό Παιδί μακριά μου, γιατί δεν μπορώ να αντέξω πια τη δριμύτητα του προσώπου Του και τη διεισδυτικότητα του λόγου Του!
- 28.Αληθινά! Αυτό το μικρό Παιδί δεν μπορεί να είναι γέννημα του κόσμου! Με τη σοφία που Το διακρίνει, θα πρέπει να είναι σε θέση να δαμάζει τη φωτιά και το νερό!
- 29.Και θα είμαι για πάντα ένας τρελός, εάν αυτό το Παιδί δεν γεννήθηκε πολύ πριν τη δημιουργία του κόσμου! Ο Ιεχωβάς θα το γνωρίζει, ποια μητέρα Το κουβάλησε και ποιος κόρφος Το έθρεψε!
- 30.Αλίμονο μου! Είμαι ήδη ένας τρελός! Ήρθα για να διεκδικήσω ένα μαθητή και δες, βρήκα ένα δάσκαλο, το πνεύμα του Οποίου δεν θα μπορέσω ποτέ να φτάσω! Συναισθανθείτε φίλοι μου την αισχύνη μου! Ένας γέροντας έγινε περίγελος από ένα μικρό Παιδί και αυτό είναι βέβαια ο θάνατός μου!
- 31.Γι' αυτό Ιωσήφ, πάρε το μικρό Παιδί μακριά από εμένα, γιατί σαφώς θα πρόκειται για κάτι το σπουδαίο και σίγουρα είτε θα πρέπει να είναι Θεός είτε κάποιος άγγελος!»

32. Όλοι οι παρευρισκόμενοι άρχισαν τότε να παρηγορούν το δάσκαλο, γιατί τον συμπονούσαν εξαιτίας της μεγάλης του απόγνωσης.

Κεφάλαιο 288

Ο Ιησούς δίνει στον Πίρα Ζακχαίο κάποια στοιχεία σχετικά με την αποστολή Του. Η ευεργετική τους επίδραση και οι αναζητήσεις του Πίρα Ζακχαίου. Ο Ιησούς ως δάσκαλος της φυσικής ιστορίας: «Πού είναι το πάνω και πού το κάτω;» «Κοίταξε, Εγώ ήρθα από πάνω!» Όπου υπάρχει φως, εκεί είναι το πάνω, όπου όμως σκοτάδι, εκεί είναι το κάτω!

1. Όταν ο Ιησούς είδε την απόγνωση του Πίρα Ζακχαίου, χαμογέλασε και είπε:
2. «Τώρα οι ανοησίες σου θα φέρουν καρπούς και θα μπορέσουν να δουν όσοι είχαν μια τυφλή καρδιά!
3. Γι' αυτό λοιπόν άκουσέ Με, εσύ ανόητε, που ο Δουμάς σου έχει γίνει αγκάθι στο μάτι σου.
4. Κοίταξε, Εγώ ήρθα από ψηλά, για να αναθεματίσω το εγκόσμιο στοιχείο από τις ψυχές των ανθρώπων,
5. αλλά μετά αφυπνίζω ό,τι είναι υψηλό μέσα τους, σύμφωνα με την εντολή Εκείνου ο Οποίος βρίσκεται μέσα Μου και είναι πάνω από Εμέ να και εσάς,
6. ο Οποίος Με έστειλε και είναι τώρα μέσα Μου, προκειμένου να λυτρωθείτε!»
7. Μετά δε από αυτά τα λόγια του μικρού Ιησού, όλοι όσοι βασανίζονταν από κάποια σωματική πάθηση σε όλη τη γύρω περιοχή, θεραπεύτηκαν μονομιάς.
8. Και ανάμεσα σε αυτούς λυτρώθηκαν και όλοι όσοι είχαν επισύρει σε κάποια στιγμή το ανάθεμα του Ιησού με την εγκόσμια ροπή τους, εκτός από τον αποστεωμένο μικρό Άννα.
9. Αυτός, εξαιτίας του πατέρα του, πέρασε τα τρία προκαθορισμένο χρόνια κάτω από το ανάθεμα του μικρού Παιδιού.
10. Τότε ο Πίρας Ζακχαίος σηκώθηκε και μαζί με τον Ιωσήφ πήγε έξω στο ύπαιθρο, όπου του είπε:
11. «Αδελφέ, αυτήν τη στιγμή βρισκόμαστε έξω στο ύπαιθρο, όπου κανείς δεν μπορεί να μας ακούσει!
12. Σε παρακαλώ λοιπόν, αγαπητέ αδελφέ, να μου εξηγήσεις τι ακριβώς συμβαίνει με αυτό το Νήπιο,

- 13.γιατί όπως έχω πλέον καταλάβει, δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση για ένα φυσιολογικό παιδί!»
- 14.Ο Ιωσήφ είπε τότε στον Πίρα Ζακχαίο: «Φίλε μου, αν ήθελα να μιλήσω σχετικά με τη φύση του Παιδιού μου, δεν θα τελείωνα ούτε μετά από αρκετές ημέρες.
- 15.Και εκτός αυτού, ο μικρός Ιησούς δεν μου επιτρέπει να φλυαρώ γύρω από αυτό το θέμα όποτε θελήσω εγώ.
- 16.Κοίταξε, να το Παιδί που έρχεται προς το μέρος μας!
- 17.Συγκέντρωσε λοιπόν μέσα στην καρδιά σου θάρρος και αγάπη προς Αυτόν, και Εκείνος θα σου πει όσα είναι απαραίτητα για να γαληνέψει η ψυχή σου!»
- 18.Ο δάσκαλος συγκέντρωσε θάρρος και αγάπη, και όταν ο Ιησούς είχε φτάσει κοντά του, Τον ρώτησε τρυφερά:
- 19.«Πολυαγαπημένο μου, θαυμαστό Αγοράκι! Δεν θα ήθελες να μου εξηγήσεις πιο αναλυτικά τι είδους δύναμη έχεις μέσα Σου, που Σου δίνει τη δυνατότητα να κάνεις όλα αυτά που τώρα είδα και άκουσα από Εσένα;»
- 20.Ο μικρός Ιησούς, ακούγοντας αυτή την ερώτηση, χαμογέλασε και είπε: «Γνωρίζεις αλήθεια, εσύ μορφωμένε άνθρωπε, πού βρίσκεται το πάνω και πού το κάτω;
- 21.Γιατί κοίταξε, η γη είναι στρογγυλή σαν μια σφαίρα και γύρω-γύρω κατοικούν άνθρωποι και δημιουργήματα!
- 22.Ποιοι λοιπόν κατοικούν από κάτω και ποιοι από πάνω; Η δε γη γυρίζει καθημερινά γύρω από το κέντρο της, κάνοντας περιστροφή σχεδόν τεσσάρων χιλιάδων μιλίων. Πες μου λοιπόν, πότε είσαι πάνω και πότε κάτω;»
- 23.Ο δάσκαλος, ακούγοντας αυτά τα ανήκουστα πράγματα, πήρε μια πολύ αμήχανη έκφραση και δεν ήξερε τι να απαντήσει.
- 24.Ο μικρός Ιησούς τότε γέλασε με αυτό το ανόητο ύφος του Πίρα Ζακχαίου και του είπε:
- 25.«Τι διανοούμενος είσαι εσύ! Τι θέλεις λοιπόν να διδάσκεις, αφού δεν γνωρίζεις πως μόνο το φως είναι η ουσία;
- 26.Όπου υπάρχει φως, εκεί είναι το πάνω ὅπου όμως σκοτάδι, εκεί είναι το κάτω!
- 27.Εσύ όμως είσαι ακόμη στο σκοτάδι και γι' αυτό βρίσκεσαι κάτω.

Αλλά εγώ βρισκόμουν από πάντα στο πιο ψηλό σημείο του φωτός και συνεπώς όσο λίγο μπορούν να μας δουν αυτοί που βρίσκονται στον αντίποδά μας και έχουν τώρα

νύχτα, άλλο τόσο θα μπορέσεις να συλλάβεις τη δική Μου φωτεινή φύση μέσα στη δική σου νύχτα !» Μετά από αυτά τα λόγια, ο μικρός Ιησούς απομακρύνθηκε τρέχοντας.

28.Ο Πίρας Ζακχαίος είπε τότε στον Ιωσήφ: «Ορίστε λοιπόν! Τώρα ξέρω όσα και πριν. Πολύ παράξενα τα λόγια του μικρού Παιδιού! Άφησέ με λοιπόν τώρα μόνο, γιατί θέλω να σκεφτώ γύρω από όσα άκουσα!» Έτσι ο Ιωσήφ άφησε το δάσκαλο μόνο του στον κήπο.

Κεφάλαιο 289

Οι σκέψεις του δάσκαλου σχετικά με τον μικρό Ιησού.

*Ο Ιησούς προειδοποιεί το δάσκαλο. Ο Ιησούς, ένα φως για τους ειδω-
λολάτρες και μια κρίση για τους Ιουδαίους!*

Ο δάσκαλος τρέπεται σε φυγή.

1. Για μια ολόκληρη ώρα ο Πίρας Ζακχαίος αναλογιζόταν τα λόγια του μικρού Παιδιού, χωρίς όμως να καταφέρει να βγάλει κάποιο νόημα.
2. «Τι να είναι άραγε αυτό το μικρό Παιδί;» αναρωτιόταν συνέχεια μόνος του.
3. «Μήπως πρόκειται για τον Ηλία, ο οποίος ήρθε για άλλη μια φορά;
4. Η μήπως είναι ο Σαμουήλ ή κάποιος άλλος μεγάλος προφήτης που έκανε ξανά την εμφάνισή του;
5. Αυτός γεννήθηκε στη Βηθλεέμ και από εκεί δεν κατάγεται κανένας προφήτης!
6. Όμως από εκεί λέγεται πως θα έρθει ο Μεσσίας!
7. Είναι λοιπόν αυτό το μικρό Παιδί ο ίδιος ο Μεσσίας;
8. Όπως λέγεται, θα κατάγεται από τη γενιά του Δαβίδ! Ο Ιωσήφ υποτίθεται πως είναι ένας πραγματικός και απευθείας απόγονος του Δαβίδ,
9. χωρίς όμως να υπάρχει γι' αυτό καμιά σαφής και αξιόπιστη απόδειξη.
10. Αυτή η υπόθεση έχει κατά τα φαινόμενα πολλά, τα οποία την κάνουν να φαίνεται βάσιμη,
11. όμως ποιος αλήθεια μπορεί, χωρίς κάποιες ιστορικές αποδείξεις, να τα αποδεχτεί και να τα πιστέψει όλα αυτά ως τεκμηριωμένες πραγματικότητες;
12. Και ωστόσο, κανείς είναι σχεδόν υποχρεωμένος, λόγω του μικρού Παιδιού, να δεχθεί πως τα πράγματα έχουν όντως έτσι.
13. Από την άλλη πλευρά, η ρωμαϊκή απαλλακτική πινακίδα αποδεικνύει ακριβώς το αντίθετο,

- 14.καθώς ο Μεσσίας θα πρέπει να είναι ένας ορκισμένος εχθρός των Ρωμαίων!
- 15.Πώς όμως να είναι αυτός ο Μεσσίας, όταν έχει τέτοια φιλία με τους Ρωμαίους που τον ανακήρυξαν πολίτη τους;
- 16.Αυτός μπορεί βέβαια με τον καιρό να γίνει ένας μεγάλος κυβερνήτης της Ρώμης, ένας Μεσσίας των ειδωλολατρών,
- 17.για μας όμως ένα δίκικοπο μαχαίρι, το οποίο θα μας καταστρέψει!
- 18.Αν αυτό το καταγγείλω στους αρχιερείς, θα μου απέφερε αληθινά μεγάλα οφέλη!»
- 19.Εκείνη τη στιγμή εμφανίστηκε πάλι ο μικρός Ιησούς μαζί με τον Ιακώβ στον κήπο, πλησίασε το δάσκαλο και του είπε:
- 20.«Πίρα Ζακχαΐε! Βγάλε από το μυαλό σου την πρόθεσή σου να Με αποκαλύψεις στους αρχιερείς πριν από την ώρα του,
- 21.γιατί σε διαφορετική περίπτωση, στο τρίτο κιόλας βήμα που θα κάνεις, θα σε βρει ο θάνατος!
- 22.Έχεις δοκιμάσει τη δύναμή Μου, γι' αυτό πάρε στα σοβαρά την προειδοποίησή Μου!
- 23.Όσα όμως έλεγες στον εαυτό σου γύρω από ένα Μεσσία για τους ειδωλολάτρες, αυτά έχουν κάποια βάση!
- 24.Διότι έτσι ακριβώς θα γίνει στο μέλλον: ένα φως για τους ειδωλολάτρες και μια κρίση για τους Ιουδαίους και για όλα τα παιδιά του Ισραήλ!»
- 25.Τότε ο δάσκαλος θύμωσε και είπε: «Αν είναι έτσι, τότε φύγε από εμάς και πήγαινε στους ειδωλολάτρες!»
- 26.Το μικρό Παιδί όμως απάντησε: «Εγώ είμαι Κύριος και κάνω αυτό που θέλω, και εσύ δεν είσαι κάποιος ο οποίος έχει τη δυνατότητα να διατάξει κάτι εδώ!
- 27.Γι' αυτό λοιπόν σώπασε και φύγε, γιατί αλλιώς θα Με αναγκάσεις να σε τιμωρήσω!»
- 28.Όταν ο Πίρας Ζακχαΐος άκουσε αυτά τα λόγια από τον μικρό Ιησού, σηκώθηκε γρήγορα και γύρισε τρέχοντας στην πόλη.
- 29.Έτσι ο Ιωσήφ απαλλάχθηκε από έναν κουραστικό επισκέπτη και μπόρεσε να συνεχίσει να ασχολείται με τις δουλειές του.

Κεφάλαιο 290

Η ζεστασιά στο σπίτι του Ιωσήφ προσελκύει τους γείτονες και τα παιδιά τους. Τα παιδιά στον εξώστη. Ο Ζήνωνας σπάει τον αυχένα του με τα παρακινδυνευμένα του καμώματα.

Η οργή των γονιών του. Η αφύπνιση του νεκρού παιδιού.

Η μαρτυρία του Ζήωνα σχετικά με τον Ιησού.

Ο Ιησούς συμβουλεύει το Ζήωνα: «Απαρνήσου εκείνα τα παιχνίδια που οδηγούν στο θάνατο!» Μια προφητική αναφορά στο μεταγενέστερο Ιούδα Ισκαριώτη.

1. Μετά από λίγο καιρό όμως η αγάπη των παιδιών των γειτόνων, όπως και των γονιών τους, τους προσέλκυσε και πάλι στο σπίτι του Ιωσήφ
2. και αυτό κυρίως την παραμονή του Σαββάτου, κατά την οποία, ιδιαίτερα το απόγευμα, οι άνθρωποι δούλευαν λιγότερο ή και καθόλου.
3. Μια τέτοια μέρα λοιπόν ήρθαν αρκετοί γείτονες με τα παιδιά τους στο σπίτι του Ιωσήφ.
4. Τα κορίτσια έκαναν καλή παρέα με τις πέντε κόρες του Κυρήνιου, οι οποίες ήταν πολύ φιλικές, όμορφες και εργατικές, ενώ παράλληλα διέθεταν πολλές γνώσεις γύρω από όλα τα θέματα.
5. Τα αγόρια όμως προτιμούσαν πάνω από όλα τον αξιαγάπητο ζωηρό Ιησού,
6. γιατί κατά πρώτον τους έδειχνε κάποια παιχνίδια με νόημα, τα οποία ψυχαγωγούσαν πολύ τα αγόρια,
7. και γιατί, κατά δεύτερο, τους αφηγείτο συχνά συναρπαστικές ιστοριούλες σαν παραβολές, οι οποίες άγγιζαν τόσο πολύ τα μικρά παιδιά, ώστε όταν τους τις διηγόταν, δεν τολμούσαν ούτε να κουνηθούν μήπως και χάσουν καμία λέξη.
8. Αυτή τη φορά όμως, επειδή λόγω μιας καταιγίδας που είχε προηγηθεί, το έδαφος ήταν λίγο υγρό, χρησιμοποιήθηκε ο εξώστης (ένας χώρος χωρίς στέγη που τον περιέβαλλαν κιγκλιδώματα στην οροφή του σπιτιού) ως χώρος παιχνιδιού.
9. Για αρκετή ώρα τα πράγματα εξελίσσονταν ήρεμα, μιας και ο μικρός Ιησούς τους διηγόταν μερικές πολύ ελκυστικές ιστορίες.
10. Αλλά προς το βραδάκι τα πράγματα στον εξώστη ζωντάνεψαν, όταν ο Ιησούς έστησε εκεί ένα μικρό παιχνίδι με ζάρια, κατά το οποίο έπρεπε συχνά και να πηδήξουν.
11. Ανάμεσα στα δώδεκα αγόρια τα οποία βρίσκονταν εκεί, ήταν και ένα αγόρι με το όνομα Ζήωνας, το οποίο έβαζε μεγάλα στοιχήματα και ήθελε με

- ακροβατικές εμπνεύσεις να κερδίσει από τους συμπαίκτες του τις δεκάρες που είχαν μαζί τους.
- 12.Και ήταν μια τέτοια ακροβατική ιδέα που προσπάθησε να υλοποιήσει και τώρα, στοιχηματίζοντας έντεκα δεκάρες στην υλοποίησή της και μάλιστα αντίθετα στη θέληση του Κυρίου του Ιησού.
 - 13.Η ιδέα πάνω στην οποία στοιχημάτισε ήταν πως θα μπορούσε να κάνει τρεις φορές το γύρο του εξώστη πάνω στα κάγκελα, χωρίς να χάσει την ισορροπία του.
 - 14.Αν κατάφερνε να κάνει τους τρεις γύρους, θα έπρεπε τα άλλα έντεκα παιδιά που θα τον έβλεπαν να προσθέσουν στις έντεκα δεκάρες του άλλες τόσες·
 - 15.αν όμως έχανε την ισορροπία του και έπεφτε, θα έχανε αυτός τις έντεκα δικές του.
 - 16.Τα υπόλοιπα αγόρια συμφώνησαν με το στοίχημα και ο Ζήνωνας σκαρφάλωσε αμέσως πάνω στα κάγκελα, ζαλίστηκε όμως, έχασε την ισορροπία του, έπεσε αμέσως στο έδαφος, με αποτέλεσμα να σπάσει τον αυχένα του και να πεθάνει ακαριαία.
 - 17.Τότε οι γονείς του νεκρού αγοριού, γεμάτοι θλίψη και οργή, έτρεξαν πάνω στον εξώστη, άρπαξαν τον Ιησού και ήθελαν να Τον κακομεταχειριστούν.
 - 18.Ο Ιησούς όμως τους ξέφυγε, έτρεξε γρήγορα προς το νεκρό αγόρι και φώναξε δυνατά:
 - 19.«Ζήωνα! Σήκω όρθιος και δώσε ενώπιον των τυφλών σου γονέων μαρτυρία για Μένα, αν υπήρξα Εγώ αυτός ο οποίος σε έριξε κάτω και εάν σε θανάτωσα Εγώ!»
 - 20.Τότε το νεκρό αγόρι σηκώθηκε αμέσως πάνω και είπε:
 - 21.«Ω Κύριε! Όχι. Ποτέ δεν με έριξες κάτω να με θανατώσεις,
 - 22.αλλά αντίθετα, υπαίτια ήταν η απληστία μου και η βιασύνη μου!
 - 23.Και όταν αυτή η αμαρτία μου με οδήγησε στο θάνατο, τότε ήρθες Εσύ, Κύριε, σε μένα και μου ξαναέδωσες τη ζωή!»
 - 24.Όταν οι γονείς του Ζήωνα άκουσαν και είδαν αυτήν τη μαρτυρία, γονάτισαν μπροστά στον Ιησού και προσκύνησαν τη δύναμη του Θεού μέσα στο Παιδί.
 - 25.Ο Ιησούς όμως είπε στο Ζήωνα: «Ας σου είναι αυτό ένα παντοτινό μάθημα και μείνε μακριά από εδώ και πέρα από εκείνα τα παιχνίδια τα οποία οδηγούν στο θάνατο και σκέψου καλά αυτά που σε συμβούλεψα!»

26.Οι γονείς του Ζήνωννα έκλαιγαν από τη μεγάλη τους ευγνωμοσύνη και μετά επέστρεψαν στο σπίτι τους.

27.(Πέρα από αυτό όμως, όπως πολύ εύκολα μπορούμε να διακρίνουμε, αυτά τα λόγια αποτελούν και μια προφητική νύξη για τον κατοπινό Ιούδα Ισκαριώτη.)

Κεφάλαιο 291

Οι γείτονες ζητούν τη συμβουλή του Ιωσήφ, επειδή είναι φίλος του Κορνήλιου. Ο Ιησούς προειδοποιεί τον Ιωσήφ να προσέχει.

Αναφορά στη θεϊκή διακυβέρνηση του κόσμου: Όπως είναι ο λαός, τέτοια είναι και η διακυβέρνησή του!

«Εγώ είμαι ο Κύριος και πάνω στη Ρώμη!»

1. Μια άλλη Παρασκευή, αρκετοί γείτονες μαζί με τα παιδιά τους επισκέφτηκαν ξανά τον Ιωσήφ, για να τον συμβουλευτούν σχετικά με ορισμένα προβλήματα που είχαν,
2. γιατί ήξεραν ότι ο Ιωσήφ διατηρούσε πολύ καλές σχέσεις με τον έπαρχο.
3. Εκείνο τον καιρό όμως ο Ιωσήφ είχε λάβει ένα γράμμα από την Τύρο και μάλιστα από τον Κυρήνιο, ο οποίος του έγραψε αμέσως μόλις επέστρεψε πάλι από τη Ρώμη στην Τύρο, ρωτώντας να μάθει τι έκανε ο Ιωσήφ και ιδιαιτέρως ο μικρός Ιησούς.
4. Οι γείτονες δεν γνώριζαν βέβαια σχετικά με αυτό το γράμμα,
5. ούτε και το γεγονός πως ο Ιωσήφ ήταν τόσο καλός φίλος του κυβερνήτη Κυρήνιου.
6. Γι' αυτό λοιπόν ο Ιωσήφ ήθελε να παρουσιάσει αυτό το γράμμα και να προσφέρει με αυτό τον τρόπο στους γείτονές του παρηγοριά και σιγουριά,
7. αφού ήθελε έτσι να τους δείξει πως θα επενέβαινε προς όφελός τους μιλώντας προσωπικά στον κυβερνήτη σχετικά με τον τετράρχη
8. και πως εκτός αυτού, η επιτυχία της προσπάθειάς του θα ήταν ακόμη πιο σίγουρη, αφού η Ευδοκία καθώς και τα πέντε κορίτσια ανήκαν στην ακολουθία του Κυρήνιου.
9. Τότε όμως ο μικρός Ιησούς πλησίασε βιαστικά τον Ιωσήφ και του είπε σε πολύ έντονο τόνο:
- 10.«Μην το κάνεις αυτό Ιωσήφ, αφού Εγώ είμαι ο Κύριος!

11. Αν παρουσιάσεις αυτό το γράμμα, θα πλήξω αμέσως τη γη, διότι Εγώ είμαι ο Κύριος και πάνω στη Ρώμη και όχι ο Κυρήνιος ούτε και ο Αύγουστος Καίσαρας!
12. Και σου λέω πως αν ο λαός ήταν καλύτερος από το βασιλιά του, τότε και Εγώ θα ήξερα τι να κάνω με τον Αρχέλαο!
13. Επειδή όμως ο λαός δεν είναι σε τίποτα καλύτερος, θα πρέπει να σηκώνει το ίδιο το βάρος του μέσα από το βασιλιά, ο οποίος είναι φιλοχρήματος, όπως και όλος ο λαός!
14. Δεν λέγεται άλλωστε: Οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδό- ντος και ούτω καθεξής; Έτσι λοιπόν ας λέγεται επίσης από εδώ και εξής: φιλαργυρία αντί φιλαργυρίας και φθόνο αντί φθόνου!
15. Κατά συνέπεια λοιπόν ο Αρχέλαος είναι ένας πραγματικός γιατρός αυτού του σκληρόκαρδου λαού και θα παραμείνει όπως είναι, μέχρι το τέλος του!»
16. Τα λόγια του Παιδιού δυσaráστησαν τους γείτονες, οι οποίοι είπαν:
17. «Αυτό θα ήταν για μας ένα πραγματικό υπόδειγμα Μεσσία!
18. Εμάς μας κατακρίνει, ενώ επαινεί τον ειδωολάτρη Αρχέλαο!»
19. Τότε μικρός Ιησούς χτύπησε με τις φτέρνες του το έδαφος και είπε:
20. «Γη! Σείσου, ώστε να μάθουν τα τυφλά παιδιά σου ότι Εγώ είμαι ο Κύριός σου!»
21. Και ξαφνικά, στο σημείο όπου ο Ιησούς είχε ποδοπατήσει το έδαφος, ξεπετάχτηκε φωτιά και η γη σείστηκε έντονα.
22. Μετά από αυτό, όλοι όσοι ήταν παρόντες τρόμαξαν πολύ και είπαν: «Τι είναι λοιπόν αυτό το Παιδί; Μπροστά Του σείεται ακόμη και αυτή η γη!
23. Ας απομακρυνθούμε λοιπόν από εδώ, γιατί δεν είναι ασφαλές το να βρίσκεται κανείς κοντά Του!» Έτσι έφυγαν αμέσως όλοι από το σπίτι του Ιωσήφ, ενώ ο ίδιος απαλλάχθηκε για μια ακόμη φορά από ένα μεγάλο κίνδυνο.

Κεφάλαιο 292

*Ο εξάχρονος Ιησούς αφυπνίζει το νεκρό υπηρέτη της
Σαλώμης. Η νουθεσία του μέσω του Ιησού.*

Ο Ιησούς αποστρέφεται τον έπαινο των ανθρώπων.

1. Όταν ο Ιησούς ήταν σε ηλικία έξι ετών και κάτι, η Σαλώμη πρόσταξε μια μέρα τους υπηρέτες της να κόψουν ένα ήδη ξεραμένο δέντρο και στη συνέχεια τους

- έβαλε να το κόψουν και να το κομματιάσουν ώστε να το χρησιμοποιήσουν για καυσόξυλα.
2. Σε αυτή την περίπτωση λοιπόν, ένας νεαρός υπηρέτης επαινούσε το μεγάλο του ζήλο και έλεγε στους άλλους τρεις που δούλευαν μαζί του:
 3. «Αφήστε με να κάνω μόνος μου αυτήν τη δουλειά και θα τελειώσω γρηγορότερα με ολόκληρο το δέντρο από ό,τι εσείς οι τρεις μαζί!»
 4. Οι δε υπόλοιποι υπηρέτες με ευχαρίστηση του παραχώρησαν αυτή την τιμή.
 5. Πήρε λοιπόν το ακονισμένο του τσεκούρι και με πολύ εργατικότητα ρίχτηκε στη δουλειά.
 6. Ήταν όμως τέτοιος ο ζήλος του, που με ένα λάθος χτύπημα, αντί για το ξύλο, πέτυχε το δεξί του πόδι και το κομμάτιασε από τα νύχια ως τη φτέρνα του.
 7. Τότε έπεσε στο έδαφος και άρχισε να καλεί σε βοήθεια, οπότε όλοι έτρεξαν κοντά του, αλλά κανείς δεν είχε κάτι για να του δέσει το πόδι.
 8. Το αποτέλεσμα ήταν ο νεαρός άντρας να συνεχίσει να αιμορραγεί, ώσπου στο τέλος ξεψύχησε.
 9. Τότε από τα κλάματα και τις φωνές που έρχονταν από το κοντινό σπίτι της Σαλώμης, το συμβάν έγινε αντιληπτό και στο σπίτι του Ιωσήφ.
 10. Ο Ιησούς έτρεξε γρήγορα και περνώντας ανάμεσα από το πλήθος που είχε συγκεντρωθεί, πλησίασε το νεκρό υπηρέτη.
 11. Όταν έφτασε δίπλα στο νεκρό, έπιασε γρήγορα το κομματιασμένο του πόδι, το πίεσε σφιχτά και το θεράπευσε στη στιγμή.
 12. Αφού το πόδι του νεκρού υπηρέτη είχε πλέον θεραπευτεί με αυτό τον τρόπο, ο μικρός Ιησούς έπιασε το χέρι του και είπε:
 13. «Άκουσέ Με, εσύ, ματαιόδοξε νεαρέ! Σήκω πάνω και συνέχισε να πελεκάς τα ξύλα σου!
 14. Αλλά στο μέλλον άφησε κατά μέρος τη ματαιοδοξία σου και από εδώ και στο εξής να μην προσπαθείς να κάνεις περισσότερα από αυτά τα οποία σου επιτρέπουν οι δυνάμεις σου.
 15. Έτσι θα μπορέσεις στο μέλλον να προφυλαχθείς πολύ εύκολα από παρόμοια ατυχήματα!
 16. Γιατί και οι υπηρέτες που εργάζονται μαζί σου έχουν λάβει τη δύναμή τους για δουλειά από τον Θεό και αυτήν δεν πρέπει να την υποτιμάς πουθενά και ποτέ!

17. Αν όμως κάποιος από αυτούς που εργάζονται μαζί σου είναι εσκεμμένα τεμπέλης και αργόσχολος, τότε θα τον συμμορφώσει ο Κύριος.
18. Εσύ όμως ποτέ δεν πρέπει να γίνεσαι κριτής του, με μια υπερβολική και ματαιόδοξη εργατικότητα!»
19. Τότε ο νεαρός υπηρέτης σηκώθηκε από το έδαφος, και γεμάτος δύναμη συνέχισε να κομματιάζει τα ξύλα του.
20. Μετά από αυτό, όλοι όσοι ήταν παρόντες γονάτισαν μπροστά στον μικρό Ιησού και είπαν:
21. «Τιμή και δόξα στη δύναμη του Θεού, την οποία Εσύ φέρεις μέσα Σου, γιατί Εσένα Σε πλημμύρισε από νωρίς ο Κύριος με όλη τη θεϊκή δύναμη!»
22. Ο Ιησούς όμως έτρεξε βιαστικά πάλι προς το σπίτι, γιατί δεν ήθελε τον έπαινο των ανθρώπων.

Κεφάλαιο 293

Ο Ιησούς θρυμματίζει την ιερή κανάτα της Μαρίας.

Η ανησυχία του κοριτσιού γι' αυτήν τη ζημιά.

Ο Ιησούς φέρνει στη μητέρα το νερό μέσα στο μικρό κόκκινο μανδύα Του. Το ιερό κειμήλιο της Μαρίας ήταν κάτι που ενοχλούσε τον Ιησού.

1. Η Μαρία είχε ακόμα την κανάτα με την οποία κουβαλούσε νερό, όταν ο άγγελος Κυρίου της είχε φέρει την άγια είδηση.
2. Και αυτή την κανάτα την θεωρούσε πάρα πολύ σημαντική, στο βαθμό που ήταν γι' αυτήν ένα πραγματικό κειμήλιο.
3. Μάλιστα δεν της άρεσε καθόλου να βλέπει οποιονδήποτε να την παίρνει και να πίνει από αυτή.
4. Μια φορά όμως, περίπου οχτώ μέρες από τότε που έγινε το θαύμα στο σπίτι της Σαλώμης, η Μαρία βρισκόταν μαζί με τον Ιησού στο σπίτι.
5. Ήταν απασχολημένη με το πλύσιμο μερικών ρούχων και χρειαζόταν γι' αυτό φρέσκο νερό.
6. Πήγε λοιπόν στον Ιησού και Του είπε: «Εσύ θα μπορούσες βέβαια με ευκολία να μου φέρεις μια κανάτα γεμάτη φρέσκο νερό,
7. και μάλιστα πάρε γι' αυτήν τη δουλειά αυτήν που καθαγιάστηκε από Εσένα τον Ίδιο!»

8. Ο Ιησούς πήρε τότε την κανάτα και έτρεξε στο πηγάδι, όπου ο Ιωσήφ μαζί με τα άλλα παιδιά έκαναν κάποιες δουλειές.
9. Αλλά ο Ιησούς χτύπησε την κανάτα σε μια πέτρα στο πηγάδι, με αποτέλεσμα να πέσει στο έδαφος σπασμένη σε χίλια κομμάτια.
10. Αυτήν τη σκηνή όμως την παρατήρησε ένα από τα κορίτσια, που είπε: «Αχ, αχ! Τώρα σίγουρα θα γίνει μεγάλη φασαρία που η ιερή κανάτα της κυράς του σπιτιού καταστράφηκε! Αλλά και Εσύ αγαπητέ μου Ιησού, γιατί δεν πρόσεχες λίγο περισσότερο;
11. Ποιος ξέρει πόσο θα γκρινιάζει τώρα η μητέρα και ποιος στη χάρη Σου Εσένα τώρα!»
12. Αυτά τα λόγια όμως δυσαρέστησαν φαινομενικά λίγο τον Ιησού και έτσι είπε στο κορίτσι:
13. «Τι σε ενδιαφέρει εσένα τι κάνω Εγώ; Εσύ κοίτα μόνο πώς θα ξεμπερδέψεις με το γνέσιμο του μαλλιού σου!
14. Εγώ θα πάω στη Μαρία αρκετή ποσότητα φρέσκου νερού, παρόλο που έσπασε η κανάτα!»
15. Το κορίτσι είπε τότε, ακούγοντας αυτά τα λόγια: «Αυτό θα ήθελα να το δω, πώς κάποιος μπορεί να μεταφέρει στο σπίτι φρέσκο νερό χωρίς κανάτα!»
16. Τότε ο Ιησούς πήρε αμέσως το μικρό κόκκινο μανδύα Του, τον ένωσε στις άκρες, έριξε μέσα νερό και το κουβάλησε στο σπίτι στη Μαρία, χωρίς να χύσει ούτε μια σταγόνα από αυτό!
17. Όλοι όμως βλέποντας αυτό το θαύμα, Τον ακολούθησαν στο σπίτι.
18. Όταν η Μαρία το είδε αυτό, τρόμαξε και είπε: «Παιδί μου, τι έγινε με την κανάτα;»
19. Ο δε Ιησούς απάντησε: «Κοίταξε, αυτή η κανάτα Μού ήταν εδώ και καιρό ένα αγκάθι στην ψυχή! Γι' αυτό και δοκίμασα τη μαγική της, δύναμη πάνω σε μια πέτρα,
20. και δες, δεν διέθετε καμιά τέτοια δύναμη, οπότε θρυμματίστηκε αμέσως σε μικρά κομμάτια!
21. Εγώ όμως είμαι της γνώμης, πως όπου βρίσκομαι Εγώ, αξίζω περισσότερο από μια τέτοια ανόητη κανάτα, η οποία δεν διαφέρει απολύτως σε τίποτα από οποιαδήποτε άλλη!»
22. Η Μαρία, ακούγοντας αυτά τα λόγια, τα αποτύπωσε βαθιά στην καρδιά της, χωρίς να πει οτιδήποτε άλλο.

23.Αλλά ούτε και το κορίτσι δεν έκανε κανένα άλλο σχόλιο γύρω από αυτό το θέμα, γιατί αγαπούσε πολύ τον Ιησού.

24.Ο δε Ιησούς της είπε: «Δες, έτσι Μου αρέσεις περισσότερο, από όταν ανοίγεις άσκοπα το στόμα σου!» Το κορίτσι δέχτηκε ευχαρίστως, αυτήν τη μικρή επίπληξη και με ζήλο συνέχισε να γνέθει την κλωστή της.

Κεφάλαιο 294

Διετής παύση των θαυμάτων. Κύμα ακρίβειας στην Παλαιστίνη.

Ο Ιωσήφ σπέρνει στον έβδομο μήνα. Ο οκτάχρονος Ιησούς τοποθετεί ο Ίδιος το σπόρο στο χώμα. Η θαυμαστή ευλογία.

Οι ευχαριστίες του Ιωσήφ. Η αγάπη είναι καλύτερη από τον έπαινο!

Η θεραπεία του εξασθενημένου Άννα.

1. Μετά από αυτές τις θαυμαστές πράξεις και για διάστημα δύο ετών, ο Ιησούς συμπεριφερόταν ήσυχχα και υπάκουγε σε όλα τον Ιωσήφ και τη Μαρία.
2. Κατά το όγδοο έτος της ζωής Του όμως, έγινε μία πολύ κακή σοδειά, γιατί έπεσε μεγάλη ξηρασία και όλα τα σπαρτά καταστράφηκαν.
3. Ήταν ήδη ο έβδομος μήνας και πουθενά δεν φύτρωνε κάτι πράσινο, με συνέπεια οι άνθρωποι πολλές φορές να αναγκάζονται να σφάξουν τα ζώα τους ή να πρέπει να φέρουν με πολύ υψηλό τίμημα σανό και δημητριακά από την Αίγυπτο και τη Μικρά Ασία.
4. Και ο ίδιος ο Ιωσήφ ζούσε κυρίως από τα ψάρια που του έφερνε κάθε εβδομάδα ο Ιωνάθαν, ενώ τάζε τα ζώα που είχε με χορτάρι από τους καλαμιώνες, το οποίο επίσης του το έστελνε ο Ιωνάθαν.
5. Μόλις τον έβδομο μήνα φάνηκαν για πρώτη φορά σύννεφα και άρχισε να βρέχει λίγο σποραδικά.
6. Τότε λοιπόν ο Ιωσήφ είπε στους τέσσερις μεγαλύτερους γιους του: «Ζέψτε τα βόδια στο άροτρο για να σπείρουμε λίγο σιτάρι στη γη στο όνομα του Κυρίου.
7. Και ποιος ξέρει, ίσως να δώσει ο Κύριος την ευλογία Του, αφού Αυτός τον Οποίον Εκείνος έστειλε στον κόσμο είναι γιος και αδελφός μας!
8. Και μπορεί βέβαια Εκείνος να μη μας έχει δώσει μέσω Αυτού εδώ και δυο χρόνια κανένα σημάδι, εξαιτίας του οποίου έχουμε ξεχάσει για τα καλά τη θεία φύση Του!
9. Αλλά ποιος ξέρει αν αυτή η άσχημη χρονιά δεν οφείλεται στο ότι λησμονήσαμε Αυτόν ο Οποίος ήρθε σε εμάς τόσο άγια από ψηλά.»

10. Τότε ο ήδη οχτάχρονος Ιησούς πλησίασε τον Ιωσήφ και είπε: «Καλά, πατέρα Ιωσήφ! Εσείς ποτέ μέχρι τώρα δεν Με ξεχάσατε, γι' αυτό λοιπόν θέλω να έρθω μαζί σου για να ρίξω Εγώ το σπόρο στα αυλάκια!»
11. Αυτό χαροποίησε πάρα πολύ τον Ιωσήφ και η Μαρία όπως και όλοι μέσα στο σπίτι έλεγαν:
12. «Ναι, όπου σπείρει ο καλός Ιησούς, σίγουρα θα βγει μια πλούσια συγκομιδή!»
13. Και ο Ιησούς είπε γελώντας: «Και Εγώ είμαι της ίδιας γνώμης· αληθινά, μάταια δεν θα πέσει από Εμένα κανένας σπόρος στο έδαφος!»
14. Μετά από αυτήν τη συζήτηση, άρχισε το όργωμα και η σπορά. Ο Ιωσήφ έσπερνε από τα αριστερά του αρότρου και ο Ιησούς από τα δεξιά.
15. Με αυτό τον τρόπο το χωράφι είχε καλλιεργηθεί μέσα σε μισή μέρα με τον καλύτερο τρόπο.
16. Σύντομα μετά τη σπορά έπεσε μια πλούσια βροχή, με αποτέλεσμα τα σπαρτά να βγάλουν δυνατούς βλαστούς ώστε μέσα σε τρεις μόνο μήνες ωρίμασαν πολύ ικανοποιητικά, αφού επρόκειτο για καλοκαιρινούς καρπούς.
17. Τότε όμως φάνηκε πως τα στάχυα που είχε σπείρει στη δεξιά πλευρά ο μικρός Ιησούς είχαν κατά μέσο όρο πεντακόσια σφυριά, ενώ αυτά που έσπειρε ο Ιωσήφ μόνο τριάντα ως σαράντα.
18. Αυτό το γεγονός δημιούργησε σε όλους μεγάλη έκπληξη και όταν πλέον τα δημητριακά είχαν πατηθεί στο αλώνι, τότε μόνο φάνηκε η ευλογία του Θεού στην αληθινή της διάσταση,
19. γιατί από ένα καντάρι σιτηρά που είχαν σπαρεί, βγήκαν ακριβώς χίλια καντάρια, μια συγκομιδή που ποτέ δεν είχε ξαναδεί κανείς!
20. Επειδή όμως ο Ιωσήφ είχε τώρα ένα τέτοιο πλεόνασμα, κράτησε για το εαυτό του εβδομήντα καντάρια, ενώ τα υπόλοιπα εννιακόσια τριάντα τα μοίρασε στους γείτονες.
21. Έτσι με αυτήν τη θαυμάσια συγκομιδή, βοηθήθηκε μια ολόκληρη περιοχή.
22. Μετά δε από αυτό, πολλοί γείτονες ήρθαν να επαινέσουν και να τιμήσουν τη δύναμη του Θεού στον μικρό Ιησού.
23. Αυτός όμως τους συμβούλεψε να αγαπούν τον Θεό και τον πλησίον τους και είπε σε όλους: «Η αγάπη είναι καλύτερη από τον έπαινο και η σωστή θεοσέβεια καλύτερη από κάθε θυσία!» Και εκείνο τον καιρό θεραπεύτηκε και ο κατάκοιτος Άννας.

Ο Ιωσήφ και η Μαρία θέλουν να δώσουν τον μόλις δεκάχρονο Ιησού σε κάποιον δάσκαλο. Δυσκολίες στο μάθημα. Ο δάσκαλος χτυπά το μικρό Παιδί και αμέσως μένει μουγγός και τρελαίνεται. Ο μικρός Ιησούς επιστρέφει πάλι στο σπίτι.

1. Από εκείνη τη στιγμή ο μικρός Ιησούς δεν έδειξε ξανά κάποιο σημάδι της θεϊκής Του προέλευσης, παρά αντίθετα, συμπεριφερόταν όπως όλα τα παιδιά των ανθρώπων!
2. Μόνο που του άρεσε πολύ να είναι με τον Ιωσήφ, όταν αυτός κατασκεύαζε αλέτρια, ζυγούς για τα ζώα, καρέκλες, τραπέζια, κρεβάτια και άλλα παρόμοια, στην οποία περίπτωση ποτέ δεν του γινόταν κάτι ελαττωματικό.
3. Επειδή όμως ο μικρός Ιησούς έμπαινε πια στο δέκατο έτος της ηλικίας Του και δεν ήθελε πλέον να διαφέρει σε τίποτα από τα άλλα παιδιά,
4. ο Ιωσήφ είπε κάποια στιγμή στη Μαρία: «Δες, οι άνθρωποι γύρω μας μας κατηγορούν ότι αφήνουμε τον Ιησού να μεγαλώνει χωρίς καμιά απολύτως σχολική εκπαίδευση, ενώ διαθέτει τόσο υπέροχα ταλέντα και ικανότητες!
5. Γνωρίζω βέβαια πως ο Ιησούς δεν έχει καθόλου ανάγκη από την κοσμική σχολική εκπαίδευση,
6. αλλά μόνο για να κλείσουμε τα στόματα των γειτόνων, θα ήθελα να τον στείλω εν τούτοις σε ένα δάσκαλο.
7. Και αφού τώρα έχουν ανοίξει δύο νέα σχολεία στην πόλη, των οποίων και οι δύο δάσκαλοι υποτίθεται πως είναι πολύ προικισμένοι, θα ήθελα να δοκιμάσουμε τον έναν ή τον άλλο!»
8. Η Μαρία συμφώνησε με αυτό, γιατί και εκείνη έβλεπε την εμφανή αναγκαιότητα για κάτι τέτοιο.
9. Έτσι ο Ιωσήφ πήρε τον Ιησού μαζί του και τον πήγε στον πρώτο δάσκαλο.
10. Αυτός δέχτηκε αμέσως να αναλάβει το Παιδί και είπε στον Ιωσήφ: «Κατ' αρχήν, λόγω των πολλών Ελλήνων που υπάρχουν ανάμεσά μας, θα μάθει Ελληνικά και μόνο τότε θα μάθει εβραϊκά!
11. Γνωρίζω βέβαια τις αξιοθαύμαστες ιδιαιτερότητες αυτού του Παιδιού και το φοβάμαι λίγο.
12. Αλλά θα κάνω αυτό που είναι σωστό, μόνο θα πρέπει να μου το παραδώσεις πλήρως!»
13. Ο Ιωσήφ συμφώνησε και παρέδωσε τον Ιησού στο σπίτι του δασκάλου.

14. Για τρεις μέρες ο Ιησούς απολάμβανε την ελευθερία που είχε συνηθίσει και μόλις την τέταρτη μέρα Τον πήρε στην αίθουσα διδασκαλίας.
15. Εκεί Τον οδήγησε στον πίνακα, έγραψε μπροστά Του ολόκληρο το αλφάβητο και άρχισε να Του το εξηγεί.
16. Αφού το εξήγησε μερικές φορές, ρώτησε τον Ιησού τι κατάλαβε από όλα αυτά.
17. Ο Ιησούς όμως έκανε σαν να μην ήξερε τίποτα από όσα Του είχαν εξηγηθεί και δεν έδινε στο δάσκαλο καμιά απάντηση.
18. Ο δάσκαλος ταλαιπώρησε το μικρό Παιδί και τον εαυτό του για τρεις μέρες, χωρίς όμως να λάβει έστω και μια φορά οποιαδήποτε απάντηση.
19. Την τέταρτη μέρα όμως εκνευρίστηκε και πίεσε τον μικρό Ιησού να του απαντήσει, απειλώντας Τον ότι θα Τον τιμωρήσει αυστηρά.
20. Τότε Εκείνος του είπε: «Αν είσαι πραγματικά δάσκαλος και αν γνωρίζεις πραγματικά τα γράμματα, τότε δείξε μου την αληθινή βασική σημασία του Άλφα, και εγώ θα σου πω για το Βήτα!»
21. Ο δάσκαλος θύμωσε τότε πολύ και χτύπησε τον Ιησού στο κεφάλι με το ραβδί που είχε για να δείχνει στον πίνακα.
22. Αυτό πόνεσε τον Ιησού, ο Οποίος του είπε τότε: «Αυτός είναι ο σοφός τρόπος για να αποβάλλεις την ανοησία σου;
23. Πραγματικά, Εγώ δεν βρίσκομαι κοντά σου για να Με χτυπάς και αυτός δεν είναι ο σωστός τρόπος να διδάσκει και να εκπαιδεύει κανείς τους ανθρώπους!
24. Αλλά θα σε κάνω να χάσεις τη μιλιά σου και τα λογικά σου, γιατί αντί να Μου δώσεις μια σωστή εξήγηση, Με χτύπησες!»
25. Και στη στιγμή ο δάσκαλος κατέρρευσε και μεταφέρθηκε δεμένος σε ένα άλλο δωμάτιο, αφού τώρα φερόταν σαν λυσσασμένος.
26. Ο Ιησούς επέστρεψε τότε αμέσως στο σπίτι, όπου είπε στον Ιωσήφ:
27. «Την επόμενη φορά θα ήθελα να έχω κάποιον άλλο δάσκαλο, ο οποίος δεν θα έρχεται στο σχολείο με το ραβδί στο χέρι. Αυτός όμως πληρώνει τώρα το ανοσιούργημά του απέναντι Μου!»
28. Τότε ο Ιωσήφ κατάλαβε τι είχε σίγουρα γίνει ξανά και έτσι είπε στη Μαρία: «Δεν πρέπει λοιπόν να αφήσουμε ξανά τον Ιησού από τα χέρια μας, γιατί Αυτός τιμωρεί όποιον δεν είναι σύμφωνος με το πνεύμα Του!»

29.Και η Μαρία συμφώνησε με αυτό και κανένας δεν τόλμησε πια να κάνει κάποια παρατήρηση στον Ιησού.

Κεφάλαιο 296

Ο δεύτερος δάσκαλος στο σπίτι του Ιωσήφ. Ο δάσκαλος αντιμετωπίζει το Παιδί με ήπιο τρόπο. Ο Ιησούς δείχνει στο δάσκαλο τις ικανότητές του: Διαβάζει και εξηγεί τον Δανιήλ.

Η καλή μαρτυρία του δασκάλου σχετικά με τον Ιησού.

Ο Ιησούς θεραπεύει τον πρώτο δάσκαλο ως ευχαριστία για την ειλικρίνεια του δασκάλου.

1. Μετά από μερικές εβδομάδες ήρθε στον Ιωσήφ ο δεύτερος δάσκαλος για να του κάνει μια φιλική επίσκεψη,
2. αφού ο Ιωσήφ του είχε φτιάξει καινούργιους πάγκους, καθίσματα και ένα τραπέζι για την αίθουσα διδασκαλίας του και με αυτή την ευκαιρία κέρδισε μέσα σε αυτόν το δάσκαλο τη φιλία ενός πραγματικά έντιμου ανθρώπου.
3. Έτσι ο δάσκαλος γνωρίστηκε τώρα και με τον μικρό Ιησού και χάρηκε πάρα πολύ για το σοβαρό και μετρημένο αλλά παράλληλα πολύ ζωντανό χαρακτήρα Του.
4. Ρώτησε λοιπόν τον Ιωσήφ, εάν το μικρό Παιδί είχε ήδη μαθητεύσει σε κάποιο σχολείο.
5. Ο Ιωσήφ όμως είπε: «Αδελφέ μου! Δοκίμασα ήδη μερικούς δασκάλους, αλλά κανένας τους δεν μπόρεσε να καταφέρει κάτι μαζί Του,
6. γιατί σε αυτό το μικρό Παιδί κατοικεί μια εξαιρετική δύναμη!
7. Αν ένας δάσκαλος Του συμπεριφερθεί κάπως άξεστα, πάει χαμένος,
8. αφού αρκεί μόνο να βγει από το στόμα του μικρού Παιδιού μια λέξη σχετικά με το δάσκαλο, και αυτός τιμωρείται με τον πιο τρομακτικό τρόπο!
9. Έτσι έγινε και πρόσφατα με τον πρώτο δάσκαλο, ο οποίος μέχρι στιγμής είναι παράφρων.»
10. Εκείνος είπε τότε: «Ναι, αυτά τα γνωρίζω βέβαια, όμως αυτός ήταν πραγματικός τύραννος απέναντι σε όλους του τους μαθητές!
11. Αν δίδασκα εγώ το μικρό Παιδί, αληθινά δεν θα φοβόμουν καθόλου μήπως τιμωρηθώ από Αυτό!»
12. Τότε πήρε το λόγο ο μικρός Ιησούς, ο Οποίος ήταν παρών, και είπε: «Και τι θα μπορούσες αλήθεια να Μου διδάξεις;»

- 13.Ακούγοντας αυτή την ερώτηση ο δάσκαλος, τράβηξε τον Ιησού με πολύ αγάπη κοντά του, Τον αγκάλιασε και μετά Του είπε:
- 14.«Θα ήθελα να σου μάθω με φιλικό τρόπο να διαβάζεις, να γράφεις και να καταλαβαίνεις τις Γραφές!»
- 15.Και το μικρό Παιδί αποκρίθηκε: «Καλώς· αν έχεις μαζί σου κάτι από τη Γραφή, δώστο Μου ώστε να κάνουμε μια δοκιμή!»
- 16.Τότε ο δάσκαλος έβγαλε αμέσως ένα διπλωμένο πάπυρο -ήταν ο Δανιήλ- και τον έδωσε στο Παιδί.
- 17.Ο μικρός Ιησούς άρχισε αμέσως να διαβάζει το κείμενο και να το εξηγεί με τέτοιο τρόπο, ώστε όλοι οι παρευρισκόμενοι μαζί με το δάσκαλο έμειναν άναυδοι.
- 18.Όταν ο δάσκαλος άκουσε και είδε όλα αυτά, είπε:
- 19.«Κύριε! Δείξε σε εμένα το φτωχό αμαρτωλό έλεος και φιλευσπλαχνία, γιατί αυτό το μικρό Παιδί δεν μπορεί να είναι ένας απλός θνητός!
- 20.Αδελφέ Ιωσήφ, τώρα αντιλαμβάνομαι καθαρά γιατί δεν μπορούσε να αντέξει κανένας δάσκαλος με αυτό το Παιδί!
- 21.Αυτό το μικρό Παιδί καταλαβαίνει δίχως άλλο περισσότερα από όλους τους δασκάλους της γης μαζί! γι' αυτό κράτησέ Τον στο σπίτι!»
- 22.Η μαρτυρία αυτή άρεσε στο μικρό Ιησού, ο Οποίος και είπε: «Επειδή είσαι τόσο ειλικρινής, ο άλλος δάσκαλος θα γίνει πάλι καλά προς χάριν σου. Ας γίνει λοιπόν!
- 23.Εσύ όμως μείνε έτσι ειλικρινής στην καρδιά σου, όπως είσαι και τώρα, και θα είσαι για πάντα ένας σωστός δάσκαλος! Αμήν.»
- 24.Μετά από αυτά τα λόγια ο Ιησούς απομακρύνθηκε, ενώ ο δάσκαλος σύντομα αποχαιρέτησε τον Ιωσήφ και κατευθύνθηκε πολύ σκεπτικός προς το σπίτι του. Ο δε πρώτος δάσκαλος θεραπεύτηκε αυτοστιγμί.

Κεφάλαιο 297

Ο ενδεκάχρονος Ιησούς και ο Ιακώβ πηγαίνουν να μαζέψουν ξύλα.

Μια δεντρογαλιά δαγκώνει τον Ιακώβ, ο οποίος εμφανίζει σημάδια θανάτου. Ο Ιησούς ξαναζωντανεύει τον Ιακώβ. Ένα ευαγγέλιο της εργασίας. Να έχεις ζήλο για τα πνευματικά αγαθά! Η αφύπνιση του νεκρού μικρού Κεφά και του νεκρού βοηθού ξυλουργού Μάλλα.

Το δίδαγμα: «Στο φθόνο κατοικεί πάντα ο θάνατος!»

1. Από εκείνη τη στιγμή ο μικρός Ιησούς παρέμεινε στο σπίτι, όπου και συμπεριφερόταν ήσυχα και υπάκουα, εκτελώντας παράλληλα μερικές μικροδουλειές.
2. Για έναν ολόκληρο χρόνο, τουλάχιστον μέχρι που συμπλήρωσε και το ενδέκατο έτος της ηλικίας Του, δεν έκανε τίποτε που να φανερώνει τη θεϊκή Του φύση.
3. Τον ενδέκατο χρόνο όμως έκανε πάλι τρία βαρυσήμαντα θαύματα, τα οποία θα αφηγηθούμε τώρα.
4. Την άνοιξη λοιπόν αυτής της χρονιάς, τα αποθέματα καυσόξυλων που διέθετε ο Ιωσήφ για το σπίτι κόντευαν να τελειώσουν.
5. Έστειλε λοιπόν τον Ιακώβ και τον Ιησού, επειδή αυτοί είχαν τον περισσότερο χρόνο, σε ένα κοντινό δάσος, για να μαζέψουν φρύγανα.
6. Οι δυο τους πήγαν και προκομμένα έκαναν αυτό που τους είχε ζητήσει ο Ιωσήφ.
7. Ο Ιακώβ όμως εργαζόταν πολύ γρήγορα και έτσι έμειναν για τον Ιησού πολύ λίγα για να μαζέψει, γιατί εκείνος προλάβαινε να τα μαζεύει από παντού πρώτος.
8. Μέσα όμως σε αυτόν το ζήλο, του συνέβη και να πιάσει ένα θαμνώδες φρύγανο, κάτω από το οποίο βρισκόταν μια δηλητηριώδης δεντρογαλιά.
9. Η δεντρογαλιά δάγκωσε τον Ιακώβ στο χέρι, με αποτέλεσμα να πέσει κάτω από τους πόνους και τον τρόμο του. Το δε χέρι του πρήστηκε αμέσως και ο Ιακώβ έγειρε προς τα πίσω και έδειχνε πως θα πέθαινε.
10. Τότε ο Ιησούς έτρεξε δίπλα του, φύσηξε την πληγή και ο Ιακώβ αισθάνθηκε αμέσως καλύτερα.
11. Η δεντρογαλιά όμως φούσκωσε τρομακτικά, μέχρι που έσκασε σε χίλια κομμάτια!
12. Τότε ο Ιησούς είπε στον Ιακώβ: «Όποιος βιάζεται, σκοντάφτει! Σε όλες τις εργασίες του κόσμου, όταν αυτές γίνονται με υπέρμετρο ζήλο, κρύβεται ο θάνατος!
13. Γι' αυτό είναι καλύτερο να είσαι αργόσχολος για τον κόσμο αλλά πολύ πιο εργατικός για το πνεύμα σε κάθε ευκαιρία!
14. Έτσι αυτοί που είναι εργατικοί στον κόσμο με το ζήλο τους για τα εγκόσμια, θα βρίσκουν πάντα το θάνατο της ψυχής τους!

- 15.Εγώ όμως θα ψάξω και θα πάρω αιώνια στην υπηρεσία Μου τους αργόσχολους του κόσμου και σε αυτούς που δούλεψαν μόνο μια ώρα της ημέρας, θα δώσω την ίδια ανταμοιβή με εκείνους που δούλεψαν ολόκληρη την ημέρα με υπερβολικό ζήλο!
- 16.Χαρά στον κάθε έναν που ήταν στα μάτια του κόσμου οκνηρός. Αλίμονο όμως για κάθε εργατικό στις κοσμικές υποθέσεις! Ο πρώτος θα είναι φίλος Μου, ενώ ο δεύτερος εχθρός Μου!»
- 17.Ο Ιακώβ κατάλαβε τα λόγια του Ιησού και έζησε το υπόλοιπο της ζωής του σύμφωνα με αυτά, ενώ δεν τον πείραζε καθόλου όταν συχνά τον αποκαλούσαν «οκνηρό και νωθρό»,
- 18.όμως από εκείνη τη στιγμή έγινε διπλάσια πιο εργατικός στην καρδιά με το να ασχολείται με τον Ιησού κερδίζοντας απίστευτα πολλά από αυτό.
- 19.Σύντομα μετά από αυτό το γεγονός και συγκεκριμένα μετά από δύο μέρες, πέθανε ο μικρός μοναχογιός μιας γειτόνισσας, η οποία ήταν χήρα και η οποία θρηνούσε πολύ για το χαμό του γιου της.
- 20.Τότε ο Ιησούς με τον Ιάκωβο πήγαν εκεί για να δουν το νεκρό παιδί.
- 21.Όταν όμως ο Ιησούς αντίκρισε τη χήρα που έκλαιγε γοερά, την συμπόνεσε, οπότε έπιασε το χέρι του νεκρού παιδιού και είπε: «Κεφά! Σου λέω να σηκωθείς και να μη φέρεις ποτέ πια θλίψη στην καρδιά της μητέρας σου!»
- 22.Αμέσως το παιδί σηκώθηκε από το νεκρικό του κρεβάτι και χαμογελώντας, χαιρέτησε όλους τους παρευρισκόμενους.
- 23.Τότε η χήρα από την ευτυχία και την έκπληξη δεν ήξερε τι να πρωτοκάνει και είπε: «Ποιος είναι λοιπόν αυτός ο γιος του Ιωσήφ που μπορεί με μια λέξη Του να ξυπνά τους νεκρούς; Είναι Θεός ή μήπως είναι κάποιος άγγελος;»
- 24.Ο Ιησούς όμως είπε στη χήρα: «Μη ρωτάς παραπέρα, παρά δώσε στον Κεφά να πει γάλα για να γίνει εντελώς καλά!»
- 25.Η δε χήρα πήγε αμέσως και έφερε στο μικρό παιδί ζεσταμένο γάλα, και αυτό έγινε αμέσως εντελώς καλά.
- 26.Τότε όλοι θέλησαν να προσκυνήσουν τον Ιησού. Αυτός όμως έφυγε από εκεί τρέχοντας. Έξω συνάντησε άλλα παιδιά και έπαιξε μαζί τους με έναν πολύ σοφό τρόπο.
- 27.Καθώς όμως ο Ιησούς έπαιζε μαζί με τα άλλα παιδιά, σε κάποιο άλλο σπίτι, το οποίο επισκευαζόταν από κάποιους ξυλουργούς από την πόλη, έπεσε ένας άνθρωπος, έσπασε τον αυχένα του και σκοτώθηκε επί τόπου.

28. Τότε συγκεντρώθηκε αμέσως πολύς κόσμος που θρηνούσαν για τον άτυχο ξυλουργό, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μεγάλος θόρυβος.
29. Όταν ο Ιησούς άκουσε αυτόν το θόρυβο, έτρεξε και αυτός στο σημείο του ατυχήματος μαζί με τον Ιακώβ, στριμώχτηκε ανάμεσα στους άλλους, μέχρι που έφτασε δίπλα στον νεκρό, όπου του είπε:
30. «Μάλλα! Σου λέω, σήκω πάλι όρθιος και δούλεψε! Κάρφωσε όμως καλύτερα τις τάβλες σου, αλλιώς θα ξαναπέσεις!
31. Γιατί δεν είναι σημαντικό το πόσο πολύ δούλεψες, αλλά από το πώς δούλεψες! Στο φθόνο όμως κατοικεί πάντα ο θάνατος!»
32. Μετά από αυτό ο Ιησούς απομακρύνθηκε πάλι γρήγορα, ενώ ο νεκρός σηκώθηκε όρθιος εντελώς υγιής και συνέχισε να δουλεύει σκληρά, σαν να μην του είχε συμβεί τίποτα. Τα λόγια του Ιησού όμως τα κράτησε στην καρδιά του.
33. Αυτά τα τρία θαύματα συνέβησαν το ένα μετά το άλλο μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα και όλοι οι γείτονες ήθελαν να αρχίσουν να προσκυνούν τον Ιησού.
34. Εκείνος όμως τους το απαγόρευσε και δεν εμφανίστηκε για μερικές εβδομάδες στο χωριό.
35. Αυτά τα τρία γεγονότα έγιναν βέβαια αντιληπτά στο σπίτι του Ιωσήφ όπου έγιναν αρκετές συζητήσεις σχετικά με αυτά.

Κεφάλαιο 298

*Σύντομη εξιστόρηση της σκηνης στο Ναό του
δωδεκάχρονου Ιησού μέσω του αδελφού Του Ιακώβ.*

Ο Ιησούς αποσύρεται πλήρως μέχρι το γάμο της Κανά.

1. Από εκείνη τη στιγμή ο Ιησούς αποσύρθηκε από το προσκήνιο και τουλάχιστον φανερά δεν έκανε πλέον καμία θαυμαστή πράξη μέχρι τον καιρό του γάμου της Κανά στη Γαλιλαία.
2. Μόνο κατά το δωδέκατο έτος της ηλικίας του, που ο μικρός Ιησούς πήγε κατά τη διάρκεια των εορτασμών στην Ιερουσαλήμ για πρώτη φορά στο Ναό, έκανε, όπως είναι γνωστό και από τα Ευαγγέλια, ένα θαύμα μέσω της σοφίας Του ανάμεσα στους νομομαθείς,
3. ένα θαύμα, το οποίο εγώ, ο Ιακώβ, επειδή δεν ήμουν παρών, μου το γνωστοποίησε αργότερα ο ίδιος ο Κύριος και το οποίο εν συντομία ήταν το εξής:

4. Ο Ιωσήφ και η Μαρία μέσα στο μεγάλο συνωστισμό έχασαν τον Ιησού μέσα στο Ναό και πίστευαν πως αφού δεν βρισκόταν μαζί τους, θα είχε ήδη πάει στο σπίτι με τη Σαλώμη ή με κάποιον άλλο συγγενή ή γνωστό.
5. Και έτσι οι δυο τους ακολούθησαν το καραβάνι των Ναζαρηνών και τους συνάντησαν μόλις το βράδυ στο χάνι, το οποίο βρισκόταν ανάμεσα στη Ναζαρέτ και την Ιερουσαλήμ.
6. Όταν όμως δεν βρήκαν εκεί τον Ιησού, στενοχωρήθηκαν πολύ, πήραν λίγους συνοδούς και επέστρεψαν μέσα στη νύχτα στην Ιερουσαλήμ.
7. Όταν έφτασαν εκεί, ο Ιωσήφ πήγε αμέσως στον έπαρχο Κορνήλιο, ο οποίος τότε εξακολουθούσε να κυβερνά την περιοχή της Ιερουσαλήμ.
8. Ο Ιωσήφ γνωστοποίησε αμέσως στον Κορνήλιο, που τον υποδέχτηκε με πάρα πολύ φιλικό τρόπο, τι του είχε συμβεί,
9. και αυτός έδωσε αμέσως στον Ιωσήφ μια ρωμαϊκή φρουρά, με τη συνοδεία της οποίας ο Ιωσήφ επιτρεπόταν να ψάξει σε όλα τα σπίτια.
10. Έτσι λοιπόν ο Ιωσήφ έψαξε σε ολόκληρη την Ιερουσαλήμ και μετά από έρευνες οι οποίες διήρκησαν τρεις ημέρες ακόμη δεν είχε καταφέρει να εντοπίσει τον μικρό Ιησού.
11. Ο Ιωσήφ με τη Μαρία δεν ήξεραν πια τι να κάνουν και αισθάνονταν τελείως απελπισμένοι. Με μεγάλη στενοχώρια επέστρεψαν τη φρουρά στον Κορνήλιο, που δεν μπορούσε να βρει λόγια για να τους παρηγορήσει.
12. Επειδή είχε σχεδόν βραδιάσει, ο Κορνήλιος θέλησε να τους φιλοξενήσει στο σπίτι του.
13. Ο Ιωσήφ όμως του είπε τότε: «Τιμημένε μου φίλε, θέλω βέβαια να μείνω κοντά σου αυτήν τη νύχτα, όμως πρώτα πρέπει να ανεβώ στο Ναό για να κάνω θυσία στον Κύριο το Θεό, μέσα από τη θλιμμένη μου καρδιά, που χάσαμε τον μικρό μας Ιησού!»
14. Έτσι ο Κορνήλιος δεν επέμεινε άλλο και άφησε τον Ιωσήφ και τη Μαρία να ανεβούν στο Ναό.
15. Και να που εκεί βρήκαν τον Ιησού να κάθεται ανάμεσα στους έκπληκτους νομοδιδάσκालους, να τους θέτει διάφορες ερωτήσεις, να τους διδάσκει και να τους δίνει απαντήσεις στις ερωτήσεις που Του έκαναν.
16. Οι δε νομοδιδάσκαλοι αισθάνονταν τόση έκπληξη, διότι ο Ιησούς τους εξηγούσε τα πιο μυστικά χωρία από τους προφήτες, τους δίδασκε σχετικά με

- τα αστέρια, γύρω από τις τροχιές τους, σχετικά με το βασικό τους φως, σχετικά με το δεύτερο, τρίτο, τέταρτο, πέμπτο, έκτο και έβδομο φως τους.
- 17.Έτσι λοιπόν τους περιέγραφε μεταξύ άλλων το είναι της γης και τους έδειχνε τη φυσική, ψυχική και πνευματική αλληλεξάρτηση των πραγμάτων
 - 18.και απεδείκνυε σε όλους την αθανασία της ψυχής με έναν τόσο ανήκουστο τρόπο, που όλοι έλεγαν:
 - 19.«Αληθινά, κάτι τέτοιο δεν έχει ξανακουστεί! Ένα μικρό Παιδί μόλις δώδεκα χρονών είναι πιο σοφό στο ένα Του δάχτυλο από ό,τι όλοι εμείς μαζί!»
 - 20.Τότε ο Ιωσήφ και η Μαρία πλησίασαν τον μικρό Ιησού και Του είπαν:
 - 21.«Γιατί, αλήθεια, μας το έκανες αυτό; Κοίταξε, Σε ψάχνουμε τρεις μέρες τώρα γεμάτοι ανησυχία και δεν μπορούσαμε να Σε βρούμε!»
 - 22.Ο Ιησούς όμως τους απάντησε: «Εσείς γιατί το κάνατε αυτό; (δηλαδή εξωτερικά με τη βοήθεια των στρατιωτών.)
 - 23.Δεν γνωρίζατε πως αυτός είναι ο οίκος του Πατέρα Μου, και ότι Εγώ έπρεπε εδώ να κάνω αυτά τα οποία είναι θέλημα του Πατέρα Μου;»
 - 24.Ο Ιωσήφ με τη Μαρία εκείνη τη στιγμή δεν κατάλαβαν αυτά τα λόγια, ωστόσο ο Ιησούς τους ακολούθησε αμέσως πρόθυμα στο σπίτι, αφού πρώτα διανυκτέρευσε μαζί τους στο σπίτι του Κορνήλιου.
 - 25.Οι νομοδιδάσκαλοι όμως επαινούσαν και μακάριζαν τη Μαρία που είχε ένα τέτοιο Παιδί.
 - 26.Και από εκείνη τη στιγμή ο Ιησούς αποσύρθηκε εντελώς στο παρασκήνιο και δεν έκανε πια κανένα θαύμα μπροστά στους ανθρώπους ως το τριακοστό Του έτος, παρά ζούσε και δούλευε όπως κάθε άλλος άνθρωπος.

Κεφάλαιο 299

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς. Η σχέση του ανθρώπινου και του θεϊκού στοιχείου μέσα στον Ιησού.

1. Αυτά που συνέβησαν μετά, περιγράφονται ως εξής στις Γραφές: Και η χάρη Του και η σοφία Του μεγάλωναν ενώπιον του Θεού και των ανθρώπων, παρέμεινε δε ταπεινός και υπάκουος στους γονείς Του μέχρι τη στιγμή που άρχισε να διδάσκει τους ανθρώπους.
2. Ερώτηση: Πώς ήταν δυνατόν ο Ιησούς, αφού ήταν το μοναδικό αιώνιο θείο Ον, να αποκτάει περισσότερη σοφία και χάρη ενώπιον Θεού και ανθρώπων, αφού Αυτός ήταν ο Θεός της αιωνιότητας;

3. Και πώς, ιδίως μπροστά στους ανθρώπους, αφού Αυτός ήταν από προαιώνια το άπειρα τελειότατο Ον;
4. Για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε αυτό το θέμα σωστά, δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε τον Ιησού αποκλειστικά ως το μοναδικό Θεό,
5. παρά πρέπει να Τον θεωρούμε ως έναν άνθρωπο στον οποίο ήταν έγκλειστη η μοναδική αιώνια Θεότητα, φαινομενικά αδρανής, ακριβώς όπως και στην οντότητα του κάθε ανθρώπου είναι έγκλειστο το πνεύμα.³
6. Αυτό όμως που κάθε άνθρωπος πρέπει να κάνει σύμφωνα με τη θεϊκή τάξη για να απελευθερώσει μέσα του το πνεύμα του,
7. το ίδιο έπρεπε να κάνει με κάθε σοβαρότητα και ο άνθρωπος Ιησούς, ώστε να απελευθερώσει μέσα Του τη θεϊκή Του υπόσταση και να γίνει ένα με Αυτήν.
8. Κάθε άνθρωπος όμως πρέπει να φέρει μέσα του κάποιες συγκεκριμένες αδυναμίες, οι οποίες είναι τα συνηθισμένα δεσμά του πνεύματος, μέσω των οποίων κλείνεται σαν μέσα σε ένα σφιχτό κουκούλι.
9. Αυτά τα δεσμά μπορούν όμως να σπάσουν μόνο όταν η ψυχή, η οποία είναι αναμειγμένη με τη σάρκα, δυναμώσει σε τέτοιο βαθμό μέσω της σωστής υπέρβασης του εαυτού, ώστε να είναι αρκετά δυνατή να περιλάβει και να κρατήσει το ελεύθερο πνεύμα.
10. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ο άνθρωπος μπορεί μόνο μέσα από τους πειρασμούς να εντοπίσει και να μάθει τις αδυναμίες του, το πώς και πού είναι φιωμένο το πνεύμα του.
11. Όταν λοιπόν υπερβεί μόνος του μέσα στην ψυχή του ακριβώς αυτά τα σημεία, τότε λύνει τα δεσμά του πνεύματος και δεσμεύει με αυτά την ψυχή.
12. Και έτσι όταν έρθει ο σωστός χρόνος και σταθεροποιηθεί η ψυχή με όλους του παλιότερους δεσμούς του πνεύματος, τότε βέβαια με εντελώς φυσικό τρόπο περνά το εντελώς απελευθερωμένο πνεύμα στην ολοκληρωμένη, δυνατή ψυχή,
13. η οποία φτάνει με αυτό τον τρόπο στην ουράνια πλήρη παντοδυναμία του πνεύματος και γίνεται έτσι αιώνια απόλυτα ένα με αυτό.
14. Στο διαδοχικό λύσιμο των δεσμών έγκειται και η αύξηση της πνευματικής δύναμης της ψυχής, η οποία αποτελεί τη σοφία και τη χάρη.⁴
15. Η σοφία είναι η φωτεινή ενόραση της αιώνιας τάξης του Θεού μέσα στον ίδιο μας τον εαυτό και η χάρη είναι το αιώνιο φως της αγάπης, με το οποίο

3 * Με το «πνεύμα» εννοείται ο θεϊκός σπινθήρας μέσα στον άνθρωπο.

4 Η οποία είναι η πνευματική αναγέννηση.

φωτίζονται όλα τα άπειρα και αμέτρητα πράγματα, οι σχέσεις και η πορεία τους!

16. Και όπως ακριβώς έτσι έχουν τα πράγματα για τους ανθρώπους, έτσι είχαν και για το Θεάνθρωπο Ιησού.
17. Η ψυχή Του ήταν όμοια με αυτήν κάθε ανθρώπου και είχαν προσκολληθεί επάνω της ακόμα περισσότερες αδυναμίες, επειδή το παντοδύναμο θεικό Πνεύμα έπρεπε να θέσει στον εαυτό του τα ισχυρότερα δυνατά δεσμά, ώστε να μπορέσει να το κρατήσει η ψυχή Του.
18. Έτσι λοιπόν η ψυχή του Ιησού έπρεπε να περάσει από τους μεγαλύτερους πειρασμούς, απαρνούμενος τον ίδιο Του τον εαυτό, να μπορέσει να απελευθερώσει το θεικό Πνεύμα από τα δεσμά Του, ώστε με αυτό τον τρόπο να δυναμώσει αρκετά, για να κατακτήσει την ατελείωτη ελευθερία του Πνεύματος όλων των πνευμάτων και να γίνει έτσι απολύτως ένα με Αυτό.
19. Και ακριβώς μέσα σε αυτά έγκειται και η αύξηση της σοφίας και χάρις της ψυχής του Ιησού μπροστά στον Θεό και στους ανθρώπους και μάλιστα στο βαθμό που το θείο Πνεύμα όλο και περισσότερο ενωνόταν με την ασφαλώς θεική Του ψυχή, η οποία ήταν ο πραγματικός Υιός.

Κεφάλαιο 300

Η ζωή και οι πνευματικοί αγώνες του Ιησού από το δωδέκατο ως το τριακοστό Του έτος. Νύξεις και παραδείγματα για την επίτευξη της αναγέννησης ως προϋπόθεση για την αιώνια, μακάρια ζωή. Τελική παρατήρηση και ευλογία του Κυρίου.

1. Πώς ζούσε λοιπόν ο Ιησούς, ο Κύριος, από το δωδέκατο ως το τριακοστό Του έτος;
2. Μέσα Του αισθανόταν διαρκώς ολοζώντανα την παντοδύναμη Θεότητα. Γνώριζε μέσα στην ψυχή Του, ότι όλα όσα περιλαμβάνονται στο άπειρο, πρέπει να υπακούουν στο πιο αδιόρατο νεύμα Του και πως θα πρέπει να είναι έτσι για πάντα.
3. ΓΤ αυτό όμως και αισθανόταν στην ψυχή Του τη μεγαλύτερη ανάγκη να κυριαρχήσει πάνω σε όλα.
4. Περηφάνια, φιλαρχία, ανάγκη για πλήρη ελευθερία, κλίση στην καλοζωία, πόθος για τις γυναίκες και άλλα τέτοια, όπως και η οργή, ήταν οι βασικότερες αδυναμίες της ψυχής Του.
5. Αλλά Εκείνος πολεμούσε με τη θέληση της ψυχής Του ενάντια σε όλα αυτά τα πανίσχυρα και θανατηφόρα κίνητρα της ψυχής Του.

6. Την περηφάνια την ταπείνωσε μέσω της φτώχειας, όμως τι σκληρό μέτρο που ήταν αυτό για Εκείνον στον Οποίο ανήκαν τα πάντα, αλλά δεν Του επιτρεπόταν να ονομάσει τίποτα ως «δικό Του»!
7. Τη φιλαρχία Του τη δάμασε μέσω της οικειοθελούς υπακοής Του σε εκείνους οι οποίοι, όπως και όλοι οι άνθρωποι, μπροστά Του ήταν ένα τίποτα!
8. Την αιώνια, υπέρτατη όλων, ελευθερία Του τη δάμασε με το να προσφέρεται στους ανθρώπους σαν ένας σκλάβος για τις πιο ταπεινές από τις δουλειές, όσο ατελείωτα δύσκολο και αν ήταν αυτό.
9. Την πολύ ισχυρή τάση που είχε στην καλοζωία, την καταπολέμησε με πολύ συχνή νηστεία, τόσο από ανάγκη, όσο και από την ελεύθερη θέληση της ψυχής Του.
10. Τον πόθο Του για τις γυναίκες τον καταπολέμησε με δουλειά συχνά πολύ σκληρή, με πολύ λιτή τροφή, με προσευχή και με το να κάνει συντροφιά με σοφούς ανθρώπους.
11. Μάλιστα σε αυτό το σημείο έπρεπε να αντέξει απίστευτα πολλά, αφού το παρουσιαστικό Του και ο τόνος της ομιλίας Του ήταν πάρα πολύ ευχάριστα.
12. Και αυτό έκανε τα πέντε πανέμορφα κορίτσια του Κυρήνιου να Τον αγαπήσουν παράφορα και να ανταγωνίζονται μεταξύ τους ποια θα Του αρέσει περισσότερο.
13. Και σε εκείνον άρεσε βέβαια αυτή η αγάπη, αλλά παρόλα αυτά, έπρεπε πάντα να λέει σε όλες: «Noli me tangere!» (Μην με αγγίζεις!)
14. Και επειδή μπορούσε από μακριά και με μια ματιά να διακρίνει την κακεντρέχεια των ανθρώπων και έβλεπε την πονηριά, την υποκρισία τους, την πανουργία και τον εγωκεντρισμό τους,
15. γίνεται εύκολα αντιληπτό πως ήταν πολύ ευέξαπτος και μπορούσε εύκολα να προσβληθεί και να εξοργιστεί.
16. Αλλά τότε μετρίαζε τη θεϊκή Του διάθεση μέσω της αγάπης Του και μετά από αυτό επακολουθούσε η ευσπλαχνία.
17. Έτσι όλη Του η ζωή ήταν διαρκής, σκληρή αυταπάρνηση, προκειμένου να αποκαταστήσει με αυτό τον τρόπο τη διαταραγμένη αιώνια τάξη!
18. Από αυτά όμως μπορούμε εύκολα να διαπιστώσουμε πως ο Ιησούς, ως άνθρωπος, πέρασε τα δεκαοχτώ αυτά χρόνια αντιμετωπίζοντας και παλεύοντας διαρκώς τους πειρασμούς.

- 19.Και αφού αναφέρθηκαν λοιπόν όσα μπορούν να είναι ωφέλιμα για κάθε άνθρωπο, δεν μένει τίποτα άλλο να πούμε, παρά μόνο γύρω από την τριήμερη συζήτηση με τους σοφούς και τους νομοδιδάσκαλους στο Ναό,⁵ η οποία όμως, όπως και κάποια άλλα θέματα, δεν μπορεί να παρουσιαστεί εδώ.
- 20.Γι' αυτό αρκεστείτε προς το παρόν σε αυτά και τα υπόλοιπα θα ακολουθήσουν, αν εσείς πείτε στο δούλο:
- 21.«Αδελφέ μας, έλα κοντά μας στο όνομα του Κυρίου, και μείνε και ζήσε κοντά μας!»
- 22.Έτσι λοιπόν κλείνει αυτό το έργο. Η δε ευλογία Μου και η χάρη Μου να είναι μαζί σας για πάντα! *Αμήν, αμήν, αμήν.*

^{5*} Βλέπε «Οι τρεις μέρες στο Ναό» της Ιερουσαλήμ, Πύρινος Κόσμος 1998. Πέρα από αυτό, υπάρχουν επίσης και το «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη» αρκετά επεισόδια από τη νεαρή ηλικία του Ιησού.